

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
June 2021

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทั้งโลกนี้คือครอบครัวของพระเจ้า เหตุนี้เองจึงมีการร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆของท่าน เวลาที่ลูกได้กลายเป็นของครอบครัวพระเจ้าในทางปฏิบัติแล้ว
- คำถาม:** วิธีที่ง่ายตายในการประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่ของ 21 ชชาติเกิดจากพ่อคืออะไร?
- คำตอบ:** ทำให้ชีพบาบาเป็นทายาทของลูกในยุคนับรพบกัน อุทิศตนเองด้วยร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก แล้วลูกจะได้รับมรดกอย่างเต็มที่ที่เป็นเวลา 21 ชชาติเกิด บาบาสวดว่า: พ่อให้การตอบแทนสำหรับ 21 ชชาติเกิดแก่ลูกๆ ที่ประกันสิ่งเก่าๆทั้งหมดที่พวกเรามีในยุคนับรพบกัน
- เพลง:** ชี้นทางให้แก่เราคนตาบอดด้วยเถิด พระเจ้าที่รัก!

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาร้องเรียกหาพระเจ้า เป็นเพราะการไม่รู้จักพระเจ้าอย่างเต็มที่ผู้คนจึงไม่มีความสุขอย่างยิ่ง พวกเขาเฝ้าแต่ใช้ความพยายามอย่างหนักมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ได้เป็นเรื่องของเพียงแค่ชาติเกิดเดี๋ยวนี้ พวกเขาจะยังคงสะดุดล้มต่อไปตั้งแต่ตอนเริ่มต้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในบาร์ตเท่านั้นที่มีอาณาจักรของเทพและเรียกว่าสวรรค์ ดินแดนแห่งสัจจะ เวลาที่บาร์ตคือดินแดนแห่งความหลอกลวง การยกย่องของบาร์ตนั้นยิ่งใหญ่ เพราะเป็นสถานที่เกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ไม่ใช่วันเกิดของรูตราหรือโสมนาถ นี่เรียกว่าวันเกิดของชีวาหรือกลางคืนของชีวา มีเพียงพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งสวรรค์ แนอนอนจะต้องมีพระเจ้าเดียวของผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด พวกเขาทั้งหมดมองไม่เห็น นั่นคือพวกเขาไม่มีดวงตาแห่งความรู้หรือความเข้าใจอันลึกซึ้ง พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ศรีมัททกวัตก็ตะคือคัมภีร์หลัก ศรีหมายถึงคำแนะนำที่สูงส่งที่สุด เวลาที่ลูกกลายเป็นผู้ที่ฉลาดมาก พวกเขาได้แสดงให้เห็นดวงตาที่สูงส่ง นั่นคือดวงตาที่สามของความรู้ ในความเป็นจริงลูกๆ บรรพบุรุษได้รับดวงตาที่สามของความรู้ที่ทำให้ลูกรู้จักพ่อและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของพ่อ เวลาที่ทุกคนมีความหยิ่งโสของร่างกายซึ่งหมายถึงกิเลสทั้งห้า เหตุนี้เองพวกเขาจึงอยู่ในความมืดมิดอย่างที่สุด ลูกๆ นั้นมีแสงสว่าง เวลาที่ลูกดวงวิญญาณรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลก ก่อนหน้านั้นลูกทุกคนไม่รู้เลย เมื่อสักครู่นี้ให้คำแนะนำแห่งความรู้แก่ลูก ความมืดของความรู้ที่ถูกลบออกไป ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาต่อมากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เมื่อมีแสงสว่างลูกก็มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา จากนั้นเมื่อมีความมืดลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่อาจกล่าวได้ว่าพระเจ้านั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วจึงกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างสูงสุด ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกทั้งหมดมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ท่านถูกเรียกว่าผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาสูงสุด “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” หมายถึงพระเจ้า ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้ถึงกฤษณะ ไม่มีใครจะเรียกเขาว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เพียงพระเจ้าผู้ที่ไม่มีความตัวตนเท่านั้นที่ทุกคนพูดถึงท่านว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ท่านเป็นดวงวิญญาณเช่นกันแต่เพราะท่านนั้นสูงสุด ท่านจึงถูกเรียกว่าพระเจ้า ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดเสมอ ในภาษาอังกฤษพวกเขาเรียกท่านว่า supreme soul (สุพรีม โซล-ดวงวิญญาณสูงสุด) พ่อพูดว่า: ลูกแม้กระทั่งร้องเพลงว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้แยกจากกันเป็นเวลานาน ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณสูงสุดทั้งหลายได้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุด(Supreme Soul)เป็นเวลาที่ยาวนาน ไม่เลย นั่นเป็นความไม่รู้อย่างที่สุดที่จะพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณแต่ละดวง ดวงวิญญาณเข้ามาในวงจรของการเกิดและการตาย พระเจ้าไม่ได้กลับมาเกิดใหม่ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายนให้แก่ลูก ลูกๆ ผู้คนของบาร์ตเคยเป็นชาวสวรรค์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของมนุษยชาติคือเทพ ลูกทั้งหมดคือครอบครัวของพระเจ้า พระเจ้าคือผู้สร้าง มีการร้องเพลงว่า ท่านคือแม่และพ่อ และเราเป็นลูกของท่าน ดังนั้นนี่คือครอบครัวใช่หรือไม่? โอเค ลูกหมายถึงใครเมื่อลูกพูดว่า “แม่และพ่อ” ใครพูดสิ่งนี้ ดวงวิญญาณพูดว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ด้วยพรของท่านเราจึงได้รับความสุขแห่งสวรรค์อย่างมากมายในสวรรค์ ท่านผู้เป็นแม่และพ่อของเรามาและก่อตั้งสวรรค์ ดังนั้นเราจึงกลายเป็นลูกของท่าน พ่อพูดว่า: ในยุคนับรพบกันเท่านั้นที่พ่อกับแม่และสอนราชาโยคะสำหรับโลกใหม่แก่ลูก สติปัญญาของมนุษย์ได้ตกต่ำลงอย่างสิ้นเชิง พวกเขาคิดว่าสวรรค์เป็นนรก พวกเขาพูดว่า คันส์ จาราซันธา อิรันคานับ (ชื่อของปีศาจ) ฯลฯ ก็เคยมีชีวิตอยู่ที่นั่นด้วย พ่อมาและอธิบายนว่า: ลูกได้ลืมทุกอย่างแล้วหรือ? แม้กระทั่งลูกก็เฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อในบาร์ต “ราตรีแห่งชีวา” นั้นได้รับการจดจำด้วย นี่คือการไตร่ตรอง นี่คือการไตร่ตรองที่ไม่มีขีดจำกัดของบรรพบุรุษ พ่อมาในยุคนับรพบกันและเปลี่ยนกลางคืนเป็นกลางวัน นั่นคือท่านเปลี่ยนนรกเป็นสวรรค์

ไม่มีใครเข้าใจความหมายของ “ราตรีแห่งชีวา” พระเจ้าไม่มีตัวตน ชื่อของร่างกายที่ให้ไว้แก่นุชนั้นเปลี่ยนไปชาติแล้ว ชาติเล่า พระเจ้าพูดว่า พ่อไม่ได้มีชื่อทางร่างกาย ชื่อของพ่อคือชีวาเท่านั้น พ่อเพียงแต่รับการคำจุนของร่างเก่าที่ปลดเกษียณแล้ว เขาเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ชีพบาบาและสร้างสวรรค์ ลูกเป็นลูกของพ่อ ดังนั้นลูกควรจะเป็นนายแห่งสวรรค์ ชีพบาบาคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด บราห์มาวิษณุและชางก้าแต่ละคนก็มีบทบาทของตนเอง ทุกดวงวิญญาณมีบทบาทของความสุขและความทุกข์ของเขา ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นทายาทของชีพบาบา ชีพบาบาได้ทำให้ลูกเป็นชาวสวรรค์ และเหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำท่าน โอ พระเจ้า ได้โปรดเมตตา! ฤษีมูนี่ก็เพียรพยายามทางจิตเช่นกัน เพราะมีความทุกข์ที่นี้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงต้องการที่จะไปยังดินแดนนิพพาน การเชื่อว่าดวงวิญญาณหลอมรวมกับดวงวิญญาณสูงสุดและเชื่อว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดนั้นผิด เวลานี้ลูกพูดว่า: เราดวงวิญญาณเป็นผู้อยู่อาศัยในดินแดนสูงสุด เราจะเข้าไปสู่สกุเทพ แล้วก็จะใช้ 84 ชาติเกิด เราดวงวิญญาณผ่านสกุเทพต่างๆ ชีพบาบาไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย มีเพียงราชวงศ์ของนารายณ์ เช่นเดียวกับที่มีเอ็ดเวิร์ดที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ฯลฯ ในบรรดาชาวคริสต์ ดังนั้นก็จะมีลักษมีและนารายณ์ที่หนึ่ง ลักษมีและนารายณ์ที่สอง ที่สาม ฯลฯ ที่นั่นจะมีแปดราชวงศ์ในลักษณะนี้ ดวงตาที่สามของลูกบราห์มินเวลานี้ได้เปิดขึ้นแล้ว พ่อหนังที่นี้และพูดกับดวงวิญญาณ ลูกวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดและใช้ชาติเกิดมามากมาย มีภาพแสดงให้เห็นสกุเทพที่แตกต่างกัน ภาพที่แสดงให้เห็นเทพนักรบ พ่อคำ สุทร และบราห์มิน เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกบราห์มินคือจุก ในเวลานี้เราเป็นลูกของพระเจ้าในทางปฏิบัติ เราได้รับความสุขมากมายด้วยความรู้และราชาโยคะที่ง่ายดายนี้ บางคนประกาศสิทธิ์ในมรดกของอาณาจักรสุริยวงศ์และคนอื่นของจันทร์ราชวงศ์ ทั้งอาณาจักรกำลังถูกก่อตั้ง ลูกแต่ละคนจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของตนเองตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ หากใครบางคนถามว่าเขาจะได้รับสถานภาพใดเมื่อจะต้องจากร่างนี้ในขณะที่กำลังศึกษาเล่าเรียน บาบาก็จะบอกเขาว่า ด้วยโยคะช่วงอายุขัยของลูกจะเพิ่มขึ้นและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีวิธีการอื่นที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อพวกเขาพูดถึง “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” พวกเขาก็จดจำพระเจ้า แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าคือใคร พ่อพูดว่า: พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น นี่คือนสถานที่เกิดของพ่อ วัดโสมนาลสวยงามมาก พ่อหนังที่นี้และอธิบายเรื่องราวทั้งหมดนี้แก่ลูกๆ จากนั้นอนุสรณ์ก็จะเริ่มสร้างขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกจะสร้างวัดให้แก่โสมนาลก่อน บาร์ตมั่งคั่งมากในยุคทองและยุคเงิน มีทรัพย์สมบัติมากมายแม้กระทั่งในวัด บาร์ตเคยมีค่าเช่นเพชร เวลานี้บาร์ตได้กลับมายากจนขึ้นแค้นเหมือนเปลือกหอย พ่อได้มาเพื่อทำให้บาร์ตมีค่าเช่นเพชร ถามใครก็ตามว่าใครคือผู้สร้าง และพวกเขาก็จะบอกว่า“พระเจ้า” ท่านอยู่ที่ไหน? พวกเขาจะพูดว่า “ท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน!” พ่อพูดว่า: ต้นไม้ทั้งต้นได้มาถึงสภาพที่เสื่อมโทรมทั้งหมด ลูกต้องตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกนั้นได้กลับมามีค่าควรแก่การนั่งบนบัลลังก์ของมามาและบาบาหรือไม่ โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์คือสิ่งหลัก ในปัจจุบันไม่มีสุขภาพพลานามัยที่ดี ไม่มีความมั่งคั่ง และไม่มีความสุขเลย อาณาจักรนี้เป็นเหมือนภาพลวงตา เรื่องราวของทูลโยธน์ในคัมภีร์นั้นอยู่บนฐานของสิ่งนี้ ผู้ที่มีกิเลสลูกเรียกว่าทูลโยธน์ ดรพดีร้องเรียกเพื่อไปปกป้องเกียรติของเธอ ลูกทั้งหมดคือดรพดี ลูกสาวเหล่านี้คือประตูลู่สวรรค์ บาบอธิบายอย่างดีมาก! ผู้ที่สติปัญญาเชื่อมต่อกับโยคะเป็นอย่างดีก็สามารถซึมซับได้ด้วยเช่นกัน มีการศึกษาความรู้ระหว่างที่ถือพรหมจรรย์ พ่ออธิบายว่า: อาศัยอยู่ที่บ้านและจงอยู่เหมือนดอกบัว ทำตามความรับผิดชอบของลูกทั้งสองด้าน ทุกคนต้องตายอย่างแน่นอน เมื่อใครบางคนกำลังจะตายเขาจะได้รับมนตรา พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดกำลังจะตาย พ่อคือจ้าวแห่งความตายทั้งหมดได้มาพาทุกคนกลับไป ดังนั้นควรมีความสุขอย่างยิ่ง ผู้ที่ศึกษาอย่างดีจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของปวงประชา ลูกมาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่ง นี่คือการศึกษาดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มลายในสิ่งนี้ การศึกษานี้เป็นไปเพื่ออาณาจักรตัวอย่างเช่น หากเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษาของลูกคือการเป็นนักกฎหมาย แน่แน่นอนว่าลูกจะต้องมีโยคะกับครูที่สอนลูกให้กลายเป็นสิ่งนั้น ที่นี้พระเจ้ากำลังสอนลูกดังนั้นโยคะของลูกจะต้องอยู่กับท่าน พ่อพูดว่า: พ่อมาจากที่ไกลมากจากอาณาเขตสูงสุด อาณาเขตสูงสุดอยู่สูงมากขึ้นไปเบื้องบน! สูงยิ่งกว่าอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วยซ้ำ แต่พ่อใช้เวลาแค่ 1 วินาทีที่จะมาจากที่นั่น ไม่มีอะไรที่เร็วยิ่งกว่านี้อีกแล้ว พ่อให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกใน 1 วินาที มีตัวอย่างของจานาก เวลานี้เป็นโลกเก่าของนรก โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์ พ่อตั้งใจให้เกิดการทำลายล้างนรกและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ แต่ละดวงวิญญาณเป็นอมตะและได้รับบทบาทที่เป็นอมตะ ดังนั้นดวงวิญญาณจะใหญ่ขึ้นหรือเล็กลงได้อย่างไรหรือดวงวิญญาณจะถูกเผาหรือตายได้อย่างไร ดวงวิญญาณเป็นเพียงดวงดาว ไม่สามารถใหญ่ขึ้นหรือเล็กลงได้ เวลานี้ลูกคือนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พระเจ้าผู้เป็นพ่อเต็มไปด้วยความรู้และความปิติ ท่านกำลังสอนลูก ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นเทพด้วยการศึกษา นี้ ลูกกำลังรับใช้บาร์ตก่อนอื่นใดลูกต้องเป็นของพ่อ ในสถานที่อื่นพวกเขาไปหาครูของพวกเขาและดังนั้นพวกเขาจึงเป็นของครู นั่นคือพวกเขาทำให้เขากลายเป็นครูของพวกเขา ที่นี้ลูกมีพ่อ ดังนั้นก่อนอื่นจงกลายเป็นลูกของพ่อ! พ่อให้ทรัพย์สมบัติของท่านแก่ลูกๆ

พ่อพูดว่า: ลูกๆ แลกเปลี่ยนทุกสิ่งที่มี ทุกสิ่งของลูกที่มีค่าเช่นเศษฟางนั้นเป็นของพ่อ และทุกสิ่งที่มีเป็นของลูก ให้ทุกสิ่งที่มีรวมทั้งร่างกายของลูกให้แก่พ่อ พ่อจะชำระลูกทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของลูกให้บริสุทธิ์ แล้วให้สถานภาพที่สูงศักดิ์แก่ลูก สั่งเว่ยทุกสิ่งที่มีและลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต บาบาทังหมดนี้เป็นของท่าน พ่อพูดว่า: จงทำให้พ่อกลายเป็นทนายทของลูก พ่อทำให้ลูกเป็นทนายทเป็นเวลา 21 ชาตเกิด เพียงทำตามคำแนะนำของพ่อ ลูกอาจดำเนินธุรกิจของลูก เดินทางไปต่างประเทศและทำอะไรก็ได้ที่ลูกต้องการ เพียงแค่ทำตามคำแนะนำของพ่อ! อยู่อย่างระมัดระวัง! มิฉะนั้นมาอาจจะทำให้ลูกล้มลงครั้งแล้วครั้งเล่า อย่าได้ทำกรรมที่เป็นบาปใด เมื่อลูกทำตามศรัทธาทุกก็จะกลับมาสูงส่ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะชำระทั้งดวงวิญญาณและร่างกายให้บริสุทธิ์ จงอุทิศทุกสิ่งที่มีรวมทั้งร่างกายของลูกต่อพ่อและทำตามคำแนะนำของท่าน
2. ทำตนเองให้มีค่าควรแก่การนั่งบนบัลลังก์ของแม่และพ่อ เพื่อที่จะกลับมามีค่าจึงสร้างสมคุณธรรมหลักของความบริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกได้รับพรของการเป็นคาร์มาโยคีจากดวงวิญญาณเครื่องมือและด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นนายผู้ประทานพร

เมื่อลูกเห็นบางสิ่งที่กำลังทำในทางกายภาพ ลูกสามารถนำไปใช้ได้อย่างง่ายดายและนี่คือเหตุผลว่าทำไมเมื่อลูกได้รับแรงบันดาลใจในการมองเห็นรูปของงานรับใช้ในทางปฏิบัติ การสละละทิ้ง ความรักและความร่วมมือของดวงวิญญาณเครื่องมือที่ได้รับการยกระดับทั้งหมดสิ่งนี้จะกลายเป็นพรสำหรับลูก เมื่อลูกเห็นจิตวิญญาณของเครื่องดนตรีที่มีการปลุกฝังลูกธรรมในขณะทำงานมันก็เหมือนกับว่าลูกได้รับพรอย่างง่ายดายในการเป็นโยคีแห่งกรรม ผู้ที่ยังคงได้รับพรดังกล่าวต่อไปจะกลายเป็นผู้ที่ได้รับพรจากตัวเอง

คติพจน์: การทำงานรับใช้บนพื้นฐานของการได้รับชื่อเสียงหมายถึงการใส่ชื่อของลูกไว้ด้านหลังเมื่อได้รับสถานะที่สูง

***** โอม ชานติ *****

อยู่อย่างซื่อสัตย์กับ Patshah ที่แท้จริง ดวงวิญญาณสูงสุด

ในเวลานี้เราได้รับคำสั่งจากพระเจ้า พ่อของเรา: จงจดจำระลึกถึงพ่ออยู่เสมอตลอดเวลา ความหมายของโยคะคือการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพระเจ้า โยคะไม่ได้หมายความว่าเข้ามานั่นคือโยคะที่ง่ายดายของเราที่เราจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมาและในขณะที่ทำงานทั้งหมดของเรา สิ่งนี้เรียกว่าโยคะที่สม่ำเสมอไม่ขาดตอน อย่างไรก็ตามเราจำเป็นต้องฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ หากเราไม่ทำตามคำสั่งของท่าน หากเราไม่เชื่อฟัง เราจะต้องทนรับการลงโทษอย่างแน่นอน คำสั่งของท่านคือ: ไม่ว่าพ่อจะทำอะไรจงเดินตามรอยเท้าของพ่อ มิฉะนั้นลูกจะถูกทำร้ายโดยมายา อยู่อย่างซื่อสัตย์กับ Patshah (จักรพรรดิ) ที่แท้จริง ไม่ว่าอุปสรรคใดของมายาจะรบกวนลูกก็ตามจงนำอุปสรรคเหล่านั้นไว้เบื้องหน้าท่านเช่นกันและด้วยความช่วยเหลือของท่านมายาจะถอยห่างออกไปและเส้นทางของลูกก็จะชัดเจน จากนั้นไม่ว่าท่านจะให้ลูกนั่งที่ใด ไม่ว่าท่านจะให้ลูกเคลื่อนไหวอย่างไร ไม่ว่าท่านจะให้ลูกทานอะไร เส้นทางก็จะชัดเจน ลูกต้องมีความกล้าหาญมากที่จะให้ความเป็นมิตรของลูกในลักษณะนี้ มีเพียงไม่กี่คนที่มีโชคหลายร้อยเท่าที่จะถูกร้อยเข้าไปในสายประคำแห่งชัยชนะ ผู้ที่รับบางสิ่งเพียงเล็กน้อยและกลายเป็นปวงประชาที่มีโชค ดังนั้นอย่าได้มีความสุขเมื่อลูกได้รับเพียงเล็กน้อย จงมีความปรารถนาที่จะได้รับทุกสิ่งอย่างเต็มที่ จงมีความกล้าหาญและก้าวไปข้างหน้า มายาจะทำให้เกิดอุปสรรค แต่ลูกต้องเอาชนะเธอ หากลูกทำความผิดพลาดใดในสิ่งนี้แล้ว นั่นก็เป็นเพราะลูกขาดศรัทธาหรือมีบางอย่างขาดหายไปของคุณธรรมของลูก นี่เป็นความผิดของลูก ที่นี้ลูกต้องทำลายบ่วงพันธะของลูกกับความคิดเห็นของผู้คนและกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย เมื่อลูกแยกตัวออกมาจากสิ่งเหล่านั้นท่านั้นที่ลูกจะได้รับกฎเกณฑ์

ระเบียบวินัยทางจิตที่สูงส่งอย่างแท้จริง โลกที่เลวร้ายนี้กำลังจะจากไป ดุสิแม้แต่มิราก็ได้พบกิริธาร์ Girdhar (กฤษณะ) เมื่อเธอปลื้มตัวออกมาจากความคิดเห็นของผู้คน หากลูกยึดมั่นอยู่กับความคิดเห็นของผู้คนแล้วลูกจะไม่สามารถเป็นสมาชิกของโลกที่สูงส่งได้ ตอนนี้ลูกกำลังได้รับคำแนะนำจากพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของตัวเอง เวลานี้ลูกต้องตัดสินใจด้วยสติปัญญาของลูกว่าลูกควรทำอะไร และอะไรคือสิ่งที่ลูกต้องและเหมาะสม

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะบินกลับไปกับพ่อลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์: “แม้แต่ร่างกายนี้ก็ไม่ใช่ของฉัน” กลับมาปราศจากร่างอย่างสมบูรณ์
- คำถาม:** ลูกต้องขจัดความกลัวอะไรเพื่อที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางที่สูง?
- คำตอบ:** ลูกบางคนกลัวพายุมาเป็นอย่างมาก พวกเขาพูดว่า: บาบ่า พายุนั้นสร้างปัญหาให้กับฉันเป็นอย่างมาก หยุดพายนั่น! บาบ่าพูดว่า: ลูกๆ นี่คือการแข่งขันการชกมวย ในการชกมวยนั้น ไม่ใช่แค่ฝ่ายเดียวที่จะโจมตีตลอดเวลา หากคนใดคนหนึ่งชกหัวอีกคนหนึ่งก็จะชกสลับครั้งอย่างแน่นอน เหตุนี้เองลูกต้องไม่หวาดกลัว จงเป็นมหาวีระ (ทหารกล้า) และกลายเป็นผู้มีชัยชนะ และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกก็จะสามารถไปถึงจุดหมายปลายทางที่สูงได้
- เพลง:** ฉันได้มาที่หน้าประตูของท่านหลังจากที่ได้ถือสัตย์ปฏิญาณแล้ว

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว เพลงนี้มีนัยสำคัญบางอย่างแน่นอน เพราะพ่อได้ซื้อแผ่นเสียงนี้และจะอธิบายความหมายให้แก่ลูก สิ่งนี้เรียกว่าการตายในขณะที่มีชีวิตและเป็นของพ่อ หลังจากที่เป็นของพ่อ, ลูกก็เป็นของครู หลังจากที่เป็นของครูแล้วคนส่วนใหญ่ก็มีครู เมื่อชาวคริสต์เตียนมีลูก พวกเขาทำพิธีชำระล้างและตั้งชื่อให้ พวกเขาไปและวางเด็กทารกไว้บนตักของครู ไม่ว่าเขาจะเป็นนักบวชหรือเป็นคนอื่น นักบวชไม่ใช่พระคริสต์ พวกเขาจะพูดว่า: เธอกำลังจะกลายเป็นคริสต์เตียนในนามของพระคริสต์ เวลานี้ก่อนอื่นลูกๆ เป็นของพ่อ นั่นคือลูกกลับมาปราศจากร่าง ไม่ว่าเราจะมีอะไรก็ตาม ร่างกาย, จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของเรา เราได้มอบให้แก่บาบ่าแล้ว เราตายขณะที่มีชีวิต นั่นคือเราดวงวิญญาณเป็นของท่าน สิ่งนี้ควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เป็นของฉัน ร่างกายของฉัน, ทรัพย์สินสมบัติของฉัน, ทรัพย์สินของฉัน, ความสัมพันธ์ของฉัน ฯลฯ ทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกลิ้ม เมื่อใครตายเขาก็ลิ้มทุกอย่าง จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก! เราเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง จงทำให้สิ่งนี้มั่นคง ไม่ใช่ว่าลูกถูกร่างของลูกแล้วตาย ไม่เลย ดวงวิญญาณยังไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกเป็นของพ่อ แต่บาบ่าพูดว่า: ลูกดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์ ปีกของดวงวิญญาณนั้นได้หักไป เวลานี้ดวงวิญญาณไม่สามารถบินได้ เนื่องจากการมีความตาโหมประสาธน์ จึงไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวที่สามารถกลับบ้านได้ มายาได้หักปีกของลูกไปอย่างสมบูรณ์ บาบ่าได้อธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณนั้นรวดเร็วที่สุด ไม่มีสิ่งใดเร็วไปกว่าดวงวิญญาณ ไม่มีสิ่งใดสามารถเทียบได้กับดวงวิญญาณ ในเวลาสุดท้ายดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับบ้านเหมือนฝูงยุง พวกเขาจะไปไหน? พวกเขาจะไปไกลมากๆ เหนือพระอาทิตย์และพระจันทร์ พวกเขาจะไม่กลับมาจากที่นั่น จรวดนั้นขึ้นไปทีนั้นแล้วก็กลับมา พวกเขาไม่สามารถแม้กระทั่งไปถึงดวงอาทิตย์ได้ ลูกต้องไปไกลยิ่งกว่านั้น ลูกต้องไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตนซึ่งอยู่เหนืออาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดวงวิญญาณได้รับปีก ดวงวิญญาณชำระปัญชิกรรมทั้งหมดและกลับมาบริสุทธิ์ มีการเขียนคำยกย่องสรรเสริญไว้มากมายของช่วงเวลาแห่งการชำระสะสาง ทุกดวงวิญญาณต้องชำระสะสางปัญชิกรรมของเขาแล้วกลับบ้าน เวลานี้ทุกดวงวิญญาณนั้นสกปรกและเป็นบาป มีครู, นักปราชญ์ และชั้นยาสะซีที่ยิ่งใหญ่มากมายที่คิดว่าตนเองนั้นเป็นครูแล้วพูดว่า “ฉันคือธาดูบราห์ม” “ฉันนั้นได้บรรลุถึงธาดูบราห์มแล้ว” พวกเขากำลังนั่งอยู่ที่นี้ แล้วพวกเขาจะไปถึงที่ไหนในธาดูบราห์มนั้น? เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่า ลูกๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในธาดูบราห์ม อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถกลับไปทีนั้นได้ในเวลานี้ ดวงวิญญาณทั้งหมดกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ที่นี้ ละครั้นไม่มีขีดจำกัด นักแสดงทั้งหมดต้องลงมาจากที่นั้นเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณทั้งหมดได้ขึ้นมาบนเวทีแล้ว เมื่อถึงเวลาของการทำลายล้าง ทั้งหมดจะลงมาที่นี้ พวกเขาจะทำอะไรอยู่ที่นี้? นักแสดงจะไม่เพียงนั่งอยู่ที่บ้านและไม่ได้เล่นบทบาท เขาจะต้องมาเพื่อเล่นบทบาทอย่างแน่นอน เมื่อทุกคนได้ลงมาจากที่นั้นแล้วพ่อก็มาและพาทุกคนกลับไป พ่อพูดว่า: แม้ว่าพ่อจะลงมาที่นี้ ดวงวิญญาณก็ยังคงลงมาเรื่อยๆ จำนวนยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามลำดับกันไป และแล้วลูกก็จะกลับไปตามลำดับกันไป ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสภาพของลูก เหตุนี้เองลูกต้องตายขณะที่มีชีวิตอยู่ สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายามที่จะมีศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ ลิ้มสิ่งนี้ด้วยการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่างครั้งแรกแล้วครั้งเล่า เพียงเมื่อลูกอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์เท่านั้นที่ลูกจะสามารถมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บาบ่าทั้งหมดนี้เป็นของท่าน แม้แต่ฉันก็เป็นของท่าน ราวกับว่าร่างกายนี้ไม่ได้เป็นของฉันและเวลานี้ฉันได้สละทิ้งร่างนั้น บาบ่าฉันเป็นของท่าน บาบ่าพูดว่า: เป็นของพ่อ และทำลายความผูกพันยึดมั่นของลูกจากทุกคนอื่น ไม่ใช่ว่าลูกต้องมาและปักหลักอยู่ที่นี้ ลูกต้องทำธุรกิจของลูกและดูแลบ้านของลูกด้วย ลูกๆ ต้องชำระหนี้สินกับพ่อแม่ของพวกเขาและให้การตอบแทนด้วยการรับใช้พ่อแม่อย่างแน่นอน ลูกๆ

กลายเป็นผู้ที่ติดหนี้บุญคุณกับพ่อแม่ของพวกเขาที่พวกเขาได้เลี้ยงดูมา เวลานี้พ่อกำลังหล่อเลี้ยงลูก ลูกทั้งหมดที่มาในตอนเริ่มต้นก็อุทิศทุกสิ่งได้ในทันที พวกเขาไม่ได้เก็บสิ่งใดไว้เพื่อตนเอง พวกเขาอุทิศทุกสิ่งและลูกๆ กำลังทำให้บาร์ตบริสุทธิ์ด้วยทรัพย์สินสมบัตินั้น มีเพียงบาร์ตเท่านั้นที่เคยบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครสามารถมีความสุขและบริสุทธิ์เท่ากับที่ผู้คนของบาร์ตเคยมี บาร์ตเป็นสถานที่การจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ซึ่งพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ แม้กระทั่งวัตถุธาตุเหล่านี้ก็เป็นศัตรูของลูกเวลานี้ จะมีแผ่นดินไหว, จะมีพายุ เพราะทุกคนนั้นตาโหม่ ประชาน นอกจากนี้จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติที่จะเป็นเหตุของความทุกข์มากมายด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ทุกสิ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ ในยุคทองทุกสิ่งให้ความสุข จะไม่มีพายุหรืออากาศร้อนลาลาที่นั่น มีลูกไม่กี่คนที่เข้าใจเรื่องเหล่านี้เช่นกัน วันนี้พวกเขาอยู่ที่นั่นและวันพรุ่งนี้พวกเขาก็ไม่อยู่ที่นั่นอีกต่อไป ดังนั้นจะกล่าวได้ว่าพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด แม้ว่าพวกเขามาที่นี่ ก็ไม่ใช่พวกเขาทั้งหมดจะอยู่อย่างแข็งแรงตลอดเวลา ทันทีที่พวกเขากลับไปจากที่นี่ บางคนก็จะเขียนข่าวของพวกเขาหลังจากสิบวัน: บาบา, มายาได้กินผู้นั้นผู้นี้ สิ่งนี้เฝ้าแต่เกิดขึ้น เมื่อดอกไม้เล็กๆ นั้นโตขึ้นก็ออกผล และแล้วพวกเขาก็มีผลกำลังที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนเช่นเขา มีการออกผล หลังจากที่ เป็นของพ่อลูกต้องสร้างปวงประชาและทายาทด้วยเช่นกัน บางคนก็กลายเป็นผู้นำทางและมาหาบาบาด้วยการคิดว่าพวกเขาได้มาถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขาแล้ว แต่ไม่เลย จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก พวกเขาพูดว่า: มีพายุมากมายของมายา เวลานี้ลูกเป็นของพ่อและดังนั้นพายุก็จะมา พวกเขาพูดว่า: บาบา, เราได้เคยเป็นของท่าน เราได้รับมรดกของเราจากท่าน และแล้วจากการได้ใช้กลับมาใช้ชาติเกิด เราก็คงได้ไปผ่าน 84 ชาติเกิดและเวลานี้เป็นของท่านอีกครั้ง แน่หนอนที่ฉันจะรับมรดกของฉันจากท่าน ดังนั้นต้องมีการจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างมาก ลูกเองต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกเองแล้วให้ผล ไม่เช่นนั้นแล้วลูกประจำจะสร้างขึ้นได้อย่างไร? ลูกจะทำให้ผู้อื่นนั้นเป็นทายาทของพ่อได้อย่างไร? ปวงประชาและทายาทก็เป็นที่ต้องการที่จะนั่งบนบัลลังก์ ผู้คนมากมายมาหาพ่อและแล้วพวกเขาก็หย่าขาดจากพ่อ โยคะของสติปัญญา นั้นตัดขาดและการละเล่นก็จบสิ้น ลูกบางคนก็มาและถามบาบา: บาบา, ฉันจะสามารถทำให้สภาพของฉันไม่ถูกรบกวนด้วยพายุได้อย่างไร? บาบานั้นก็เฝ้าแต่แสดงวิธีการที่จะทำเช่นนี้แก่ลูก จดจำพ่อ พายุจะมา ในการชกมวย, ลูกเคยเห็นว่าเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้นที่เฝ้าแต่ถูกชกไหม? แน่หนอนที่ทั้งสองฝ่ายนั้นจะมีความกล้าหาญ หากข้างหนึ่งนั้นชกอีกข้างหนึ่งห้าครั้งอีกข้างก็จะชกสิบครั้ง นี่คือการชกมวยเช่นกัน เมื่อลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อ มายาก็จะเฝ้าแต่วิ่งหนีไป อย่างไรก็ดีตามสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นในทันทีทันใด ลูกต้องปล้ำกับมายา อย่าได้คิดว่ามายาจะไม่ตีลูก ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม นี่คือเกมชกมวยที่ยิ่งใหญ่ หลายต่อหลายคนก็หวาดกลัวอย่างยิ่ง มายานั้นก็บีบจุมูกพวกเขาไว้อย่างแท้จริง นี่คือสนามรบ มายาสร้างอุปสรรคใหญ่ในการเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญา ความเพียรพยายามทั้งหมดเป็นที่ต้องการเพื่อโยคะ แม้ว่าบาบาพูดว่าท่านรักดวงวิญญาณที่กระจำงในความรู้นั้นก็ไม่ใช่ว่าท่านรักแต่ผู้ที่ให้ความรู้เท่านั้น เพราะพวกเขาต้องมีโยคะที่ถูกต้องด้วย จงจดจำพ่อ! อย่าได้หวาดกลัวอุปสรรคของมายา ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ทุกคนจะกลายเป็นเช่นนี้หรือ? ลูกประจำของ 16,108 นั้นใหญ่โตมาก ลูกประจำนั้นจะสมบูรณ์ในเวลาสุดท้าย จะมีเจ้าชายเจ้าหญิงมากมายจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเงิน มีสิ่งขึ้นบอกของสิ่งนี้บางอย่าง มีสิ่งขึ้นบอกของ 8 และ 108 สิ่งนี้ถูกต้องอย่างแท้จริง ในตอนสิ้นสุดของยุคเงินก็จะมีเจ้าชายและเจ้าหญิง 16,108 จะไม่ได้มีมากมายเช่นนั้นในตอนเริ่มต้น เริ่มแรกจะมีพวกเขาไม่กี่คนและแล้วจำนวนก็เฝ้าแต่ขยายตัว พวกเขาทั้งหมดถูกสร้างขึ้นที่นี่ ลูกมีโอกาสที่ดีมาก แต่ต้องอาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก ได้มีการร้องไว้ในเพลงด้วยเช่นกัน: ฉันจะไม่มัวจกท่าน, แม้ว่าฉันจะตาย บาบา, ร่างกาย, จิตใจและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ฉันกำลังจะกลับมาปราศจากร่างและจดจำท่าน ฉันจะเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของฉันกับท่าน บาบาพูดว่า: ทั้งหมดนี้เป็นไปเพื่อลูกๆ ลูกๆ พูดว่า: ทุกสิ่งที่ฉันมีเป็นของท่าน พวกเขาพูดว่า: ทั้งหมดนี้ได้ให้ไว้โดยพระเจ้า เวลานี้บาบาพูดว่า: ทั้งหมดนี้กำลังจะถูกทำลาย ลูกมีอะไร? แม้แต่ร่างกายนั้นก็จะถูกทำลาย เวลานี้พ่อกำลังแลกเปลี่ยนสิ่งนั้นเพื่อลูก ลูกเพียงแต่แลกเปลี่ยน ดังนั้นบาบาพูดว่า: ลูกๆ จงกลับมาปราศจากร่าง! จดจำพ่อ! อุทิศทุกสิ่งด้วยสติปัญญาของลูก มีเรื่องราวของกษัตริย์หะริสัจจันตราผู้ที่ขอให้สิ่งของในครอบครองของเขาอยู่ในการดูแลผลประโยชน์(trust) พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายสาระของคัมภีร์เหล่านี้ทั้งหมด ฯลฯ แก่ลูก พ่อทำให้ลูกเป็นราชาและราชินีด้วยปากของบราห์มา และเวลานี้พ่อกำลังทำสิ่งนั้นอีกครั้ง มนุษย์ไม่มีวันสอนราชาโยคะแก่มนุษย์และทำให้พวกเขาไปเป็นราชาและราชินีด้วยการอ่านก็ตะให้แก่พวกเขา ดังนั้นจะมีประโยชน์อะไรในการรับฟังก็ตะเล่า? พ่อพูดว่า: พ่อเองนั้นมาทุกวงจรและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เพียงเมื่อลูกเป็นของพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นทายาท ดังนั้นยิ่งลูกอยู่ในโยคะมากเพียงใดลูกจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น บาบา, ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ลูกเป็นเพียงผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกจะไม่ทำสิ่งใดโดยที่ไม่ได้รับคำสั่งจากท่าน ลูกรับการกำหนดด้วยเช่นกันถึงวิธีการที่จะหารายได้เพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก โดยทั่วไปแล้วเป็นคนจนที่ให้อภัยทั้งหมด คนมั่งคั่งไม่สามารถให้ได้ พวกเขาไม่สามารถอุทิศตนเอง เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะปรากฏออกมา มีชื่อของจานาก พวกเขาไม่ลูกๆ และทรัพย์สินสมบัติร่วมกัน ดังนั้นจะสามารถแบ่งทรัพย์สินนั้นได้อย่างไร? พวกเขาจะได้ส่วนของทรัพย์สินสมบัติของเขามา (แต่ละคน) เพื่อสามารถอุทิศ

ได้อย่างไร? พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ผู้เป็นแม่นั้นยากจนที่สุด กุมารก็ยากจนเสียยิ่งกว่าผู้เป็นแม่ กุมารไม่เคยมีความซาบซึ้งในมรดก บุตรชายนั้นมีความซาบซึ้งในทรัพย์สมบัติของพ่อแม่ของเขา ดังนั้นเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งดินแดนสุชาวดี ลูกต้องละทิ้งทั้งหมดนั้น มีการให้ทานแก่ผู้ที่ยากจนเสมอ บารัตยากจนที่สุด อเมริกา นั้นมั่งคั่งอย่างยิ่ง พวกเขาได้รับมรดกใดหรือ? เมื่อบารัตนั้นเคยมั่งคั่งที่สุด ก็ไม่มีศาสนาอื่นใด มีเพียงชาวบารัตและเพียงภาษาเดียวเท่านั้น พระเจ้าคือหนึ่งเดียว พ่อก่อตั้งอำนาจในการปกครองเดียว ศาสนาเดียวและภาษาเดียว พ่อก่อตั้งรัฐบาลที่ทรงอำนาจเดียว จากหนึ่งและแล้วก็ไปเป็นสองและสาม เวลานั้นมีศาสนามากมาย ดังนั้นอย่างแน่นอนที่เวลานี้จะต้องมีหนึ่งศาสนา นี่เป็นประเด็นของ 5000 ปี ตั้งแต่เมื่อเคยมีศาสนาเดียว นักปราชญ์ได้เขียนว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายแสนปี พวกเขาไม่เข้าใจว่ายุคทองคืออะไร พวกเขาคิดว่าเมื่อใครบางคนตายไปเขาก็กลายเป็นชาวสวรรค์ บางทีเขาได้ขึ้นไปสู่เบื้องบน ในวัดดิลาลาด้วย พวกเขาก็ได้แสดงสวรรค์อยู่เบื้องบน, ที่เพดาน เหตุนี้เองผู้คนจึงสับสน ในความเป็นจริง, สวรรค์ไม่ได้อยู่เบื้องบน ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกจะไปหาบาบ และแล้วก็ลงมาที่นี่เพื่อปกครอง ความรู้นี้จะควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามได้ มายาเป็นนกกินผู้ที่อ่อนแอ เหตุนี้เองจึงได้มีการขอภาพและเก็บทะเบียนประวัติ บาบารับข่าวทั้งหมด “ผู้นั้นผู้นี้ได้ยกลูกธนูแห่งความรู้ เช่นที่ทำให้ฉันกลายเป็นลูกของبابา” ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ด้วยเช่นกันว่ากุมารนั้นยังธนู โอ ทำไมลูกจึงลืมพ่อ? สิ่งนี้เรียกได้ว่าลูกธนูแห่งความรู้ ลูกเพียงแต่ต้องเตือนพวกเขาให้จดจำพ่อ ไม่ใช่เรื่องของลูกธนูของความรุนแรง บาบาพูดว่า: พ่ออธิบายแก่ลูกถึงนัยสำคัญของคัมภีร์ทั้งหมดด้วยปากของบราห์มา แน่แน่นอนที่บราห์มาต้องอยู่ที่นี้ พวกเขาได้แสดงบราห์มาออกมาจากสายสะดือของวิษณุ พวกเขาไม่รู้สิ่งใด! ผู้คนเพียงแต่เขียนสิ่งใดก็ตามที่ได้เข้าไปในสติจิตใจของเขา นั่นเป็นความสกปรกอย่างมาก! มีผู้คนมากมายที่มีพลังอิทธิฤทธิ์! เมื่อสัจจะปรากฏขึ้น ความหลอกลวงก็ต่อต้านสิ่งนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจว่า ชีพبابานั้นไม่มีตัวตนและบราห์มานี้มีตัวตน แต่ไม่มีเรื่องของสายสะดือ ฯลฯ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานี้จงกลายเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ ไม่ใช่ผู้ที่เพียงแค่ว่ารับฟังความรู้แล้วถ่ายทอด เพียรพยายามที่จะจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน กลับมาปราศจากร่างและจดจำพ่อที่ปราศจากร่าง
2. เป็นของพ่อและทำลายความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากสิ่งอื่น “แม้แต่ร่างกายนี้ก็ไม่เป็นของฉัน” กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์และอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นนายพระอาทิตย์แห่งความรู้และเผาเชื้อโรคของชั้นสการ์เก่าด้วยรังสีของความรู้และโยคะอันทรงพลัง เพื่อที่จะเปลี่ยนบรรยากาศที่ไม่บริสุทธิ์ใดๆและเผาเชื้อโรคของชั้นสการ์เก่าให้ตระหนักรู้อยู่เสมอว่า นั่นคือพระอาทิตย์แห่งความรู้ หน้าที่ของพระอาทิตย์คือให้แสงสว่างและเผายะ ดังนั้นจงทำงานนี้ต่อไปด้วยพลังของความรู้และโยคะและกิจกรรมที่สูงส่งของลูก หากพลังน้อยลง, ความรู้ก็จะให้เพียงแค่แสงสว่างและเชื้อโรคของชั้นสการ์เก่าก็จะไม่ถูกทำลาย ดังนั้นก่อนอื่นจงกลับมามีพลังด้วยโยคะทาปาเซีย

คติพจน์: ความคิดที่สูงส่งของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์จะทำให้ปัญหิสะสมของลูกเพิ่มขึ้น

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ชีพบาบาไม่สามารถรับดอกไม้ที่ลูกให้กับท่านได้เพราะท่านไม่ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและท่านไม่ได้เป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกต้องไม่สวมพวงมาลัยดอกไม้ในยุคบรรจบพบกันเช่นกัน

คำถาม: ใครสามารถประกาศสิทธิในบัลลังก์ของอาณาจักรในอนาคตได้?

คำตอบ: ผู้ที่เอาชนะบัลลังก์หัวใจของแม่และพ่อในเวลานี้จะกลายเป็นผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ในอนาคตได้ เป็นเรื่องที่น่ามหัศจรรย์ที่ลูกๆ ได้รับชัยชนะเหนือพ่อแม่ของพวกเขาอย่างไร! พวกเขาเพียรพยายามและไปล้างหน้าพ่อแม่ของพวกเขา

เพลง: ละบัลลังก์แห่งท้องฟ้าและลงมาสู่โลก!

โอมชานติ ลูกๆ ที่แสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้งได้ยินเพลงแล้ว ความคิดของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันหายไปพร้อมกับเพลงนี้ เป็นเพราะผู้คนของบาร์ตเวลานี้ไม่มีความสุขอย่างมากพวกเขาจึงจดจำท่าน เพลงเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นมาตามละคร ผู้คนของโลกไม่รู้สิ่งนี้ พ่อมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และปลดปล่อยผู้คนจากความทุกข์และให้ความสุขแก่พวกเขา ลูกๆ รู้ว่าพ่อเดียวกันนั้นได้มาแล้ว ลูกๆ ได้ตระหนักรู้จักท่านแล้ว ท่านเองนี่ที่และบอกกับลูกว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดาและบอกความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก มีเพียงโลกเดียวเป็นเพียงแค่กลับมาเก่าและใหม่ เช่นที่ร่างกายจะใหม่ในวัยเด็กและจากนั้นก็กลับมาเก่า ลูกไม่ควรจะพูดว่ามีสองร่าง ร่างใหม่และร่างเก่า เป็นเพียงร่างเดียวแต่ร่างนั้นได้กลับมาเก่าจากใหม่ ในท่านเองเดียวกันมีเพียงโลกเดียว จากโลกที่ใหม่เวลานี้กลับมาเก่า โลกนั้นใหม่เมื่อใด? ไม่มีใครสามารถบอกลูกถึงสิ่งนี้ได้ พ่อมาและอธิบายว่า: ลูกๆ เมื่อโลกนั้นใหม่ บาร์ตก็ใหม่ โลกเคยเรียกว่ายุคทอง เป็นบาร์ตเดียวกันนั้นที่เวลานี้ได้กลับมาเก่า นี่เรียกว่าโลกเก่า เมื่อโลกใหม่ได้กลับมาเก่าและเวลานี้โลกต้องกลับมาใหม่อีกครั้งอย่างแน่นอน ลูกๆ มีนิมิตของโลกใหม่แล้ว โอเคใครเป็นนายของโลกใหม่นั้น? แท้จริงแล้วลัทธิและนารายณ์เป็นนายของโลกใหม่ เทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนายของโลก พ่อกำลังอธิบายสิ่งนี้ให้แก่มูลูกๆ พ่อพูดว่า: เวลานี้จดจำสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา พ่อได้มาจากอาณาจักรสูงสุดเพื่อสอนเรา ท่านมาสอนราชาโยคะ คำสรรเสริญทั้งหมดเป็นของผู้เดียวนั้น ไม่มีคำสรรเสริญของผู้ใด ในเวลานี้ทุกคนมีสติปัญญาที่ตกต่ำและไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เหตุนี้เองพ่อจึงมาและมันก็เป็นเหตุผลที่ว่าทำไมจึงมีการแต่งเพลงเหล่านี้ขึ้นมาด้วยเช่นกัน แนวความคิดของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้หายไปด้วยเพลงนี้ แต่ละคนมีบทบาทเป็นของตนเอง พ่อบอกลูกๆ แล้วซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างและกลับมาจะมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและซึมซับคำสอนเหล่านี้ด้วยอวัยวะทางกายของลูก! แม้ว่าลูกจะเห็นบาบาที่กำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมา แต่ให้จดจำชีพบาบา พิจารณาว่าเป็นชีพบาบาผู้ที่กำลังทำทุกสิ่งเสมอและบราห์มาไม่ได้อยู่ที่นั่น แม้ว่ารูปของท่านจะมองเห็นได้ด้วยดวงตาของลูก สติปัญญาของลูกควรจะไปชีพบาบา หากชีพบาบาไม่ได้อยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณและร่างของผู้ที่ก็จะไม่มีประโยชน์ จดจำไว้เสมอว่าชีพบาบาอยู่ในผู้นี้และท่านกำลังสอนโดยผ่านผู้นี้ ผู้ที่ไม่ใช่ครูของลูก ผู้ที่คือครูสูงสุด ลูกต้องจดจำผู้เดียวนั้น อย่าได้จดจำร่างกาย เชื้อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ ลูกๆ จดจำระลึกถึงท่านและพูดว่า: โปรดมาสอนความรู้และโยคะให้เราอีกครั้ง ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่สามารถสอนราชาโยคะได้ สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าเพียงท่านเท่านั้นที่นิ่งและบอกความรู้เกี่ยวกับกิตะแกลูก และจากนั้นความรู้ก็จะหายไป ไม่จำเป็นสำหรับความรู้ที่นั่นเพราะอาณาจักรได้ถูกก่อตั้งขึ้นและลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แล้ว ได้มีการให้ความรู้เพื่อนำลูกออกจากความตกต่ำไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และทุกสิ่งอื่นก็เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครสามารถบรรลุถึงพ่อด้วยการทำสิ่งใดๆ เหล่านั้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เช่น การทรมานตนเอง การทำทาสี การให้ทานและการทำบุญ ปีกของดวงวิญญาณหักลง ดวงวิญญาณมีสติปัญญาที่เป็นหิน พ่อต้องมาเปลี่ยนผู้ที่เป็นหินไปเป็นผู้ที่สูงส่ง พ่อพูดว่า: มีมนุษย์มากมายเวลานี้! ผู้คนเต็มไปทั่วทั้งโลก เหมือนกับเมล็ดมีสตาด เวลานี้ทุกคนจะถูกทำลาย ไม่มีมนุษย์มากมายในยุคทอง ในโลกใหม่ลูกจะมีความสุขสบายทางกายอย่างมากและมีมนุษย์จำนวนน้อยมาก ที่นี้มีมนุษย์มากมายจนไม่มีอาหารเพียงพอสำหรับพวกเขาที่จะรับประทาน เวลานี้โลกนั้นเก่าและแห้งแล้งอย่างมากแล้วมันก็จะกลับมาใหม่ ที่นั่นทุกสิ่งใหม่ ชื่อนั้นหวานชื่นมาก: สวรรค์ บาอิสท์ โลกใหม่ของเทพ หัวใจปรารถนาที่จะทำลายโลกเก่าและนั่งอยู่ในโลกใหม่ เวลานี้เป็นเรื่องของการไปสู่โลกใหม่แห่งสวรรค์ ร่างเก่านี้ไม่มีค่า ชีพบาบาไม่มีร่างเป็นของท่านเอง ลูกๆ พูดว่า: เรา

ต้องการสวมพวงมาลัยให้บาบา อย่างไรก็ตามหากลูกสวมพวงมาลัยให้กับผู้นี้ โยคะของสติปัญญาของลูกก็จะไปที่เขา ชีพบาบาพูดว่า: 'ไม่จำเป็นสำหรับพวงมาลัยคล้องคอ มีเพียงลูกเท่านั้นที่กลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเป็นผู้กราบไหว้บูชา ตัวลูกเองกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและตัวลูกเองก็กลับมาเป็นผู้กราบไหว้บูชา ดังนั้นลูกจึงเริ่มที่จะกราบไหว้บูชารูปปั้นของตัวเอง บาบาพูดว่า: พ่อไม่ได้กลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาหรือไม่จำเป็นสำหรับดอกไม้มาลา ทำไมพ่อจะต้องสวมสิ่งเหล่านั้น? เหตุนี้เองบาบาจึงไม่เคยรับพวงมาลัยดอกไม้ ลูกกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและดังนั้นลูกจึงสามารถได้รับดอกไม้มากมายเท่าที่ลูกต้องการ พ่อเป็นพ่อที่รักและเชื่อฟังที่สุดของลูกๆ พ่อก็เป็นครูและเป็นผู้รับใช้ของลูกด้วย เมื่อบุคคลสำคัญในราชวงศ์ลงนามในจดหมาย พวกเขาเขียนว่า: มินโต หรือเคอซอน (อุปราชา-ไวซรอยส์ในตอนต้นของศตวรรษที่ 20) พวกเขาไม่เคยเขียน ลอร์ดนั้น ลอร์ดนี้ สำหรับตัวเอง ที่นี้พวกเขาเขียน: ศรีลักษมีนารายณ์ ศรีนั้นศรีนี้ พวกเขาเขียนสมญาว่า "ศรี" อย่างรวดเร็วมากสำหรับตนเอง พ่อหนึ่งทีและอธิบายว่า: เวลานี้อย่างจริงจังนี้ มีศรัทธาว่าลูกแต่ละคนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ในโลกเก่านี้ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายนั้นไม่บริสุทธิ์ เมื่อทองคำหนัก 9 กะรัต เครื่องประดับที่ทำจากทองคำนั้นก็จะหนัก 9 กะรัตด้วย อัลลอยด์ปะปนอยู่ในทองคำ อย่าคิดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ลูกมีความรู้ในเวลานี้ ลูกได้รับผลรางวัลสำหรับครึ่งวงจรเป็นเวลา 21 ชาติเกิด และดังนั้นจึงต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก อย่างไรก็ตามลูกๆก็ล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า ชีพบาบา กำลังให้คำสอนแก่ลูกๆ ผ่านบราห์มา แม้แต่ดวงวิญญาณบราห์มาก็จดจำท่าน บราห์มา วิษณุ และชางก้าเป็นผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อันดับแรกพ่อได้สร้างโลกที่ละเอียดอ่อน ดินแดนนิพพานเป็นดินแดนที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ดินแดนนิพพานของดวงวิญญาณนั้นสูงที่สุดเหนือสิ่งใด ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจดจำพระเจ้าเดียว อย่างไรก็ตามเป็นเพราะพวกเขากลับมาตามไม่ประจักษ์ พวกเขาจึงลืมพ่อและเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาก่อนกรวดและหิน ฯลฯ เราารู้ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นนั้นจะถูกถ่าย(บันทึก)ไว้ในละคร เมื่อมีการถ่ายทำบางสิ่งบางอย่างในละคร ตัวอย่างเช่นหากนกบินผ่านฉากนั้น และแล้วฉากนั้นก็จะเกิดขึ้นซ้ำครั้งแล้วครั้งเล่า หากว่ากำลังบินอยู่และได้รับการบันทึกไว้ แล้วสิ่งนั้นก็จะเฝ้าแต่ซ้ำรอยต่อไปครั้งแล้วครั้งเล่า ที่นี้เช่นกัน ทุกวินาทีของละครก็ยังคงซ้ำรอยต่อไปเรื่อยๆ ลูกบันทึกภาพต่อไปเรื่อยๆ ละครนี้ไม่สูญสลาย ลูกคือนักแสดงและลูกดูละครทั้งหมดอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ทุกวินาทีผ่านไปตามละคร เมื่อไปไม่ไหว นั่นก็คือละครที่กำลังผ่านไป ไม่ใช่ว่าไปไม่ทุกใบจะเคลื่อนไหวไปตามทิศทางของพระเจ้า ไม่เลย ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร สิ่งนี้จะต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนราชาโยคะและให้ความรู้ของละครแก่ลูก มีการสร้างรูปภาพที่ดีมาก เข็มนาฬิกาได้ถูกแสดงไว้ในยุคบรรจบพบกันด้วย เป็นการบรรจบพบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง เวลานี้มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนในโลกเก่า สิ่งเหล่านี้จะไม่คงอยู่ในโลกใหม่ ลูกๆ ควรจะคิดเสมอว่า: พ่อกำลังสอนเราและเราคือนักเรียนของพระเจ้า พระเจ้าพูด: พ่อทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา กษัตริย์กราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์ พ่อคือผู้ที่ทำให้พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานี้ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา บาบาไม่กลายเป็นเช่นนั้น บาบาพูดว่า: พ่อไม่กลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและผู้กราบไหว้บูชา เหตุนี้เองพ่อจึงไม่ต้องสวมพวงมาลัยและพ่อไม่ต้องสวมมาลัยคล้องให้กับใคร ดังนั้นเหตุใดพ่อจะต้องรับดอกไม้? แม้แต่ลูกก็ไม่สามารถยอมรับดอกไม้ได้ ตามกฎแล้วเทพเหล่านั้นมีสิทธิ์ในดอกไม้เพราะทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของพวกเขาบริสุทธิ์ พวกเขาเท่านั้นคือผู้ที่มีสิทธิ์ในดอกไม้ ที่นั่นในสวรรค์ มีเพียงดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมเท่านั้น ดอกไม้มีไว้สำหรับให้กลิ่นหอม แม้กระทั่งสำหรับการสวมใส่ประดับ พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกๆ กำลังกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของวิษณุ ลูกจะนั่งบนบัลลังก์ตามลำดับกันไป ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะพยายามทำอะไรในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกก็กำลังทำความพยายามนั้นในเวลานี้และจะทำเช่นนั้นต่อไป สิ่งนี้ตามลำดับกันไป สติปัญญาบอกว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งสามารถรับใช้ได้ดีเป็นอย่างดี ในร้านค้า,บางคนสามารถเป็นเจ้าของ เป็นหุ้นส่วนหรือผู้จัดการ ผู้ที่อยู่ภายใต้เขาก็ได้รับการส่งเสริมด้วย มันก็เหมือนกันกับที่นี้ ลูกๆ ต้องได้รับชัยชนะเหนือแม่และพ่อ ลูกจะรู้สึกประหลาดใจว่าลูกสามารถไปลำหน้าแม่และพ่อได้อย่างไร พ่อช่วยเหลือลูกๆ ที่ทำความเพียรพยายามและทำให้พวกเขามีค่าควรแก่การนั่งบนบัลลังก์ เหตุนี้เองจึงกล่าวกันว่า: เอาชนะบัลลังก์หัวใจของพ่อและลูกจะนั่งบนบัลลังก์ในอนาคต จงเพียรพยายามอย่างมากที่ลูกสามารถกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา มีเพียงเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลักเดียว อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นและดังนั้นจึงมีสถานการณ์ที่หลากหลายที่นั่น ลูกต้องเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อเอาชนะมายา ลูกต้องปฏิสัมพันธ์กับลูกๆ ของลูกๆ าลาด้วยความรักอย่างมาก แต่คงอยู่อย่างเป็นทาส (ผู้ดูแลผลประโยชน์) บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยพูดว่า: พระเจ้า สิ่งทั้งหมดนี้ได้รับจากท่าน ท่านได้นำสิ่งที่ท่านให้เรากลับคืนมาด้วยความไว้วางใจ โอเคในกรณีนั้นไม่จำเป็นต้องร้องไห้! อย่างไรก็ตามนี่คือโลกแห่งการร้องไห้ ผู้คนเล่าเรื่องราวมากมาย พวกเขาบอกเล่าเรื่องราวของพระราชาที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น เขาไม่รู้สึกลับปวดใจๆ แม้แต่น้อย เขาละร่างของเขาและรับอีกร่างหนึ่ง ไม่มีความเจ็บป่วยที่นั่น ที่นั่นลูกมีร่างกายที่แข็งแรงมีสุขภาพ

พลาณามัยดีเสมอที่ปราศจากโรคภัยเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกบางคนเคยมีนิมิต พวกเขามีนิมิตเกี่ยวกับชนบทรหมเนียม และระบบเหล่านั้นทั้งหมด พวกเขาใส่ชุดอะไรๆ และการแต่งงานเกิดขึ้นได้อย่างไร เวลานั้นบทบาททั้งหมดนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว ในเวลานั้นลูกไม่ได้มีความรู้มากเท่า เวลานั้นลูกๆได้รับความเข้มแข็งอย่างมากในแต่ละวัน ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร เป็นเรื่องมหัศจรรย์! แม้แต่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก็มีบทบาทสำคัญเช่นนี้ ตัวท่านเองนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกเกี่ยวกับงานทั้งหมดที่ท่านทำในขณะที่นั่งอยู่ที่นั่นแม้กระทั่งในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ในทั้งวงจรที่พ่อลงมาที่นี้ มีผู้คนมากมายที่กราบไหว้บูชาเพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน อย่างไรก็ตามพวกเขาได้สูญเสียประเด็นที่ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนเราอย่างไร พวกเขาใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะซึ่งเป็นสาเหตุที่ความรักของพวกเขาที่มีต่อผู้ที่ไม่มีตัวตนนั้นพังทลายลง เป็นพระเจ้าเองที่มาและสอนราชาโยคะให้แก่เราและเปลี่ยนแปลงโลก โลกยังคงเปลี่ยนแปลงต่อไป ยุคต่างๆยังคงหมุนต่อไป เวลานั้นลูกเข้าใจวงจรของละครโลกนี้แล้ว ผู้คนไม่รู้อะไรเลย พวกเขาไม่รู้จักแม้แต่เทพของยุคทอง มีเพียงสัญลักษณ์ของเทพเท่านั้นที่ยังคงอยู่ พ่ออธิบาย: พิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นของชีพบบาเสมอและท่านกำลังสอนลูก ชีพบบาให้คำสอนแก่ลูกผ่านบราห์มานี้เสมอ แล้วลูกก็จะมีความสุขกับตนเองอย่างมากในจดจำระลึกถึงชีพบบา จะมีใครเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อเช่นนี้ได้หรือไม่? ท่านคือพ่อ ครู และกูรูด้วยเช่นกัน พ่อบางคนก็สอนหนังสือที่โรงเรียนด้วยเช่นกัน และดังนั้นลูกๆ ของเขาก็จะพูดว่า: พ่อของฉันเป็นครูของฉันด้วย อย่างไรก็ตามคงไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่พ่อคนนั้นจะเป็นกูรูด้วย ใช่เขาสามารถเป็นครูได้ พ่อจะไม่สามารถถูกเรียกว่ากูรู พ่อของผู้นี้ก็เคยเป็นครูที่เคยสอนเช่นกัน เขาเป็นพ่อและครูที่มีขีดจำกัด ผู้เดียวนั้นคือพ่อและครูที่ไม่มีขีดจำกัด แม้แต่การพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นนักเรียนของพระเจาก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่มาก นี่เป็นสิ่งที่ชัดเจนมากกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อกำลังสอนเรา! บาบานั่นอ่อนหวานมาก! สิ่งที่อ่อนหวานได้รับการจดจำ เช่นที่ความรักระหว่างคู่รักและผู้เป็นที่รัก พวกเขาไม่ได้รักกันเพื่อกิเลส พวกเขาเพียงแค่จ้องมองดูกันและกัน ลูกดวงวิญญาณมีโยคะกับพ่อดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความรัก ท่านเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์และทำให้เราสูงส่งมาก! เป็นที่จดจำว่า: พระเจ้าใช้เวลาไม่นานในการเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ลูกไปดินแดนสุชาติในหนึ่งวินาที ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ในหนึ่งวินาที นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนสำหรับสิ่งนี้ กูรูนานาถูกด้วยเช่นกันว่า: พระเจ้าชักเสื้อผ้าที่สกปรกและไม่บริสุทธิ์ มีสัญลักษณ์ (เป่าหมาย) บาบาส่งว่า: พ่อเป็นเช่นคนชักผ้าที่ดีมาก! พ่อทำให้เสื้อผ้าของลูก, ลูกดวงวิญญาณ และร่างกายของลูกให้บริสุทธิ์และสะอาดอย่างมาก! ลูกต้องไม่จดจำแม้แต่ผู้นี้ (ดาต้า) งานทั้งหมดนี้เป็นของชีพบบา ดังนั้นจดจำท่านเท่านั้น! ท่านอ่อนหวานกว่าผู้นี้ ท่านพูดกับลูกดวงวิญญาณ: ลูกสามารถมองไปที่พาหนะของบราห์มาด้วยตาทั้งสอง แต่จดจำชีพบบา! ชีพบบาทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอยผ่านผู้นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพียรพยายามที่จะเอาชนะบัลลังก์หัวใจของพ่อ กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ในครอบครัวและมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรัก เป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น
2. ทำให้ดวงวิญญาณสะอาดและบริสุทธิ์ด้วยพลังของโยคะ! ในขณะที่มองเห็นทุกสิ่งด้วยตาทั้งสอง จงจดจำพ่อผู้เดียว! อย่าได้รับพวงมาลัยดอกไม้ที่นี้ แต่กลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งและมีความรับผิดชอบและเปลี่ยนทัศนคติที่ชุกชนของลูกและทำให้บรรยากาศสะอาดบริสุทธิ์
ลูกที่เปลี่ยนทัศนคติที่ชุกชนของพวกเขาสามารถสร้างบรรยากาศที่สะอาดบริสุทธิ์ได้เนื่องจากบรรยากาศถูกสร้างขึ้นด้วยทัศนคติของลูก ทัศนคติของลูกกลับมาชุกชนเมื่อลูกไม่ตระหนักถึงงานใหญ่เช่นนี้ เมื่อเด็กที่ชุกชนมากไม่หยุดชุกชนแม้เขาจะยุ่งมากเขาก็ถูกผูกมัดไว้ ในท่านองเดียวกันหากทัศนคติของลูกชุกชนแม้ว่าลูกจะอยู่กับความรู้และโยคะลูกควรผูกทัศนคติของลูกเข้ากับสายสัมพันธ์ของการมีความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียวและความชุกชนก็จะจบลงอย่างง่ายดาย

คติพจน์: วิธีที่จะจบสิ้นคลื่นแห่งความไม่ระมัดระวังคือการมีทัศนคติที่วางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การกำหนดของทั้งชีพบบาและบราห์มาบาบาเป็นที่รู้จักอย่างดีมาก ทำตามการกำหนดของท่านทั้งสองและให้คุณประโยชน์กับตัวลูกเอง
- คำถาม:** : ใครคือผู้ดูแลผลประโยชน์อันดับหนึ่งและอย่างไร?
- คำตอบ:** ชีพบบาเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์อันดับหนึ่ง(number one Trustee) ท่านไม่ได้ถูกดึงดูดความสนใจไปหาสิ่งใดเลย บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา การให้ท่านอะไรก็ตามที่ลูกทำและการทำบุญที่ลูกทำในนามของท่านได้ถูกรับประกันไว้แล้วสำหรับลูก และลูกได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไปของลูก พ่อให้การตอบแทนแก่ลูกอย่างเต็มที่ในอะไรก็ตามที่ลูกทำประกันไว้เวลานี้ในนามของพ่อ เพราะบาบาพูดว่า: พ่อเองไม่ได้มีประสบการณ์ของความทุกข์เช่นนั้น ดังนั้น พ่อจะทำอะไรกับสิ่งที่ได้รับมาจากลูกเล่า?
- เพลง:** จากการถือสัตย์ปฎิญาณ ฉันได้มาที่ธรณีประตูของท่าน

โอมชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งได้ยินเพลงแล้ว ลูกๆ คือผู้ที่ เป็นของพ่อ พ่อได้อธิบายว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูกที่ซึ่งลูกตายขณะมีชีวิต จงเป็นของพ่อขณะมีชีวิต ลูกๆ เข้าใจว่าศรี มัทได้รับการจดจำกันมา ศรีมัทคือคำพูดของพระเจ้า ในกิตะพวกเขาได้กล่าวถึงชื่อของกฤษณะขณะที่จริง ๆ แล้วเป็นชื่อ ของชีพบบา หลังจากท่านก็มีบราห์มาและแล้วกฤษณะ ไม่มีการกล่าววาทะศรีมัทมาจากกฤษณะ พ่อของเราคือผู้ที่สูงส่งที่สุด เหนือสิ่งใด ทั้งเราและกฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาคือมนุษย์ซึ่งมีคุณธรรมที่สูงส่ง มนุษย์ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! เพียงพ่อผู้เดียว เท่านั้นที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ และเป็นศรีมัทของท่านที่ลูกทำตาม การกำหนดของพระบาปดราห์มาก็คือเป็นที่รู้จัก อย่างดีมากด้วยเช่นกัน ศรีมัทก็เป็นที่รู้จักอย่างดีมากด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้ทำความผิดพลาดด้วยการใส่ชื่อ ของกฤษณะแทนชื่อของพ่อ พ่อของผู้คนของทุกศาสนาคือเพียงผู้เดียว ไม่ใช่ทุกคนเชื่อในกฤษณะ ชาวคริสเตียนเชื่อว่า พระคริสต์เป็นพ่อของพวกเขาไม่ใช่กฤษณะ เพราะชาวคริสเตียนคือลูกหลานที่เกิดจากปากของพระคริสต์ ชีพบบาบาและ ทำให้ลูกเป็นของท่าน ลูกบางคนพูดว่า: เวลานี้ได้ถือสัตย์ปฎิญาณแล้วว่ามันเป็นของพ่อ ดังนั้น ลูกต้องทำตามการกำหนด ของท่าน ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะให้การกำหนดของตัวเองแก่พ่อ! พ่อเองให้การกำหนดแก่ลูก ลูกๆ ทั้งหมดคือ ลูก ชีพบบาเป็นที่รู้จักอย่างดีมาก การกำหนดอะไรก็ตามที่ท่านให้และอะไรก็ตามที่ท่านทำนั้นลูกต้อง ท่านให้การกำหนด แม้แต่บราห์มาว่า: ทำสิ่งนี้! สายใยความสัมพันธ์ของลูกเป็นไปกับชีพบบา อย่าได้มองดูข้อบกพร่องของคนอื่น! ทำตาม ศรีมัท! ชีพบบาคือผู้ที่ไม่มีตัวตน นี่ไม่ใช่บ้านของท่าน ที่นี่ลูกกำลังอาศัยอยู่ในบ้านเก่า และแล้วในสวรรค์ลูกจะอาศัยอยู่ ในบ้านของตัวเอง ชีพบบาพูดว่า: พ่อจะไม่อาศัยอยู่ที่นั่น พ่อมาที่นี่เป็นระยะเวลาสั้น ๆ เวลานี้ ลูกคือกองทัพอภัยทาง จิตที่แท้จริง จิตวิญญาณสูงสุด(พ่อ) กำลังให้การกำหนดแก่ลูกตามแผนของละครอย่างที่ท่านได้ทำในวงจรที่แล้ว ท่าน ให้การกำหนดเดียวกันเช่นที่ท่านได้ให้ทุกวงจร ท่านเฝ้าแต่ให้ความรู้ที่ลึกซึ้งทั้งกลางวันและกลางคืน คนใหม่จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ แม้ว่าบางคนได้อาศัยอยู่ที่นั่นมาเป็นเวลา 35-40 ปี ก็มีมากมายในบรรดาพวกเขาที่ไม่เข้าใจสิ่งที่เป็น สาระลึกล้ำเหล่านี้ บาบาพูดความรู้ใหม่ทุกวัน มูร์ลีได้ถูกส่งออกไปตั้งแต่วันเวลาที่อยู่ในการจารี ในตอนแรกบาบาไม่เคย พูดมูร์ลี ท่านจะตื่นตอนตีสองและเขียน 10-15 หน้า บาบาจะทำให้ท่าน(บราห์มา) เขียนและมีการทำสำเนาของสิ่งที่ท่าน เขียน บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาใส่ใจดูแลแต่ละหน้าของคัมภีร์ วันแล้ววันเล่าพวกเขาได้ทำให้หนังสือใหญ่ มากขึ้นมากขึ้น พวกเขาเฝ้าแต่ทำซ้ำประวัติมากมาย พวกเขาศึกษาสิ่งเหล่านั้นและเก็บรักษาสิ่งเหล่านั้น ลูกอ่านมูร์ลีและก็ โยนทิ้งไป ในความเป็นจริงคำพูดเหล่านั้นควรจะถูกเก็บรักษาไว้ตลอดเวลา แต่ไม่เลย! ลูกรู้ว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะถูก ทำลาย รูปภาพๆ ที่ลูกทำขึ้นจะคงอยู่เป็นระยะเวลาสั้นๆเท่านั้น แล้วสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกฝัง ไม่มีคัมภีร์ ไม่มี ภาพลักษณ์ๆ จะหลงเหลืออยู่ที่นั่นและอะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นเวลานี้ก็จะเกิดขึ้นในวงจรถัดไป คัมภีร์ๆ จะเริ่มต้น อีกครั้งในยุคทองแดง ในตอนแรกคัมภีร์กรันท์เป็นหนังสือเล่มเล็กๆที่ถูกเขียนด้วยมือ เวลานี้พวกเขาได้ทำให้คัมภีร์กรัน ทันั้นใหญ่ขึ้น วันแล้ววันเล่าพวกเขาเฝ้าแต่ทำให้ใหญ่ขึ้น ในอีกด้านหนึ่ง จินตนาการว่ามากเพียงใดที่เรื่องราวชีวิตของชีพ บาบาคควรจะถูกเขียนขึ้น! เวลานี้ลูกๆ พูดว่าลูกๆ รู้เรื่องราวชีวิตของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่า ท่านทำอะไรบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อให้การรับประกันบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนให้ท่านและทำบุญ ในนามของพระเจ้า พวกเขาพูดว่า: ผู้นี้ได้ให้ท่านและทำบุญในนามของพระเจ้า พระเจ้าได้ให้เขาเกิดในบ้านที่ใหญ่โต มีด

วงวิญญานที่มีศีลธรรมจรรยามากมายบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาให้ทานและทำบุญในนามของพระเจ้าหรือศรีกฤษณะ พ่ออธิบาย: เหตุนี้เอง พ่อจึงให้ผลชั่วคราบบางอย่างของสิ่งนั้นแก่ลูกๆ เหล่านั้นในชาติเกิดถัดไปของพวกเขา มีการได้รับผลที่ดีหรือไม่ดีอย่างแน่นอน มากเท่าไรที่ลูกประกันไว้แล้ว? การกระทำอะไรก็ตามที่แต่ละคนทำ เขาก็จะได้รับผลของสิ่งนั้นตามนั้น มายาทำให้ลูกทำการกระทำที่ผิดที่ลูกจะได้รับความทุกข์ เวลานี้พ่อสอนลูกถึงการกระทำเช่นที่ว่าลูกจะไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์เลย แม้มายาก็จะไม่คงอยู่ที่นั่น และแล้วก็เป็นเรื่องของสถานภาพตามที่ลูกแต่ละคนได้ทำประกันไว้มากเพียงใด ชีพบาบาคือผู้ดูแลผลประโยชน์ด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้ดูแลผลประโยชน์อันดับหนึ่ง ผู้ดูแลผลประโยชน์อื่นๆจะถูกดึงดูดความสนใจไปหาสิ่งต่างๆ ผู้ดูแลผลประโยชน์บางคนถึงขนาดทำให้ทุกสิ่งพินาศสำหรับผู้อื่น มองดูว่าพ่อเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ประเภทใด! ท่านพูดว่า: สิ่งนี้ทั้งหมดเป็นไปเพื่อลูกๆ สายใยความสัมพันธ์ของลูกเป็นไปกับชีพบาบาอย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ดูแลผลประโยชน์ที่แท้จริง ท่านพูดว่า: พ่อไม่ได้รับความสุขนั้นด้วยตัวพ่อเอง พ่อให้ทั้งอาณาจักรแก่ลูกๆ พ่อทางโลกก็ให้ทุกสิ่งเป็นมรดกแก่ลูกๆ ของเขาเช่นกัน พ่อไม่ได้รับสิ่งใดเลยในสวรรค์ พ่อให้ลูกทุกสิ่ง สายใยความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกเป็นไปกับชีพบาบา บาบานี้ก็พูดเช่นกันว่า: ฉันได้ทำประกันตัวฉันเองอย่างสมบูรณ์ด้วย ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดถูกใช้เพื่องานรับใช้ของพ่อ มีคำพูดในภาษาฮินดีว่า: ผู้ที่มีของพวกเขาคือเป็นเช่นนั้น (ปางปรธานพร) จะเก็บเกี่ยวผลผลิตแรกสุด ทำประกันทุกสิ่งกับพ่อ เมื่อสุดามาให้ข้าวสองกำมือ เขาได้รับพระราชวังเป็นการตอบแทน มองดูว่าใครบางคนได้ส่งหนึ่งรูปมาเพื่อสร้างอาคารที่เพิ่งถูกสร้างและพูดว่า: วางอิฐก้อนหนึ่งในอาคารในนามของฉัน พ่อได้เขียนตอบกลับไปว่า: ลูกจะได้รับพระราชวังที่ดีที่สุดในทั้งหมดเพราะลูกยากจน พ่อคือเจ้าของคนจน หนึ่งรูปของคนจนมีค่าเท่ากับหนึ่งรูปของผู้ที่มั่งคั่ง ทั้งคู่ได้รับสถานภาพเดียวกัน ยากนักที่ผู้ที่มั่งคั่งใดจะมาที่นี่ กุมาริเป็นอิสระที่สุดของทั้งหมด ดูซิว่ามากมายเป็นอันดับหนึ่งได้อย่างไร เธอไม่ได้มีสิ่งใดเลย เธอได้มาจากครอบครัวที่ยากจน และเธอยังคงประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง ผู้นี้ให้ทุกสิ่งและอย่างไรก็ตามก็ยังเป็นลักษมีก่อนเสมอและกัณารายณ์ นี่คือการละเล่นที่นามหัศจรรย์มาก! ไม่ควรจะมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด บัพาดาไม่ยิ่งหย่อนเลย ลูกไม่ควรมีความสงสัยแม้เพียงน้อยนิดที่สุดในผู้นี้ จงกลับมาอ่อนหวานอย่างมากด้วย รับศรัทธาในทุกย่างก้าว มิฉะนั้น มายาจะทำให้ลูกสูญเสียอย่างมาก ดังนั้นต้องมีการให้การกำหนดมากมายแก่ลูกๆ! บาบาสอนว่า: เขียนข่าวของลูกทั้งหมด บาบาคะดูแลลูกในทุกวิถี บาบาสใจมากกว่าลูกผู้ใดควรขึ้นสูง จำเป็นต้องมีความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียน เราคือนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด วลีที่ว่า “คำพูดของพระเจ้า” ได้ถูกเขียนขึ้นแต่พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะ กฤษณะคือผู้ที่สูงสุดเหนือมนุษย์ทั้งหมด เขาคือเจ้าของคัมภีร์แรก พวกเขาอ้างถึงชื่อของกฤษณะแต่เหตุใดจึงไม่ใช่ชื่อของนารายณ์? กฤษณะเป็นเด็ก เด็กสะใภ้ประธานในวัยเด็กของเขา แล้วก็เข้าสู่วัยหนุ่มสาวและก็เป็นวัยชรา เด็กๆ ได้รับการยกย่องเพราะพวกเขามีศรัทธา เด็กๆ เป็นเหมือนผู้ที่มีความรู้ของธาตุบราห์มา เด็กๆ ไม่ทำบาป เพราะกฤษณะเป็นเด็ก วันเกิดของเขาจึงได้รับการเฉลิมฉลองด้วยเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามพวกเขาได้แสดงกฤษณะไว้ในยุคทองแดง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายทั้งหมดนี้ นอกจากลูกบราห์มินก็ไม่มีใครอื่นในโลกที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด บราห์มินสูงส่งที่สุด ลูกบราห์มินคือลูกๆ ของพระเจ้า ในยุคทองลูกจะไม่สามารถเรียกว่าลูกๆ ของพระเจ้า อย่างแน่นอนลูกจะได้รับสวรรค์จากพระเจ้า ชาติเกิดนี้คือชาติเกิดที่หาได้ยากที่มีค่าอย่างยิ่ง ไม่สามารถเป็นไปสำหรับทุกคน ละครถูกกำหนดไว้ในวิธีนี้ ผู้ที่ได้ศึกษาในวงจรที่แล้วกำลังศึกษาเวลานี้ อย่างแน่นอนพระเจ้าได้สร้างเทวา(gods)และเทวี(goddesses) แต่พวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเทวาและเทวี พระเจ้าคือหนึ่งเดียว! มีคำยกย่องของผู้ที่ไม่มีตัวตน ไม่สามารถมีคำยกย่องเช่นนั้นของผู้ที่มีตัวตน ผู้ที่ไม่มีตัวตนได้ทำให้ลักษมีและนารายณ์กลายเป็นเช่นนั้น เวลานี้พวกเขากำลังศึกษาราชายะ อาณาจักรได้ถูกก่อตั้งขึ้นแต่การทำลายก็จะได้เกิดขึ้นในเวลานั้นด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนพ่อให้มรดกแห่งสวรรค์ เวลานี้เป็นเรื่องของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อชีพบาบา มา ละครมาถึงตอนจบและแล้วกฤษณะก็ถือกำเนิด ผู้คนที่สิ้นหวังที่นำสงสารนั้นสับสนและเหตุนี้เองพ่อจึงมาและอธิบาย พ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุดบอกลูกถึงสาระของทุกคัมภีร์ผ่านบราห์มา เป็นราวกับว่าลูกกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้(master knowledge-full)เวลานี้ มีคำยกย่องของดวงวิญญานนั้น “ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความปิติ ผู้ที่เต็มไปด้วยปิติสุข” นี่คือนำคำยกย่องของพ่อ พ่อพูดว่า: บาร์ตันคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ใดก็ตาม ด้วยการใส่ชื่อของกฤษณะพวกเขาก็ได้ทำให้คำยกย่องทั้งหมดของชีวาหายไป มิฉะนั้นแล้วทุกคนจะถวายเป็นดอกไม้ที่วัดของชีวา ผู้ประธานการหลุดพ้นเพื่อหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือผู้เดียวท่าน ลูกมีประสบการณ์กับผลรางวัลเป็นเวลาครึ่งวงจรและลูกก็ตกต่ำลงมา ทุกคนต้องกลับมาตาโมประธาน พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งโลกใหม่เพื่อลูกๆ พ่อเองไม่ได้เข้าไปในสวรรค์ ทุกสิ่งเป็นไปสำหรับลูกๆ นี่คือน้ำที่ชัดเจนมาก ผู้คนทำทุกสิ่งเพื่อตัวเองแต่แล้วก็พูดว่าพวกเขากำลังทำทุกสิ่งอย่างไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน! ไม่มีใครสามารถทำสิ่งใดโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน อย่างแน่นอนลูกได้รับผลของทุกสิ่งที่ลูกทำ พ่อให้เพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูกๆ พ่อได้นำดินแดนสุขาวดีมาเพื่อลูก พ่อให้ของที่ระลึกของอำนาจในการปกครองแก่ลูกๆ ดังนั้น ลูกต้อง

กลับมาที่มีค่าในการประกาศสิทธิ์นั้น ลูกกำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกได้รับมอบดินแดนสุขาวดีบนฝ่ามือของลูก ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที นั่นคือ อาณาจักรในหนึ่งวินาที ชีพบาบาคือผู้ประทานเทพนิมิต ท่านพาลูกไปสู่ดินแดนสุขาวดีในหนึ่งวินาที ไม่ใช่ว่าบาบา นั้นกำลังถือกุญแจในมือของท่าน พ่อพูดว่า: พ่อให้อาณาจักรแก่ลูกๆ พ่อไม่ได้ปกครองที่นั่น แล้วเมื่อลูกไปสู่หนทางความเลื่อมใสศรัทธาพ่อต้องให้ความสนุกสนานแก่ลูกด้วยเทพนิมิต ท่านอธิบายอย่างดีมาก! บาบา นั้นมาเพียงครั้งเดียวในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจร ชะตากรรมที่ถูกกำหนดเอาไว้แล้วที่ถูกสร้างขึ้นนั้นกำลังเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งใดสามารถเปลี่ยนแปลงได้เวลานี้ อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในละครนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว มองดูทั้งหมดนั้นในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง! บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ลูกๆ พ่อคือนักธุรกิจใหญ่ในการรับประกัน (Insurance Magnate) พ่อไม่ทำให้แม่หนึ่งสแต็คของลูกเปล่าประโยชน์ พ่อเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร ชีพบาบาทำทั้งหมดนี้ผ่านผู้นี้ ท่านคือคาร์เนชันคาร์วันฮาร์ ท่านคือผู้ที่ไม่มีตัวตนและผู้ที่ปราศจากความหลงทะนงตน ดูสิว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ นั้นที่นี้และสอนลูกอย่างไร! ท่านไม่ขอให้ลูกก้มลงแทบเท้าของท่าน พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก (your obedient Servant) พ่อพูดว่า: ผู้ที่พ่อได้ทำให้พวกเขากลายเป็นนายได้มีประสบการณ์ของความสุข และเวลานี้กำลังมีประสบการณ์ของความสุข ลูกได้รับความสุขมากมาย ไม่มีศาสนาใดอื่นมีความสุขมากเช่นนี้ ลูกไม่สามารถถามว่า: เหตุใดผู้คนของบาร์ตจึงได้รับสิ่งนั้น? คนอื่นกระทำความผิดร้ายแรงใด? โอ! แต่มีมนุษย์มากมาย ไม่ใช่พวกเขาทั้งหมดจะสามารถไปสวรรค์ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในบาร์ต พระเจ้าได้มาและสอนราชาโยคะที่ง่ายดาย พ่อพูดว่า: พ่อได้มาแล้วอีกครั้ง ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดและเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เครื่องแต่งกายนี้ได้กลับมาเก่าอย่างมาก (ตัวอย่างของงู) ซันยาสชี้พูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและดังนั้นหลอมรวมเข้าไปในท่าน แล้วพวกเขาก็ละร่างของพวกเขาในสภาพเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครสามารถหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์มได้ ในสิ่งนั้นด้วยที่บางคนก็ฉลาดอย่างมาก พวกเขา นั่งลงอย่างสงบและเพียงแต่ละร่างของพวกเขา เมื่อพวกเขาทำเช่นนั้นก็จะมีความเจ็บปวดในบรรยากาศเป็นเวลา 2-3 วัน ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะละร่างเก่าของลูกและไปหาบาบา ธาตุบราห์มไม่ใช่บาบา นั้นเป็นเพียงภาพลวงตาที่ผู้ที่สิ้นหวังที่นำสงสารเหล่านั้นมี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มองเห็นทุกฉากตอนของละครนี้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเพราะว่าสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น อย่าได้มีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด
2. พ่อคือนักธุรกิจใหญ่ในการรับประกัน ดังนั้นใช้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกอย่างมีค่าในงานรับใช้ของพ่อ และทำให้อนาคตของลูกได้รับการยกระดับ เก็บรักษาสายใยความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์กับพ่อ ให้ชาวที่สมบูรณ์ของลูกกับท่าน

พร: ขอให้ลูกมีความถูกต้องแม่นยำและมีพลังและอธิบายความลับของความรู้ทั้งหมดในไม่กี่คำ สิ่งใดที่ทรงพลังมากก็มีปริมาณน้อยมาก ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกกลับมามันคงในสภาพเหนือเสียงของลูกก่อนที่จะเข้ามาสู่เสียง และแล้วแม้กระทั่งลูกจะใช้คำไม่กี่คำ สิ่งเหล่านั้นก็จะถูกต้องแม่นยำและมีพลัง แต่ละคำจะมีนัยสำคัญของคำนับพันที่รวมอยู่ในนั้นและการพูดที่สิ้นเปลืองจะจบสิ้นโดยอัตโนมัติ ด้วยคำเดียว ลูกจะสามารถอธิบายความลับของความรู้ทั้งหมดและการขยายความจะจบสิ้น

คติพจน์: การพูดว่า "บาบา" จากหัวใจของลูกหมายถึงการได้รับความสุขและพลัง

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกอย่างสมบูรณ์ มีความรักอย่างเต็มเปี่ยมกับพ่อผู้เดียว ความรักของลูกไม่ควรมีต่อผู้ที่มิใช่ร่างกาย
- คำถาม:** คำพูดใดที่จะก้องอยู่ในจิตใจของผู้ที่เป็นของชุมชนเทพของลูก
- คำตอบ:** เมื่อลูกบอกพวกเขาว่าบาปถูกปลดปล่อยโดยการจดจำระลึกถึงพ่อและศาสนาเทพกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา คำพูดเหล่านี้จะเฝ้าแต่ก้องอยู่ในพวกเขา จะเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่าเขาต้องกลายเป็นเทพ และดังนั้นอาหารและเครื่องดื่มของเขาต้องบริสุทธิ์
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอมชานติ ลูกๆ ของเจ้าผู้ไร้เดียงสากำลังรับฟัง ฟังใคร? ฟังเจ้าผู้ไร้เดียงสา ชีวาเรียกว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสา ชื่อของท่านคือชีวา “ลูกๆ ของเจ้าผู้ไร้เดียงสา” หมายถึงลูกๆ ของชีวา ดวงวิญญาณกำลังฟังผ่านหูของเขา เวลานั้นลูกๆ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกๆ รับฟังมูร์ลีทางเทป พวกเขาเข้าใจว่าชีวาบอกกำลังให้คำแนะนำของท่านแก่พวกเขา: พ่อคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ผู้เดียวที่ลูกเรียกพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ซึ่งหมายถึงพระเจ้า ท่านถูกเรียกว่าพ่อเสมอ ใครพูดว่าท่านคือพ่อ? ลูกดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณเวลานี้ได้รับความรู้แล้ว ไม่มีมนุษย์คนอื่นมีความรู้นี้ เราดวงวิญญาณมีสองพ่อ: หนึ่งคือพ่อที่มีตัวตนและอีกหนึ่งคือพ่อที่ไม่มีตัวตน ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายว่าท่านคือพ่อสูงสุด ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถบอกลูกสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่ถาม: เมื่อลูกพูดว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า พ่อ” ใครที่ลูกกำลังกล่าวถึง? ลูกกำลังกล่าวถึงพ่อทางโลกหรือพ่อที่มาจากเหนือโลกนี้? ลูกจะเรียกพ่อทางร่างว่า “พระเจ้า พ่อ” ไหม? มีคำว่า “ปรม์ปิตา” (พ่อสูงสุด) ในภาษาฮินดี ท่านคือผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่มีตัวตน การพูดว่า “อิศวร Ishwar” “พราบุ Prabhu” หรือ “ภควัน Bhagwan” ไม่ได้แสดงถึงความสัมพันธ์ของพ่อ คำว่า “พระเจ้า พ่อ God, the Father” ดีมาก ดวงวิญญาณพูดว่า ท่านคือพระเจ้า พ่อ ของฉัน พ่อทางโลกเป็นเพียงแค่พ่อของร่างกาย ลูกทั้งหมดถูกถามว่า: ลูกมีพ่อกี่คน? หนึ่งคือพ่อทางโลกและอีกหนึ่งคือพ่อที่มาจากเหนือโลกนี้ ทั้งสองพ่อนี้ใครยิ่งใหญ่กว่ากัน? อย่างแน่นอนที่จะพูดว่าพ่อที่มาจากเหนือโลก คำยกย่องของท่านคือ: พ่อจากเหนือโลกผู้ชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด ลูกก็เข้าใจสิ่งนี้แล้วเวลานี้ ไม่มีใครในโลกที่เข้าใจสิ่งนี้เลย พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกมีความรักต่อพ่อจากเหนือโลก ผู้อื่นมีสติปัญญาที่ปราศจากความรักในเวลาของการทำลาย ขณะนี้เป็นเวลาของการทำลาย สงครามมหากาฬจะเกิดขึ้นนั้นต้องเกิดขึ้น พวกเขาเฝ้าแต่จัดหาเครื่องบิน รถถังใช้ในการรบ ฯลฯ ให้กันและกัน พวกเขาให้สิ่งใดก็ตามที่ประเทศอื่นต้องการเพื่อให้ได้เงินตอบแทน พวกเขาแม้กระทั่งให้สินเชื่อกับพวกเขา พวกเขาซื้อเครื่องบินและวัตถุระเบิด ฯลฯ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดแพงมาก ผู้คนในต่างประเทศผลิตสิ่งเหล่านั้นและเฝ้าแต่ขาย ผู้คนของบาร์ตไม่ขายเครื่องบิน ฯลฯ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดมาจากนอก พวกเขาจะใช้สิ่งใดก็ตามที่เขาได้ซื้ออย่างแน่นอน พวกเขาไม่ซื้อของเหล่านั้นมาเพียงเพื่อขว้างมันทิ้ง นั่นคือชุมชนยาดาวาสผู้ที่อยู่ในยุโรปและมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลาย ทั้งหมดถูกรวมอยู่ในกลุ่มนั้น บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย เพราะเป็นสถานที่เกิดของพ่อที่เป็นนิรันดร์ พ่อมาเมื่อโลกเก่ากำลังจะถูกทำลายและพ่อมาเกิดในดินแดนที่ไม่มีวันถูกทำลาย เนื่องจากพ่อได้มาซึ่งพวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ว่ชีวาจะมาเมื่อไร พ่อมาในเวลาเมื่อมีการเตรียมการสำหรับการทำลาย เวลานั้นพ่อพูดว่า: นั่นคือชุมชนของยาดาวาสของผู้ที่อยู่ในยุโรป พวกเขาไม่คงอยู่ที่นั่นในยุคทอง ไม่มีทั้งชาวพุทธและชาวคริสต์ยืนอยู่ที่นั่น พ่อพูดว่า พวกเขามีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลาย เพราะพวกเขาพูดว่า พ่อสูงสุดอยู่ในทุกหนแห่ง ลูกมีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลาย ลูกรู้จักพ่อ ลูกเข้าใจว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด ช่วงระยะเวลา 84 ชาติเกิดของลูก ลูกกลับมาตาโมประธานและเป็นดวงวิญญาณบาปเป็นผู้คนของบาร์ตผู้ใช้ 84 ชาติ เวลานั้นการละเล่นกำลังจะจบสิ้นและทุกคนต้องกลับบ้าน พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก นี่เป็นเวลาของการสะสางสำหรับทุกคน นั่นคือ เป็นเวลาของความตาย ยาดาวาสเหล่านั้นไม่มีความรักต่อพระเจ้าและเหตุนี้เองจึงกล่าวว่า “มีผู้ที่มีสติปัญญาที่ปราศจากความรัก” อย่าได้รักผู้ที่มิใช่ร่างกายใดเลย! พวกเขาคือสิ่งสร้าง มรดกไม่สามารถได้รับจากพวกเขา พี่น้องไม่สามารถได้รับมรดกจากพี่น้อง พ่อได้อธิบายสิ่งนี้แล้วอย่างชัดเจนมาก เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าพวกเขามีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลาย ขณะที่ลูกมีสติปัญญาที่มีความรัก ในสิ่งนี้เช่นกัน ผู้ที่มีความรักอย่างมากมีความรักอย่างเต็มเปี่ยมต่อพ่อ เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของเราเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อ เพียงบาบาเท่านั้นที่บอกสัจจะกับเรา เราต้องไม่รักใครอื่น เมื่อบ้านใหม่กำลังก่อสร้าง พวกเขามีความรักต่อ

บ้านใหม่ เป็นที่เข้าใจได้ว่าเป็นบ้านเก่าจะถูกทำลาย ลูกควรจะเฝ้าแต่เอาหัวใจของลูกออกไปจากโลกเก่า พ่ออธิบายว่า: แต่ละวัน บรรยากาศจะกลับมาเลวร้าย ลูกสามารถเห็นได้ว่าเป็นความปั่นป่วนมากมายเพียงใด! ดังนั้นลูกสามารถเข้าใจได้ว่าเวลานี้ทุกสิ่งจะถูกทำลาย เราต้องไปสู่โลกใหม่ ดังนั้นโลกใหม่ต้องได้รับการจดจำ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและมรดกต้องได้รับการจดจำ ไม่มีอะไรที่จะได้มาด้วยการจดจำระลึกถึงคนอื่น ผู้คนจดจำพระเจ้าเป็นอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา! ขณะที่จดจำพ่อแม่เพื่อนฝูงญาติมิตรของเขา พวกเขาถึงจดจำเทพเป็นอย่างมากด้วยเช่นกัน พวกเขาไปอาบในน้ำ (งคงคา) และเรียกสิ่งนั้นว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ซึ่งได้มีภาพแสดงให้ดูว่าธนูยิงออกไปและน้ำคงคาออกมาจากตรงที่ลูกธนูปักลง พวกเขาใส่น้ำคงคาในปาก (ของคนที่กำลังจะตาย) พวกเขาเชื่อว่าถ้าเขาได้รับแม้กระทั่งสองสามหยดของน้ำคงคาเขาจะได้รับ การหลุดพ้น พ่อพูดว่า: นี่เป็นเรื่องของความรู้ เมื่อลูกได้ยินแม้กระทั่งความรู้เล็กน้อยลูกได้รับผลของสิ่งนั้น นี่เป็นเรื่องของการรับฟังความรู้นี้ เน้นคำไม่ใช่บางสิ่งสำหรับดื่ม นี่คือการรู้ อย่าคิดว่าให้น้ำเนื้กตัวแก่ลูกเพื่อดื่มในวันโบก ไม่เลย นั่นเป็นน้ำหวานเท่านั้น อย่างไรก็ตาม นี่คือการประเดิมของความรู้ ความรู้หมายถึงรู้จักพ่อและตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของวงจร และเข้าใจว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไรและใครใช้ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่ทุกคนสามารถใช้จำนวนชาติเกิดนี้ ผู้คนของบาร์ตมาเป็นอันดับแรก พวกเขาคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดครบ ผู้ที่เคยเป็นเทพใช้ 84 ชาติเกิดและกลับมาไม่บริสุทธิ์ และแล้วพ่อก็มาและเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ผู้คนกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและติดกับในกิเลสทั้งห้า เวลานี้คืออาณาจักรของราวัน ยุคทองเคยเป็นอาณาจักรของเทพ ชีพบาบาเท่านั้นที่สร้างดินแดนของสวรรค์ ที่เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์แห่งสุริยวงศ์ เวลานี้ลูกรู้ว่าการก่อตั้งกำลังเกิดขึ้น เป็นเพราะว่าลูกมีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลายที่ลูกคือผู้มีชัยชนะ ลูกได้รับชัยชนะเหนือทั้งโลก จดจำสิ่งนี้เป็นอย่างดี ลูกผู้คนของบาร์ตซึ่งเวลานี้คือผู้คนในยุคเหล็กจะเปลี่ยนแปลงและไปสวรรค์ โลกเก่าต้องถูกละทิ้งไป ความสัมพันธ์ที่มีกิเลสเหล่านั้นเรียกว่าบ่วงพันธะ ลูกได้ออกจากบ่วงที่มีกิเลสและเข้ามาสู่ความสัมพันธ์ที่ปราศจากกิเลส และแล้วในชาติหน้าของลูก ลูกจะไม่เข้ามาในบ่วงพันธะที่มีกิเลสใดๆ ที่นั่น มีเพียงความสัมพันธ์ที่ปราศจากกิเลสเท่านั้น ขณะที่เวลานี้มีบ่วงพันธะที่มีกิเลส ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันมีความรักต่อชีพบาบา ลูกบราห์มินรักท่านเพราะลูกรู้จักท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกรู้จักพ่อและวงจรโลกและแล้วลูกอธิบายให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกอธิบายให้ผู้อื่นมากเท่าไรผู้คนก็จะได้ประโยชน์มากเท่านั้น ผู้ที่เข้าใจอย่างลึกซึ้งนั้นฉลาดมาก พวกเขาเป็นผู้ที่ได้สถานภาพที่สูง ถ้าลูกทำงานรับใช้น้อยลูกได้รับสถานภาพที่ต่ำกว่า ทั้งโลกนั้นไม่บริสุทธิ์ จึงชี้หนทางให้ทุกคนกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ไม่มีวิธีอื่น ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปจะถูกปลดปล่อย คำพูดเหล่านี้จะก้องอยู่ในผู้ที่เปี่ยมของชุมนุมเทพ พวกเขาจะรู้สึกละอายใจที่ลูกต้อง เรา กำลังกลายเป็นเทพอย่างแท้จริง อาหารของเราต้องบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน คุณธรรมที่สูงส่งต้องสร้างสมที่นี้ เราต้องกลับมาเติมไปด้วยทุกคุณธรรม เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นสิ่งน้อยๆ ลักษมีและนารายณ์คือเทพ เมื่อลูกออฟเฟอร์ไบก์ให้กับพวกเขา ลูกออฟเฟอร์บุหรีเป็นไบก์ให้พวกเขาหรือ? ผู้ที่สูบบุหรีไม่สามารถได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงส่งได้ สิ่งนั้นไม่ใช่สิ่งที่สูงส่ง ถ้าลูกสูบบุหรีและเฝ้าแต่รับประทานหัวหอมและกระเทียมด้วยแล้ว ลูกจะตกต่ำลงยิ่งขึ้น บางคนพูดว่าสุขภาพของเขาแยลงเมื่อเขาละทิ้งสิ่งเหล่านั้น พ่อพูดว่า: จดจำชีพบาบา! ละทิ้งนิสัยเหล่านั้นทั้งหมดและลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มากมายมีนิสัยของการสูบบุหรีได้ให้การอธิบายว่าไม่เคยมีการออฟเฟอร์ไบก์สิ่งเหล่านี้แก่เหล่าเทพ ลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขาที่นี้ เมื่อลูกเฝ้าแต่รับประทานสิ่งที่สกปรกก็จะเฝ้ามีกลิ่นสกปรก กลิ่นเหม็นมาจากผู้ที่สูบบุหรีหรือดื่มสุราได้จากกระยะทางไกล ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและกลายเป็นไวชนาฟ (มังสวัตติที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์) เช่นที่มีลูกๆ ของวิษณุ ดังนั้นลูกคือลูกของเทพ ที่นี้ลูกคือลูกของพระเจ้า นี่คือการเกิดที่สูงส่งที่สุดของลูก ลูกแม้กระทั่งสูงส่งยิ่งกว่าเทพ ลูกคือผู้ที่ทำให้ผู้อื่นสูงส่งด้วย นี่คือการกิจ(มิชชั่น) ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ชาวคริสต์เช่นกันมีการกิจ พวกเขาเปลี่ยนผู้คนมากมายให้มานับถือศาสนาคริสต์ของเขา นี่คือการกิจของพระเจ้า ลูกได้ถูกเปลี่ยนจากศูทรไปเป็นบราห์มินและแล้วลูกก็จะเปลี่ยนไปสู่ศาสนาเทพ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มินจากศูทร ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิตและแล้วจะกลายเป็นเทพ ลูกจะใช้ชาติเกิดผ่านกรรม์ พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูที่นี้เพื่อที่จะทำให้ลูกไปเป็นดวงวิญญาณที่ลูกต้องตามศีลธรรมจรรยา พ่อได้ทำให้ลูกเป็นของพ่อ พ่อกำลังสอนลูกๆ ลูกกลายเป็นบราห์มินแล้วกลายเป็นเทพ มนุษย์เหล่านั้นสูงส่งยิ่ง พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะต้องการร่างกายที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ร่างกายต้องของลูกต้องถูกทำลายและแล้วลูกจะมีร่างใหม่ที่สะอาดประฐาน ในยุคทองแม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้าก็กลับมาสะอาดประฐาน พ่อพูดว่า: ลูกเคยเป็นของสกุลศูทร เวลานี้ลูกเป็นของสกุลบราห์มินและแล้วลูกจะไปเป็นของสกุลของเทพ ลูกจะใช้ 84 ชาติเกิด สกุลบราห์มินได้ลูกทำให้หายไป (จากภาพตรีมูรติ) เวลานี้พ่อกำลังเปลี่ยนลูกจากศูทรไปเป็นบราห์มินและแล้วไปเป็นเทพ ลูกบราห์มินคือจุก มีเกมของการตีลังกาใช้ใหม่ เวลานี้ลูกคือบราห์มินและลูกจะกลายเป็นเทพและแล้วนั้นครบ.... และแล้วลูกจะกลายเป็นบราห์มินอีกครั้งหนึ่ง นี่เรียกว่าวงจร เวลานี้ลูกอยู่ในสกุลบราห์มิน ความรู้นี้ได้ให้แก่ลูกเวลานี้และแล้วลูกจะได้รับรางวัล ที่นั่น ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ต่างลำดับกันไป ตามความพยายามที่ลูกทำเวลานี้ บางคนจะไปอยู่

ในราชนิกุลและคนอื่นจะกลายเป็นปวงประชา มีความสุขเป็นอย่างมากในราชนิกุลและแล้วองสาก็ลดลงเรื่อยๆ ลูกได้รับความรู้ของ 84 ชาติ เวลานี้ลูกระลึกได้ทุกอย่าง พ่อมาและอธิบาย ลูกที่สุดแสนหวาน 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้มาถึงตอนสิ้นสุด บางคนได้ใช้ 84 ชาติ และคนอื่นใช้ 80, 60 หรือ 50 ชาติเกิด ลูกผู้คนของบาร์ตเห็นความสุขมากที่สุด ชื่อของลูกได้รับการประกาศเกียรติคุณในละครนี้ ลูกสูงส่งมากยิ่งขึ้นกว่าเทพเสียอีก ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลับมาแก้แค้นการกราบไหว้ เราไม่กราบไหว้ใครในยุคทองและไม่มีใครกราบไหว้เรา ที่นั่น เรามีค่าควรแก้การกราบไหว้และแล้วองสาก็ลดลงเรื่อยๆ จากมีค่าควรแก้การกราบไหว้เรากลายเป็นผู้ที่กราบไหว้และก้มศีรษะของเรา เราเริ่มกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้ในยุคทองแดง ทุกคนในเวลาสุดท้ายกลับมาสิ่งเจือปน ร่างนี้ทำมาจากธาตุทั้งห้า ถ้าหากใครกราบไหว้ธาตุทั้งห้า นั้นเรียกว่าการกราบไหว้วิญญาณปีศาจ มีวิญญาณปีศาจทั้งห้าในทุกคน มีวิญญาณปีศาจของสำนักที่เป็นร่างและแล้ววิญญาณปีศาจของต้นหาราคะและความโกรธ ไม่ว่าลูกพูดว่าชุมนุมของวิญญาณปีศาจหรือชุมนุมเยี่ยงปีศาจก็เป็นสิ่งเดียวกัน พ่อมาและสร้างชุมนุมเทพอีกครั้งหนึ่ง พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากวิญญาณปีศาจ พ่อทำให้ลูกมีโยคะกับพ่อเพื่อให้ลูกไปเป็นเทพ กูรูนาถร้องเพลงยกย่องพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ได้เปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นเทพจากบราห์มิน ละทิ้งนิสัยสกปรกทั้งหมดที่ลูกมี เพื่อที่จะเปลี่ยนจากศูทราสู่ศาสนาบราห์มินและเข้าไปสู่ศาสนาเทพ พวกเขาคือต้องร่วมมือกับการกิจของพระเจ้า ละทิ้งนิสัยที่ไม่ดีอื่นทั้งหมดของการสับสนวุ่นวายและตีความ

2. ในเวลาของการทำลาย มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว บ้านเก่ากำลังจะถูกทำลาย ดังนั้นนำหัวใจของลูกออกจากบ้านเก่าและเชื่อมกับบ้านใหม่

พร: ขอให้ลูกมีพลังอย่างสม่ำเสมอและทำให้ครอบครัวของลูกมีวิธีที่จะสร้างความก้าวหน้าด้วยทัศนคติที่สูงส่งของลูก
ในครัวเรือน แรกสุดลูกมีทั้งทัศนคติที่บริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ หากลูกเชื่อมโยงทัศนคติของลูกกับพ่อผู้เดียวเสมอ หากลูกเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น หากลูกมีทัศนคติที่สูงส่งเช่นนั้น และแล้วในครัวเรือนของลูกจะกลับมาวิธีที่จะสร้างความก้าวหน้า ถ้าทัศนคติของลูกสูงส่ง และแล้วสิ่งนั้นก็ไม่สามารถกลับมาซุกซนได้ ขณะที่มีความก้าวหน้าด้วยทัศนคติที่สูงส่งเช่นนี้ ลูกจะได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และแล้วการพรำปนทั้งหมดจะสิ้นสุด (จบ)

คติพจน์: หากความบริสุทธิ์ของลูกสั่นคลอนแม้กระทั่งในความฝัน นั้นหมายความว่ารากฐานแห่งศรัทธาของลูกอ่อนแอ

*** โอม ขานติ ***

สาเหตุที่ทำให้ไม่มีความสุขคือการไม่เชื่อฟังในสิ่งเล็กน้อย

วันนี้พ่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดได้เห็นลูกๆของท่านที่เชื่อฟังที่มาจากทุกหนแห่งโดยเฉพาะ ทุกคนพิจารณาว่าตัวเองเป็นลูกที่เชื่อฟัง แต่พวกเขาก็ตามลำดับกันไป บางคนเชื่อฟังเสมอในขณะที่บางคนก็เชื่อฟังแต่ไม่เสมอ ลูกทุกคนอยู่ในรายชื่อของลูกที่เชื่อฟัง แต่มีความแตกต่างอย่างแนบเนียน พ่อผู้ให้คำแนะนำก็ให้คำแนะนำแก่ลูกๆทุกคนในเวลาเดียวกัน ท่านไม่ได้ให้คำแนะนำหรือแนวทางที่หลากหลายหรือแนวทางที่แยกกันไปแต่ละบุคคล แล้วทำไมถึงยังคงตามลำดับกันไปอยู่ล่ะ? ผู้ที่กลายเป็นตัวของสำนักหรืออย่างง่ายตายอยู่เสมอในคำแนะนำของพ่อในทุกความคิดและทุกการกระทำจะเคลื่อนไปพร้อมกับทุกความคิดคำพูดและการกระทำที่เป็นไปตามคำแนะนำเหล่านั้นโดยอัตโนมัติ ในขณะที่ผู้ที่ไม่ได้กลายเป็นตัวของสำนักนั้นจะต้องนำสิ่งเหล่านั้นเข้าสู่สำนักของพวกเขาแล้วแล้วแล้ว บางครั้งเนื่องจากมีสำนักนั้นพวกเขาจึงเคลื่อนไปพร้อมกับความเชื่อฟัง ในขณะที่บางครั้งพวกเขาจดจำคำสั่งนั้นหลังจากที่เคลื่อนไปเพราะพวกเขาไม่ได้เป็นตัวของสำนักของคำแนะนำ เนื่องจากพวกเขาไม่ได้สัมผัสกับการกระทำของพวกเขาจากผลของการกระทำที่สูงส่งในทันทีและมองเห็นได้ พวกเขาจำได้ในภายหลัง เมื่อการกระทำสิ้นสุดลงเหตุใดพวกเขาถึงได้รับผลลัพธ์นั้น พวกเขาตรวจสอบตนเองหลังจากที่ได้กระทำไปแล้วและด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้สัมผัสกับผลที่มองเห็นได้เพราะพวกเขาไม่ได้เคลื่อนไปตามคำแนะนำของพ่อ นั่นคือไม่ได้เป็นตัวของสำนักของคำแนะนำ แต่มีสำนักหลังจากที่เห็นผลของการกระทำของลูก ดังนั้นอันดับหนึ่งคือการเป็นตัวของสำนักและการเชื่อฟังอย่างง่ายตายและโดยอัตโนมัติ อันดับสองเป็นของผู้ที่บางครั้งแสดงการกระทำพร้อมกับสำนักนั้น และบางครั้งก็มีสำนักนั้นหลังจากที่ได้กระทำไปแล้ว อย่าได้ถามถึงอันดับสามเลย! มีสองลูกประจำ ลูกประจำแรกคือลูกประจำขนาดเล็ก และที่สองคือลูกประจำที่ใหญ่กว่า ไม่มีลูกประจำของอันดับสาม เหตุนี้เองบาบาพูดถึงลูกประจำสองประเภทเท่านั้น

เนื่องจากพวกเขาปฏิบัติตามคำแนะนำตั้งแต่เวลาอมฤตตลอดทั้งวันจนถึงเวลากลางคืน ลูกที่เชื่อฟังอันดับหนึ่งจึงไม่สัมผัสกับความลำบากตรากตรำในการกระทำใดๆ แต่พวกเขาสัมผัสผลแห่งพรพิเศษจากพ่อซึ่งเป็นผลจากการเชื่อฟังของพวกเขา เพราะลูกที่เชื่อฟังจะได้รับพรจากหัวใจของบัพดาตาในทุกย่างก้าวอยู่เสมอ ดังนั้นเนื่องจากการได้รับพรจากหัวใจ การกระทำของพวกเขาจึงเกิดผล เพราะการกระทำคือเมล็ดและสิ่งที่ได้รับจากเมล็ดนั้นก็คือผล เนื่องจากเมล็ดนั้นคือทุกการกระทำของทุกดวงวิญญาณที่เชื่อฟังอันดับหนึ่งนั้นมีพลังพวกเขาจึงประสบกับความพอใจและความสำเร็จซึ่งเป็นผลของทุกการกระทำ สามารถมีความพอใจในตัวเองด้วยผลของการกระทำและในสายใยและความสัมพันธ์กับดวงวิญญาณมากมาย ดวงวิญญาณที่เชื่อฟังอันดับหนึ่งสัมผัสกับความพอใจทั้งสามประเภทอย่างเป็นธรรมชาติและสม่ำเสมอ บางครั้งลูกๆพอใจกับการกระทำของตนเอง - ที่พวกเขามีการกระทำที่ดีมากด้วยวิธีการที่ถูกต้อง - แต่ในบางครั้งพวกเขาก็ไม่สามารถเห็นผลของความพอใจได้มากเท่าที่ควรอย่างที่เขาคิด ในบางกรณีพวกเขาพอใจในตัวเอง พวกเขาพอใจกับผลของพวกเขา แต่ไม่มีความพอใจในสายใยและความสัมพันธ์ของพวกเขา ดังนั้นนั้นจะไม่เรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่เชื่อฟังอันดับหนึ่ง ดวงวิญญาณที่เชื่อฟังอันดับหนึ่งจะประสบกับความพอใจในทั้งสามสิ่ง

ตามเวลาในปัจจุบัน บางครั้งบางดวงวิญญาณก็รู้สึกตัวว่าตัวเองไม่พอใจกับลูกบางคนที่สูงส่งและเชื่อฟัง ลูกคงคิดว่าไม่มีใครที่จะพอใจทุกคน ใครบางคนหรือคนอื่นจะไม่พอใจอยู่เสมอ แต่มีหลายสาเหตุสำหรับสิ่งนั้น เนื่องจากไม่รู้สาเหตุของตนเองจึงมีความเข้าใจผิด ประการที่สองตามสติปัญญาของพวกเขา พวกเขามีความปรารถนาหรือความคาดหวังต่อชีวิตเนียร์มากเกินไปและเมื่อความคาดหวังเหล่านั้นไม่ได้รับการเติมเต็มพวกเขาก็ไม่พอใจ ประการที่สามเนื่องจากชั้นสการและธรรมชาติในอดีตของพวกเขาและบัญญัติกรรมของบางดวงวิญญาณ ผู้ที่ควรมีความพอใจก็ไม่มี ความพอใจ ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีเหตุผลที่ผู้อื่นควรที่จะไม่พอใจกับดวงวิญญาณที่เชื่อฟังอันดับหนึ่งหรือดวงวิญญาณที่สูงส่ง แต่พวกเขายืนอยู่อย่างไม่พอใจเนื่องจากเหตุผลของตัวเอง ด้วยเหตุนี้ในบางกรณีดูเหมือนว่ามีใครบางคนที่ไม่พอใจกับทุกคน อย่างไรก็ตามในนั้นเช่นกันส่วนใหญ่น้อย 95% จะพอใจ ถ้าเปอร์เซ็นต์จะมองเห็นได้ว่าไม่พอใจ ดังนั้นดวงวิญญาณที่เชื่อฟังอันดับหนึ่งส่วนใหญ่จะทำให้ผู้อื่นพอใจในทั้งสามวิธี เนื่องจากพวกเขาทำทุกการกระทำที่สูงส่งตามคำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากความพอใจหลังจากที่ทำทุกการกระทำ จิตใจหรือสติปัญญาของพวกเขาจะไม่ถูกรบกวนจากการกระทำของพวกเขาแล้วแล้วแล้ว ไม่ว่าพวกเขาจะทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ ผู้ที่อยู่ในประเภทที่สองมักจะมีความคิดในจิตใจ

ของพวกเขาอยู่บ่อยๆว่าหลังจากที่ได้ทำการกระทำนั้นไปแล้วพวกเขาได้ทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ ในภาษาของลูกลูกพูดถึงสิ่งนี้ในขณะที่จิตสำนึกของลูกก็โกรธ เพราะลูกไม่ได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง จิตสำนึกของดวงวิญญาณที่เชื่อฟังอันดับหนึ่งจะไม่โกรธ เพราะพวกเขาทำทุกอย่างตามคำแนะนำพวกเขาจึงอยู่อย่างเบาสบายอยู่เสมอ เพราะพวกเขาไม่มีภาระของบ่วงกรรมใดๆ ลูกได้รับการบอกก่อนหน้านี้เช่นกันว่า หนึ่งในกิจการมีความสัมพันธ์ของกรรม และอีกหนึ่งคือมีการกระทำภายใต้บ่วงของกรรม ดังนั้นดวงวิญญาณอันดับหนึ่งที่เข้ามาในความสัมพันธ์ของกรรมจึงเบาสบายอยู่เสมอ ในทุกการกระทำเนื่องจากได้รับพรพิเศษจากบิดา บิดา ดวงวิญญาณอันดับหนึ่งจะได้สัมผัสกับพลังใจจากภายในตลอดเวลาอันเป็นผลมาจากพร ดวงวิญญาณเช่นนี้จะสัมผัสกับความสุกที่เหนือประสาทสัมผัสอยู่เสมอ เขาจะรู้สึกว่าเขาเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ

ลูกรู้ใหม่ว่าบางครั้งลูกบางคนพูดอะไรเมื่อพวกเขาเงื่อนไขของหัวใจไว้เบื้องหน้าพ่อ? “ฉันไม่รู้ทำไม แต่วันนี้ฉันรู้สึกว่างเปล่าอยู่ภายใน” ไม่มีอะไรเกิดขึ้นมากมายเช่นนี้ แต่ยังไม่มีการบรรเทาของความสมบูรณ์พร้อมหรือความสุข ในเวลานั้นพวกเขาไม่ได้ทำผิดอะไรหรือทำผิดเพียงเล็กน้อย แต่ในขณะที่เคลื่อนไหวไปเพราะความไม่รู้หรือความไม่ระมัดระวัง ในบางครั้งพวกเขาไม่ได้ทำทุกอย่างตามคำแนะนำ ประการแรกภาระของการไม่เชื่อฟังเวลาถึงลูกเข้าไปหาตัวเองในบางครั้ง เช่นที่ชั้นสการ์และธรรมชาติที่แข็งแกร่งของชาติเกิดก่อนหน้านี้บางครั้งก็ดึงลูกเข้าไปหาตัวมันเองแม้ว่าลูกจะปรารถนาหรือไม่ก็ตาม ในทำนองเดียวกันบางครั้งภาระจากการไม่เชื่อฟังของลูกบางครั้งก็ดึงลูกเข้าหาตัวเอง สิ่งเหล่านั้นเป็นปัญหากรรมของอดีตและสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหากรรมของช่วงเวลาในปัจจุบัน, เพราะไม่มีปัญหาใด - ไม่ว่าชาติเกิดนี้หรือชาติเกิดในอดีต - สามารถถูกเผาได้โดยที่ลูกไม่ต้องอยู่ในสภาพของการเป็นตัวของไฟแห่งความรัก เนื่องจากลูกไม่ได้มีสภาพของการเป็นตัวของไฟอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือเนื่องจากลูกไม่ได้มีสภาพของการจดจำระลึกถึงที่ทรงพลัง สภาพของการเป็นเมล็ด สภาพของการเป็นประกายแห่งแสงและพลังอย่างสม่ำเสมอ ลูกจึงไม่สามารถเผาปัญหากรรมของลูกได้ และเหตุนี้เองปัญหานั้นจึงยังคงดึงลูกเข้าหาตัวมันเอง ลูกไม่ได้ทำผิดในตอนนั้น และลูกยังรู้สึกว่า “ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น” บางครั้งจิตใจของลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงหรืองานรับใช้ และบางครั้งก็จะมีคลื่นแห่งความทุกข์ หนึ่งในกิจการได้สัมผัสกับความสงบผ่านความรู้ และอีกหนึ่งคือสัมผัสความสงบจากความเจ็บปวดที่ซึ่งไม่มีความสุขหรือความปิตินั่นคือความสงบที่ปราศจากความหวานชื่นใดๆ ความปรารถนาของหัวใจที่เพียงแค่อยากไปนั่งสนโดษที่โหนกแห่ง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งชี้บอกของการไม่เชื่อฟังไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง ภาระของกรรมดึงรั้งลูก

รูปแบบหนึ่งของการไม่เชื่อฟังคือการทำบาปหรือทำผิดพลาดครั้งใหญ่ ประการที่สองคือการไม่เชื่อฟังในสิ่งเล็กน้อย ตัวอย่างเช่น คำแนะนำสั่งสอนของพ่อคือในเวลาอมฤตจงอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมีพลังตามระเบียบวินัยที่ถูกต้อง แล้วลูกจะพูดว่าอย่างไรถ้าลูกไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำสั่งสอนนี้ในเวลาอมฤต? นั่นจะเป็นการเชื่อฟังหรือไม่เชื่อฟัง? ทำทุกการกระทำอย่างเป็นคาร์มาโยคีด้วยความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือด้วยความถ่อมตน ลูกมีคำแนะนำเหล่านี้ มีรายการเหล่านี้ที่ยาว แต่บาปเพียงแค่งมมาหนึ่งตัวอย่างเท่านั้น ลูกได้รับคำแนะนำสำหรับทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นสายดาพัสชนิดของลูก ฯลฯ จากคำแนะนำทั้งหมดนี้หากลูกไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างถูกต้องก็จะเรียกว่าการไม่เชื่อฟังในสิ่งเล็กน้อย หากลูกยังคงสะสมปัญหานั้นต่อไปมันก็จะดึงลูกเข้าหาตัวมันเองอย่างแน่นอน และเหตุนี้เองลูกจึงบอกว่าลูกไม่สามารถสะสมได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เมื่อลูกถูกถามว่า “ลูกจะเคลื่อนไหวได้ดีไหม?” ทุกคนตอบว่า “ใช่” อย่างไรก็ตามเมื่อลูกถูกถามว่าลูกสะสมได้มากเท่าที่ควรหรือไม่ ลูกก็ต้องคิดถึงเรื่องนี้ ในขณะที่ได้รับสัญญามากมาย ในขณะที่มีความรู้เต็มเปี่ยม หากลูกยังไม่สามารถสะสมได้มากเท่าที่ควรแล้วเหตุผลของสิ่งนั้นคืออะไร? ภาระของอดีตและปัจจุบันไม่ปล่อยให้ลูกดับเบิลไลท์(เป็นแสงและเบาสบาย) บางครั้งลูกดับเบิลไลท์และบางครั้งภาระก็ดึงลูกลงมา ลูกไม่ได้สัมผัสกับสภาพของความสุกที่เหนือประสาทสัมผัสและความสงบที่เต็มไปด้วยความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกไม่ได้สัมผัสกับการได้รับลิฟต์ของพรพิเศษจากบิดาสำหรับการเชื่อฟัง เหตุนี้เองบางครั้งลูกพบว่ามันง่ายและในบางครั้งลูกพบว่าลูกต้องลำบากตรากตรำ ลูกได้ยืนยันมากเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษของดวงวิญญาณที่เชื่อฟังอันดับหนึ่ง แล้วใครคืออันดับสอง? ผู้ที่ขาดคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้คืออันดับสองและพวกเขากลายเป็นลูกประจำอันดับสอง ดังนั้นลูกต้องการเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำอันดับแรกใช่หรือไม่? ไม่มีอะไรยากเลย คำแนะนำสำหรับทุกอย่างก้าวมีความชัดเจนมาก ดังนั้นมันง่ายหรือยากที่จะเคลื่อนไหวไปตามนั้น? คำแนะนำคือรอยเท้าของพ่อ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องง่ายที่จะก้าวเดินตามรอยเท้าของพ่อใช่หรือไม่? ไม่ว่าในกรณีใดลูกทุกคนคือสีดำที่แท้จริงผู้เป็นเจ้าสาว ดังนั้นเจ้าสาวจึงวางรอยเท้าของเธอในรอยเท้าของท่านใช่หรือไม่? นี่คือการ แล้วอะไรคือสิ่งที่ยาก? ในความสัมพันธ์ของลูกเช่นกัน ลูกก็คือผู้ที่เดินตามรอยเท้าของพ่อ ผู้ที่ทำตามสิ่งที่พ่อพูด พ่อพูดและลูกก็ทำ สิ่งนี้เรียกว่าการเชื่อฟังอันดับหนึ่ง ดังนั้นตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงตัวเอง อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เชื่อฟังที่สุดในทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่มีประสบการณ์กับพรที่ได้รับจากพ่ออยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่ประสบความสำเร็จในทุกการกระทำอยู่เสมอ ถึงลูกที่เชื่อฟังที่วางอย่างก้าวของ พวกเขาตามรอยเท้าของพ่อ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดา

บัพดาพบกลุ่ม:

ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้จาริกแสวงบุญทางจิตอยู่เสมอหรือไม่? ในขณะที่เดินทางไปจาริกแสวงบุญลูกจำอะไร? ลูกจะ จำสถานที่ที่ลูกต้องไปเท่านั้น หากลูกจำสิ่งอื่นลูกก็ต้องเพียรพยายามที่จะลืมสิ่งนั้น หากลูกไปจาริกแสวงบุญเพื่อไปยัง เทพเจ้าลูกจะพูดอยู่เรื่อยๆระหว่างทางว่า "ขอคารวะต่อแม่ ขอคารวะต่อแม่" ถ้าลูกจดจำคนอื่นนั้นก็ถือว่าไม่ดี ลูกเตือน กันและกัน: จดจำแม่ (เทพเจ้า, เทวี) อย่าจดจำบ้านและลูกๆ จดจำแม่ ดังนั้นผู้จาริกแสวงบุญทางจิตจะจดจำอะไรอยู่ เสมอ? ลูกจดจำบ้านของลูกอาณาเขตสูงสุดหรือไม่? นั่นคือที่ที่ลูกต้องไป ลูกจดจำทั้งบ้านและอาณาจักรในสวรรค์ของลูก หรือไม่หรือลูกจำสิ่งอื่นๆด้วย? ลูกไม่ได้จดจำโลกเก่าใช่ไหม? ไม่ควรเป็นเช่นนั้นเพราะลูกอาศัยอยู่ที่นี้ (ในโลกนี้) ลูกจำ สิ่งนี้ ในขณะที่อาศัยอยู่ในโลกนี้จึงอยู่อย่างแยกจากโลกนี้ เพราะยิ่งลูกละวางมากเท่าไร ลูกก็จะสามารถจดจำระลึกถึง พ่อได้ด้วยความรักมากเท่านั้น ดังนั้นตรวจสอบ: ในขณะที่อาศัยอยู่ในโลกเก่าลูกติดอยู่ในโลกเก่าหรือไม่? ดอกบัวอาศัย อยู่ในโคลนตม แต่แยกออกจากกัน ดังนั้นลูกต้องอาศัยอยู่ที่นี้เพื่องานรับใช้ไม่ใช่มาจากการผูกพันยึดมั่น ดังนั้นลูกผู้ เป็นแม่ไม่มีความผูกพันยึดมั่นใช่ไหม? ถ้ามีอะไรเกิดขึ้นกับหลานของลูก แล้วลูกจะมีความผูกพันยึดมั่นหรือไม่? ถ้า หลานร้องไห้จิตใจของลูกจะร้องไห้ไหม? เมื่อใดที่มีความผูกพันยึดมั่น ความทุกข์ของผู้อื่นจะเป็นความทุกข์ของลูกเอง ไม่ ควรเป็นเช่นนั้นที่เนื่องจากลูกมีใช้ลูกก็มีใช้อยู่ในจิตใจด้วย ความผูกพันยึดมั่นดึงลูก แน่แน่นอนว่ามีข้อสอบ บางครั้ง หลานคนหนึ่งอาจจะไม่สบาย บางครั้งอีกคนหนึ่งไม่สบาย บางครั้งจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเงิน บางครั้งก็มีปัญหาสุขภาพที่ ไม่ดีของลูกเอง ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้น แต่ลูกต้องอยู่อย่างละวางอยู่เสมอ: อย่ายึดติด ลูกเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นใน ระดับนี้หรือไม่? แม้มีความผูกพันยึดมั่นในความสัมพันธ์ ในขณะที่ผู้ชายมีความผูกพันยึดมั่นกับเงิน ในการหาเงินพวกเขาจะลืมแม้กระทั่งการจดจำระลึกถึงด้วยซ้ำ การทำงานเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตของร่างกายของลูกเป็นเรื่องหนึ่ง แต่การหมกมุ่นอยู่กับสิ่งนั้นมากจนกระทั่งลูกลืมการศึกษาและการฝึกฝนที่จะอยู่ในการระลึกถึงของลูกคือการมีความ ผูกพันยึดมั่น ลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นใช่ไหม? ยิ่งลูกกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงมากเท่านั้น

การพบปะกุมาร:

ลูกคือกุมารที่จะแสดงความมหัศจรรย์ใช่ไหม? ลูกจะแสดงความมหัศจรรย์อะไร? ลูกมีความกระตือรือร้นที่จะเปิดเผยพ่อ อยู่เสมอ แต่วิธีการนั้นคืออะไร? ปัจจุบันสายตาของทุกคนอยู่ที่เยาวชน ให้เยาวชนทางจิตให้ประสบการณ์ของพลังแห่ง ความสงบด้วยพลังของจิตใจคำพูดและกิจกรรมของพวกเขาที่ผู้คนจะเข้าใจว่าลูกทุกคนจะนำมาซึ่งการปฏิรูปด้วยพลังของ ความสงบ เช่นเดียวกับพลังกำลังหรือความแรงที่มองเห็นได้บนใบหน้าและในกิจกรรมของเยาวชนทางโลก - เมื่อลูกเห็น พวกเขาสามารถบอกได้ว่าพวกเขาอยู่ในวัยหนุ่มสาว - ในทำนองเดียวกันให้พวกเขาได้สัมผัสกับความสงบจากใบหน้า และกิจกรรมของลูก - สิ่งนี้เรียกว่าเป็นผู้ที่แสดงความมหัศจรรย์ ขอให้มีการแสดงจิตจากทัศนคติของแต่ละคน เช่นเดียวกับ ที่ลูกได้รับกระแสดิจจากใบหน้าและกิจกรรมของพวกเขาที่พวกเขาเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่รุนแรง ในทำนองเดียวกันให้พวกเขาได้สัมผัสกับความสงบจากกระแสดิจของลูก แสดงความมหัศจรรย์เช่นนี้ เมื่อใครก็ตามดำเนินการบางอย่างที่เป็น การปฏิบัติ ความสนใจของทุกคนจะถูกดึงดูด ในทำนองเดียวกันให้ความสนใจของทุกคนตรงมาที่ลูก ทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีด จำกัดเช่นนี้ เพราะเมื่อลูกถ่ายทอดความรู้ พวกเขาชื่นชอบ แต่การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาเห็นใครบางคนที่มี ประสบการณ์เท่านั้น ทำสิ่งที่พิเศษไม่เหมือนใครและแสดงให้ทุกคนเห็น แม้แต่ผู้เป็นแม่ก็รับใช้ด้วยคำพูดของพวกเขา ซี สเตอร์ที่เป็นเครื่องมือก็ทำงานรับใช้เช่นกัน แต่ลูกต้องแสดงความใหม่บางอย่างเพื่อให้ได้รับความสนใจจากรัฐบาล เมื่อ ดวงอาทิตย์ขึ้นความสนใจของทุกคนจะถูกดึงดูดไปที่ดวงอาทิตย์โดยอัตโนมัติ แสงนั้นกำลังมา ในทำนองเดียวกันให้ ความสนใจของทุกคนตรงมาที่ลูก ลูกเข้าใจไหม?

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าที่นำความสำเร็จมาสู่ดวงวิญญาณที่เหนื่อยล้าและสิ้นหวัง ดวงวิญญาณมีความปรารถนาหรือความหวังมานานแล้วที่จะไปนิพพานหรือดินแดนแห่งความหลุดพ้น และด้วยเหตุนี้เองที่พวกเขาได้ใช้ความพยายามทางจิตวิญญาณหลายรูปแบบมาเป็นเวลานานหลายชาติ เกิดและกลับมาเหนื่อยล้า เวลานี้ทุกคนต้องการความสำเร็จไม่ใช่เพียงแค่พยายามทางจิตวิญญาณเท่านั้น

ความสำเร็จหมายถึงการหลุดพ้น และดังนั้นเพื่อดับความกระหายของดวงวิญญาณที่กระหาย ดวงวิญญาณ
ที่เหนื่อยล้าและสิ้นหวัง ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งด้วยพลังของความเจียบและพลังทั้งหมดของลูกจะต้อง
ทำให้พวกเขาประสบความสำเร็จในไม่หนึ่งวินาที แล้วเมื่อนั้นก็จะกล่าวได้ว่าลูกเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า
คตพจน์: ชั้นสการ์ที่อ่อนแอคือประตูที่มายาผู้เป็นขโมยจะเข้ามา ดังนั้นตอนนี้จงปิดประตูนี้

*** โอม ขานต์ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาอมฤตนั้นดีมาก ดังนั้นตั้งแต่เช้าตรู่ นั่งในสันโดษและมีการสนทนาที่แสนหวานกับ บาบา
- คำถาม:** ความรู้อะไรที่ช่วยลูกอย่างมากในการกลายเป็นโยคีอย่างสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** ความรู้ของละคร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สภาพของลูกไม่ควรจะขึ้นลงเลย ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร แม้ว่าจะเกิดแผ่นดินไหวหรือขาดทุนทางธุรกิจก็ตาม ไม่ควรมีความสงสัย แม้แต่หน่อยที่เกิดขึ้นในตัวลูกเกี่ยวกับสิ่งใด สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นมหาวิระ (ทหารที่กล้าหาญ) หากลูกไม่มีความรู้ที่ถูกต้องของละคร ลูกก็เฝ้าแต่หลังน้ำตา การมีความรู้ของละครช่วยลูกอย่างใหญ่หลวงที่จะกลายเป็นโยคีอย่างสม่ำเสมอ
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจอย่างดีมากว่าเวลานี้คือตอนสิ้นสุดของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้คือตอนเริ่มต้นของโลกที่บริสุทธิ์ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ เป็นลูกเท่านั้นที่ได้รับคำแนะนำเหล่านี้หรือศรัทธา ใครกำลังให้สิ่งนี้แก่ลูก? พระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ความรู้นี้เป็นไปเพื่อลูก ทุกคนอื่นไม่บริสุทธิ์ โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะถูกทำลายอย่างแน่นอน ผู้ที่ซ่องแวงในกิเลสกล่าวได้ว่าไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบาย: ลูกเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์แก่กันและกันเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า เหตุนี้เองลูกจึงประสบกับความทุกข์ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ ลูกเฝ้าแต่ทำให้กันและกันไม่บริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาจะออกมาว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขามากเท่าที่ พวกเขาจะเรียกหา: “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา” แต่พวกเขาก็ยังไม่หยุดที่จะไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าทุกสิ่งเกี่ยวกับการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องการใครบางคนที่จะสามารถอธิบายทั้งหมดนี้ได้ มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ ไม่มีครูเหล่านั้นสามารถชำระล้างใครให้บริสุทธิ์ได้ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ไม่ใช่เพียงแค่ชาติเกิดเดียวแต่ชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า ลูกที่มีความรู้ที่ดีก็ไปล้ำหน้าอย่างรวดเร็ว สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตามละคร ลูกจำเป็นต้องกล้าหาญอย่างมากด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นจะสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการที่ลูกอยู่ในการจดจ่าระลึกถึงพ่อเท่านั้น พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก บาบาพูดว่า: ตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำบาบา นั้นเป็นช่วงเวลาที่สวยงามมากที่จะนั่งในการจดจ่าระลึกถึง ช่วงเวลานั้นเรียกว่ารุ่งอรุณ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนพูดว่า: จงจดจ่าระลึกถึงพระเจ้าในเวลาเช้าตรู่ โอ จิตใจ! พ่อก็พูดเช่นกันว่า: ตั้งแต่เช้าตรู่และจดจ่าระลึกถึงพ่อแล้วลูกจะทำให้ตนเองมีความสุขอย่างมาก ในขณะที่นั่งในการจดจ่าระลึกถึงพ่อ ลูกควรคิดถึงวิธีที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น บรรยากาศในเวลาอมฤตนั้นบริสุทธิ์มาก ในระหว่างวันลูกก็ซ่องแวงอยู่ในธุรกิจทางโลกของลูก จนกระทั่งถึงเวลาเที่ยงคืนมีบรรยากาศที่ไม่บริสุทธิ์ นักปราชญ์ ผู้เคร่งศาสนาและผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดทำความเลื่อมใสศรัทธาในเวลาเช้าตรู่ ในความเป็นจริงพวกเขาสามารถอยู่ในการจดจ่าระลึกถึงตลอดทั้งวันด้วย พวกเขายังคงซ่องแวงอยู่ในธุรกิจของเขา แต่โดยของสติปัญญาของพวกเขาจะเชื่อมโยงกับเทพที่พวกเขากราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถคงอยู่เช่นนั้นได้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แม้ว่าพวกเขาจะทำความเพียรพยายามเพียงแค่ว่าได้นี้มิต พวกเขาก็ไม่ได้รับสิ่งใดเลย ในขณะที่กำลังทำการกราบไหว้บูชา พวกเขาต้องกลับมาตาโมประธาน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขาได้มอบสิ่งส่งเวแแก่ชีวา พวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่าการส่งเวตนเองที่คาลิ พวกเขากระโดดลงไปในบ่อในขณะที่ระลึกถึงชีวา นั่นคือการส่งเวต่อชีวา นั่นคือการส่งเวของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือการส่งเวของหนทางของความรู้ นั่นเป็นเรื่องยากและนี่ก็ยากเช่นกัน ไม่มีประโยชน์ใดๆด้วยสิ่งนั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นก็เหมือนกับดวงวิญญาณได้ฆ่าตัวตายจากร่างกายของเขา นั่นไม่ใช่ความรู้ พวกเขายังพูดด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และท่านอธิบายแก่ลูกๆ ว่าท่านผู้เดียวเท่านั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด เป็นการพูดเท็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะพูดว่า นั่นดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้! พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อชำระล้างผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์เท่านั้นและดังนั้นพ่อกำลังชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์เวลานี้ อย่างไรก็ตามไม่ว่าอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นในละครก็จะเกิดขึ้น ยกตัวอย่างเช่นหากเกิดแผ่นดินไหวหรือหลังคาถล่มลงมานั้นก็เรียกว่าหายนะ สิ่งนั้นก็เกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วย ไม่จำเป็นที่จะต้องขึ้นลงแม้แต่น้อยกับสิ่งนั้น ลูกต้องคงอยู่อย่างมั่นคงในละครอย่างมาก สิ่งนี้เป็นที่รู้กันดีว่าการเป็นทหารที่กล้าหาญ ผู้คนมากมายประสบอุบัติเหตุ ฯลฯ มีใครในพวกเขาได้รับการปกป้องหรือไม่? สิ่งนี้ถูกกำหนด

ไว้แล้วในละคร นี่เป็นบทบาทของพวกเขาในละครเช่นนั้น ผู้ที่ไม่เข้าใจละครก็จกร่างกายและเฝ้าแต่หลังน้ำตา พวกเขาไม่สามารถจดจำชีพบบาได้เพราะพวกเขาไม่ได้รักชีพบบา พวกเขาไม่ได้มีความรักที่แท้จริงนั้น ต้องมีความรักอย่างเต็มที่ต่อพ่อ ทุกวงจรลูกกลายเป็นผู้ที่มีความรักในสติปัญญาของลูกต่อชีพบบา ลูกจะไม่พูดว่าเทพมีสติปัญญาที่มีความรักต่อพ่อ พวกเขาได้มาซึ่งสถานภาพนั้นด้วยการมีความรักในเวลานี้ ที่นั่นพวกเขาไม่รู้อะไรเลย ตลอดทั้งวงจรลูกไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับชีพบบาที่จะทำให้ลูกสามารถรักท่านได้ เวลานี้พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก พ่อพูดว่า: เวลานี้จงตัดขาดจากคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น นี่เป็นเวลาของการทำลายล้างอย่างแน่นอน ลูกๆ รู้สิ่งนี้ในขณะที่ผู้คนนั้นอยู่ในความมืดมิดที่สุด เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อ หากปราศจากการจดจำระลึกถึงลูกจะไม่สามารถกลับมาสะโตประธานได้ จงกลายเป็นสัณยแพทย์และตรวจสอบความเจ็บป่วยของลูกเอง ทำตามศรัทธาและดูว่าลูกรักพ่อมากแค่ไหน เป็นการดีที่จะจดจำระลึกถึงพ่อในเวลาอมฤต ช่วงเวลาชั่วครู่ที่นั่นดีมาก จะไม่มีพายุใดๆของมายาในเวลานั้น ไม่มีประโยชน์ใดในการทำปาเซียงจนถึงเที่ยงคืนเพราะช่วงเวลานั้นสกปรกมาก บรรยายาศก็แย่มากในตอนนั้น ดังนั้นลูกควรปล่อยช่วงเวลานั้นไปจนกระทั่งหลังจากตีหนึ่งในตอนเช้า บรรยายาศหลังตีหนึ่ง พ่อพูดว่า: ของลูกคือราชาโยคะที่ง่ายตาย ดังนั้นลูกอาจจะนั่งอย่างสบาย บาบอบอกลูกถึงประสบการณ์ของท่านเองว่าท่านพูดกับบาบาอย่างไร: บาบา ละครนี้มหัศจรรย์เพียงใด! ดูสิว่าท่านมาและทำให้คนที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์อย่างไร! ดูสิว่าท่านนั้นเปลี่ยนทั้งโลกอย่างไร! เป็นความมหัศจรรย์ยิ่ง! เช่นที่พ่อมีความคิดเหล่านี้ ดังนั้นลูกๆ ก็ควรมีความคิดด้วยเช่นกันว่าจะนำเรือของมนุษย์ข้ามฟากไปได้อย่างไร พ่อพูดว่า: ลูกเฝ้าแต่ร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! เวลานี้พ่อได้มาแล้ว อย่าได้กลับมาไม่บริสุทธิ์! อย่าได้กลับมาไม่บริสุทธิ์แล้วมาและนั่งในชุมชน มิฉะนั้นลูกจะทำให้บรรยายาศไม่บริสุทธิ์ บาบามาและรู้ได้ ในเดลีและบอมเบย์ผู้ที่ซ่องแหวะในกิเลสจะมาและนั่งที่นั่น ได้มีการจดจำกันว่าปีศาจมานั่งเพื่อสร้างอุปสรรค ผู้ที่ซ่องแหวะในกิเลสเรียกว่าปีศาจ พวกเขาให้บรรยายาศเสีย การลงโทษนั้นรุนแรงมากสำหรับพวกเขา บาบอธิบายทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เป็นอย่างไม่เป็นเหตุของการสูญเสียแก่ตนเอง พวกเขาแม้กระทั่งพูดเท็จ ลูกควรเขียนถึงบาบาในทันทีและพูดว่า: บาบานั้นได้ทำความผิดนี้ โปรดยกโทษให้กับฉัน! เขียนเกี่ยวกับบาปของลูก มิฉะนั้นบาปเหล่านั้นจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆและลูกจะต้องจบสิ้นลงในก้นบึ้งของนรกที่ลึกที่สุด พวกเขามาเพื่อรับบางสิ่ง แต่ในความเป็นจริงแล้วพวกเขากลับทำให้ตนเองสูญเสีย นี่ก็เป็นบทบาทของละครด้วย เคยมีปีศาจเช่นนั้นในวงจรก่อนหน้านี้ พวกเขาแม้กระทั่งคงอยู่ในเวลานี้ พวกเขาไม่สนใจน้ำทิพย์แล้วดื่มยาพิษ พวกเขาทำร้ายตนเองและเป็นเหตุของการสูญเสียให้แก่ผู้อื่นด้วย พวกเขาทำลายบรรยายาศ ไม่ใช่ว่าครูทุกคนจะเหมือนกัน มีกองทัพช้าง กองทัพม้าและกองทัพเท้า ลูกๆควรมีความสุขมากมาย ลูกได้พบกับพ่อแล้ว ลูกต้องการอะไรอีก? ใช่ ลูกต้องดูแลลูก ๆ ของลูกอย่างแน่นอน อย่าได้คิดว่าพวกเขาทั้งหมดนั้นเป็นของบาบาและดังนั้นลูกจึงสามารถพูดกับบาบาว่า: บาบา ท่านดูแลพวกเขาด้วย! เวลานี้ฉันเป็นของท่าน พ่ออธิบาย: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว อย่าได้ทำสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งแรกนั้นคือต้นหาราคะ เป็นเพราะเหตุนี้ที่ครูพูดเรียกหาเพื่อให้ได้รับการปกป้อง เธอได้ร้องเรียกเมื่อพ่อผู้ที่สามารถได้ยินเธอนั้นได้มาแล้ว ไม่มีใครร้องเรียกหาเพื่อปกป้อง(เพื่อความบริสุทธิ์)ก่อนที่จะท่านจะมา พวกเขาจะร้องเรียกหาใคร? เป็นเพราะบาบามาที่พวกเขาร้องเรียกหา พวกเขาจะไปที่ไหนหลังจากที่กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พวกเขาต้องกลับบ้านและนี่คือเวลาที่จะทำเช่นนั้น ผู้ประทอนหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนและผู้ปลดปล่อยคือหนึ่งเดียว มีความทุกข์ที่นี่ ไม่มีนักปราชญ์ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดสามารถมีความสุขที่นี่ได้ ทุกคนมีความทุกข์หรือความเจ็บป่วยประเภทใดประเภทหนึ่งๆ มิแม้กระทั่งกูรูที่ตาบอดและพิการ พวกเขาต้องเคยทำการกระทำเช่นนั้นอย่างแน่นอนที่ทำให้พวกเขากลายเป็นคนตาบอดหรือพิการ จะไม่มีใครตาบอดหรือพิการในยุคทอง ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ที่เหลือทั้งหมดคือความเลื่อมใสศรัทธา หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแยกจากกัน นั่นคือหนทางสำหรับการลงบันได ต้องใช้เวลา 84 ชาตีกิตที่จะลงมาสู่ชีวิตของบ่วงพันธะ แล้วก็ใช้หนึ่งวินาทีที่จะเข้าไปสู่ชีวิตแห่งการหลุดพ้น นั่นคือต่อเมื่อลูกทำตามคำแนะนำของผู้เดียวนั้นและจดจำพ่อ! สิ่งนี้ตามลำดับกันไป พวกเขาพูดว่า: คงจะเป็นการดีถ้าเรามีคนนั้นคนนี้เป็นครูของเรา เป็นเพราะพวกเขาอ่อนแอที่พวกเขาขอให้ครูมาหาพวกเขาเป็นเวลาสองถึงสี่เดือน บาบาพูดว่า: นี่เป็นความผิดเช่นกัน ทำไมลูกถึงจดจำครูของลูกเมื่อบาบาบอกสิ่งที่ย้ายตายแก่ลูก? เพียงแค่จดจำพ่อและดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง! อธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน แค่นี้เอง! ครูจะมาและทำอะไร? นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที ด้วยการซ่องแหวะอยู่ในธุรกิจของลูก ลูกก็ลืมที่จะทำเช่นนั้น ถึงอย่างนั้นครูก็จะพูดว่า: มานมานะบาฟ! ผู้ที่โง่เขลาบางคนก็ไม่เข้าใจอะไรเลยและพูดว่าพวกเขาต้องการครูที่ดี ลูกก็ได้รับความรู้เช่นกัน จดจำระลึกถึงพ่อและมรดก! ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง! “นี่คือศูนย์ของฉัน” “นั่นคือศูนย์ของคนนั้น” “ทำไมนักเรียนคนนี้ถึงไปที่นั่น” ทุกสิ่งเหล่านี้คือสำนึกที่เป็นร่าง ศูนย์ทั้งหมดเป็นของชีพบบา ศูนย์เหล่านั้นไม่ใช่ของลูก ทำไมลูกถึงรู้สึกว่าคุณนั้นคนนั้นไม่มาที่ศูนย์ของลูก? เขาจะไปไหนก็ได้ บาบาสอดคล้องว่า: อย่าได้

ร้องขออะไรจากใคร ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกจะได้รับอะไรหากลูกไม่หวานเมลิ็ด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาก็ให้ทานและทำบุญเช่นกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกทำทุกสิ่งเพื่อพระเจ้าโดยทางอ้อม ผู้คนให้แก่นัยยาซีเป็นอย่างมาก โดยปกติการให้ทานนั้นจะให้กับคนยากจนไม่ใช่กับคนมั่งคั่ง การให้ทานอาหารนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด พ่ออธิบายว่าเมื่อลูกให้ทานลูกก็ได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของลูก พระเจ้าให้ผลของสิ่งนั้นแก่ทุกคน นักปราชญ์ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาไม่สามารถให้การตอบแทนใดๆ ได้ เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้สิ่งนั้น ท่านสามารถให้ผ่านใครก็ตาม พ่ออธิบาย: ลูกเคยให้ในนามของพระเจ้า และท่านเคยทำให้แน่ใจว่าลูกจะได้รับสิ่งนั้นเป็นผลตอบแทนในชาติเกิดต่อไปของลูก เวลานั้นพ่อได้มาหาลูกโดยตรง เวลานั้นลูกจะได้รับผลตอบแทนสำหรับ 21 ชาติเกิด ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า! ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีการบอกว่าความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูกและดังนั้นลูกจึงต้องใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีอย่างมีคุณค่า ไม่เคยมีการบอกสิ่งนี้แก่ลูก เวลานั้นพ่ออธิบายให้แก่อลูก: ใครก็ตามที่ต้องการก็สามารถเปิดโรงพยาบาลทางจิตนี้ได้ บางคนบอกว่าพวกเขาจะสร้างอาคารที่ลูกสามารถเปิดโรงพยาบาลนี้ได้ พ่อพูดว่า: ถ้าลูกสร้างอาคารในวันนี้และลูกตายในวันพรุ่งนี้ ทุกสิ่งจะจบสิ้น ไม่มีการรับประกันใดๆสำหรับร่างกายของลูก เพียงแค่เก็บห้องหนึ่งในบ้านที่ลูกมีตอนนี้ซึ่งลูกสามารถเปิดโรงพยาบาลและวิทยาลัยทางจิตได้ เมื่อลูกให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามศรัทธาและตรวจสอบตนเองว่าลูกมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียวในเวลาของการทำลายล้างนี้หรือไม่: ฉันได้ตัดขาดจากคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับผู้เดียวเท่านั้นหรือไม่? ฉันได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆที่ทำให้ฉันกลายเป็นปีศาจหรือไม่? ตรวจสอบตนเองด้วยวิธีนี้และเปลี่ยนแปลงตนเอง

2. ไม่มีการรับประกันสำหรับร่างกายของลูก ดังนั้นใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีอย่างมีคุณค่า เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกมั่นคงและไม่สั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอ เผาแต่ก้าวหน้าไปในขณะที่เก็บความเข้าใจของละครไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่ให้คุณประโยชน์ต่อโลกที่มีเมตตาและได้รับอาณาจักรของโลกจากการทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น

ผู้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นไม่สามารถมีความคิดได้เลยว่า ฉันทำมากแล้วและฉันก็ควรได้รับเกียรติหรือความเคารพเพราะสิ่งนั้น” นั่นก็เป็นรูปแบบหนึ่งของการรับเช่นกัน หากลูกๆของผู้ประทานมีความคิดที่จะรับ พวกเขาก็ไม่ได้เป็นผู้ประทาน รูปแบบของการรับนั้นไม่เหมาะกับผู้ที่เป็นผู้ประทาน เมื่อความคิดนั้นจบสิ้นลงแล้วลูกจะได้รับสถานภาพจักรพรรดิโลก มีเพียงผู้รับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นและผู้ที่ยางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่จะกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกได้

คติพจน์: การกล่าวโทษผู้อื่นในความผิดของลูกก็เป็นรูปแบบหนึ่งของการคิดถึงผู้อื่นเช่นกัน (พาร์ชินตัน)

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ผู้รู้จัก ที่แสนหวาน จดจำเสมอว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย เวลาลูกต้องไปที่ชั้นหนึ่งกับพ่อ

คำถาม: ลูกๆ แต่ละคนต้องทำความพยายามอะไรอย่างแน่อน?

คำตอบ: เก็บความรู้ทั้งหมดที่บามาให้ไว้ในหัวใจของลูกต่อไป ไตร่ตรองความรู้ที่อยู่ในตนเองและย่อยความรู้นั้นด้วยการทำเช่นนี้ลูกจะได้รับพลัง ลูกแต่ละคนต้องทำความพยายามอย่างแน่อน ผู้ที่ทำความพยายามที่แผ่ส่วนนี้จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ พวกเขามีความซาบซึ้งว่าใครกำลังสอนเขาและเขากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร

โอม ซานติ ใครพูดสิ่งนี้? มีการพูดสองครั้ง: โอมซานติ, โอมซานติ ซึ่พบาบาพูดโอมซานติหนึ่งครั้ง และบราห์มาบาบาพูดโอมซานติหนึ่งครั้ง บัพและดาดารวมกันและดังนั้นทั้งสองจึงต้องพูดว่า “โอม ซานติ, โอม ซานติ” ใครพูดโอมซานติก่อน? ใครพูดโอมซานติคนที่สอง? อันดับแรกซึ่พบาบาพูด “โอมซานติก่อน ฉันคือมหาสมุทรแห่งความสงบ” หลังจากนั้นใครพูด? ดวงวิญญาณของดาด้าพูดสิ่งนี้ ท่านเตือนลูกๆ ว่า โอม ซานติ พ่อมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเสมอ พ่อไม่เคยมีสำนึกที่เป็นร่าง เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา บราห์มา, วิษณุและชางก้าจะไม่พูดเช่นนี้ ลูกรู้ว่าแม้กระทั่งบราห์มา, วิษณุและชางก้าก็มีรูปที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นจึงเป็นซึ่พบาบาที่ไม่มีร่างกายที่พูดว่า “โอม ซานติ” พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมากและพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเสมอ พ่อไม่ได้เข้ามาในวงจรของการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ เหตุนี้เองคำสรรเสริญของพ่อจึงพิเศษสุดไม่เหมือนใคร พ่อถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขายังถึงซึ่งว่าเป็นพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ไม่มีตัวตนได้รับการกราบไหว้บูชา ท่านไม่เคยใช้ชาติเกิดผ่านร่างกาย นั่นคือท่านไม่เคยมีสำนึกที่เป็นร่าง โอเค ลงมาจากที่นั่นมาสู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนที่ซึ่งบราห์มา, วิษณุและชางก้าอาศัยอยู่ ไม่ปรากฏนามและรูปของชีวา ภาพลักษณ์ของท่านนั้นถูกสร้างขึ้น แต่ท่านไม่มีตัวตน ท่านไม่เคยมีตัวตน เป็นผู้ที่ไม่มีตัวตนที่ได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญา ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ ได้เห็นรูปภาพแล้ว ลูกรู้ว่าทั้งผู้ที่มิภาพลักษณ์และผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ไม่ได้รับการกราบไหว้บูชาในยุคทองและยุคเงิน สิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นปราศจากภาพลักษณ์ ท่านไม่มีทั้งภาพลักษณ์ที่ละเอียดอ่อนและที่เป็นกายภาพ มีการร้องเพลงสรรเสริญท่านว่าเป็นผู้จัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุขและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกจะไม่อ้างถึงภาพลักษณ์ของผู้อื่นว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของมนุษย์คนใด บราห์มา, วิษณุและชางก้าคือผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน มีชั้นหนึ่งแล้วก็ชั้นสอง ชั้นที่สูงที่สุดคือโลกที่ไม่มีตัวตนและนั่นคือชั้นที่ซึ่งพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ ผู้ที่มีร่างที่ละเอียดอ่อนอาศัยอยู่ในชั้นสอง ผู้ที่มีร่างกายทางกายภาพอยู่ในชั้นสาม ไม่มีสิ่งใดต้องสับสนในสิ่งนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ เบื้องบนคือโลกของดวงวิญญาณ ที่เรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน คือโลกของเราดวงวิญญาณทั้งหมด โลกที่ไม่มีตัวตน แล้วเราดวงวิญญาณก็เข้ามาในโลกที่มีตัวตน ดวงวิญญาณอาศัยอยู่เบื้องบนที่นั่นในขณะที่ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายที่มีตัวตน(ผู้มีชีวิต)อาศัยอยู่ที่นั่น สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก แท้จริงแล้วเราเป็นลูกของบาบาที่ไม่มีตัวตน เราเคยอาศัยอยู่กับพ่อที่ไม่มีตัวตนมาก่อนเช่นกัน ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน แม้กระทั่งเวลานี้ พวกเขายังคงลงมาเรื่อยๆ เพื่อเล่นบทบาทของเขาในรูปที่มีตัวตน นั่นคือโลกของพ่อที่ไม่มีตัวตน ควรจะมีความซาบซึ้งที่ลูกคือดวงวิญญาณ ควรจะมีความซาบซึ้งในสิ่งที่ไม่สูญสลาย ไม่ควรมีความซาบซึ้งในสิ่งที่สูญสลาย ผู้ที่มีความซาบซึ้งในร่างกายนั้นเรียกว่ามีสำนึกที่เป็นร่าง ใครดีกว่ากัน: ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างเหล่านั้น หรือผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ? ใครมีความรู้คิด? ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณพูดว่า: นั่นใช้ 84 ชาติเกิด เราดวงวิญญาณอยู่กับพ่อในอาณาเขตสูงสุด เรามาที่นี่จากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเรา ดวงวิญญาณพูดว่า: โอ้ บาบา! ในโลกที่มีตัวตนมีบาบาที่มีตัวตน และในโลกที่ไม่มีตัวตนมีบาบาที่ไม่มีตัวตน นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก บราห์มานั้นเรียกว่าประชาธิปไตยบราห์มา ท่านอยู่ที่นั่น ที่นั่นเราดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้อง เป็นลูกของพ่อผู้เดียว เราอาศัยอยู่กับพ่อชีวา ชื่อของดวงวิญญาณสูงสุดคือชีวาและชื่อของดวงวิญญาณคือซาลิแกรม ต้องมีผู้สร้างของดวงวิญญาณ ผ้าแต่พูดกับหัวใจของลูกเสมอ เพียรพยายามที่จะเก็บความรู้ที่ลูกได้รับไว้ในหัวใจของลูก เป็นดวงวิญญาณที่คิด ก่อนอื่นใดจงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่กับพ่อ เราเป็น

ลูกของท่านและดังนั้นเราจึงควรได้รับมรดกอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าเช่นที่ต้นไม้เฝ้าพันธุ์นั้นถูกสร้างขึ้น ดังนั้นก่อนที่ต้นไม้ของดวงวิญญาณจะดำรงอยู่ก็ต้องมีเมล็ดของต้นไม้ที่แน่นอนเช่นกัน มีพ่อที่อาวุโสแล้วก็มีลูกๆ ของเขาสองถึงสี่คน และจากนั้นก็มียุคคนอื่นๆ ของพวกเขา ต้นไม้ที่เติบโตขึ้นเรื่อยๆ และมีขนาดใหญ่ มีแผนของต้นไม้วงศ์ตระกูล: ผู้ที่ลงมาต่อจากผู้นั้นผู้นี้ ฯลฯ ลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน มีรูปภพนั้นเช่นกัน ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าบาบาได้เข้ามาในร่างกายนี้ พ่อทางจิตเข้ามาในผู้นี้และสอนจิตวิญญาณ ท่านไม่ได้สอนลูกในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ไม่มีใครในยุคทองมีความรู้นี้ พ่อมาและให้ความรู้ที่แก่แก่ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ไม่มีใครมีความรู้ของต้นไม้โลกมนุษย์ พวกเขาได้เขียนว่าระยะเวลาของวงจรนั้นยาวนานมาก เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า: ลูกๆ เวลาที่ลูกต้องกลับบ้านอีกครั้ง นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณที่ซึ่งพ่อและลูกๆ ผู้เป็นพี่น้องกันอาศัยอยู่ ต่อเมื่อลูกมาที่นี้และนำร่างกายมาใช้ที่ลูกกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชายแน่นอนจะมีพ่อของพี่น้องด้วย ท่านคือพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ทุกดวงวิญญาณจดจำท่านขณะที่อยู่ในร่างกาย ไม่มีใครจดจำท่านในยุคทองและยุคเงิน ทุกคนจดจำท่านในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพราะทุกคนอยู่ในกรงขังของราวัน สีดาเคยร้องเรียกหา: โอ้ ราม! พ่ออธิบายว่า: ไม่ใช่รามของยุคเงินที่ลูกจดจำ ผู้คนเฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นราม เป็นดวงวิญญาณที่ร้องเรียกหา เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกจะไม่ร้องเรียกหาใครเป็นเวลาครึ่งวงจรเพราะลูกจะอยู่ในดินแดนแห่งความสุข ในเวลานี้มีเพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายแก่ลูก ไม่มีใครรู้อะไรเลย พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณแต่ละดวงนั้นหลอมรวมเข้ากับดวงวิญญาณสูงสุด พ่ออธิบายว่า: ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่สามารถถูกทำลายได้ เช่นที่พ่อนั้นไม่สูญสลาย ดังนั้นดวงวิญญาณก็ไม่สูญสลายเช่นกัน ที่นี้ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์และตาโมประธานและแล้วพ่อก็ทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์และสะโตประธาน ทั้งโลกจะต้องกลับมาตาโมประธานแล้วก็ต้องกลับมาสะโตประธาน พ่อต้องมาเพื่อทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ท่านถูกเรียกว่าพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ พ่อไม่สูญสลายและเราดวงวิญญาณก็ไม่สูญสลายเช่นกัน ละครนี้ไม่สูญสลายเช่นกัน ลูกรู้ว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกซำร่อยอย่างไร บทบาทของเราดำเนินไปทั้งสี่ยุค เรากลายเป็นสุริยวงศ์แล้วก็จันทรราชวงศ์ จันทรราชวงศ์นั้นเปรียบเสมือนขึ้นสอง ผู้ที่ 14 องศาไม่สามารถเรียกว่าสุริยวงศ์ ในความเป็นจริงพวกเขาไม่ควรแม้กระทั่งเรียกว่าเทพด้วยซ้ำ เทพนั้นปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง 16 องศาสมบูรณ์เต็ม รามนั้นกล่าวได้ว่า 14 องศา เพียงบัญชีของ 84 ชาติเกิดของลูกเท่านั้นที่ได้รับการอธิบาย เมื่อสิ่งใหม่กลายเป็นสิ่งเก่า ไม่มีความสุขมากเท่าที่ควร ในตอนแรกลูกมีความบริสุทธิ์สมบูรณ์และแล้วหลังจากนั้นไม่กี่ปีก็กล่าวได้ว่าลูกนั้นแก่ไปสองสามปี ตัวอย่างของอาคารได้มีการให้ไว้ มันเหมือนกันสำหรับทุกสิ่ง โลกนี้เหมือนเวทีขนาดใหญ่ ธาตุของท้องฟ้านี้ใหญ่มาก ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าจุดสิ้นสุดของท้องฟ้าอยู่ที่ไหน หากลูกยังคงเดินหน้าต่อไป ลูกจะพบว่าไม่มีที่สิ้นสุดสำหรับสิ่งนั้น ธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ก็ไม่มีจุดสิ้นสุดด้วยเช่นกัน นักวิทยาศาสตร์พยายามอย่างมากที่จะได้เห็นจุดสิ้นสุดของมัน แต่พวกเขาไม่สามารถไปที่นั่นได้ พวกเขาไม่สามารถไปถึงจุดสิ้นสุดได้ ธาตุบราห์มนี้ใหญ่โตอย่างยิ่ง ไม่มีที่สิ้นสุด ลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เล็กมาก ที่นี้ผู้คนสร้างอาคารที่ใหญ่โตเช่นนี้ ฯลฯ พื้นที่บนโลกนั้นมีขนาดใหญ่มาก นอกจากนี้ยังต้องมีพื้นที่สำหรับการเกษตรด้วยเช่นกัน ฯลฯ เพียงดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณจะรับประทานโดยไม่มีการร่างกายได้อย่างไร? ที่นั่นดวงวิญญาณอยู่เหนือประสบการณ์กับสิ่งใดๆ ไม่มีสิ่งใดให้รับประทานหรือมีประสบการณ์ที่นั่น พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ได้รับความรู้นี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น แล้วลูกจะได้รับความรู้หลังจากหนึ่งวงจร ควรมีความซาบซึ้งนี้ เราเป็นของศาสนาเทพ ลูกพูดว่า: บาบ่า 5000 ปีก่อนวันนี้ เรามาหาท่านเพื่อเปลี่ยนจากสุทรเป็นบราห์มิน เวลานี้เรามาหาท่านอีกครั้ง เพราะท่านไม่มีตัวตน ลูกพูดว่าลูกมาหาดาต้า พ่อได้เข้ามาในผู้นี้ พ่อพูดว่า: เช่นที่ลูกใช้ถ้วยเพื่อเล่นบทบาทของลูก ในทำนองเดียวกันพ่อก็รับการคำจูนของอวียะเช่นกัน ไม่งั้นพ่อจะเล่นบทบาทของพ่อได้อย่างไร? ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา แต่ท่านนั้นไม่มีตัวตน ท่านจะสามารถมีวันเกิดได้อย่างไร? มนุษย์ร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกได้อย่างไร? มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพเพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อรู้ถึงตอนต้นตอนกลางและตอนจบของต้นไม้ ลูกเข้าใจว่าบาบาเข้ามาในผู้นี้และอธิบายความรู้ทั้งหมดแก่ลูก บทบาทของบราห์มา, วิษณุและชางก้าต้องเป็นที่เข้าใจด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คำสรรเสริญของแต่ละคนนั้นแยกกัน และหน้าที่ของแต่ละคนนั้นก็แยกกัน มีประธานาธิบดี, นายกรัฐมนตรี ฯลฯ ดวงวิญญาณพูดว่า: นี่คือการร่างกายของฉัน ฉันคือนายกรัฐมนตรี หากดวงวิญญาณไม่อยู่ในร่างกาย เขาไม่สามารถพูดได้ ชีพบาบาไม่มีตัวตน ท่านต้องรับการคำจูนของอวียะทางร่างเพื่อที่จะพูดเช่นกัน เหตุนี้เองจึงแสดงให้เห็นว่าแม่น้ำคงคาปรากฏออกมาจากปาก อย่างไรก็ตามชีวาเป็นเพียงจุด! ท่านจะมีปากได้อย่างไร? ดังนั้นท่านจึงมาและนั่งอยู่ในผู้นี้และทำให้แม่น้ำคงคาของความรู้ออกมาจากเขา ทุกคนจดจำพ่อ: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ปลดปล่อยเราจากความทุกข์นี้! ท่านคือศัลยแพทย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านเท่านั้นที่มีความรู้ที่จะชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้

บริสุทธิ์ มีเพียงศัลยแพทย์เดียวที่จะชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดให้บริสุทธิ์ ในยุคทองทุกคนปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ลักษณะ และนารายณ์เป็นนายของยุคทอง ใครสอนพวกเขาถึงการกระทำเช่นนั้นที่พวกเขาเป็นอิสระจากโรคภัย? มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนวิธีที่จะมีการกระทำที่สูงส่งแก่ลูก ที่นี้ผู้คนเฝ้าแต่สำนึกผิดเสียใจต่อการกระทำของพวกเขา ในยุคทอง ลูกจะไม่พูดว่าการกระทำของลูกเป็นเช่นนั้น ไม่มีความทุกข์หรือโรคภัยที่นั่น ที่นี้พวกเขาเฝ้าแต่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ต่อกันและกัน ไม่มีเรื่องของความทุกข์ในยุคทองและยุคเงินที่จะกล่าวได้ว่าสิ่งนี้คือความทุกข์ทรมานของกรรมของพวกเขา ไม่มีใครเข้าใจความหมายของการกระทำ, การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป ลูกรู้ว่าทุกสิ่งเริ่มแรกนั้นสะอาดประจักษ์แล้วก็กลับมาสะอาด, ราโจและตาโม ในยุคทองวัตถุธาตุทั้งห้าสะอาดประจักษ์ แม้กระทั่งร่างกายของเราก็ก่อด้วยวัตถุธาตุที่สะอาดประจักษ์ และแล้วเมื่อดวงวิญญาณลดลงไปสององศา ร่างกายก็เป็นไปตามนั้น โลกก็ลดลงไปสององศาด้วยเช่นกัน เพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จากนั้นไป ให้มีการกระทำที่สูงส่งตามศรัทธาของพ่อที่ลูกไม่ต้องสำนึกผิดเสียใจกับการกระทำของลูก นั่นคือลูกไม่ต้องสัมผัสกับการลงโทษสำหรับการกระทำของลูก
2. อย่ามีความซาบซึ้งในสิ่งที่สูญสลาย แม้กระทั่งร่างกายของลูกก็สูญสลาย อย่ามีความซาบซึ้งในร่างกายเช่นกัน จงกลับมา รู้คิด!

พร: พร: ขอให้ลูกจบสิ้นความปรารถนาทั้งหมดโดยการทำตามคำสั่งทั้งหมดและกลายเป็นสิ่งที่ป้องกันมายา ไม่ว่าลูกจะได้รับคำสั่งอะไรมาตลอดทั้งวันตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืนให้ตรวจสอบทัศนคติ สายตา ความคิด สำนึก ฐานรับใช้และความสัมพันธ์ของลูกกับสิ่งเหล่านั้น ผู้ที่ปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความทุกขและในทุกย่างก้าวนั้นความปรารถนาของพวกเขาได้จบสิ้นลงแล้ว หากลูกมีความปรารถนาใดๆในตัวเองสำหรับความพยายามหรือความสำเร็จของลูกแล้วแสดงว่าลูกไม่ได้ทำตามคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งแน่นอน ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่เกิดปัญหาขึ้นให้ตรวจสอบคำสั่งของลูกทุกหนแห่ง และลูกจะกลายเป็นสิ่งที่ป้องกันมายาโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: การคิดถึงความอ่อนแอที่ละเอียดอ่อนของลูกแล้วจบสิ้นความอ่อนแอ นั่นคือการคิดถึงตัวตนดั้งเดิมของลูก (สวา - ชินตัน)

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อดับไฟของกิเลสที่กำลังเผาไหม้ทั้งโลกและทำให้ทุกคนเยือกเย็น ฝนแห่งความรู้ทำให้ลูกเยือกเย็น
- คำถาม:** ไฟใดที่กำลังเผาไหม้ทั้งโลก?
- คำตอบ:** ไฟของกิเลสตัณหาจะกำลังเผาไหม้ทั้งโลก ทุกคนกลายเป็นคนน่าเกลียดเมื่อถูกเผาไหม้ในไฟของตัณหาจะ พ่อกำลังทำให้พวกเขาเยือกเย็นด้วยฝนแห่งความรู้ เช่นที่โลกนั้นเยือกเย็นด้วยน้ำฝน ในทำนองเดียวกัน ด้วยฝนแห่งความรู้ ลูกกลับมาเยือกเย็นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด และจะไม่มีไฟประเภทใดหลงเหลืออยู่ แม้กระทั่งวัตถุธาตุก็กลับมาสะอาดประจักษ์และไม่มีประสบการณ์ของความร้อนใดๆ

โอมชานติ ลูกๆทางจิตกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงใคร? ลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อทางจิตของลูกอย่างแน่นอน เราจิตวิญญาณกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดของเรา เพื่อที่พ่อทางจิตสามารถมาและทำให้เราสดชื่นและเยือกเย็นเพราะบาร์ตาได้ถูกเผาไหม้และเกือบจะถูกทำลายด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาจะของเรา ผู้คนร้องเพลงว่า: ได้โปรดมาและดับไฟ! ไฟของอะไร? ไฟของตัณหาจะ เมื่อไฟนั้นรุนแรงมาก ผู้คนก็ตายในไฟนั้น บาร์ตาได้ถูกเผาไหม้อย่างสิ้นเชิงในกองไฟของตัณหาจะ เหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำพ่อและร้องเรียกหาท่านให้มาและทำให้พวกเขาเยือกเย็นลง มีความเย็นเมื่อมีฝน โลกก็กลับมาเย็นลง นี่คือฝนแห่งความรู้ ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและทำให้ลูกเยือกเย็นลง ท่านให้ลูกอย่างมากมายจนไม่มีความอยากต่อสิ่งใดในยุคทอง ลูกมีความปรารถนาี่มาถึงครึ่งจรวด: บาบา ได้โปรดมาและทำให้เราเยือกเย็นลง! พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและทำให้เราเยือกเย็น บาร์ตานั้นคือทั้งโลกกลับมาเยือกเย็นด้วยฝนแห่งความรู้ ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เมื่อใครตาย พวกเขาพูดว่าเขาได้ไปสวรรค์ พวกเขาแค่ทำให้ปากของพวกเขาหวานโดยการพูดแบบนั้น ลูกรู้ว่าเวลานี้สวรรค์กำลังได้รับการก่อตั้ง เวลานี้บาบาได้มาแล้ว ท่านกำลังโปรยสายฝนแห่งความรู้ให้กับลูก ผลของความเยือกเย็นนี้คงอยู่ถึง 21 ชาติเกิด ที่นั่นไม่มีความปรารถนาใดๆต่อฝนหรือต่อสิ่งอื่นใด เป็นฤดูใบไม้ผลิที่นั่นตลอดเวลา ไม่มีความทุกข์ประเภทใดที่นั่น แม้กระทั่งพระอาทิตย์ก็สะอาดประจักษ์มันจะไม่เคยร้อนเกินไป ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก เวลานี้ลูกคือทาส ผู้คนร้องเพลงว่า: ฉันเป็นทาสของท่าน! ฉันเป็นทาสของท่าน! พวกเขาจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อได้มาอย่างเป็นทางการเพื่อรับใช้ลูก พ่อรับใช้ลูกๆ พ่อมาในโลกต่างแดนที่ไม่บริสุทธิ์ ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่สามารถมีผู้ที่บริสุทธิ์แม้แต่คนเดียวในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองเรียกว่าบริสุทธิ์และยุคเหล็กเรียกว่าไม่บริสุทธิ์เพราะทุกคนมีกิเลส เพียงผู้คนของบาร์ตาเท่านั้นที่จะเข้าใจความรู้นี้ เพียงผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเท่านั้นที่จะรับฟังความรู้นี้ เพียงผู้ที่ไปยังยุคทองและยุคเงินเท่านั้นที่จะมาและกลายเป็นบราห์มินตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ พ่อได้อธิบายว่าเวลานี้ลูกอยู่ในสกุลบราห์มินและจากนั้นลูกจะเข้าไปสู่สกุลเทพ พ่อมาเพื่อก่อตั้งสกุลบราห์มินนั่นคือศาสนาบราห์มิน บราห์มาก่อตั้งศาสนาบราห์มิน ลูกจะไม่พูดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและเปลี่ยนศูทรให้เป็นบราห์มิน (โดยไม่มีบราห์มา) นี่คือการดีลังกาของลูก สิ่งนี้ง่ายดายมาก ลูกรู้ว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร พวกเขาได้นำเอาลูกของบราห์มินและภาพลักษณ์ของชีพบาบาออกไปจากภาพลักษณ์ที่หลากหลาย พวกเขาพูดถึงเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร แล้วก็ศูทรไปเป็นเทพ ดังนั้นบราห์มินไปที่ไหน? บราห์มินร้องเพลงว่า: ขอคารวะต่อบราห์มินผู้ที่จะกลายเป็นเทพ ดังนั้นสิ่งสร้างของประชาบิดาบราห์มาไปที่ไหนในเวลานั้น? ชื่อของประชาบิดาบราห์มาเป็นที่รู้จักกันมาก พวกเขาได้ทำข้อผิดพลาดมากมายในภาพลักษณ์ต่างๆ ไม่มีชื่อหรือการเอ่ยถึงลูกของประชาบิดาบราห์มา ครูสอนหนังสือในโรงเรียน นั้นยังคงเป็นแหล่งของรายได้ จำเป็นต้องมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์อย่างแน่นอน ลูกๆเข้าใจว่าด้วยการศึกษาเท่านั้นที่จะได้รับสถานภาพ พระเจ้าเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และสอนผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อสอนลูกๆ และชำระลูกให้บริสุทธิ์ ดูซิว่ารายได้มันยิ่งใหญ่แค่ไหนจากการศึกษา! ลูกสร้างโชคถึงครึ่งวงจร “21 ชั่วโมงคน” ได้รับการจดจำในบาร์ตา เวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นเวลา 21 ชาติเกิด พ่อทางร่างให้มรดกของความสุขชั่วคราวเท่านั้น ลูกได้รับมรดกเช่นนั้นจากพ่อที่ลูกจะไม่ประสบกับความทุกข์ใดๆสำหรับคนรุ่นแล้วรุ่นเล่า เคยมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในบาร์ตา ไม่มีใครอื่นมีความรู้ในสติปัญญาของเขาหรือเธอ พ่อที่ให้ความรู้รู้สิ่งนี้และผู้ที่ท่านให้ความรู้แก่พวกเขาก็รู้สิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ยังมีการร้องเพลงสรรเสริญของท่านในคัมภีร์ภีร์กันท์ (คัมภีร์ของศาสนาซิกข์) ด้วยเช่นกันว่า: “ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน” ท่านไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนง ในเวลานี้ที่ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงว่าท่านปราศจาก

ความหลงทะนง ในขณะที่เป็นผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ท่านก็ไม่มี ความหลงทะนงใดๆ ที่นี้แม้กระทั่งผู้คนมีตำแหน่ง เล็กๆ พวกเขาก็ซาบซึ้งอย่างมากกับตำแหน่งนั้น นั่นคือความซาบซึ้งของสถานภาพชั่วคราวว่า “ฉันเป็นคนนั้นคนนี้!” เวลาที่ลูกซาบซึ้งกับการศึกษาทางจิตนี้ เวลาที่ลูกฯ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และแล้ว เมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถจดจำพอได้ เมื่อโยคะของลูกกับพ่อหยุดลง ลูกก็จะถูกยิงโดยมายาและลูกก็เหียวเฉา หากลูกอยู่ใน การจดจำระลึกถึงต่อไปเรื่อยๆ พรอทของความสุขของลูกจะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ เมื่อบางคนสอบผ่านการสอบที่สำคัญ เขาจะ มีความสุขมาก เขารู้สึกว่ามีการศึกษาใดที่สูงไปกว่าการศึกษานั้น ลูกเองก็รู้ว่าไม่มีการศึกษาใดสูงกว่าการศึกษานี้เช่น กัน ลักษณะและนารายณ์ต้องเคยศึกษาการศึกษาเช่นนี้ในอดีตอย่างแน่นอน พวกเขาศึกษาราชายะคะนั่นคือวิธีที่พวกเขา กลายเป็นจักรพรรดินีและจักรพรรดิ ราชาโยคะเป็นที่รู้จักกันมาก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนราชาโยคะเพื่อ สวรรค์ให้แก่ลูก ผู้คนพูดว่า: พวกเขา (ลักษณะและนารายณ์) ต้องเคยทำกรรมเช่นนั้นมาในอดีตของเขา เพราะสิ่งนี้ที่พวก เขากลายเป็นเช่นนั้น ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาเพื่อทำกรรมเช่นนั้นในชาติเกิดนี้เพื่อที่ลูกจะปกครองถึง 21 ชาติเกิดในอนาคต ของลูกและลูกจะอยู่ในสวรรค์ ราชาราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น นั่นคืออาณาจักร พ่อได้มาเพื่อก่อตั้ง อาณาจักร แล้วลูกจะไปและรักษาอาณาจักรนั้นไว้เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกได้มีประสบการณ์ของความทุกข์มาถึง 63 ชาติ เกิด ทั้งหมดนั้นจะจบสิ้นลง บาร์ตเรียกว่าสวรรค์ เวลานี้เป็นนรก โลกได้เปลี่ยนไปอย่างมาก! อาณาจักรนั้นหายไปไหน? ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้น พ่อพูดว่า: ลูกไม่รู้จักรของ 84 ชาติเกิดของลูก เวลาที่พ่อได้ อธิบายสิ่งนี้แก่ลูกครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลาที่นั่นคือชาติเกิดสุดท้ายของลูก เวลาที่ลูกต้อง ประกาศสิทธิในมรดกของลูกอีกครั้ง ลูกต้องไม่เพียงแค่วิ่งและนั่งในดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกมีบทบาทรอบด้าน มี มากมายที่อยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นตั้งแต่ยุคทองจนกระทั่งยุคทองแดงหรือยุคเหล็ก พวกเขาจะไม่พูดว่าดินแดนแห่ง การหลุดพ้นนั้นดีกว่าการมาที่นี้ สิ่งนั้นเป็นเหมือนฝูงยุง พวกเขามาและไป มีค่ายกองของมนุษย์ วัดเหล่านั้นลูกสร้างให้ แก่ใคร? อนุสรณ์ลูกสร้างขึ้นให้แก่ผู้ที่เล่นบทบาทของเขาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น มีอนุสรณ์ใดแก่ผู้ที่มาในตอนสุดท้ายหรือไม่? ไม่มีเลย อนุสรณ์ของลูกนั้นแสนะยิ่งใหญ่! ลูกเล่นบทบาทมากที่สุด เมื่อลูกหมดเวลาของผลรางวัลและเข้าสู่หนทางของ ความเลื่อมใสศรัทธาที่ต่อจากนั้นพวกเขาก็เริ่มสร้างวัดในความทรงจำเกี่ยวกับลูกและชีพบาบา แล้วศาสนาอื่นๆก็ปรากฏ ขึ้น แล้วศาสนาของพวกเขาก็ได้รับการก่อตั้ง ลูกรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของลูกเองและผู้ที่ เป็นของศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดด้วยเช่นกัน นี่คือนับไดของ 84 ชาติเกิด อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเริ่มแรกลูกจะไปสวรรค์ก่อนแล้วลงมาอย่างไร ลูกได้พบเพื่อนฝูงญาติมิตรในรูปและนามที่แตกต่างกันในทุกๆชาติเกิด บทบาทเหล่านั้นทั้งหมดลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ล่วงหน้า นี่คือนะละครที่ไม่มีขีดจำกัดที่ซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นเทพที่ใช้ 84 ชาติเกิดและกลายเป็น ศุภร เวลาที่ลูกกำลังกลายเป็นเทพอีกครั้ง ผู้คนกล่าวว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดในความเป็นจริงนี่คือสิ่ง ที่ “ฮัมไซ” หมายถึง (เทพที่วนไปรอบวงจร) แล้วพวกเขาก็พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณสูง สุดคือดวงวิญญาณ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เวลาที่ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้ว เวลาที่ลูกกลายเป็น พันดาวาส ฆราวาสและพันดาวาสคือพี่น้อง เวลาที่ลูกได้พบพ่อแล้ว ดังนั้นลูกจึงกลายเป็นพันดาวาส พ่อปลดปล่อยลูกจาก ความทุกข์ พ่อกลายเป็นไกด์ผู้นำทางของลูกและพาลูกกลับบ้าน ไม่มีใครรู้จักบ้าน พวกเขากล่าวว่าดวงวิญญาณหลอมรวม ไปกับธาตุบราห์ม ในกรณีเช่นนั้นธาตุบราห์มไม่สามารถเป็นบ้านได้ เราย่อมอาศัยอยู่ในบ้าน นั่นเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน เวลาที่ลูกฯ รู้ว่าเราดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนเหมือนจุดอย่างไร ที่นั่นเช่นกันมันต้นไม้ที่ไม่มีตัว ตน ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ต้องรู้จักเมล็ดและต้นไม้มี้ เรียกว่าต้นไม้มี้ของศาสนาที่หลากหลาย นี่คือนะโลกมนุษย์ เมล็ดของ ต้นไม้มี้คือพ่อ มีมากมายหลากหลาย! คุณลักษณะของแต่ละศาสนาเหล่านั้นแตกต่างกัน ที่นี้เช่นกัน ไม่มีสองใบหน้าที่ เหมือนกัน สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน ระยะเวลาของต้นไม้มี้ชีวิตคือ 5000 ปี เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ มนุษย์ เป็นนักแสดงที่มาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของพวกเรา นี่คือนะเวที มีดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ฯลฯ ที่ให้แสงสว่าง พวกเขา ไม่ใช่เทพ พวกเขาเป็นเพียงแสงสว่าง อย่างไรก็ตามพวกเขารับใช้ลูกและเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเทพ ในความเป็น จริงเทพไม่ทำงานรับใช้ใดๆ เพียงลูกๆเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ พ่อคือผู้รับใช้ที่เฝ้าฟัง เมื่อลูกประสบกับความทุกข์ พ่อรู้สึก เมตตา พ่อมาเพื่ออธิบายแก่ลูกว่า: พ่อมาเพื่อให้ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพของเทพอีกครั้ง มีสภาพของการ ขึ้นและการลงมาสำหรับทุกสิ่ง โลกเก่านี้เรียกว่าตาโมประธานและโลกใหม่เรียกว่าสะโตประธาน ทุกสิ่งกลับมาเก่าจาก ใหม่ ดวงวิญญาณกล่าวว่า: ร่างกายนี้ไม่บริสุทธิ์และตาโมประธานเช่นกัน ในยุคทองทั้งดวงวิญญาณและร่างกายสะโต ประธาน สิ่งเหล่านั้นไม่ได้กินหัวของลูก (ทำให้ลูกปวดหัว) เวลาที่ดวงวิญญาณได้รับความรู้แล้ว ดวงวิญญาณจำได้ว่าเขา ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายความลับนี้ เมื่อพวกเขาอยู่ในความทุกข์เท่านั้นที่พวกเขาเรียกร้องเรียกหาพ่อว่า: โอ้ ผู้ ขจัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุข ได้โปรดมีเมตตา! บาร์ตเคยเป็นดินแดนที่มีความสุขที่สุด ไม่มีดินแดนใดที่บริสุทธิ์ เท่ากับที่บาร์ตเคยมี เวลาที่พ่อกำลังเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย ลูกเคยเห็นพ่อเช่นนั้น

หรือไม่? ท่านพูดว่า: ลูกๆ พ่อได้นำสวรรค์มาเป็นของขวัญแก่ลูก ลูกเคยเป็นชาวสวรรค์และเวลานี้กลายเป็นชาวนรกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่ซื่อสัตย์ในกิเลสถูกเรียกว่าบริสุทธิ์ ในยุคทองพวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง ในเวลานี้พวกเขามีกิเลสอย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: ลูกก็ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิงเช่นกัน เวลานี้ลูกมีกิเลสอย่างสมบูรณ์ ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของเทพที่ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิงด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ คุณคำศัพท์นี้สืงดีเพียงใด: มานมานะบาฟ! จดจำฉัน, พ่อของลูกและลูกจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ จดจำพ่อ! การจดจำระลึกถึงนั้นเรียกว่าไฟของโยคะและด้วยสิ่งนี้ที่บาปของลูกถูกเผาไหม้ แล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาความซื่อสัตย์ของการศึกษาทางจิตนี้ จงกลับมาปราศจากความหลงทะนงเช่นพ่อ อย่ามีความหลงทะนงใดๆ เกี่ยวกับตำแหน่งของลูก ฯลฯ
2. เติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ กลับมาปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิงและได้มาซึ่งสถานภาพของเทพอย่าได้เหี่ยวเฉา

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นนายพระอาทิตย์แห่งความรู้และเผาความคิดและทัศนคติที่ไม่บริสุทธิ์ของทุกดวงวิญญาณ เช่นเดียวกับที่ดวงอาทิตย์แผดเผาหิมะและเชื้อโรค ฯลฯ ด้วยรังสีของมัน ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกกลายเป็นพระอาทิตย์แห่งความรู้และมองไปที่ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ ความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ทัศนคติที่ไม่บริสุทธิ์และสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ของพวกเขาก็จะถูกเผาไหม้ไป ความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถจู่โจมดวงวิญญาณผู้บริสุทธิ์ได้ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์จะอุทิศตนต่อดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ สำหรับสิ่งนี้จึงกลายเป็นบ้านแห่งพลัง (might house) นั่นคือจงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการเป็นนายพระอาทิตย์แห่งความรู้

คติพจน์: เพื่อสร้างผลกระทบกับชีวิตโยคีของลูกผ่านรูปของคุณธรรมของลูกคืองานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่มาก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบารู้เป็นอมตะมาเพื่อให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้แก่ลูกแต่ละคน เวลาที่ลูกรู้ถึงรูปกาลเวลาทั้งสามและสามโลกแล้ว
- คำถาม:** พ่อทางจิตให้มรดกแก่ลูกบนพื้นฐานใด?
- คำตอบ:** บนพื้นฐานของการศึกษาเล่าเรียนของลูก เป็นลูกๆ ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและเพียรพยายามที่จะละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างและคงอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับมรดกของพ่อ พ่อทางโลกให้มรดกแก่บุตรชายเท่านั้น ในขณะที่พ่อจากเหนือโลกนี้มีความสัมพันธ์กับจิตวิญญาณและดังนั้นท่านจึงให้มรดกแก่จิตวิญญาณ
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเหมือนพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตกำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะจากพ่อทางจิตเพื่อจะไปจากดินแดนแห่งความตายไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดินแดนนิพพานไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดินแดนแห่งความเป็นอมตะคือที่ซึ่งลูกไม่มีประสบการณ์ของความตายก่อนเวลาอันควร เหตุนี้เองจึงเรียกว่าดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พ่อทางจิตผู้ที่เรียกว่าเจ้าแห่งความเป็นอมตะเช่นกันจะบอกลูกแน่นอนถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะในดินแดนแห่งความตายเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะเรื่องราวทั้งสามนั้นเป็นที่รู้จักอย่างยิ่งในบารัต: เรื่องราวของความเป็นอมตะ เรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงและเรื่องราวของดวงตาที่สาม ไม่มีใครในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเข้าใจความหมายของเรื่องราวของดวงตาที่สาม ไม่มีใครนอกจากبابาผู้เป็นอมตะมหาสมุทรแห่งความรู้สามารถให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้แก่ลูก พวกเขาเพียงแค่ออกเรื่องราวที่ไม่จริง ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานเวลานี้เข้าใจว่าลูกกำลังได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้ซึ่งลูกล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสามและสามโลก ลูกๆ เกี่ยวกับโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของโลกที่มีตัวตนด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองลูกๆ จึงพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม นอกจากลูกๆ ที่สุดแสนหวานแล้วไม่มีใครในโลกเป็นผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม ไม่มีใครรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม นั่นคือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก หลายคนรู้ถึงอาณาเขตที่ไม่มีตัวตน ที่ละเอียดอ่อน และที่มีตัวตน แต่ไม่มีใครรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของรูปกาลเวลาทั้งสาม เวลาที่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานกำลังรับฟังพ่อทางจิต เวลาที่ลูกกลายเป็นลูกของท่าน เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกๆ ทางจิตได้พบกับพ่อทางจิต พ่อสอนลูกๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณ เนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่างคนอื่นจึงพูดว่า: ฉันกำลังศึกษาสิ่งนี้ ฉันกำลังทำสิ่งนี้ พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง เวลาที่ในยุคนั้นพบกัน พ่อทางจิตมาและบอกลูกๆ ทางจิตให้ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับมรดกของเขาหรือเธอจากพ่อเพราะทุกคนคือลูกๆ ทางจิต ในความสัมพันธ์ทางโลกเพียงบุตรชายเท่านั้นที่มีสิทธิ์ในมรดก ในแง่ของความสัมพันธ์กับผู้เดียวจากเหนือโลกนี้ ลูกทั้งหมดนั้นคือจิตวิญญาณทั้งหมดได้รับมรดก ท่านบอกลูกถึงเรื่องราวของเจ้าแห่งความเป็นอมตะเช่นกัน มีคำกล่าวว่าท่านได้บอกเรื่องราวให้แก่ปารวตีในถ้ำบนภูเขานั้นเป็นสิ่งที่ผิด เวลาที่ลูกๆ รู้แล้วว่าอะไรจริงอะไรเท็จ เพียงبابาที่แท้จริงเท่านั้นที่บอกลูกว่าสัจจะคืออะไร พ่อมาเพียงครั้งเดียวและบอกลูกถึงสัจจะและทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ลูกรู้ว่าดินแดนของความหลอกลวงนี้กำลังถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ไม่มีสิ่งใดที่ลูกเห็นเวลานี้จะหลงเหลืออยู่ มีเวลาน้อยมากที่เหลืออยู่ เช่นที่พ่อทางโลกจะสร้างไฟบูชาญู ดังนั้นนี่คือไฟบูชาญูของความรู้ของชีพบบาเช่นกัน บางคนสร้างไฟบูชาญูของรูตราและคนอื่นก็ของกิตะ บางคนก็สร้างไฟบูชาญูของรามายณะ นี่คือไฟบูชาญูของความรู้ของชีพบบาหรือรูตรา นี่คือไฟบูชาญูสุดท้าย ลูกรู้ว่าเวลาที่ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ขณะนี้เวลาที่เหลืออยู่นั้นมีเพียงไม่กี่นาทีเท่านั้น ไม่มีมนุษย์คนใดรู้สิ่งนี้ พวกเขาพูดว่ายังคงเหลืออีกสี่หมื่นปีที่จะไปจากดินแดนแห่งความตายสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ยุคทองเรียกว่าดินแดนอมตะ เวลาที่พ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและกำลังบอกลูกถึงเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะ เรื่องราวของตาที่สาม และเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง ลูกได้เห็นทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีการขยายตัวมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เช่นที่มีการแผ่ขยายออกไปอย่างมากมายของต้นไม้นั้นก็มีต้นไม้อใหญ่ของการขยายตัวของพิธีกรรมของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไฟบูชาญู การอดอาหาร ระเบียบวินัย ทาปาเซีย การสวดมนต์เช่นกัน ฯลฯ พวกเขาทำมากมาย! มีผู้คนมากมายที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาเพียงในชาติเกิดนี้ จำนวนประชากรยังคงเติบโตต่อไปเรื่อยๆ ศาสนาอื่นได้ปรากฏขึ้นตั้งแต่เวลาที่ลูกได้เข้าไปสู่หนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่ละคนมีสายใยกับศาสนาของตนเอง ขนบธรรมเนียม

ประเพณีของแต่ละคนนั้นแยกจากกัน บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เวลานี้เป็นดินแดนแห่งความตาย ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แต่เนื่องจากการกลับมาไม่บริสุทธิ์ลูกจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพได้อีกต่อไป ลูกได้ลิ้มไปแล้วว่าลูกเคยเป็นเทพ พวกเขาพูดว่าพระคริสต์ได้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขาในทางปฏิบัติและดังนั้นชาวคริสต์เดียนจึงยังคงดำเนินต่อไป ไม่ใช่ว่าพวกเขาเป็นของศาสนายุโรป ในทำนองเดียวกันลูกที่อาศัยอยู่ในอินดูสถานหรือบาร์ตนั้นก็เป็นของศาสนาเทพ อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพได้ ลูกเข้าใจว่าลูกคือคนบาปที่ตกต่ำผู้ที่ยากจนข้นแค้นและมีกิเลส เมื่อผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาประสบกับความทุกข์ พวกเขาก็ร้องเรียกหาพ่อ เพียงลูกๆบราห์มินเท่านั้นที่รู้ว่าพ่อผู้ที่ลูกเคยเรียกหาเวลานี้กำลังบอกเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะแก่ลูกเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก เรากำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งอมตะ ดินแดนแห่งอมตะนั้นเรียกว่าสวรรค์ ลูกพูดว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ เมื่อใครบางคนตายในยุคเหล็ก พวกเขาก็พูดว่าเขาได้กลายเป็นชาวสวรรค์ เขาไม่ได้ทำความเพียรพยายามใดเพื่อไปสวรรค์ใช่ไหม? ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปยังไวคฤนท์ ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ใครเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกทำความเพียรพยายาม? บาบาคือเป็นอมตะผู้ที่เรียกว่าเป็นเจ้าแห่งความเป็นอมตะด้วยเช่นกัน ไฟบูชายัญนี้ (ยักยะ) เรียกได้ว่าเป็นสถานที่ศึกษา (พาทชาลา) ไม่มีสถานที่ศึกษาอื่นใดจะเรียกได้ว่าเป็นไฟบูชายัญ มีการสร้างไฟบูชายัญแยกกันซึ่งพราหมณ์จะนั่งและสวดมนต์รา พ่อพูดว่า: มีสองสิ่งด้วยกันที่นี้: วิทยาลัยของลูกและไฟบูชายัญด้วย ลูกรู้ว่าเปลวไฟของการทำลายจะปรากฏออกมาจากไฟบูชายัญของความรู้นี้ ทั้งโลกจะถูกสังเวยลงไปในนั้น และแล้วโลกใหม่ก็จะถูกสร้างขึ้น ที่เรียกว่าสงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีสงครามอื่นใดที่เหมือนกับสงครามนั้น ว่ากันว่าพวกเขาต่อสู้ด้วยชีปนาธ สงครามนั้นไม่ใช่กับลูก ทำไมถึงเรียกว่าสงครามมหาภารตะ? มีศาสนาเดียวในบาร์ต ความตายเกิดขึ้นภายนอก ไม่มีเรื่องของสงครามที่นี้ พ่ออธิบาย: โลกใหม่จำเป็นสำหรับลูก ดังนั้นศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนเหล่านี้ทั้งหมดจะต้องถูกทำลายเพื่อลูก ลูกๆมีความรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของรูปที่หลากหลายในสติปัญญาของลูก ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าผู้ที่มาที่นี้เพื่อจะกลายเป็นเทพในวงจรที่แล้วจะกลับมาอีกครั้ง นี้เป็นเรื่องของสติปัญญา เราทุกคนที่กลายเป็นบราห์มินก็จะกลายเป็นเทพ ประชาบิดาบราห์มาได้รับการจดจำเช่นกัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างโลกมนุษย์ด้วยบราห์มา เหตุนี้เองบราห์มาจึงเรียกว่า “พ่อของมวลมนุษย์” อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าท่านสร้างสิ่งนั้นขึ้นมาอย่างไรหรือเมื่อใด จะไม่มีมนุษย์คนไหนในตอนเริ่มต้นที่ท่านต้องสร้างพวกเขาขึ้นมาเช่นนั้นหรือ? ทุกคนร้องเรียกหา โอบุชาระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา เมื่อผู้คนไม่บริสุทธิ์ที่พ่อมา โลกต้องเปลี่ยนไป พ่อกำลังทำให้ลูกมีค่าสำหรับโลกใหม่ ลูกทั้งหมดอยู่ในโลกเก่าที่ตาโมประธาน และเวลานี้ลูกต้องกลับมาสะโตประธาน พ่อได้อธิบายแล้วว่ามนุษย์ทุกคนและทุกสิ่งต้องผ่านสภาพสะโต,ราโจและตาโม โลกได้กลับมาเก่าจากใหม่อย่างแน่นอน ลูกใส่เสื้อผ้าใหม่แล้วเสื้อผ้าเหล่านั้นก็จะกลับมาเก่าเช่นกัน ลูกได้รับความรู้แล้ว เวลานี้ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง ก็คือเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด ที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆของกิตะ เช่นที่มีลูกๆของบราห์มา ดังนั้นกิตะจึงเป็นสิ่งหลัก สูงสุดเหนือสิ่งใดคือแม่และพ่อ ที่เหลือคือลูกๆ เวลานี้ลูกสามารถได้รับมรดกจากแม่และพ่อ ไม่ว่าคนอื่นจะศึกษาคัมภีร์มากมายเพียงใด หรือไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไรก็ตาม พวกเขาก็ไม่สามารถได้รับมรดกนี้ ผู้ที่อ่านคัมภีร์เพียงแค่หารายได้มากมาย ทั้งหมดนั้นเป็นไปเพียงระยะเวลาชั่วคราว ลูกๆ รับฟังสิ่งนี้ที่นี้ ดังนั้นเพียงพิจารณาว่าลูกนั้นได้หารายได้มากมายเพียงใดสำหรับ 21 ชาติเกิด! ลองคิดถึงสิ่งนี้! ที่นั่นหนึ่งคนถ่ายทอดบางสิ่งและทุกคนก็ให้เงินแก่เขา ที่นี้พ่อพูดกับลูกๆ และลูกก็กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างยิ่งเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ที่นั่นเป็นกระเป๋ของผู้ที่พูดที่เต็มเปี่ยม การทำความเลื่อมใสศรัทธา คืองานของผู้คนที่อยู่ในหนทางครอบครัวย ลูกคือผู้ที่เป็นของหนทางครอบครัวย ลูกรู้ว่าลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในโลกแห่งสวรรค์ ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีการคิดคำนวณของ 84 ชาติเกิดได้อย่างไร? นี่คือความรู้ทางจิตซึ่งจะได้รับจากผู้เป็นจิตสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้น พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ท่านกำลังบอกเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่เราลูกๆ ลูกได้ฟังเรื่องราวที่เป็นเท็จมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้ลูกได้กลับมาเต็ม 16 องค์ด้วยการรับฟังเรื่องราวที่แท้จริง พระจันทร์นั้นก็กล่าวได้ว่าเต็ม 16 องค์ นี่ไม่ได้กล่าวถึงพระอาทิตย์ ลูกๆ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์เต็มในอนาคต และแล้วหลังจากครึ่งวงจร ลูกจะมีอัลลอยปะปนเข้าไปในลูก เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลับมาเป็นเทพผู้เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์เต็มอีกครั้ง เราดวงวิญญาณจะกลับไปบ้านก่อนแล้วจึงลงมาและนำร่างกายมาใช้แล้วกลายเป็นเทพ ต่อจากนั้นก็เข้าไปสู่จันทราราศี ต้องมีบัพติษณ์ของ 84 ชาติเกิด เวลานี้ท่านบอกลูกถึงเรื่องราวที่แท้จริงของ 84 ชาติเกิด และลูกได้ใช้ทั้งชาติเกิดในแต่ละยุค ลูกๆ ได้รับการบอกว่าชาวบาร์ตใช้ 84 ชาติเกิด ประการแรกเมื่อลูกพูดถึงมาฆาและบาบา ลูกต้องเข้าใจว่าลูกคือบราห์มิน ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากชีพบาบาโดยผ่านบราห์มาบาบา บราห์มาเองก็เป็นของท่านเช่นกัน มรดกไม่สามารถได้รับมาจากบราห์มา เขาคือพี่ชายของลูก เขาคือผู้มีร่างกาย ลูกทั้งหมดนั้นได้รับมรดกของลูกจากผู้เดียวนั้นไม่ใช่จากผู้อื่น(บราห์มา) ลูกต้องไม่จดจำผู้ที่ลูกไม่ได้รับมรดกจากเขา จดจำชีพบาบาผู้

เดี๋ยวเท่านั้น เป็นท่านที่ถูกพูดถึงว่าท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆ ของท่าน เมื่อลูกมาหาท่านที่นี่ มันอยู่ในสติปัญญาว่า ลูกกำลังจะไปหาชีพบบา เป็นชีพบบาที่ลูกต้องจดจำ ลูกดวงวิญญาณคือจุดและบทบาท 84 ชาติเกิดก็ถูกบันทึกไว้ในลูก ดวงวิญญาณ แต่ละดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก ดวงวิญญาณโบบิโนใน 1 วินาที นั้นดวงวิญญาณละร่างหนึ่ง แล้วรับอีกร่างหนึ่ง นั้นไปแล้วนั่งอยู่ตรงกลางหน้าผาก สติปัญญาของลูกมีความเข้าใจว่าลูกดวงวิญญาณนั้นเป็นเช่นไร ไม่มีความปรารถนาที่จะเห็นสิ่งเหล่านี้ในยุคทอง ดวงวิญญาณสามารถมองเห็นได้ด้วยเทพนิมิตเท่านั้น ไม่ใช่สิ่งที่จะสามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาคุณนี่ เป็นเพียงในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้นที่พวกเขาได้นิมิต ยกตัวอย่างเช่น วิเวกอนันดา สาวกของรามกฤษณะ ได้บอกว่าเขากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้ารามกฤษณะอย่างไรและดวงวิญญาณของผู้นั้นได้จากร่างนั้นและได้เข้ามาในตัวเขาได้อย่างไร ไม่มีอะไรเช่นนั้นเกิดขึ้น ดวงวิญญาณออกจากร่างหนึ่งและเข้าสู่อีกร่างหนึ่งอย่างไรได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังเพียรพยายามที่จะไปยังดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เราจะถือกำเนิดในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เราอยู่ในพระราชวังของครุฑที่นั่น ที่นี้ลูกร้องไห้ออกมาในความทุกข์ระทมอย่างมากในขณะที่อยู่ในกรงขังของครุฑ เวลานี้บাবากำลังปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ทั้งหมดเป็นเวลาครึ่งวงจร ดังนั้นควรจะจดจำระลึกถึงพ่อเช่นนี้ด้วยความรักอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ศึกษากับพ่อทางจิตและประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่ของลูก เพื่อที่จะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ จงรับฟังเรื่องราวที่แท้จริงและถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่น
2. จดจำเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่ลูกกำลังจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่านและไม่จดจำผู้มีร่างกายใดๆ โลกเก่านี้กำลังถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ดังนั้นมองแต่ไม่เห็น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมดด้วยวิธีของ "มานมานะบาฟ" อย่างสม่ำเสมอ สัมผัสกับสภาพแห่งความหวานชื่นของจิตใจและให้ผู้อื่นได้รับประสบการณ์เดียวกัน
ลูกๆ ที่ตัดบ่วงของโซ่เหล็กและเชือกที่ละเอียดอ่อนของพวกเขาและมีสภาพที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะจะเป็นอิสระจากความหวานชื่นของสิ่งของวัตถุแห่งยุคเหล็กและความผูกพันยึดมั่นในจิตใจ ไม่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างหรือสิ่งใดของโลกเก่าที่สามารถดึงดูดพวกเขาได้แม้แต่เล็กน้อย เมื่อไม่มีแรงดึงดูดต่อความหวานชื่นของประสาทสัมผัสทางกายนั้นคือเมื่อไม่มีแรงดึงดูดต่อความหวานชื่นชั่วคราวแล้วลูกจะได้สัมผัสกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสและความหวานชื่นของจิตใจ สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องมีสภาพ "มานมานะบาฟ" อย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: งานรับใช้ที่แท้จริงทำสำเร็จได้เมื่อลูกได้รับพรและความสุขจากทุกคน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกคือราชาโยคีที่แท้จริง ลูกเรียกว่าราชาฤๅษีด้วยเช่นกัน ราชาฤๅษีหมายถึงผู้ที่บริสุทธิ์
- คำถาม:** เมื่อไรที่ลูกๆ จะสามารถนำผู้คนออกจากทรายดูดของราวันได้?
- คำตอบ:** เมื่อตัวลูกเองนั้นได้ออกมาจากทรายดูดนั้น สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่ได้ออกมาจากทรายดูดก็คือพวกเขาเป็นอิสระจากความปรารถนาทั้งหมด พวกเขาไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อผู้เดียว ไม่ควรจะมีความละโมภสำหรับเสื้อผ้าดีหรืออาหารดีใดๆ ลูกมีความเรียบง่ายอย่างสมบูรณ์ ลูกนั้นแม้กระทั่งลืมนามของตัวเอง “ไม่มีสิ่งใดเป็นของฉัน นั่นคือดวงวิญญาณ” เพียงลูกๆ ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเช่นนี้เท่านั้นที่สามารถนำผู้คนออกจากทรายดูดของราวันได้
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายต่อหนึ่งหยด

โอมชานติ บางครั้งเมื่อได้มีการเปิดเพลงก็มีการถามความหมายกับลูกๆ ด้วย เวลานี้บอกพ่อข้าตั้งแต่เมื่อไรที่ลูกได้ลืมนามหนทางนั้น? (บ้างก็บอกว่าตั้งแต่ยุคทองแดงและบ้างก็บอกว่าตั้งแต่ยุคทอง) ผู้ที่พูดว่าพวกเขาลืมหนทางนั้นมาตั้งแต่ยุคทองแดงนั้นผิด ลูกได้ลืมนามหนทางนั้นมาตั้งแต่ยุคทอง เป็นเวลาที่ลูกได้พบกับผู้เดียวผู้ที่สามารถชี้หนทางแก่ลูก ในยุคทองลูกไม่รู้จักผู้เดียวผู้ที่สามารถชี้หนทางแก่ลูก ไม่มีใครที่นั่นรู้จักพ่อเลย นั่นคือพวกเขาลืมหนทางไปแล้ว แม้กระทั่งการลืมนั้นก็ถูกกำหนดไว้ในละคร ดังนั้นเวลานี้ท่านได้มาแล้วเพื่อชี้หนทางแก่ลูก พวกเขาพูดว่า พระเจ้าได้โปรดชี้หนทางแก่เราเถิด เราได้ลืมนามไปแล้วตั้งแต่ยุคทอง บาบากล่าวคำถามเหล่านี้แก่ลูกเพื่อทำให้ลูกใช้สติปัญญาของลูก ความรู้ที่พิเศษสุดเพียงพ่อเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อบอกลูกเป็นการส่วนตัวด้วยตนเอง เพียงพ่อเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียวเท่านั้นจริงๆ แม้แต่ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็เชื่อในสิ่งนี้ โลกที่บริสุทธิ์คือดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข มีดินแดนแห่งความสุขและดินแดนของความทุกข์อย่างละครึ่งของวงจร ลูกๆ รู้สิ่งนี้อย่างดีมาก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรัก และเหตุนี้เองทุกคนจึงเรียกหาท่านเช่นพ่อ อย่างไรก็ตามพวกเขาลืมว่าท่านคือใครและท่านมาอย่างไร เป็นเรื่องของ 5000 ปีที่แล้วเมื่อเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพอย่างแท้จริง มีหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ในยุคทอง แต่ใครที่จะสามารถบอกได้ว่าการตกต่ำเกิดขึ้นได้อย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นที่มาแล้วบอกลูกว่าลูกได้อยู่ในสภาพที่ตกต่ำตั้งแต่ยุคทองแดงและเหตุนี้เองลูกจึงเรียกหา ลูกเข้าใจว่านี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ พ่อมาทุกวงจร เวลานี้พ่อที่ไม่มีตัวตนกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณทั้งหลาย ไม่มีใครรู้จักดวงวิญญาณของตนเอง ไม่มีใครสามารถบอกลูกว่าบทบาททั้งหมดนี้ถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณอย่างไร พวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขานั้นกลายเป็นเช่นนั้นหลายต่อหลายครั้งและได้เล่นบทบาทนั้นแล้ว พวกเขาไม่ได้รับจักรกลเลย แม้ว่าพวกเขาพูดถึงหลายแสนปี สิ่งนี้ยังคงเป็นละคร อย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็พูดว่าละครซ้ำรอย เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูกๆ เป็นการส่วนตัว ท่านพูดกับลูกผ่านปากนี้ ลูกรู้ว่าชีพบาบาได้ทำให้ลูกเป็นของท่านและท่านได้ทำให้ลูกเป็นบราห์มินผ่านบราห์มา ผู้นี้คือลูกของชีพบาบาและเป็นภรรยาของท่านด้วยเช่นกัน มองดูว่าได้มีการดูแลลูกๆ มากเพียงใด เนื่องจากผู้นี้เป็นชาย จึงได้มีการทำให้สรีรวิธานกลายเป็นผู้ช่วยที่จะดูแลลูกๆ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ สิ่งนี้เป็นไปในทางปฏิบัติ เพียงพ่อเท่านั้นที่ได้สอนราชาโยคะและผู้ที่ได้รับการสอนราชาโยคะกลายเป็นราชา และได้ใช้ 84 ชาตีก่อเกิด หลายต่อหลายคนก็ศึกษาคัมภีร์ไบเบิล กุราน พระเวทย์และคัมภีร์ต่างๆ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกไม่ใช่โยคีที่มีโยคะกับวัตถุธาตุ ลูกมีโยคะกับพ่อ นั่นคือลูกจดจำพ่อ เวลานี้ลูกคือราชาโยคี ลูกคือราชาฤๅษีนั่นคือโยคีราช(สมณของโยคีที่ยิ่งใหญ่) ผู้ที่บริสุทธิ์นั้นก็เรียกว่าโยคี ลูกกลายเป็นโยคีเพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์ ก่อนอื่นใดพ่อพูดว่า: กลับมาบริสุทธิ์! ดวงวิญญาณเช่นนั้นเรียกว่าโยคี ลูกทั้งหมดคือราชาโยคี สิ่งนี้อ้างอิงถึงลูกๆ บราห์มินผู้เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ได้มีการสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นลูกคือนักเรียน นักเรียนนั้นจะเคยลืมนครของเขาไหม? ลูกรู้ว่าชีพบาบา กำลังสอนลูก อย่างไรก็ตาม ทั้งที่เป็นเช่นนั้น มายาก็ทำให้ลูกลืมนครที่สอนลูก เพียงเมื่อลูกเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกเท่านั้นที่จะสามารถมีความซาบซึ้งนั้น นักเรียนที่ศึกษาเล่าเรียนเพื่อเป็นข้าราชการอินเดียที่มีความซาบซึ้งอย่างมาก! ลูกๆ กำลังศึกษาการศึกษาของราชาโยคะสำหรับ 21 ชาตีก่อเกิด ลูกก็จะต้องศึกษาเล่าเรียนหลังจากนั้น (ในยุคทอง) ด้วยเช่นกัน ลูกจะได้รับการศึกษาเช่นเจ้าชายและเรียนรัฐราชา ฯลฯ ด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าลูกได้ลืมนามหนทางนี้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นยุคทอง และแล้วลูกก็ลงมาหนึ่งชั้นทุกชาติเกิด เวลานี้ลูกจดจำทุกสิ่งว่าลูกนั้นได้เต้าขึ้นไปอย่างไรและลูก

ตกต่ำลงมาอย่างไร ให้จดจำมันได้อย่างดีมาก เราได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดแล้ว และเวลานี้เราต้องกลับบ้านและดังนั้นจึงมีความสุข นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยจากการเล่นบทบาทของเขาและดังนั้นจึงพูดว่า: บาบาสีหนทางแก่นั้นเกิดเพื่อที่ฉันจะสามารถพักและได้รับความสงบและความสุข! เมื่อลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสุขลูกก็มีทั้งความสุขและสงบที่นั่น ไม่มีความปั่นป่วนใดๆ ที่นั่น ดวงวิญญาณนั้นมีความสุข สงบ มีสถานที่สองแห่งสำหรับความสงบ ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข มีความไม่สงบในดินแดนของความทุกข์ นี่คือการศึกษาล่าเรียน ลูกรู้ว่าบาบากำลังพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีความจำเป็นที่ลูกจะต้องบอก ลูกรู้ว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกและเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกมีความสุขนี้ ไม่มีความสุขเพื่อความสงบ เรามีความพอใจและความสุขในการเล่นบทบาทของเรา เรารู้ว่าบาปของเราจะถูกเผาไปด้วยการจดจำพ่อ บ้างก็ร้องขอความสงบของจิตใจ เป็นสิ่งผิดที่ใช้คำพูดเหล่านี้ ไม่เลย เราจดจำพ่อเพื่อที่บาปของเราจะถูกเผาไป จิตใจไม่สามารถคงอยู่ในความสงบได้ ไม่มีใครสามารถอยู่ได้โดยไม่ทำกรรม อย่างไรก็ตาม มีการตระหนักรู้ที่เรากำลังได้รับมรดกของความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขจากพ่อ ดังนั้นควรจะมีมีความสุขนั้น นี่คือนิรันดร์ของความทุกข์ ไม่สามารถมีความสุขได้ที่นี่ ผู้คนได้ลิ้มดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขไปแล้ว ผู้ที่มีเงินทองมากมายเชื่อว่าพวกเขามีความสุข ชันยาสีก็ทิ้งบ้านของเขาและไปอยู่ป่า ไม่มีความปั่นป่วนใดๆในที่นั่นและดังนั้นพวกเขาก็กลับมามีความสุข อย่างไรก็ตามเป็นเพียงช่วงระยะเวลาอันสั้นเท่านั้น ลูกดวงวิญญาณอยู่มีความสุขเมื่อลูกมันคงในศาสนาดั้งเดิมของความสงบของลูก ที่นี้ลูกก็ต้องมีปฏิสัมพันธ์ ลูกต้องเล่นบทบาทของลูก ลูกมาที่นี่เพื่อทำกรรม แน่แน่นอนที่แต่ละดวงวิญญาณต้องเข้ามาสู่การกระทำ ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้คำอธิบายนี้ พระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนพูดว่า: เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ และพ่อของลูกคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหมายถึงพระเจ้า ดวงวิญญาณเรียกหาท่าน พ่อ นั่นคือผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้กลับมาฉันนึกเป็นดวงวิญญาณ! สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม อัลลอยที่ปะปนอยู่ในลูกมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้น ลูกต้องกลายเป็นทองแท้ อัลลอยถูกปะปนในทองแท้และแล้วก็ได้มีการทำเครื่องประดับจากทองนั้น ดั้งเดิมแล้วลูกเคยเป็นทองแท้และแล้วอัลลอยปะปนลงเข้าไปในลูก เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกนั้นได้เล่นบทบาทของลูกแล้ว เวลานี้เรากำลังจะไปยังบ้านพ่อแม่ของเรา เมื่อลูกกลับไปยังบ้านพ่อแม่ของลูกจากต่างแดนก็จะมีมีความสุข ลูกเองก็มีความสุข เพราะลูกรู้ว่าบาปได้นำเอาสวรรค์มาให้เพื่อลูก ของขวัญจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคืออาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งหมายถึงการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ชันยาสีก็ชอบของขวัญของการหลุดพ้น เมื่อใครบางคนตาย ก็กล่าวได้ว่าเขากลายเป็นชาวสวรรค์ ชันยาสีพูดว่าแสงได้หลอมรวมไปในแสงที่ซึ่งทุกคนนั้นจะถูกหลอมรวมกัน อย่างไรก็ตามนั้นคือสถานที่อยู่อาศัยที่ซึ่งเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ไม่มีแสงหรือไฟที่ซึ่งทุกคนนั้นจะสามารถหลอมรวมไปได้ ธาตุบราห์มคือธาตุที่ยิ่งใหญ่ที่ทุกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ พ่ออาศัยอยู่ที่นั่นด้วย ท่านเองเป็นเพียงจุดด้วย หากใครจะได้สัมผัสของจุด เขาก็จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด ลูกๆ มากมายก็พูดว่าบาปมีความยากลำบากในการอยู่ในการจดจำระลึกถึง เราจะสามารถจดจำจุดได้อย่างไร เราเคยจดจำรูปขนาดใหญ่ของลิงกัมมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึง เราจะไม่สามารถกราบไหว้บูชาจุด ลูกจะสร้างวัดให้แก่จุดได้อย่างไร จุดนั้นไม่สามารถแม้กระทั่งมองเห็นได้ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้สร้างวิหารลิงกัมขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตามชาลิแกรมเล็กๆ มากมายที่เป็นตัวแทนของดวงวิญญาณก็ถูกทำขึ้น ได้มีการทำชาลิแกรมเป็นรูปไข่ บ้างก็ถามว่าเหตุใดจึงไม่มีการบอกพวกเขามาก่อนว่าพระเจ้าเป็นจุด พ่อพูดว่า: ไม่ได้เป็นบทบาทที่จะบอกสิ่งนี้แก่ลูกในเวลานั้น เหตุใดลูกจึงไม่ศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะเป็นข้าราชการอินเดียในตอนเริ่มต้นเล่า มีกฎเกี่ยวกับการศึกษาด้วยเช่นกัน หากใครบางคนถามคำถามเช่นนั้นลูกก็สามารถบอกพวกเขา: โอเค เราจะถามบาปหรือเราจะเขียนไปหาครูอาวุโสและถามเธอ หากบาปต้องการที่จะบอกลูก บาบาก็คงได้ทำเช่นนั้นแล้ว ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะพูดว่าลูกจะเข้าใจเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ท่านจะไม่บอกทุกสิ่งแก่ลูกในเวลาเดียวกัน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนั้นใหม่ พ่อที่ตั้งใจแล้วบอกลูกถึงสาระของสิ่งที่อยู่ในพระเวทและคัมภีร์ สิ่งเหล่านี้ก็ถูกกำหนดไว้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วย ลูกก็จะต้องศึกษาเล่าเรียนสิ่งเหล่านั้นอีกครั้ง บทบาทความเลื่อมใสศรัทธานั้นจะต้องถูกเล่น มีการเล่นบทบาทของการอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ด้วย พวกเขาพูดว่าพวกเขาได้ติดกับอยู่ในปลักของความเลื่อมใสศรัทธา ภายนอกก็มีความงามมากมาย พวกเขาได้ให้ตัวอย่างของภาพลวงตา(mirage) ความเลื่อมใสศรัทธานั้นมีแรงดึงดูดมากมาย บาบาสีพูดว่านั่นก็เป็นเหมือนกับภาพลวงตา พวกเขาติดกับอยู่ในปลัก และแล้วก็เป็นเรื่องยากสำหรับพวกเขาที่จะออกมา พวกเขาได้ติดกับในสิ่งนั้นอย่างแท้จริง พวกเขาไปเพื่อจะนำผู้อื่นออกมาและพวกเขาก็ติดกับเสียเอง หลายต่อหลายคนได้ติดกับในวิธีนี้ เคยมีผู้ที่เมื่อพวกเขาได้ยินความรู้นี้ พวกเขาเริ่มฟังความรู้และถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่นและนำผู้อื่นออกมาจากทลายจุด อย่างไรก็ตามและแล้วขณะที่กำลังเคลื่อนไป พวกเขาเองนั้นก็ติดกับ พวกเขาเคยเป็นลูกๆ ที่ดีคนหนึ่งที่ดีมาก! และแล้วก็เป็นเรื่องยากมากที่จะช่วยพวกเขาออกมา เมื่อพวกเขาลืมพ่อ ก็ต้องใช้ความเพียรพยายามมากมายที่จะนำพวกเขาออกมาจากปลัก ไม่ว่าลูกจะ

อธิบายแก่พวกเขาเพียงใดก็ตามก็จะไม่เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา เวลานี้ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกนั้นได้ออกมาจากทรายดูดของมายาราวันได้ไกลแค่ไหน ยิ่งลูกออกมาไกลเพียงใดลูกก็มีความสุขมากขึ้นเท่านั้น ผู้ที่ได้ออกมาจากสิ่งนั้นเองก็จะมีพลังที่จะนำผู้อื่นออกมาด้วย บ้างก็ฉลาดอย่างยิ่ง ในขณะที่ผู้อื่นนั้นก็อ่อนแอในการอิงลูกธนู มีตัวอย่างของบิล(ชาวบ้าน) และอรชุน อรชุนคือใครบางคนที่อยู่กับกูรูของเขา อรชุนไม่ได้มีเพียงแค่หนึ่งเดียว เป็นผู้ที่ เป็นของพ่อและอยู่กับพ่อเรียกได้ว่าเป็นอรชุน มีการแข่งขันระหว่างผู้ที่อยู่กับพ่อและผู้ที่อยู่ภายนอก บิลนั้นก็คือใครบางคนที่อยู่ข้างนอก และเขาก็ไปล่าหน้า ตัวอย่างของเพียงหนึ่งได้มีการให้ไว้แต่อ้างอิงถึงผู้คนมากมาย ลูกธนูก็คือความรู้นี้ ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าลูกจดจำพ่อมากเพียงใด ลูกมีการจดจำใครอื่นอยู่ด้วยหรือไม่ ลูกไม่ได้มีความละโมภที่จะสวมใส่เสื้อผ้าที่ดีหรือรับประทานอาหารที่ดีใช่ไหม หากลูกสวมใส่สิ่งดีๆ ที่นี้ สิ่งเหล่านั้นก็จะลดลงไปที่นั่น เราต้องอยู่อย่างเรียบง่ายที่นี้ พ่อพูดว่า: ลูกต้องแม้กระทั่งลืมนามของลูก นี่คือการแก้ที่ตาโมประธาน ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก อยู่อย่างไม่รู้ต่อความรู้ของความอยากปรารถนาทั้งหมด พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่สวมใส่เครื่องประดับใดที่นี้ เหตุใดท่านจึงพูดเช่นนั้น มีเหตุผลมากมายสำหรับสิ่งนี้ หากเครื่องประดับของลูกหายไป ผู้คนก็จะพูดว่า ลูกได้ให้สิ่งนั้นแก่บี.เค และสิ่งที่สองแม้กระทั่งขโมยก็สามารถขโมยไปจากลูกขณะที่ลูกขณะที่ลูกกำลังเดินทางไปทั่ว ทุกวันนี้มีผู้หญิงมากมายที่ขโมย แม้กระทั่งผู้หญิงก็เริ่มที่จะรูปล้น มองดูสภาวะของโลกว่าเป็นอะไร ลูกรู้ว่าโลกนี้เป็นเหมือนกับโรงดำประเวณีอย่างแท้จริง เรากำลังนั่งที่นี้กับชีพบบาในวัดของชีวา ท่านคือสัจจะ ผู้มีชีวิต และเป็นรูปของความปิติ มีคำยกย่องของดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณที่พูดว่าฉันกลายเป็นประธานาธิบดี ฉันเป็นผู้หนึ่งผู้หนึ่ง และลูกๆ ดวงวิญญาณพูดว่า:ฉันคือบราห์มิน ฉันกำลังประกาศสิทธิในมรดกของฉันจากบาบา มีสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ เป็นสิ่งนี้ที่อาศัยความเพียรพยายาม นี่คือนั่นผู้หนึ่งของฉัน นี่เป็นของฉัน! ลูกจดจำทั้งหมดนั้น แต่ลูกลืมนะลูกดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน สำนักทั้งหมดของ “ของฉัน” ต้องถูกขจัดออกไปที่นี้ ฉันเป็นดวงวิญญาณและดวงวิญญาณของผู้ที่รู้สิ่งนี้ด้วยเช่นกัน พ่อกำลังอธิบายและฉันกำลังฟัง ฉันได้ยินท่านก่อนใครอื่น ถึงแม้ว่าฉันสามารถถ่ายทอดสิ่งนี้ได้ด้วย แต่เพราะเพื่อคุณประโยชน์ของลูกๆ ที่ฉัน(บราห์มา)พูดว่า: พิจารณาเสมอว่าเป็นชีพบบาผู้ที่กำลังอธิบาย เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อ(บราห์มา)ก็กำลังทำในสิ่งที่ลูกกำลังทำอยู่ด้วย ไม่อย่างนั้นแล้วพ่อจะได้รับอันดับหนึ่งด้วยวิธีอื่นใดเล่า? อย่างไรก็ตามท่าน(บราห์มา)เฝ้าแต่อยู่อย่างแฝงตัว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สละละทิ้งสำนักของ “ของฉัน” ทั้งหมด และพิจารณาตัวเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ อยู่ในความเรียบง่ายที่สมบูรณ์ กลับมาไร้เดียงสาอย่างสมบูรณ์ต่อความอยากความปรารถนาใดๆ ที่จะสวมใส่เสื้อผ้าที่ดีหรือรับประทานอาหารที่ดี

2. ขณะที่เล่นบทบาทของลูกและมีการกระทำ อยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของความสงบของลูก จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลืมดินแดนของความทุกข์นี้

พร: ขอให้ลูกควรค่าแก่การไว้วางใจอย่างเต็มที่และรับใช้พระเจ้าด้วยทุกความคิด ทุกช่วงเวลา คำพูด และการกระทำของลูก
บางคนผู้ที่ดูแลทุกสิ่งอย่างรอบคอบลูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ควรค่าแก่การไว้วางใจอย่างเต็มที่ เขาไม่ยอมให้สิ่งใดไร้ประโยชน์ ตั้งแต่ช่วงเวลาที่ลูกเกิด ทุกความคิด ช่วงเวลา และการกระทำของลูกต้องเป็นไปเพื่องานรับใช้พระเจ้า หากความคิดหรือเวลาของลูกถูกใช้เพื่อสิ่งอื่นใดนอกจากงานรับใช้พระเจ้า หากมีการพูดคำพูดที่ไร้ประโยชน์หรือหากมีการกระทำที่ไร้ประโยชน์กับร่างกายของลูก ลูกจะไม่ลูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ควรค่าแก่การไว้วางใจอย่างเต็มที่ อย่าให้เป็นอย่างที่คุณพูด: สิ่งนั้นเป็นแค่การสูญเสียหนึ่งวินาทีหรือหนึ่งสตางค์ แล้วจะมีอะไรใหญ่อีกล่ะ? ไม่ 'ผู้ที่ควรค่าแก่การไว้วางใจอย่างเต็มที่' หมายถึงผู้ที่ใช้ทุกสิ่งในหนทางที่มีค่า

คติพจน์: ด้วยความเข้าใจศรัทธาของลูกอย่างถูกต้องเม่นยำและทำตามทุกขั้นตอน ความสำเร็จจะหลอมรวมอยู่ในนั้น

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์แห่งสุริยวงศ์ อุทิศทุกสิ่งที่คุณมีให้แก่พ่อ สถานภาพที่สูงศักดิ์แห่งสุริยวงศ์หมายถึงตัวชั้นปรับอากาศ
- คำถาม:** เหตุใดไม่มีใครในโลกมีโชคมากกว่าลูกๆ?
- คำตอบ:** พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัว ลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน เวลาที่คุณเป็นของพ่อ ครู และสัตว์กู่ที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกได้รับการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ผู้คนของโลกไม่แม้จะรู้จักท่าน ดังนั้นพวกเขาจะมีโชคเท่ากับลูกได้อย่างไร?
- เพลง:** ผู้ที่ท่านอยู่ใกล้ชิดด้วยมีโชคอย่างมาก...

โอม ชานติ ลูกๆ ผู้เป็นเครื่องประดับของสกุลบรรพบุรุษ รู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของชุมชนบรรพบุรุษและรู้ว่าลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนเทพ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ เนื่องจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่เบื้องหน้าลูกและลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ลูกต้องการอะไรมากกว่านี้อีกเล่า? ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่หนทางความเลื่อมใสศรัทธาได้เริ่มขึ้น ผู้เลื่อมใสศรัทธาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า นั่นคือเจ้าสาวจดจำเจ้าบ่าว แต่ความอัศจรรย์คือพวกเขาไม่รู้จักท่าน! ลูกเคยเห็นเจ้าสาวผู้ที่ไม่รู้จักเจ้าบ่าวของเธอหรือไม่? เธอจะสามารถจดจำเขาได้อย่างไรถ้าเธอไม่รู้จักเขา? พระเจ้าเป็นพ่อของทุกคน ลูกๆ จดจำพ่อ แต่เป็นการสูญเสียเวลาที่จะจดจำท่านโดยปราศจากการตระหนักรู้ นั่นเหตุนี้เองพวกเขาไม่ได้รับคุณประโยชน์ใดเลยจากการจดจำท่าน ถึงแม้ว่าพวกเขาจดจำท่าน ไม่มีใครในพวกเขาบรรลุถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของพวกเขา พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับว่าพระเจ้าเป็นใครหรือพวกเขาได้รับอะไรจากท่าน พระคริสต์ พระพุทธเจ้า และผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ เป็นผู้สอนของศาสนามากมายทั้งหมด และสาวกของพวกเขาจดจำพวกเขา อย่างไรก็ตามสาวกเหล่านั้นไม่รู้ว่าพวกเขาจะได้รับอะไรโดยการจดจำพวกเขา การศึกษาทางโลกยังดีกว่านั้น อย่างน้อยเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของพวกเขาอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ลูกได้รับอะไรจากพ่อ? ลูกได้รับอะไรจากครู? ลูกได้รับอะไรจากกู่? ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ที่ก่อนหน้านี้ลูกเป็นของพ่อ แล้วเป็นของครู แล้วเป็นของกู่ กูสูงกว่าพ่อและครู เวลาที่คุณมีศรัทธาว่าลูกเป็นของพ่อ บาบาก็ได้มาเช่นเดียวกับที่ท่านได้มา 5,000 ปีที่แล้วและกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลก นั่นคือท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รักลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ใช่ไหม? ทุกคนพูดว่า: ใช่ บาบ! เหตุใดเราจะไม่ประกาศสิทธิในมรดกนั้นเล่า? อัจชะ ลูกมีความสุขที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ของจักรวรรดิเช่นรามหรือ? ลูกต้องการอะไร? พ่อได้นำของขวัญมาพร้อมกับพ่อ ลูกจะแต่งงานกับลักษมีแห่งสุริยวงศ์หรือสิดาของจักรวรรดิ? อย่างน้อยมองดูที่ใบหน้าของลูก! ลูกมีค่าที่จะแต่งงานกับศรีนารายณ์หรือศรีลักษมีหรือไม่? ลูกสามารถแต่งงานกับพวกเขาได้อย่างไรโดยไม่ได้กลับมา มีค่า? เวลาที่พ่อหนึ่งท่านและอธิบายเช่นเดียวกับที่ท่านทำเมื่อวานนี้แล้ว ท่านกำลังอธิบายแก่เราอีกครั้งหนึ่ง ลูกได้มาอีกครั้งหนึ่งเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือเพื่อประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือสถานภาพที่สูงศักดิ์แห่งสุริยวงศ์ จักรวรรดิคืออันดับสอง มีชั้นต่างๆ: ชั้นปรับอากาศ ชั้นหนึ่งและชั้นสอง ดังนั้นพิจารณาว่าทั้งอาณาจักรของยุคทองเป็นชั้นปรับอากาศ ไม่มีชั้นใดสูงกว่าชั้นปรับอากาศ และแล้วมีชั้นหนึ่ง พ่อพูดว่า: เวลาที่ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรชั้นปรับอากาศแห่งสุริยวงศ์หรือจักรวรรดิชั้นหนึ่ง? ต่ำกว่านั้นคือการกลายเป็นทาสที่ต่างลำดับกันไปในชั้นสองและแล้วถัดไป และแล้วลูกจะมาและปกครองอาณาจักรในภายหลัง มิฉะนั้นก็มีตัวที่สำรองไว้สำหรับปวงประชาในชั้นสาม มีชั้นที่แตกต่างกัน ต่างลำดับกันไป: สำรองชั้นหนึ่ง สำรองชั้นสอง มีความสุขที่นั่นอยู่ดี มีตุรลไฟที่ต่างกันไป คนมั่งคั่งจะซื้อตัวปรับอากาศ ใครในหมู่ลูกที่กลับมามั่งคั่ง? ผู้ที่ให้ทุกสิ่งแก่พ่อ “บาบา ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน” เพียงในบาร์ดที่มีการร้องสรรเสริญว่า “นักธุรกิจ พ่อค้าเพชร นักมายากล” ทั้งหมดนี้เป็นคำยกย่องของพ่อ ไม่ใช่ของศรีกฤษณะ กฤษณะได้ประกาศสิทธิในมรดกของเขาและได้รับรางวัลของเขาในยุคทอง เขาได้เป็นของพ่อด้วยเช่นกัน เขาได้รับรางวัลนั้นมาจากที่ใดที่หนึ่ง ลักษมีและนารายณ์มีประสบการณ์ของรางวัลของเขาในยุคทอง เวลาที่ลูกๆ เข้าใจอย่างชัดเจนมากกว่าพวกเขาต้องได้สร้างรางวัลของพวกเขาแล้วในอดีตอย่างแน่นอน รางวัลของเนห์รูดีมาก! เขาต้องได้เคยทำกรรมดีอย่างแน่นอน เขาเคยเป็นจักรพรรดิของบาร์ดแม้ปราศจากมงกุฏ มีคำยกย่องอย่างมากของบาร์ด ไม่สามารถมีดินแดนอื่นใดที่สูงส่งมากเท่ากับที่บาร์ดเคยเป็น บาร์ดเป็นสถานที่เกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ความลับนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ใด เพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นให้ความสงบและความสุขแก่

ทุกคนเป็นเวลาครีวจักร บารัตเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญอันดับหนึ่ง อย่างไรก็ตามตาม เป็นไปตามละคร มองดูว่าสถานการณ์ของโลกเป็นอะไร เพราะพ่อผู้เดียวนั้นถูกลี้ภัย เหตุนี้เอง ชีพบาบาได้มาอีกครั้งหนึ่ง บางคนต้องกลายเป็นเครื่องมือของสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: เวลานั้นกลับมาปราศจากร่าง! มีศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครในพวกเขาที่รู้ว่าพวกเขาดวงวิญญาณเป็นลูกของใคร เป็นความอัศจรรย์! พวกเขาพูดว่า: โอ พระเจ้า พ่อ โปรดเมตตา! ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาแต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านได้มาเมื่อใด นี่เป็นเรื่องของห้าพันปี เพียงพ่อมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ของยุคทอง ช่วงเวลาของยุคทองไม่ใช่เป็นแสนปี มีความมั่งคั่งอย่างที่สุด ดังนั้นมากมายไปฟังศาสนาของกิตะ แต่ทั้งผู้ที่สอนหรือผู้ที่ฟังไม่เข้าใจสิ่งใด พ่ออธิบายทุกอย่างอย่างง่ายดายมาก! เพียงจดจำพ่อ! ขณะอาศัยอยู่ที่บ้านกลับมาบริสุทธิ์เช่นดอกบัว เครื่องประดับทั้งหมดได้ให้แก่วิชณแล้ว เขาได้รับหอยสังข์และดอกไม้ด้วยเช่นกัน แท้จริงแล้วสิ่งเหล่านั้นไม่สามารถให้แก่เหล่าเทพได้ เหล่านี้เป็นเรื่องราวที่ลึกลับและจริงจัง! เหล่านี้เป็นเครื่องประดับของบราห์มิน แต่สิ่งเหล่านั้นให้แก่บราห์มินได้อย่างไร? วันนี้พวกเขาเป็นบราห์มินและพรุ่งนี้พวกเขาเป็นศูทร บราห์มากุมารกลายเป็นศูทรกุมาร! มายาไม่ได้ใช้เวลานาน ถ้าลูกทำความผิดและไม่ทำตามศรัทธาของพ่อ สติปัญญาของลูกถูกทำให้เสียไป มายาจะควบคุมอย่างแรงและหันใบหน้าลูกออกไป ผู้คนพูดด้วยความโกรธว่าฉันจะตอบอย่างแรงให้หน้าหัน! มายาก็เป็นเช่นนั้น เมื่อลูกลี้ภัย มายาควบคุมในหนึ่งวินาทีและหันใบหน้าของลูกไป ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที มายาจับเส้นการหลุดพ้นในชีวิตนั้นในหนึ่งวินาที มายากว่าจับลูกๆ ที่ดีมากมายไว้! เมื่อเธอเห็นว่าบางคนกำลังทำความผิด เธอก็ตบเขาทันที พ่อมาและหันใบหน้าลูกออกจากโลกเก่า เมื่อพ่อที่ยากจนผู้ที่ได้อาศัยอยู่ในกระท่อมเก่ากำลังสร้างบ้านใหม่ สิ่งนี้มันคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆของพวกเขาว่บ้านใหม่จะเสร็จในไม่ช้าและพวกเขาจะไปและอาศัยอยู่ที่นั่น และพวกเขาจะทูลอาคารแก่นั่นทั้งเวลานี้พ่อได้นำไวคุณท์ สุขชาติ บนฝ่ามือของท่านสำหรับลูกๆ ท่านพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก! ท่านพูดกับดวงวิญญาณ ท่านเห็นลูกๆ ด้วยดวงตาเหล่านี้ พ่ออธิบายว่า: พ่อถูกผูกไว้โดยละครเช่นกัน ไม่ใช่ว่าพ่อสามารถทำอะไรได้โดยปราศจากละคร ไม่เลย ไม่ใช่ว่าเมื่อเด็กไม่สบาย พ่อสามารถรักษาเขาหรือทำให้เขาไม่ต้องผ่าตัด ไม่เลย ทุกคนต้องเผชิญกับผลสืบเนื่องของกรรมของเขา ลูกมีภาระมากมายอยู่เหนือลูกเพราะลูกเก่าแก่ที่สุด จากการอยู่อย่างสะอาดประชนลูกได้กลับมาตามโหม่ประชนอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นลูกๆ ได้พบพ่อแล้วและดังนั้นลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน ลูกรู้ว่าตามละคร ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อทุกวงจร ผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์และจันทราวงศ์จะมาอย่างแน่นอน ผู้ที่เคยเป็นเทพกลับมาเป็นศูทรและพวกเขาจะกลายเป็นบราห์มินและแล้วกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนเทพ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อพบว่าลูกๆ แสพหวนอย่างยิ่ง! ท่านพูดว่า: ลูกคือลูกเดียวกันกับเมื่อวงจรที่แล้วของพ่อ พ่อมาและสอนลูกทุกวงจร เหล่านี้เป็นเรื่องราวที่น่าอัศจรรย์ยิ่ง! พระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนพูด ท่านพูดผ่านร่างกาย ใช้ไหม? เมื่อดวงวิญญาณแยกห่างจากร่างกายของเขา เขาไม่สามารถพูดได้ ดวงวิญญาณกลับมาแยกห่างออกไป เวลานั้นพ่อพูดว่า: ขอให้ลูกปราศจากร่าง! ไม่ใช่ว่าลูกต้องกลืนลมหายใจลาฯ ไม่เลย ลูกต้องเข้าใจตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย บทบาทของ 84 ชาตเกิดถูกบันทึกไว้ภายในฉัน(myself) ดวงวิญญาณ พ่อ(Father)ตัวท่านเองพูดว่า: ทุกการกระทำที่ฉัน ดวงวิญญาณ กระทำถูกบันทึกไว้ภายในฉัน(Me) บทบาทของฉัน(My part)ดำเนินไปที่นั่นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา และแล้วในหนทางของความรู้ ฉันมาที่นี้และให้ความรู้แก่ลูก ผู้ที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีความรู้ใดๆเลย! บางคนที่ไม่เคยดื่มเหล้าเลยจะรู้รสชาติของเหล้านั้นได้อย่างไร? เพียงเมื่อพวกเขาได้รับความรู้พวกเขาจึงสามารถรู้สิ่งนั้น มีการหลุดพ้นเพื่อหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยความรู้ ดังนั้นต้องเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่ให้การหลุดพ้นเพื่อหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: ฉันคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน มีผู้นำสโวดายา (ผู้ที่มีความเมตตาสำหรับทุกคน) ด้วยเช่นกัน มีหลายรูปแบบ แท้จริงแล้วเพียงพ่อผู้เดียวที่สามารถมีความเมตตาสำหรับทุกคน พวกเขาพูดกับพ่อว่า: โอ พระเจ้า โปรดมีความเมตตา ดังนั้นท่านคือผู้เป็นหนึ่งในเดียวผู้มีความเมตตาสำหรับทุกคน ทุกคนอื่นเพียงมีความเมตตาที่มีขีดจำกัด พ่อทำให้ทั้งโลกสะอาดประชน แม้วัตถุธาตุก็กลับมาสะอาดประชน นี่คืองานของดวงวิญญาณสูงสุด ความหมายของ “สโวดายา” กว้างมาก ท่านมีความเมตตาที่สมบูรณ์สำหรับทุกคน ไม่มีใครไม่มีความสุขในการก่อตั้งสวรรค์ ที่นั่นมีเฟอร์นิเจอร์และสิ่งของในครอบครองฯลฯชั้นหนึ่งไม่มีสัตว์หรือแมลงที่จะสร้างความทุกข์ที่นั่น ที่นี้ในบ้านของบุคคลสำคัญมีความสุขมากมาย ลูกจะไม่เคยเห็นแมลงวันที่ไหนเลย ไม่มียุงสามารถไปที่นั่นได้ ไม่มีสัตว์เหล่านั้นที่มีผลกำลังที่จะมาสู่สวรรค์ได้ ไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นสาเหตุของความสกปรก จะมีกลิ่นหอมตามธรรมชาติของดอกไม้ฯลฯ บาบามาให้น้ำผลไม้(สุปราช)แก่ลูกให้ดื่มในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งใดในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นเพียงนิมิต มีดอกไม้ที่ดีมากและสวนในดินแดนสุขชาติ ไม่มีสวนในดินแดนที่ละเอียดอ่อน สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเพียงนิมิต ลูกมีนิมิตขณะนั่งอยู่ที่นี้ เพลงนั้นเป็นชั้นหนึ่งอย่างมาก ลูกรู้ว่าลูกได้พบพ่อแล้ว ดังนั้นลูกยังต้องการอะไรอีก? ลูกประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกควรจดจำพ่อ การขึ้นาของพ่อโด่งดังมาก เราจะกลับมาสูงส่งที่สุดโดยการทำตามศรัทธา ทั้งหมดที่

เหลือเป็นการกำหนดของปีศาจร้าย เหตุนี้เองพวกเขาไม่รู้ว่าเคยมีความสุขที่สม่ำเสมอในยุคทอง เคยมีอาณาจักรของ ลักซมีและนารายณ์ พวกเขาเป็นราศีและกษัตริย์ในวัยเด็ก ผู้คนไม่ได้วาดภาพใดๆ ของกิจกรรมที่สูงส่งของพวกเขา ใน สวรรค์เด็กๆ ทั้งหมดเป็นชั้นหนึ่ง ไม่มีเรื่องของการชุกชนร้ายกาจใดๆเลยที่นั่น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เนื่องจากลูกได้หนีไบหน้ของลูกออกไปจากโลกเก่านี้แล้ว ลูกต้องไม่ทำความผิดใดๆ ที่จะปล่อยให้มายาหนีไบหน้ของลูกไปสู่เธอ อย่าไม่เชื่อฟังศรัมาห์ ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ

2. อุทิศทุกสิ่งที่คุณมีต่อพ่อ กลายเป็นทนายที่แท้จริง และประกาศสิทธิ์ในตัวปรับอากาศของยุคทอง เพียรพยายามขณะรักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้ในสติปัญญาของลูก

พร: ขอให้ลูกมีความรักอย่างต่อเนื่องและกลายเป็นชีวิตสูงสุดผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยสูงสุด โดยเป็นอิสระจากความอ่อนแอทั้งหมดในหนึ่งวินาที
บางคนผู้ที่รักคนอื่นอุทิศทุกสิ่งเพราะรักคนนั้น บางคนผู้ที่มีความรักไม่ต้องคิดสิ่งใดเกี่ยวกับการอุทิศตนใดๆ ดังนั้นวิธีง่ายตายในการนำระเบียบวินัยสูงสุดและสิ่งที่คุณได้ยินเกี่ยวกับการฝึกฝนไปสู่การปฏิบัติและการได้รับการปลดปล่อยจากความอ่อนแอทั้งหมดคือการมีความรักต่อพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่อง อยู่ในความเป็นมิตรของผู้เดียวที่คุณรักอย่างต่อเนื่อง และลูกจะได้รับสันติจากจิตวิญญาณ และกลายเป็นชีวิตสูงสุดผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยสูงสุดในหนึ่งวินาที เพราะผู้ที่มีความรักจะได้รับความร่วมมือจากพ่อโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: หากรากฐานแห่งศรัทธาเข้มแข็ง ก็เป็นการรับประกันว่าคุณจะไปถึงความสมบูรณ์พร้อม

***** โอม ขานติ *****

คำพูดของมาเตซวารีที่สูงส่งล้ำค่า

การขยายตัวของโลกมนุษย์ โลกเทพ และโลกแห่งภูตผีปีศาจและวิญญาณชั่วร้าย

หลายคนมีคำถามว่าเมื่อเราพูดถึงดวงวิญญาณมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ที่เราเรียกว่าผีนั้น เป็นเรื่องจริงหรือจินตนาการ? หรือแค่สงสัย? วันนี้ มีคำอธิบายอย่างชัดเจนว่า เมื่อดวงวิญญาณของมนุษย์ทำบาป พวกเขาจะต้องผ่านความทุกข์ทรมานหลายประเภทและต้องทนทุกข์ทรมานในการเกิดเป็นมนุษย์ของพวกเขา ไม่ใช่ในสัตว์ หรือนกหรือสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นใด มนุษย์เท่านั้นที่จะกลายเป็นมนุษย์ ดวงวิญญาณของมนุษย์แตกต่างจากดวงวิญญาณของสัตว์ มนุษย์ไม่เคยกลายเป็นสัตว์ และสัตว์ไม่เคยกลายเป็นมนุษย์ โลกของพวกเขาสัตว์ก็เป็นของพวกเขาเอง และโลกของดวงวิญญาณมนุษย์นี้เป็นของเราเอง มนุษย์มีความสามารถในการสัมผัสกับความสุขและความทุกข์ได้มากกว่าสัตว์ เนื่องจากเรามีความสุขในร่างกายมนุษย์เมื่อเราได้กระทำการที่บริสุทธิ์ และแล้วความทุกข์ก็จะเกิดขึ้นในร่างกายของมนุษย์ด้วยเช่นกัน สติปัญญาที่รับฟังความรู้นี้ก็มีในร่างกายของมนุษย์ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ในสัตว์ ดังนั้นมนุษย์จึงมีส่วนสำคัญในโลกละครนี้

ความหัดเทียมกันในความรักและพลัง

วันนี้พ่อผู้ทรงพลังอำนาจผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นตัวแห่งสำนึกกำลังมองดูลูกผู้ทรงอำนาจของท่านจากทุกหนทุกแห่งซึ่งเป็นตัวของสำนึก เช่นที่วันนี้เป็นวันแห่งการกลับมาหลอมรวมกับบัพดาตาในความรักของท่าน ก็ยังเป็นวันที่จะได้สัมผัสกับสภาพที่สมดุลของความรักและพลังด้วยเช่นกัน วันแห่งความทรงจำจะลึกถึงเป็นวันแห่งพรของความหัดเทียมกันทั้งความรักและพลัง เพราะพ่อซึ่งตระหนักรู้ว่าลูกอยู่อย่างหลุดหายไปในการรักพ่อบราห์มาเป็นสัญลักษณ์ที่สูงส่งของความหัดเทียมกันทั้งในความรักและพลัง หนึ่งนาที่ที่ท่านมีความรักอย่างมาก และในนาที่ต่อมาท่านก็มีพลังมาก ในความรักเช่นกัน ด้วยความรักท่านทำให้ลูกทุกคนมีพลังอยู่เสมอ ด้วยความรักท่านไม่เพียงแต่ดึงดูดพวกเขาเข้ามาหาตนเอง แต่ด้วยความรักท่านได้สร้างกองทัพศักดิ์และสร้างเครื่องมือสำหรับงานรับใช้เบื้องหน้าโลก ในฐานะที่เรามีความรักอยู่เสมอท่านยังสอนบทเรียนของการเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและการกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม (คาร์มาทิต) ด้วยเช่นกัน จนกระทั่งวาระสุดท้ายท่านได้ให้พรแก่ลูก ๆ ด้วยวิธีที่ดีในดวงตาของท่าน: จงละวางและมีความรักเสมอ

วันนี้ลูกๆ จากทุกหนแห่งในรูปที่แตกต่างกันและในความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันได้มาถึงบัพดาตาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเพื่อเฉลิมฉลองการพบกันด้วยความรักของพวกเขาและสัมผัสกับสภาพของการหัดเทียมกับพ่อ บางคนมาถึงที่นั่นด้วยสติปัญญาและคนอื่นๆ ด้วยนิมิตอันสูงส่งของพวกเขา บัพดาตายอมรับความรักและความทรงจำที่ลึกถึงของลูกๆ ทุกคนผ่านสภาพของความรักและสภาพของความหัดเทียม และเพื่อเป็นการตอบแทนจึงให้พรแก่ลูกทุกคน: ขอให้ลูกหัดเทียมกับบัพดาตา บัพดาตรู้ดีว่าลูกๆ มีความรักพ่อบราห์มาอย่างลึกซึ้ง ไม่ว่าลูกๆ จะได้รับการหล่อเลี้ยงจากรูปที่เป็นสสาร หรือว่าตอนนี้อยู่รับการหล่อเลี้ยงจากรูปที่อะแนค ท่านเป็นแม่ที่อาวุโสและลูกๆ ก็รักแม่ของพวกเขาโดยธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้พ่อจึงรู้ว่าลูกๆ จำบราห์มาอย่างมาก อย่างไรก็ตามรูปแบบของความรักในทางปฏิบัติคือการหัดเทียมกัน ยิ่งลูกมีความรักที่แท้จริงในหัวใจของลูกมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีความจริงใจและความกระตือรือร้นในการทำตามพ่อที่มองเห็นได้ในจิตใจของลูกๆ มากเท่านั้น ความรักทางจิตนี้ของแม่ทางจิตนี้ไม่ใช่จะทำให้ลูกนั้นวิโยคิ (แยกจากกัน) มันเป็นความรักที่จะทำให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย ราชาโยคี นั่นคือจะทำให้ลูกกลายเป็นราชา แม่ทางจิตมีความผูกพันยึดมั่นทางจิต: ที่ต้องการให้ลูกๆ ทุกคนได้เป็นราชา ลูกทุกคนควรเป็นราชาไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ลูกคือผู้ที่สร้างปวงประชา ไม่ใช่ผู้ที่กลายเป็นปวงประชา

วันนี้ลูกแม่และลูกพ่อมีการสนทนาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พ่อถามแม่บราห์มา: ท่านจดจำอะไรเป็นพิเศษในวันแห่งความรักของลูกๆ นี้? ลูกทุกคนจดจำท่านเป็นพิเศษเช่นกันใช่ไหม? ลูกแต่ละคนมีความทรงจำที่ลึกถึงของตนเองและลูกหลุดหายไปในการทรงจำที่ลึกถึงนั้น วันนี้กลายเป็นโลกแห่งความทรงจำที่ลึกถึงทางจิตเป็นพิเศษ ในทุกย่างก้าวลูกจะจดจำกิจกรรมของรูปที่เป็นสสารได้เป็นพิเศษอย่างเป็นธรรมชาติ ลูกจำการหล่อเลี้ยงที่ลูกได้รับโดยอัตโนมัติ ลูกจดจำการบรรลุผล ลูกจดจำพร ดังนั้นพ่อจึงถามแม่บราห์มาเช่นกันว่า ลูกๆ รู้หรือไม่ว่าบราห์มาพูดอะไรกลับมา "ลูกๆ คือโลกของฉัน" บราห์มากล่าวว่าในเวลาอมฤตท่านจะจดจำลูกที่หัดเทียมก่อน นั่นคือลูกที่รักและลูกที่หัดเทียมกัน ลูกๆ ที่รักมีความปรารถนาและความคิดที่จะกลับมาหัดเทียม อย่างไรก็ตามพร้อมกับความปรารถนาและความคิด, พวกเขาไม่ได้มีพลังนั้นอยู่เสมอและด้วยเหตุนี้เองในการกลับมาหัดเทียมพวกเขาจึงยังคงอยู่ข้างหลังแทนที่จะประกาศสิทธิ์ในอันดับหน้าๆ ความรักทำให้พวกเขามีความจริงใจและกระตือรือร้น แต่บางครั้งปัญหาที่ทำให้พวกเขาลดลงในการมีสภาพของความหัดเทียมในความรักและพลัง ปัญหาทำให้พวกเขาห่างไกลจากการทำให้สภาพของพวกเขาหัดเทียมอยู่เสมอ เพราะความรัก, ลูกจึงไม่สามารถแม้แต่จะสัมผัสพ่อได้และลูกเป็นบราห์มินที่มั่นคงอย่างแท้จริง ลูกไม่ใช่ผู้ที่กำลังจะถอยกลับไป ลูกเป็นอมตะ มันเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกเห็นปัญหาลูกจะกลัวเล็กน้อยในเวลานั้นในช่วงเวลาสั้นๆ ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถสัมผัสกับสภาพของความหัดเทียมในความรักและพลังได้อย่างสม่ำเสมอ

ตามเวลาในปัจจุบัน ลูกมีประสบการณ์เป็นเวลานานในสภาพของการเป็นผู้เต็มไปด้วยความรู้, เต็มไปด้วยพลังและประสบความสำเร็จ ลูกมีประสบการณ์หลายครั้งเกี่ยวกับปัญหาของมายา, ของธรรมชาติและของดวงวิญญาณ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องใหม่แต่อย่างใด ลูกคือผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม(ตรีกาลดาหิ); ลูกรู้ตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนสิ้นสุดของปัญหา

นับประสาอะไรกับคำถามในหลายๆวงจร แม้กระทั่งในชีวิตบราห์มินของวงจรนี้ ไม่ใช่เรื่องใหม่ที่คุณจะเข้าใจด้วยสติปัญญาของคุณและกลายเป็นผู้มีชัยชนะและเอาชนะปัญหาและมีประสบการณ์ คุณก็มีความเป็นผู้ใหญ่ในสิ่งนี้เช่นกัน แม้ว่าลูกจะอายุเพียงหนึ่งปี แต่ลูกก็มีความเป็นผู้ใหญ่ในประสบการณ์นี้ ลูกยังได้รับการสอนบทเรียนเรื่อง "ไม่มีอะไรใหม่" ด้วย ดังนั้นตามเวลาในปัจจุบันอย่าได้สูญเสียเวลาไปกับการกลัวปัญหา ในการเสียเวลาอันดับของคุณจะไปข้างหลัง

ดังนั้นแม่บราห์มาจึงกล่าวว่า: ประเภทหนึ่งคือลูกที่รักมากเป็นพิเศษ และอีกประเภทหนึ่งคือผู้ที่กลับมาทัดเทียม เมื่อเห็นลูกทั้งสองประเภท, บาบามีความคิดว่าตามเวลาในปัจจุบัน เวลาที่บาบาต้องการเห็นลูกส่วนใหญ่อยู่ในสภาพที่ใกล้จะกลับมาทัดเทียม มีผู้ที่มีสภาพที่ทัดเทียมด้วยเช่นกัน แต่ส่วนใหญ่ควรใกล้กับความทัดเทียม ดังนั้นเมื่อได้เห็นลูกๆในเวลาอุดมคติบาบาก็นึกถึงวันที่ลูกจะกลับมามีความทัดเทียม ลูกกำลังระลึกถึงวันแห่งความทรงจำระลึกถึงและแม่บราห์มาก็ระลึกถึงวันที่จะกลับมาทัดเทียมกัน เติบโตเต็มความคิดที่สูงส่งนี้นั้นคือทำให้วันแห่งความทรงจำระลึกถึงเป็นวันแห่งพลัง นี่คือผลของความรักในทางปฏิบัติที่แม่และพ่อต้องการเห็น นี่คือผลที่สูงส่งของการหล่อเลี้ยงและพรจากพ่อ ลูกเป็นลูกที่สูงส่งที่แสดงให้เห็นผลในทางปฏิบัติต่อแม่และพ่อ ลูกเคยได้รับการบอกก่อนหน้านี้เช่นกันว่าสิ่งขับเคลื่อนของการมีความรักอย่างลึกซึ้งก็คือลูกไม่สามารถทนเห็นความอ่อนแอใดๆในคนที่ลูกรักได้ ดังนั้นตอนนี้จึงเข้ามาใกล้สภาพของการทัดเทียมอย่างรวดเร็ว นี่คือความรักของแม่ ในทุกอย่างก้าวเฝ้าแต่ทำตามพ่อ บราห์มาเป็นดวงวิญญาณพิเศษเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่มีทั้งบทบาทของแม่และพ่อที่ลูกกำหนดไว้ในร่างที่มีตัวตน เหตุนี้เองลูกจึงจดจำทั้งสองรูปของดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งมีบทบาทที่พิเศษสุดนี้ได้อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามความปรารถนาที่สูงส่งของหัวใจของบราห์มาผู้เป็นแม่และพ่อคือทุกคนควรกลับมาทัดเทียม ลูกต้องจำสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจไหม? ความคิดที่สูงส่งของวันแห่งความทรงจำระลึกถึงในวันนี้คือการที่ลูกกลับมาทัดเทียม การมีความทัดเทียมในความคิด ในคำพูด และในความสัมพันธ์และสายใยของลูกหมายถึงการมีพลัง ไม่ว่าจะมีปัญหาใหญ่แค่ไหนก็ตามการมีความตระหนักรู้ว่า "ไม่มีอะไรใหม่" ลูกจะกลับมามีพลัง อย่าไม่ระมัดระวังในสิ่งนี้ ในความไม่ระมัดระวังเช่นกันลูกใช้คำว่า "ไม่มีอะไรใหม่" อย่างไรก็ตามไม่มีอะไรใหม่ในการได้รับชัยชนะมาหลายครั้ง ใช้วิธีนี้อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้บรรลุความสำเร็จ อัจชะ

ทุกคนมาร่วมเฉลิมฉลองวันแห่งความทรงจำระลึกถึงด้วยความกระตือรือร้น แม้แต่ผู้ที่ให้พื้นที่สามฟุตก็มา ลูกให้พื้นที่สามฟุตและกลายเป็นนายของสามโลก แล้วลูกให้อะไร? อย่างไรก็ตามลูกฉลาดในการสะสมบุญสำหรับงานรับใช้ ดังนั้นขอแสดงความยินดีกับความฉลาดของคุณ ลูกมีพลังที่จะใช้วิธีของการให้เพียงหนึ่งและได้รับถึงหนึ่งแสนเท่า เหตุนี้เองดวงวิญญาณที่ทรงพลังเช่นนี้ได้ถูกเชิญมาในวันแห่งความทรงจำระลึกถึงพิเศษนี้ พ่อมีการสนทนาธรรมอย่างสนุกสนาน ผู้ที่ให้สถานที่ได้รับเชิญเป็นพิเศษ พ่อก็ให้สถานที่ของท่านด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? ชื่อของพ่ออยู่ในรายชื่อนี้ด้วยใช่หรือไม่? ท่านให้สถานที่ใด? ไม่มีใครสามารถให้สถานที่เช่นนี้ได้ พ่อให้บัลลังก์หัวใจของท่าน เป็นสถานที่ที่ใหญ่มาก! สถานที่เหล่านี้ทั้งหมดจะรวมอยู่ในนั้นใช่หรือไม่? รวบรวมสถานที่งานรับใช้ทั้งหมดในดินแดนนี้และในต่างประเทศและถึงอย่างนั้นสถานที่ใดจะเป็นสถานที่ที่ใหญ่ที่สุด? เนื่องจากการใช้ชีวิตอยู่ในโลกเก่าลูกจึงได้ให้อาการที่ทำด้วยอิฐ ในขณะที่พ่อให้บัลลังก์แก่ลูกซึ่งลูกจะนั่งอย่างเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลอยู่เสมอ ถึงแม้ว่าจะให้ความสำคัญกับงานรับใช้โดยอัตโนมัติไม่ว่าจะเป็นงานรับใช้ด้วยสถานที่หรืองานรับใช้ด้วยสภาพของคุณ ดังนั้นการทำงานรับใช้ด้วยสถานที่จึงมีความสำคัญมาก นอกจากนี้ยังมีความสำคัญอย่างมากในการทำงานรับใช้โดยการพูดว่า "ฮาจี" กับใครบางคนหรือแม้กระทั่งการพูดว่า "ท่านก่อน" กับใครบางคน การให้คำบรรยายไม่ใช่งานรับใช้เพียงอย่างเดียว แต่ด้วยวิธีการทำงานรับใช้ประเภทใดก็ตามก็ให้ความสำคัญกับการทำงานรับใช้ด้วยความคิดคำพูดการกระทำและแม้แต่การล้างจาน เช่นที่คนให้คำบรรยายได้รับสถานภาพ คนที่อยู่อย่างโยคยุคต์และในสภาพยุคติยูกต์ในขณะที่ล้างจานก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งได้เช่นกัน คนนั้นรับใช้ด้วยริมฝีปากของเขา คนนี้รับใช้ด้วยสภาพของเขา ดังนั้นในทุกขณะให้รู้ถึงความสำคัญของการทำงานรับใช้และกลับมายิ่งใหญ่ เป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะไม่ได้รับผลจากการงานรับใช้ประเภทใดเลย อย่างไรก็ตาม พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ เมื่อผู้ประทาน, ผู้ประทานพรพอใจกับลูกแล้วจะมีอะไรขาดอีกเล่า? เป็นเรื่องง่ายมากที่จะทำให้ผู้ประทานพร, ผู้ประทานโชค, ผู้ประทานความรู้, พ่อที่ไร้เดียงสาพอใจ หากพระเจ้าพอใจลูกก็จะรอดพ้นจากดารามราช, ผู้พิพากษาและจากมายาด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกทุกคนในทุกหนทุกแห่งที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการมีความทัดเทียมในความรักและพลัง ถึงตะเกียงแห่งความหวังที่เติมเต็มความหวังที่สูงส่งของแม่และพ่ออยู่เสมอ ถึงผู้ที่รู้ถึงความสำคัญของการทำงานรับใช้ทุกวิถี ถึงผู้ที่ทำตามพ่ออยู่เสมอในทุกย่างก้าวและผู้แสดงให้เห็นผลของการกลับมาทัดเทียมด้วยความรักและพลังของพวกเขา ถึงลูก

ๆที่มีพลังทุกคนซึ่งเป็นตัวของสำนักกู๋ในวันแห่งพลังนี้ ด้วยความรักระลึกถึง และ นมัสเตจากพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ

อะแนกบัพดาตาทพบราเธอร์และซิสเตอร์ที่เป็นเครื่องมือที่ให้พื้นที่สามฟุตสำหรับศูนย์งานรับใช้

ลูกกำลังประสบกับความสุขเมื่อได้เห็นการบรรลุผลในทางปฏิบัติของงานรับใช้พิเศษใช่หรือไม่? ถึงอย่างไรอนาคตของลูกก็กำลังสะสมอยู่แล้ว แต่ถึงกระนั้นปัจจุบันของลูกก็สูงส่ง การบรรลุผลในเวลาปัจจุบันนั้นสูงส่งยิ่งกว่าการบรรลุผลในอนาคตด้วยซ้ำเพราะในเวลานี้ลูกมีความรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ของการบรรลุผลและการขาดการบรรลุผล ที่นั่นลูกไม่รู้ด้วยซ้ำว่าการขาดการบรรลุผลคืออะไร ดังนั้นลูกจึงไม่รู้ถึงความแตกต่าง, ในขณะที่ลูกมีประสบการณ์ของความแตกต่างที่นี้ เหตุนี้เองประสบการณ์ของการบรรลุผลในเวลาปัจจุบันจึงมีความสำคัญมาก ใครก็ตามที่กลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้จะเป็นที่จดจำของพวกเขา: “ การให้ทานในทันทีที่เป็นบุญที่ยิ่งใหญ่” หากใครก็ตามที่กลายเป็นเครื่องมือสำหรับบางสิ่งนั้นคือถ้าเขาให้ทานหรือบริจาคในทันทีที่ดังนั้นเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้นเขาก็มีประสบการณ์ของบุญที่ยิ่งใหญ่นั้นคืออะไร? บุญที่ได้รับจากการทำงานรับใช้ประเภทใดก็ตามคือประสบการณ์แห่งความสุขและพลังพิเศษ เมื่อใดก็ตามที่ลูกทำงานรับใช้ใดๆอย่างเป็นตัวของความสำเร็จในเวลานั้นลูกจะสัมผัสกับความสุขพิเศษใช่หรือไม่? ลูกพูดว่า: "วันนี้ฉันมีประสบการณ์ที่ดีมาก" ทำไมลูกถึงมี? ลูกประสบความสำเร็จในการให้คำแนะนำของพ่อ บางคนตื่นขึ้นมาเมื่อได้ยินคำแนะนำและบางคนก็ได้รับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการบรรลุผลของพวกเขาจึงส่งผลกระทบต่อลูก หัวใจของลูกเริ่มร้องเพลงแห่งความสุข นี่คือการบรรลุผลของผลในทันที ดังนั้นคนที่ทำงานรับใช้หมายถึงคนที่กินผลไม้บำรุงแห่งการบรรลุผลอยู่เสมอแล้วคนที่กินผลไม้บำรุงร่างกายล่ะ? พวกเขามีสุขภาพดีใช่หรือไม่? เมื่อหมอเห็นว่าคนนั้นอ่อนแอ, หมอจะพูดว่าอย่างไร? "กินผลไม้!" เพราะทุกวันนี้เมื่อลูกกินอาหารบำรุงร่างกายอื่น ๆ เช่นเนยใสหรือเนยลูกจะไม่สามารถย่อยได้ ปัจจุบันพวกเขาให้ผลไม้เพื่อให้พลังงานแก่ลูกเท่านั้น ดังนั้นลูกยังได้รับผลของงานรับใช้ในทันทีด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูกจะทำงานรับใช้ทางกายภาพ แต่ก็มีความสุขในงานรับใช้ด้วยการกระทำเช่นกัน ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกทำความสะอาดบางสิ่งบางอย่าง เมื่อสถานที่นั้นเปล่งประกายด้วยความสะอาด เพราะลูกได้ทำความสะอาดด้วยหัวใจที่แท้จริงลูกจึงสัมผัสความสุขเมื่อลูกเห็นสถานที่นั้นเป็นประกายใช่หรือไม่?

ลูกจะได้รับผลบุญโดยอัตโนมัติจากการทำงานรับใช้ประเภทใดก็ตาม ลูกสะสมผลบุญและลูกได้รับสิ่งนั้นในเวลานี้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกทำบางสิ่งหรือทำงานรับใช้บางอย่าง คนอื่นจะบอกลูกว่าลูกได้ทำงานรับใช้ที่ดีมาก ที่ลูกได้ทำมันอย่างไม่เหน็ดเหนื่อยด้วยกระดุกของลูก ดังนั้นลูกจะมีความสุขเมื่อได้ยินสิ่งนี้ใช่หรือไม่? ดังนั้นนั่นคือผลที่ลูกได้รับใช่หรือไม่? ไม่ว่าลูกจะรับใช้ด้วยคำพูดหรือด้วยมือของลูก การทำงานรับใช้หมายถึงอาหารบำรุง ดังนั้นสิ่งนี้ก็กลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้เช่นกัน ด้วยการให้ความสำคัญกับงานรับใช้ ลูกจึงสามารถบรรลุความยิ่งใหญ่ได้ ดังนั้น ในอนาคตก็เช่นกัน จงรับรู้ถึงความสำคัญของงานรับใช้อยู่เสมอ และทำให้ตนเองไม่วางเว้นกับงานรับใช้ประเภทใดประเภทหนึ่งอยู่เสมอ เมื่อลูกไม่หมั่นเรียนอย่าคิดว่า: ฉันจะทำงานรับใช้อะไรได้? หากไม่มีนิทรรศการหรือการบรรยายอย่าพูดว่า: ฉันสามารถทำงานรับใช้อะไรได้บ้าง? ไม่; สนามของงานรับใช้ นั้นใหญ่หลวงมาก ไม่มีใครสามารถพูดได้ว่า: ฉันไม่มีโอกาสทำงานรับใช้ ยังมีงานรับใช้ในการสร้างบรรยากาศอีกมากมายที่ยังต้องทำ ลูกคือผู้ที่แม้กระทั่งจะเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ของธรรมชาติ แล้วจะเปลี่ยนวัตถุประสงค์อย่างไร? ลูกจะให้คำบรรยายกับพวกเขาหรือไม่? บรรยากาศจะถูกสร้างขึ้นด้วยทัศนคติของลูก การสร้างบรรยากาศหมายถึงการเปลี่ยนวัตถุประสงค์ ดังนั้นจึงมีงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ มันเกิดขึ้นแล้วหรือยัง? ในขณะนี้วัตถุประสงค์กำลังทดสอบลูก ดังนั้นในทุกๆวันที่ยังคงมีสนามของงานงานรับใช้มากมายที่รอให้ทำอยู่ ไม่มีใครในลูกสามารถพูดได้ว่าลูกไม่มีโอกาสที่จะทำงานรับใช้ ถึงแม้ว่าลูกจะป่วยลูกก็ยังมีโอกาสที่จะรับใช้ ไม่ว่าจะเป็นใคร ไม่ว่าจะเป็นไม่มีการศึกษาหรือมีการศึกษา ดวงวิญญาณประเภทใดก็ตามมีขอบเขตในการทำงานรับใช้มากมาย ลูกไม่สามารถพูดว่า: เมื่อฉันได้รับโอกาสที่จะรับใช้ ลูกได้รับแล้ว

ลูกต้องกลายเป็นผู้รับใช้รอบด้าน ลูกได้รับ 100 คะแนนสำหรับการรับใช้ด้วยการกระทำเช่นกัน หากคำพูดและความคิดของลูกโอเค แต่ลูกไม่สนใจที่จะรับใช้ด้วยการกระทำแสดงว่าลูกได้เสียคะแนนไปแล้ว 100 คะแนน การเป็นผู้รับใช้ที่รอบด้านหมายถึงการเป็นผู้ที่ได้รับคะแนนเต็มในงานรับใช้ทุกประเภท เรียกได้ว่าเป็นผู้รับใช้รอบด้าน แล้วลูกละเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ดุสิเมื่อบัดนี้ของลูกๆ ลูกสร้างขึ้นมาในตอนแรก บทเรียนของการรับใช้ด้วยการกระทำนั้นมันคงมากสำหรับพวกเขา พวกเขาถูกทำให้เป็นชาวสวนและช่างทำรองเท้า พวกเขาถูกทำให้เป็นคนล้างจานและเป็นผู้บรรยาย ไม่ควรทิ้งคะแนนสำหรับสิ่งนี้ด้วย ในการศึกษาทางโลกของลูกที่นั่น หากลูกสอบตกในวิชาที่อ่อนแอ (ธรรมดา) วิชาที่ไม่ใช่วิชาพิเศษของลูก แต่เป็นวิชาอันดับสามหรือสี่ หากลูกสอบตกในวิชานั้นด้วย ลูกจะไม่สามารถสอบผ่านด้วยเกียรติยศได้

คะแนนรวมของลูกจะลดลง จงตรวจสอบวิชาทั้งหมดของลูกด้วยวิธีนี้ ฉันได้รับคะแนนในทุกวิชาหรือไม่? ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนี้ (สำหรับการให้พื้นที่สามฟุต) และลูกทำงานรับใช้นั้น ลูกสะสมบุญนั้นและลูกจะได้รับคะแนนสำหรับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามเวลานี้จงตรวจสอบว่าลูกได้รับคะแนนเต็มหรือไม่ การทำงานรับใช้ด้วยการกระทำใดๆก็ตามก็เป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นกัน เพราะการกระทำนั้นนำไปสู่ 100 คะแนนเช่นกัน ไม่น้อยเลย ที่นี้แต่ละวิชามีคะแนน 100 คะแนนที่นั่นลูกได้รับคะแนนน้อยกว่าในวิชาวาดภาพ ในขณะที่ลูกได้รับคะแนนมากกว่าในวิชาเลขคณิต ที่นี้ทุกวิชามีความสำคัญ ดังนั้นมันไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกจะสะสมคะแนนด้วยความคิดและคำพูดของลูก และอยู่ข้างหลังในคะแนนสำหรับการกระทำของลูก ลูกอาจคิดว่าลูกเป็นมหาวิระที่ยิ่งใหญ่ ลูกต้องได้คะแนนในทุกสิ่ง สิ่งนี้เรียกว่าเป็นผู้รับใช้ ดังนั้นนี่คือกลุ่มอะไร? เป็นกลุ่มของผู้รับใช้รอบด้านหรือเป็นกลุ่มของผู้รับใช้ที่ให้สถานของพวกเขามาเพื่อทำงานรับใช้ที่นั่น? เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกใช้สิ่งนี้ในทางที่มีค่า มากเท่าที่ลูกใช้ในทางที่มีค่า ลูกก็จะกลายเป็นนายมากตามนั้น การใช้บางสิ่งในทางที่มีค่าก่อนเวลาเป็นสิ่งที่ขี้บอของการมีความรู้คิด ดังนั้นลูกได้ดำเนินการกระทำอันยิ่งใหญ่ของปัญญา บัพดาตาพอใจเช่นกันที่ลูกเป็นลูกที่รักษาความกล้าหาญ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นราชยุกต์ และ โยคยุกต์ และทำให้ทุกคนพอใจด้วยการเข้าใจถึงนัยสำคัญอย่างลึกซึ้งของการมีความรัก

ลูกๆที่อยู่อย่างมีความรักต่อผู้ทรงพลังอำนาจจะมีความรักต่อทุกดวงวิญญาณโดยอัตโนมัติ ผู้ที่เข้าใจนัยสำคัญอย่างลึกซึ้งของสิ่งนี้จะกลายเป็นราชยุกต์, โยคยุกต์ และ ยุกตียุกต์ ด้วยคุณธรรมที่สูงส่ง ดวงวิญญาณ ราชยุกต์ เช่นนั้นทำให้ทุกดวงวิญญาณพอใจได้อย่างง่ายดาย ผู้ที่ไม่รู้ความลับนี้บางครั้งก็ทำให้ดวงวิญญาณอื่นขุ่นมัวไม่พอใจและบางครั้งตัวเขาเองก็ขุ่นมัวไม่พอใจ ดังนั้นจงรู้ถึงความลับของการมีความรักอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลาและกลายเป็น ราชยุกต์

คติพจน์: ผู้ที่เป็นเครื่องมือจะมีความเบาสบายอยู่เสมอในขณะที่ทำตามความรับผิดชอบของพวกเขา

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อลูกมีการวางแผนอย่างไม่มีขีดจำกัดในโลกเท่านั้นเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับบ้านไปกับพ่อได้
- คำถาม:** แม้ว่าพระเจ้าคือผู้ทรงอำนาจ เหตุใดจึงมีอุปสรรคในไฟบูชายัญของความรู้ที่ท่านสร้างขึ้นมานี้?
- คำตอบ:** เพราะราวันนั้นแข็งแกร่งมากกว่าพระเจ้า! ดังนั้นเมื่ออาณาจักรของเขาถูกแย่งชิงไปเขาจะสร้างอุปสรรคอย่างแน่นอน ตามละครจะมีอุปสรรคเกิดขึ้นในไฟบูชายัญนี้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นและจะดำเนินต่อไปอย่างแน่นอน เรากำลังโยกย้ายจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นผู้คนที่ไม่บริสุทธิ์จะสร้างอุปสรรคอย่างแน่นอน
- เพลง:** โอ นักเดินทางจากดินแดนที่ห่างไกล

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินท่อนหนึ่งของบทเพลงนี้แล้ว เช่นที่พระเวทและคัมภีร์แสดงหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นเพลงนี้ก็ได้อธิบายไว้เพียงเล็กน้อยของหนทางนั้นด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย การฟังเรื่องราวของคัมภีร์เป็นเพียงความไฟเพราะสำหรับหู เวลานั้นลูกๆ รู้แล้วว่าใครคือผู้ที่ถูกเรียกว่านักเดินทางจากดินแดนที่ห่างไกล ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกคือนักเดินทางจากดินแดนที่ห่างไกลเช่นกันและที่บ้านของลูกคือดินแดนแห่งความสงบเป็นเพราะมนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ซึ่งหมายถึงพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เพราะไม่รู้จักพ่อจึงไม่มีใครรู้จักรโลก ดวงวิญญาณเข้าใจว่าเมื่อชีพบบาพูดว่า: พ่อกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีชีวิตในรูปที่มีตัวตนในช่วงระยะเวลาชั่วคราว ลูกคือดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างตลอดเวลา พ่อกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีตัวตนในช่วงระยะเวลาชั่วคราวในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ถึงอย่างนั้นก็เช่นกัน ไม่ได้เป็นเหมือนกับที่ลูกเป็น พ่อเข้ามาอยู่ในนี้เพื่อให้คำแนะนำของพ่อเอง ไม่เช่นนั้นลูกจะได้รับคำแนะนำได้อย่างไร? พ่อได้อธิบายแล้วว่า: มีเพียงพ่อทางจิตเดียวเท่านั้นที่เรียกว่าชีพบบา, พระเจ้า ไม่มีใครอื่นรู้จักท่าน มีพันธะของความบริสุทธิ์ที่นี้ด้วยเช่นกัน พันธะที่ใหญ่ที่สุดคือคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อทางจิต ผู้ที่เป็นนักเดินทางจากดินแดนที่ห่างไกล ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่ถูกจดจำบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อธิบายว่า: พ่อจะพาทุกคนกลับบ้าน พ่อจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ทุกคนต้องกลับบ้าน จะไม่มีการทำลายอย่างสิ้นซาก ดินแดนของบาร์ตอยู่ที่นี้เสมอ ดินแดนของบาร์ตไม่เคยถูกทำลาย ในตอนเริ่มต้นของยุคทองมีเพียงดินแดนของบาร์ต เมื่อพ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจร ท่านต้องก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนาที่เหลือทั้งหมดต้องถูกทำลาย ลูกกำลังช่วยก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปด้วยเช่นกัน ลูกได้ยินในเพลงที่กล่าวว่า: บาบา พาเรากลับบ้านกับท่าน! พ่อพูดว่า: ไม่มีใครสามารถกลับไปกับพ่อได้เช่นนั้นหากไม่มีการวางแผนต่อโลกเก่า เมื่อมีการสร้างบ้านใหม่ หัวใจจะถูกปลดปล่อยจากบ้านหลังเก่า ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าโลกเก่านี้ต้องถูกทำลาย เวลานั้นลูกต้องกลับไปสู่โลกใหม่ ถ้าลูกไม่กลับมาสะอาดประจักษ์ลูกก็ไม่สามารถกลายเป็นเทพที่สะอาดประจักษ์ได้ เหตุนี้เองบาบาได้พูดซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า: พิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำระลึกถึงพ่อต่อไปเรื่อยๆ นักเดินทางหนึ่งเดียวของดินแดนที่ห่างไกลผู้ที่ประจักษ์หลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้กับทุกคนได้มาแล้ว โลกไม่รู้จักท่าน พวกเขาพูดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานั้นลูกๆ รู้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูกที่ลูกเป็นลูกของชีพบบา เมื่อลูกมาที่นี้ (มธุบัน) ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังมาหาบัปดาดา ดังนั้นนี่คือครอบครัว นี่คือครอบครัวของพระเจ้า เมื่อบางคนมีครอบครัวที่ใหญ่ก็กลายเป็นเหมือนคนกลุ่มใหญ่ ลูกๆ ของชีพบบาผู้เป็นบราห์มา कुमारและกุมารก็เป็นกลุ่มใหญ่ด้วยเช่นกัน ลูกบราห์มา कुमारและกุมารรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ได้แสดงไว้ในคัมภีร์ศาสนาว่าพันดavas เล่นการพนันกับชราวาสและวางอาณาจักรของพวกเขาไว้เป็นเดิมพัน อย่างไรก็ตามทั้งพันดavas และชราวาสนั้นไม่มีอาณาจักร ไม่มีมงกุฎ ฯลฯ ได้มีการเขียนไว้ว่าพวกเขาถูกขับไล่ออกจากเมืองและพวกเขาก็ไปและซ่อนอาวุธ ฯลฯ ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นเรื่องเล่าที่พวกเขาแต่งขึ้น ไม่มีทั้งอาณาจักรของพันดavas และอาณาจักรของชราวาสและพวกเขาก็ไม่ได้ต่อสู้ในบรรดาพวกเขาเอง พวกเขาเป็นพี่น้องกัน อย่างไรก็ตามมีสงครามระหว่างราชา สงครามเกิดขึ้นระหว่างชราวาสและยวานาส พี่น้องจะทำลายซึ่งกันและกันได้หรือไม่? พวกเขาได้แสดงภาพพันดavas และชราวาสต่อสู้กันในสงครามและมีเพียงพันดavas ที่หักกับสุนัขที่รอกชีวิตแล้วพวกเขาก็หลอมละลายหายไปเป็นภูเขา ดังนั้นบทละครจึงจบลง ซึ่งในกรณีนี้ไม่มีความหมายต่อราชาโยคะ เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าพ่อได้มาทุกวงจรและก่อตั้งศาสนาเดียว พวกเขาเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบา ได้โปรดมา! มาและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองมีเพียงอาณาจักรสุริยวงศ์ ดินแดนของวิษณุกำลังถูกก่อตั้งด้วยบราห์มา เวลานั้นพ่อได้

มาแล้วจงทำตามคำแนะนำและวิถีทางของท่าน! จงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว กุมารจะไม่ได้รับการบอกให้อยู่บ้านเหมือนดอกบัว พวกเขาบริสุทธิ์อยู่แล้ว สิ่งนี้บอกแก่ผู้ครองเรือน กุมารและกุมารีไม่ควรแต่งงานกันด้วยซ้ำ มิฉะนั้นพวกเขาจะกลายเป็นผู้ครองเรือน มีการกล่าวถึงการแต่งงานที่บริสุทธิ์บางส่วน เมื่อกุมารีถูกเย็บติและภายใต้สถานการณ์ที่สิ้นหวัง เธอได้รับความช่วยเหลือให้มีการแต่งงานที่บริสุทธิ์ ในความเป็นจริงก็ยังคงต้องอดทนต่อการถูกเย็บติ แต่ไม่มีใครควรกลายเป็นกึ่งกุมารี ผู้ที่ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิดเป็นที่รู้จักกันดีมาก เมื่อลูกแต่งงานแล้วลูกก็กลายเป็นคู่สมรส กุมารได้รับการบอกว่าจงอยู่อย่างบริสุทธิ์อยู่แล้ว ผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขาได้รับการบอกให้เป็นเหมือนดอกบัว พวกเขาคือผู้ที่ต้องเพียรพยายาม ด้วยการไม่แต่งงานก็จะมีบ่วงพินทุใดๆ กุมารีต้องศึกษาเล่าเรียนและกลับมาเข้มแข็งในความรู้อย่างมาก กุมารีในวัยเยาว์ผู้ที่ยังคงต้องอยู่ในความอุปการะของพ่อแม่ไม่สามารถได้รับการยอมรับที่นี่ได้ พวกเขาสามารถอยู่ที่บ้านและศึกษาเล่าเรียน หากพ่อแม่อยู่ในความรู้พวกเขาก็สามารถนำเด็กที่อยู่ในการดูแลของพวกเขาพบกับพวกเขาด้วยได้ นี่คือโรงเรียน บ้านและกลุ่มแห่งสัจจะ(ชุมชนทางจิตวิญญาณ)ด้วยเช่นกัน สัจจะหมายถึงพ่อผู้เดียวที่พวกเขาพูดว่า: โอ ผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกล! ดวงวิญญาณกลับมาสวยงาม พ่อพูดว่า: พ่อ ผู้เป็นนักเดินทางนั้นสวยงามเสมอ พ่อคงอยู่ในความบริสุทธิ์ของพ่อ พ่อมาและทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดบริสุทธิ์และสวยงาม ไม่มีนักเดินทางคนอื่นเป็นเช่นนั้น พ่ออธิบายว่า: พ่อมาในอาณาจักรของราวัน แม้แต่ร่างกายนี้ก็เป็นของคนอื่น ลูกดวงวิญญาณพูดว่า: นี่คือร่างของฉัน บาบากล่าวว่า: นี่ไม่ใช่ร่างของฉัน เป็นร่างของผู้อื่น ร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์นี้ไม่ใช่ของฉัน ท่านมาในตอนท้ายในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของผู้อื่น ดวงวิญญาณบริสุทธิ์อันดับหนึ่งแล้วก็กลายเป็นอันดับสุดท้าย นั่นคือในตอนท้ายเขากลับมามีกิเลส ในตอนแรกดวงวิญญาณอันดับหนึ่งมีสิบหกองศาสมบูรณ์เต็มเวลานี้ไม่มีองศาเหลืออยู่ ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อคือนักเดินทางของดินแดนที่ห่างไกลใช่ไหม? ลูกดวงวิญญาณเป็นนักเดินทางเช่นกัน ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก ไม่มีใครรู้งจรโลกนี้ ไม่ว่าใครจะศึกษาคัมภีร์มากมายแค่ไหนก็ไม่มีใครสามารถให้ความรู้นี้ได้ พ่ออธิบายว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้และให้ความรู้แก่ลูกดวงวิญญาณ มนุษย์เหล่านั้นให้ความรู้ของคัมภีร์แก่นมนุษย์ พวกเขาคือผู้เลื่อมใสศรัทธา มีเพียงผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เท่านั้น ท่านผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เพราะการไม่รู้จักท่านจึงมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่สามารถอธิบายว่าลูกแต่ละคนควรมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณศึกษาเล่าเรียน ไม่มีใครอธิบายสิ่งนี้ได้เพราะมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง ชีพบาบาเท่านั้นที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นนักเดินทางของดินแดนที่ห่างไกล ลูกรู้ว่าลูกได้วนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อได้อธิบายแก่ลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกันว่าลูกไม่รู้ชาติเกิดของตัวเอง พ่อรู้สิ่งเหล่านี้ สิ่งทีกล่าวไว้ในกิตะเป็นเหมือนหยิบหนึ่งของเกลียวในถุงแบ่ง นี่คือบทเดียวกันของกิตะ สงครามมหาภารตะเดียวกัน ความรู้ของ“มานมานะบาฟ”และ “มาเดยจิบาฟ”เดียวกัน จดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! มีสงครามเกิดขึ้นจริงและพินดวาสกีได้รับชัยชนะ ลูกประจำแห่งชัยชนะของวิษณุได้รับการจดจำ ในคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าพินดวาสกีได้หลอมละลายไป ดังนั้นลูกประจำลูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร? เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นลูกประจำของวิษณุ ด้านบนสุดคือพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จะต้องเป็นอนุสรณ์ของท่าน อนุสรณ์ได้รับการจดจำบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกประจำ 8, 108 และ 16,108 ได้ถูกสร้างขึ้นมา ได้รับการจดจำว่ามีประโยชน์สำหรับทุกคนเนื่องมาจากสภาพของการขึ้น เวลาที่ลูกรู้ว่าเป็นสภาพของการขึ้นของลูก ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข สติปัญญาของลูกมีความรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับการที่ลูกลงมาและใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ความรู้นี้ไม่ควรลืม พ่อมาเพื่อขจัดความทุกข์ทั้งหมดของเรา เพื่อขจัดคำสาปและให้มรดกแห่งความสุขแก่เราทุกคนกำลังประสบกับความทุกข์เนื่องจากคำสาปของราวัน ดังนั้นเวลานี้จงจดจำระลึกถึงพ่อและมรดก ลูกรู้ว่าเราผู้ที่เป็นของสรีรยวงศ์ได้ปกครองในบาร์ต ชีพบาบาในบาร์ตเท่านั้น จดจำครั้งแล้วครั้งเล่าด้วยสติปัญญาของลูกว่ามีเพียงบาร์ตเท่านั้นที่เคยเป็นสวรรค์ ผู้ที่ไม่เคยวนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิดจะไม่สามารถซึมซับสิ่งนี้หรือสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นซึมซับสิ่งนี้ได้ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดและพวกเขามาในภายหลัง ไม่ใช่มาในสวรรค์ เป็นสิ่งที่ดีที่จะไปก่อน โดยทั่วไปแล้วผู้คนจะอาศัยอยู่ในบ้านใหม่ของตนเองก่อนแล้วจึงปล่อยให้เขาในภายหลัง ดังนั้นจึงกลายเป็นมือสองใช่ไหม ยุคทองคือโลกใหม่และยุคเงินเป็นมือสอง เวลาที่เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่ของสวรรค์ จงทำความเพียรพยายาม! ปวงประชาจะถูกสร้างขึ้นเรื่อย ๆ ลูกจะรู้ว่าใครจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำ ถ้ามีคนบอกตรงๆว่าเขาจะไม่กลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำนั้น เขาก็จะหัวใจล้มเหลว ด้วยเหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกให้เพียรพยายาม ตรวจสอบตัวลูกเองเพื่อดูว่าโยคะของสติปัญญาของลูกไม่ได้เรื้อรัง ลูกยังคงมีความรักต่อชีพบาบาแค่ไหน? ลูกบอกว่าลูกกำลังไปหาพิพาดา ลูกจะไปหาชีพบาบาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกผ่านดาต้า ลูกควรไปหาพ่อเช่นนั้นหลายครั้ง! อย่างไรก็ตาม ลูกยังต้องดูแลครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน บางคนมั่งคั่งมากแต่พวกเขาไม่มีเวลาเลย! พวกเขาไม่มีศรัทธาอย่างเต็มที่! มิฉะนั้นพวกเขาจะมาทุกหนึ่งหรือสองเดือนเพื่อได้รับความสดชื่น จะมีการดิ่งนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีกเมื่อเข้มลูกสนิมเกาะ แม้เหล็กจะไม่สามารถดูดซึมได้ ผู้ที่มีโยคะที่ถูกต้องแม่นยำเหล่านั้นจะถูกดึงอย่างรวดเร็วและ

พวกเขาก็จะวิ่งมา ยิ่งสนิมถูกขจัดออกไปมากเท่าใด ก็จะมีแรงดึงดูดเข้ามาหาแม่เหล็กได้มากตามนั้น มีเพลงหนึ่งที่ร้องว่า: ไม่ว่าท่านจะทำอะไร แม้ว่าท่านจะท้อป็นัน ฉันก็จะไม่ออกไปจากประตูบ้านของท่าน อย่างไรก็ตามสภาพนั้นจะอยู่ในตอนสิ้นสุด จะมีสภาพนั้นเมื่อสนิมถูกขจัดออกไปแล้ว พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ แม้ว่าลูกจะอาศัยอยู่ที่บ้าน จงกลับมามานะบาฟ! ไม่ใช่ว่าลูกต้องวิ่งมาที่นี่และตั้งรกรากอยู่ที่นี่ ลูกผู้เป็นเมสต้องมาหาหาสมุทรเพื่อรับความสดชื่นแล้วก็กลับไปทำงานรับใช้ เมื่อบ่วงพันธะของลูกจบสิ้นลงแล้วลูกจึงสามารถทำงานรับใช้ได้ พ่อแม่ต้องดูแลลูกๆของเขา อยู่ใน การจดจำระลึกถึงพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ พ่อได้อธิบายว่า: มีอุปสรรคมากมายหลายประเภทในไฟบูชาญญูของความรู้นี้ บางคนถามว่า: ถ้าพระเจ้าเป็นผู้ที่มีพลังทั้งหมด ทำไมถึงมีอุปสรรค? พวกเขาไม่เข้าใจว่าราวันแท้จริงยิ่งกว่าพระเจ้า อาณาจักรของเขากำลังถูกแย่งชิงไปและดังนั้นจึงมีอุปสรรคมากมายหลายประเภท ตามแผนของละครจะมีอุปสรรคอีกครั้ง จากตอนเริ่มต้นก็มีอุปสรรคที่สร้างขึ้นโดยผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่า กษณะมีราชีน 16,108 องค์ ที่เขาถูกงูกัด และที่สีดำของรามถูกลักพาตัวไป ราวันจะเข้ามาในสวรรค์ได้อย่างไร? มีเรื่องโกหกมากมาย! ผู้คนก็ถามว่าเด็กจะถือกำเนิดได้อย่างไรโดยไม่มิกิเลส พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นผู้ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกเท่านั้นที่จะมาและเข้าใจ ดังนั้นจะมีอุปสรรคที่สร้างขึ้นมาโดยปีศาจในไฟบูชาญญูของความรู้นี้ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เรียกว่าปีศาจ นี่คือขุมหมุ่ของราวัน เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน แม้ว่าลูกจะย้ายออกไปจากอาณาจักรของราวันแล้ว ก็ยังคงมีร่องรอยของราวันอยู่บ้าง สติปัญญาของลูกมีความรู้ที่ลูกกำลังจะกลับบ้าน แม้ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่นั่นก็ตาม สติปัญญาของลูกมีความรู้ที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่น แต่มีการวางแผนในโลกที่สกปรกนี้ซึ่งจะกลายเป็นสุสาน ทุกสิ่งได้อธิบายให้แกลูกในประเด็นต่างๆ ในความเป็นจริงมีเพียงประเด็นเดียวของ “มานมานะบาฟ” หลายคนเขียนจดหมายมาว่า: บาบา ฉันอยู่ในบ่วงพันธะ ไม่ได้มีเพียงแค่ตรูปเดียว แต่จะมีเป็นพัน! เวลานั้นลูกกำลังได้รับการโยกย้ายจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ผู้ที่กลายเป็นดอกไม้ในวงจรที่แล้วก็ปรากฏขึ้น สวนของอัลล่าห์กำลังถูกก่อตั้งขึ้นที่นี่ บ้างก็เป็นดอกไม้ที่สวยงามมากจนลูกรู้สึกสบายเมื่อได้เห็น ชื่อนั้นคือราชาแห่งดอกไม้ แม้ว่าลูกจะเก็บไว้เป็นเวลาห้าวัน ดอกไม้เหล่านั้นก็จะยังคงเปราะบางและกระจายกลิ่นหอมของดอกไม้เหล่านั้นต่อไปเรื่อยๆ ที่นั่นเช่นกัน ที่นี้บรรดาผู้ที่จดจำระลึกถึงพ่อและเตือนผู้อื่นด้วยเช่นกันก็เฝ้าแต่กระจายกลิ่นหอมของพวกเขากลับไป พวกเขาอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอ พ่อยินดีและมีความสุขที่ได้เห็นลูกๆที่แสนหวานและน่ารักเช่นนั้น บาบาส่งการรำรำแห่งความรู้ที่ดีมากเบื้องหน้าลูกๆ เหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาเข้มแข็งในความรู้และโยคะ หากลูกไม่มีบ่วงพันธะใดๆ อย่าได้ผูกมัดตัวเองกับสิ่งใดทั้งๆที่รู้ รักษาพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด

2. เวลานั้นเป็นสภาพของการขึ้นของเรา บาบามาเพื่อขจัดความทุกข์ทั้งหมดของเรา เพื่อขจัดคำสาปและให้มรดกแก่เรา จดจำระลึกถึงพ่อและมรดกและอยู่ในความสุขที่ไม่สิ้นสุด ตรวจสอบว่าโยคะของสติปัญญาของลูกไม่ได้เร่ร่อนไปที่อื่น

พร: พระ: ขอให้ลูกจบสิ้นสำนักที่เป็นร่างโดยการอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองและกลายเป็นตัวของความสำเร็จ

ลูกที่อยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองสามารถเชื่อฟังคำสั่งสอนทุกอย่างของพ่อได้อย่างง่ายดาย การเคารพตนเองทำให้จิตสำนึกของร่างกายทุกประเภทจบสิ้นลง อย่างไรก็ตามเมื่อลูกลืมนึกว่า "ตนเอง" ด้วยความเคารพตนเอง และลูกต้องการความเคารพและเกียรติยศ และแล้วเมื่อลูกทำความผิดของคำเดียว ลูกจะเริ่มทำความผิดอื่นๆ มากมาย แล้วลูกก็ต้องทำงานหนักขึ้นและไม่ได้รับผลตอบแทนที่มากนัก ดังนั้นจงรักษาความเคารพตนเองอย่างมั่นคงอย่างสม่ำเสมอ และลูกก็จะกลายเป็นตัวของความสำเร็จในความพยายามและในงานรับใช้ของลูกได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: หากลูกต้องการทำทาปาเซีย จงประหยัดเวลาและอย่ามีข้ออ้าง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะมีประสบการณ์กับความสุขเหนือประสาทสัมผัส รักษาสำนึกไว้อยู่เสมอว่าลูกเป็นลูกของใคร หากลูกลืมพอ ความสุขของลูกก็จะหายไป
- คำถาม:** คำถาม: ลูกคนไหนมีความสุขอย่างถาวรของการได้พบพ่อ?
- คำตอบ:** ลูกที่สร้างทุกความสัมพันธ์กับพ่อ ผู้ที่เพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว และผู้ที่ไม่จดจำ ผู้ที่มีร่างกายใดๆ จะมีความสุขอย่างถาวร หากมีการจดจำผู้ที่มีร่างกาย ลูกก็จะต้องร้องไห้อย่างมาก ผู้ที่จะกลายเป็นนายของโลกไม่เคยร้องไห้
- เพลง:** เพลง: อย่าได้ลืมวันเวลาในวัยเด็กของลูก

โอมชานติ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าลืมว่าลูกคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ถ้าลูกลืมสิ่งนี้ ลูกก็จะทำให้ตัวเองร้องไห้และสติปัญญาของลูกก็จะถูกดึงไปสู่โลกที่สกปรก ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะมีประสบการณ์กับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ความสุขนี้จะหายไปถ้าลูกลืมพ่อ จดจำไว้เสมอว่าลูกคือลูกๆ ของบাবา มิฉะนั้นลูกจะทำให้ตัวเองร้องไห้ ทุกคนคือลูกของพระเจ้า ลูกทั้งหมดพูดว่า: โอ บาบา! โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ปกป้องเรา! อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าลูกได้รับการปกป้องจากพ่อเมื่อใด ไม่มีนักปราชญ์หรือผู้เคร่งศาสนาได้รู้ว่าลูกได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อเมื่อใด เพราะพวกเขากล่าวว่าพระเจ้าอยู่ในทุกอนุ เวลานั้นลูกๆ รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ไม่มีใครน่ารักเท่ากับท่าน เป็นความผิดอย่างยิ่งที่ไม่รู้จักพ่อเช่นนี้ เหตุใดผู้คนจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา? ท่านคือใคร? ไม่มีใครรู้อะไร พ่อพูดว่า: ลูกได้กลับมาไม่รู้คิดอย่างมาก! ดูสิว่ามายาวนานทำให้ลูกเป็นอะไร เวลานั้นลูกๆ รู้ว่านี่คือสถานที่เกิดของพ่อ พ่อมาทุก 5,000 ปี พวกเขาพูดว่าท่านจะมาหลังจาก 40,000 ปีเมื่อยุคเหล็กมาถึงตอนจบ รูปภาพของตรีมูรติถูกแสดงไว้ พวกเขาได้ตั้งชื่อถนนว่าถนนตรีมูรติด้วย แต่ไม่มีใครรู้จักภาพลักษณ์ทั้งสามของบราห์มา วิษณุและชางก้าในรูปภาพ บราห์มาทำอะไร? วิษณุและชางก้าทำอะไร? พวกเขาอาศัยอยู่ที่ไหน? ผู้คนไม่รู้อะไรเลย; พวกเขาอยู่ในความมืดสนิท พ่อคือผู้สร้าง สิ่งสร้างของท่านนี้ใหญ่โตมาก ละครไม่มีขีดจำกัดและมีจำนวนมนุษย์ในละครนั้นอย่างไม่มีขีดจำกัด เมื่อเป็นยุคทองเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว เมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบาร์ต ไม่มีอาณาจักรอื่นใด พวกเขา กล่าวว่า: เทพเจ้าศรีลักษมีและเทพเจ้าศรีนารายณ์ พวกเขาแม้กระทั่งพูดถึงรามและสีดาว่าเทพเจ้ารามและเทพเจ้าสีดา เทพเจ้านารายณ์และเทพเจ้าลักษมีมาจากที่ใด? พวกเขาปกครองในอดีต แต่ไม่แม้แต่คนเดียวที่รู้จักเรื่องราวชีวิตของพวกเขา พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงอยู่เรื่อยๆ ว่าพระเจ้าคือผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข แต่การที่ท่านเป็นผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขอย่างไรวินั้นไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร ท่านให้ความสุขอะไรแก่ทุกคน? ท่านขจัดความทุกข์ของทุกคนเมื่อใด? พวกเขาไม่รู้อะไรเลย เวลานั้นลูกๆ กำลังศึกษาราชายะคที่นี้เพื่อกลายเป็นเหมือนเทวีลักษมีและเทวานารายณ์ ลูกๆ รู้ด้วยว่าเทวารามและเทวีสีดาจะถูกสร้างขึ้นที่นั่นเช่นกัน ลูกจะใช้ 8 ชาติเกิดของลูกครบสมบูรณ์ในยุคทองแล้วเข้าสู่อาณาจักรของรามและสีดา ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดที่นี้ ลูกผู้เป็นเทพเจ้ากำลังกลายเป็นนายของสวรรค์ สวรรค์ไม่ได้อยู่บนท้องฟ้า ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขามีสติปัญญาที่ตกต่ำอย่างสมบูรณ์ พวกเขาพูดว่า: คนนั้นคนนี้ได้ไปสวรรค์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย อัจชะชาวคริสต์และชาวพุทธทั้งหมดจะไปสวรรค์หรือไม่? พวกเขาภายหลังและก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถไปสวรรค์ได้อย่างไร? พวกเขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าอะไรคือสิ่งที่หมายความว่าถึงสวรรค์ ชานยาสชี้พูดว่าพวกเขาหลอมรวมเข้าไปในแสง บางคนพูดว่าพวกเขาไปสู่ดินแดนนิพพาน ว่ามีโลกในแดนนิพพาน นั่นเป็นสถานที่อยู่อาศัย ไม่มีเรื่องของแสงหลอมรวมเข้าไปในแสง ถ้าพวกเขาหลอมรวมเข้าไปในแสง ดวงวิญญาณจะถูกทำลายและละครทั้งหมดก็จะจบสิ้นลง ไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถได้รับการหลุดพ้นจากละครนี้ ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นชั่วนี้รันดร์ได้ ไม่มีใครเข้าใจความหมายของเพลงและไม่มีใครแม้แต่จะเข้าใจความหมายของการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุดเช่นกัน พ่อพูดว่า: ใบหน้าของลูกคือใบหน้าที่มนุษย์ ใบหน้าเหล่านั้นเหมือนกับใบหน้าที่เทพ มีเทพในตอนต้นของยุคทอง อาณาจักรของพวกเขาคงอยู่เป็นเวลา 2,500 ปี จากนั้นในเวลาที่เหลืออยู่อีก 2,500 ปีข้างหน้า ศาสนาอื่นทั้งหมดก็มา แทนที่จะพูดว่าระยะเวลาของวงจระคือ 5,000 ปี พวกเขาก็พูดว่าระยะเวลาของต้นกัลปะเป็นแสนปี แต่พวกเขาก็ยังไม่มาเพื่อเข้าใจสิ่งที่ลูกอธิบาย เพียงผู้ที่มาและเข้าใจสิ่งเหล่านี้ในวงจระที่แล้วเท่านั้นที่จะมาอีกครั้ง ก่อนอื่นอธิบายว่านั่นคือการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัดที่ชานยาสชีนำมาใช้โดยการทิ้งบ้านและ

ครอบครัวของพวกเขาและเข้าไปในป่า ในตอนแรกพวกเขาสะโตประธาน เวลาที่พวกเขาได้กลับมาดาโมประธาน พวกเขา
กลับมาจากป่าและสร้างปราสาทราชวังที่ใหญ่โต ชานยาสซีเหล่านั้นคำจุนบาร์ตบนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ของพวกเขา
อย่างแน่นอน พวกเขาได้รับใช้บาร์ต ถ้าไม่ได้เป็นเพราะศาสนาของการสละละทิ้ง บาร์ตคงมอดไหม้ไปในกิเลสจนหมดสิ้น
และไม่บริสุทธิ์โดยสิ้นเชิง ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ในตอนแรกพวกเขามีพลังของความบริสุทธิ์ที่คำจุนบาร์ต เมื่อเป็น
อาณาจักรของเทพบาร์ตมั่งคั่งมาก พวกเขามีพระราชวังที่ใหญ่โตประดับประดาด้วยเพชร ทุกสิ่งเหล่านั้นหายไปไหน?
ทั้งหมดนั้นได้ลงไปอยู่ข้างล่าง พวกเขาพูดว่าลังกาและดาวารกาจมอยู่ใต้ทะเล ลังกาและดาวารกาไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ เคยมี
พระราชวังทองคำ เนื่องจากพวกเขาสามารถใส่เพชรในวัดได้ แล้วพวกเขาไม่มีอะไรที่นั่น? ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก!
บาบาได้มาอีกครั้ง ท่านพูดว่า: จดจำพ่อ! ลูกเพียงแค่อ่านจดจำผู้เดียวที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย แต่ลูกลืมสิ่งนี้
และจดจำผู้ที่มีร่างกาย ไม่มีประโยชน์ใดในการจดจำผู้ที่มีร่างกาย พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! อย่า
จดจำผู้ที่มีร่างกาย แม้ว่าแม่ของลูกจะตาย ก็ให้กินฮาลวา เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะมีรายได้ เรา
เป็นลูกๆของชีพบาบา และเราต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากท่าน ถ้าลูกไม่จดจำระลึกถึงพ่อในเวลานี้ ลูกจะต้อง
เสียใจและร้องไห้อย่างมาก มีความจำเป็นอะไรสำหรับผู้ที่กำลังจะกลายเป็นนายของโลกที่จะร้องไห้? เป็นเพียงเมื่อลูกลืม
พ่อที่มายาตอบตูลูก เหตุนี้เองบาบาอธิบายให้กับลูกครั้งแล้วครั้งเล่าว่า: จดจำพ่อและมรดก! พระเจ้าแห่งความเป็นอมตะจะ
ไม่นั่งและเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะให้แก่ปราชญ์เพียงผู้เดียวเท่านั้น จะต้องมีคนมากมายที่นั่นอย่างแน่นอน พ่อ
อธิบายแก่นมนุษย์ทุกคนว่า: เวลานี้อย่าได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ จงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ไม่มีกิเลสในสวรรค์
หากมีกิเลสในสวรรค์ด้วย แล้วความแตกต่างระหว่างสวรรค์และนรกคืออะไร? ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญเทพ: ท่านเต็มไปด้วย
ด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์เต็ม พระเจ้ามาและทำให้ทุกคนเป็นเทวาและเทวี ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าจะสามารถทำให้ลูก
เป็นเช่นนั้น มีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้น อาณาจักรของเทวาและเทวีเป็นที่จดจำ จะมีราชา ราชินีและปวงประชาเหมือนเดิม
ที่นั่น แต่พวกเขาจะไม่ถูกเรียกว่าเทวาและเทวี นั่นเรียกว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีใครรู้อะไร พ่ออธิบาย
แก่ดวงวิญญาณนี้ (บราห์มา) มีสองดวงวิญญาณ หนึ่งในคือพ่อและอีกหนึ่งคือดาด้า ดวงวิญญาณหนึ่งใช้ 84 ชาติเกิด และ
อีกดวงวิญญาณหนึ่งอยู่เหนือการกลับชาติมาเกิด พ่อไม่เคยกลับชาติมาเกิด ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและสอนราชา
โยคะให้แก่เราเพื่อที่จะทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ พ่ออธิบายกับลูกว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ ผู้นี้มีประสบการณ์ 84 ชาติเกิด เวลานี้
เป็นชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา พ่อไม่มีตัวตน ดังนั้นพ่อจะมาสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ ได้อย่างไร ไม่มี
อะไรสามารถเกิดขึ้นด้วยแรงบันดาลใจ ไม่สามารถเป็นคำสอนของพระเจ้ากฤษณะได้ เขาจะสามารถมาได้อย่างไร? เขาคือ
เจ้าชายของยุคทอง 16 องค์เต็ม จากนั้นในยุคเงินก็มี 14 องค์แล้วเหตุใดพวกเขาถึงใส่กฤษณะในยุคทองแดง? เขา
ควรมาก่อน พ่ออธิบายว่า: ก่อนอื่นจดจำพ่อ มิฉะนั้นมายาจะตอบตูลูกอย่างแรงมาก มีต้น “ไมยราพ” ที่เหี่ยวเฉาเมื่อลูก
สัมผัส สภาพของลูกก็เป็นเช่นนั้นเหมือนกัน เมื่อลูกไม่จดจำพ่อ ทุกสิ่งก็จบสิ้น ลูกเคยได้ยินในเพลง “อย่าลืมวันเวลาในวัยเด็ก
ของลูก” ถ้าลูกลืมพ่อ ลูกจะเจ็บปวดไม่ว่าทางใดก็ตาม พ่อพูดว่า: ลูกเป็นลูกของพ่อใช่ไหม? ร่างกายของลูกถูกสร้างขึ้น
ด้วยยาพิษและนั่นคือพ่อแม่ทางร่างของลูก ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีตัวตนและผู้นี้คือพ่อทางจิต(alokik) ผู้นี้มีขีดจำกัดและ
เวลานี้ได้กลับมาไม่มีขีดจำกัด ดูลูกสาวทางโลกผู้นี้ (ดาดีเนอร์มาล ชานตา) กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเช่นกัน มีผู้ที่เป็นทางโลก ทาง
จิต และผู้เดียวจากเหนือโลก ชีพบาบาไม่มีพี่น้องชายหรือหญิงใดๆ ไม่ทั้งทางโลกหรือ ทางจิต หรือจากเหนือโลก มีความ
แตกต่างอย่างมาก! การเป็นของพ่อผู้เดียวไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! การสร้างความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อเช่นนี้
ต้องใช้เวลา ต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา มีแม้กระทั่งลูกๆ ที่อยู่มาเป็นเวลา 50 ปี
แต่พวกเขาก็ยังไม่จดจำชีพบาบาตลอดทั้งวัน ต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะลืมทุกคนและจดจำผู้เดียว บางคนจดจำ
บาบาหนึ่งเปอร์เซ็นต์และบางคนจดจำท่านสองเปอร์เซ็นต์และบางคนแทบจะไม่จดจำท่านเลยแม้แต่ครึ่งเปอร์เซ็นต์ นี่เป็น
จุดหมายปลายทางที่สูงมาก พ่ออธิบายว่า: อย่าลืมวัยเด็กของลูก ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อ ลูกรู้ว่า ลูกได้
ตายในขณะที่มีชีวิตและมาเป็นของพ่อเพื่อที่จะไปยังโลกใหม่ ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างถาวร โอ! เราจะกลับมาสวม
มงกุฎสองชั้น! ผู้คนไม่รู้สาเหตุใดเทพเหล่านั้นถึงถูกเรียกว่า 16 องค์ และ 14 องค์ในยุคทอง พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย
คัมภีร์ของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาจะถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง หรือโยคะและการจาริกแสวงบุญจะคงอยู่อีกครั้ง แต่อะไร
จะเกิดขึ้นกับสิ่งเหล่านั้น? จะมีใครไปสวรรค์ผ่านสิ่งนั้นหรือไม่? ไม่! ผู้คนทำหลายสิ่งหลายอย่างด้วยพลังลึกลับ มีมากมาย
ที่มีพลังลึกลับ ผู้คนนับพันไล่ตามพวกเขา พวกเขาทำให้หน้าพิก้าและสิ่งอื่นๆปรากฏขึ้นมาด้วยพลังลึกลับ พวกเขาไม่เข้าใจว่า
ทั้งหมดนั้นเป็นไปในช่วงเวลาชั่วคราว จำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างมากในสิ่งนั้น มีแม้กระทั่งหนังสือที่ลูกสามารถ
เรียนรู้พลังลึกลับ ผู้คนนับแสนไล่ตามพวกเขา ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากบาบา ไม่มีสิ่งใดที่ลูกมองเห็น
ได้ด้วยตาของลูกจะยังหลงเหลืออยู่ พ่ออธิบายว่า: ลูกมาอย่างปราศจากร่างและเล่นบทบาทของลูกผ่านร่างกาย หากลูก
ต้องได้รับการบอกถึงบัญชีของ 8.4 ล้านชาติเกิด จะใช้เวลาถึง 12 เดือน เป็นไปไม่ได้! มันง่ายมากที่จะบอกลูกถึงบัญชี

ของ 84 ชาติเกิด ลูกยังคงวนไปในวงจร 84 ชาติเกิดต่อไป เมื่อสุริยวงศ์มียุจ จันทรวงศ์ไม่มีอยู่ เมื่อสุริยวงศ์สิ้นสุดลง จันทรวงศ์ก็ปรากฏขึ้น เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกคือสกุลบราห์มินและลูกก็จะกลายเป็นสกุลเทพ เหตุนี้เองลูกจึงกำลังศึกษาการศึกษา นี้ จากนั้นหลังจากลงบันไดมาลูกก็กลายเป็นพ่อค้าและศูทร เวลานั้นลูกได้จดจำ 84 ชาติเกิดของลูก ลูกต้องจดจำวงจรนี้ ด้วย โดยการจดจำพ่อ ลูกจะมีสุขภาพพลานามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ด้วยการรู้วงจรลูก จะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะกลายเป็นสุสาน ไม่มีสิ่งใดจะหลงเหลืออยู่ ทุกสิ่งจะจบสิ้น มีการกล่าว ว่า “รามไป และราวันก็ไป” ครอบครัวยุคทองจะเล็กมาก! เวลานั้นครอบครัวยุคทองใหญ่มาก! ลูกๆ รู้ว่า อาณาจักรนั้นกำลังถูกก่อตั้งขึ้น ประการแรกต้องมีความเพียรพยายามสำหรับทุกสิ่ง พ่อดลใจลูกให้เพียรพยายาม: ลูกๆ จดจำพ่อ! ลูกจะไม่จดจำพ่อผู้ที่ลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่านหรือ? พ่อเตือนลูกว่าลูกเป็น นายแห่งสวรรค์ เวลานั้นจึงเพียรพยายามอีกครั้งและกลายเป็นนายของสวรรค์ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่ากลายเป็นเหมือนต้น “ไมยราพ” ในสถานการณ์ใดๆ อย่าลืมวัยเด็กของพระเจ้าและเทียวเฉา มองแต่ไม่เห็นสิ่งที่ลูก เห็นด้วยตาของลูก
2. มีเพียงการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกจะได้รับรายได้ ดังนั้นอย่าร้องไห้ด้วยการจดจำผู้ที่มีร่างกาย จดจำพ่อ และมรดกและประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลก

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยพลังทั้งหมดและจบสิ้นชั้นสการ์ที่อ่อนแอของลูกด้วยแสงและอำนาจ (light and might) แห่งความรู้ ด้วยความรู้ลูกจะตระหนักถึงชั้นสการ์ที่อ่อนแอของลูก และเมื่อลูกได้รับความเข้าใจนั้นชั้นสการ์เหล่านั้น จะถูกกดเก็บระงับไว้ในระยะเวลาสั้นๆ อย่างไรก็ตามในการที่จะจบสิ้นชั้นสการ์ที่อ่อนแอ ลูกต้องมีพลัง พิเศษของแสงและอำนาจแห่งความรู้ สำหรับสิ่งนี้ เช่นเดียวกับการเป็นนายผู้ทรงอำนาจและนายที่เต็มไปด้วย ความรู้ ลูกต้องเป็นนายในการตรวจสอบด้วยเช่นกัน ใช้ความรู้เพื่อเติมพลังให้กับตนเองและเพิ่มพลัง ในการไตร่ตรองของลูก แล้วลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยพลัง

คติพจน์: ที่ใดมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ที่นั่นมีความสุข

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมีสมบัติที่มีค่าที่ไร้ขีดจำกัดของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย จงให้ท่านสิ่งเหล่านั้น ไม่ควรมีใครจากประตูของลูกไปด้วยมือเปล่า
- คำถาม:** พ่อผู้ที่เป็นหัวหน้าตาลของความสัมพันธ์ทั้งหมดได้ให้ศรัทธาใจแก่ลูกๆ ของท่าน?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากคนอื่นๆ และเฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียว ไม่มีสิ่งใดของโลกนี้ ไม่ควรจดจำเพื่อนฝูงหรือญาติมิตร เพราะทุกสิ่งในเวลานี้เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์เพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลก ลูกต้องเพียรพยายามที่จะชำระสะสางบัญญัติกรรมของ 63 ชาติเกิดของลูกอย่างแนบแน่น จงลืมทุกสิ่งและกลับมาปราศจากร่าง และแล้วเมื่อนั้นบัญญัติของลูกจะได้รับการชำระสะสาง พ่อคือหัวหน้าตาลของความสัมพันธ์

โอม ชานติ บัปดาดาถามลูกๆ ลูกกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงใคร? (ถึงชีพบบา) ลูกควรพูดเสียงดังว่า: เรากำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบบา ลูกๆ นั่นคือลูกดวงวิญญาณมีสายสัมพันธ์กับชีพบบา ลูกเป็นของชีพบบาผ่านผู้นี้ เพราะชีพบบาพบลูกๆ โดยผ่านผู้นี้ ผู้นี้เป็นสื่อกลางที่อยู่ระหว่างลูกกับพ่อ ลูกไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ กับคนกลาง เขาคือผู้ที่อยู่ระหว่างกลางที่ลูกจะไปหาผู้เดียวนั้นโดยผ่านเขา บัญชีของการให้และการรับทั้งหมดควรมีอยู่กับพ่อ ไม่ใช่กับผู้นี้ แม้กระทั่งการให้และการรับของผู้นี้ก็อยู่กับพ่อ ผู้นี้พูดกับพ่อด้วยเช่นกันว่า บาบา ทุกสิ่งของฉันเป็นของท่าน ประการแรกลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ประการที่สองลูกดวงวิญญาณมีศรัทธาว่าเวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกกลายเป็นผู้ช่วยของชีพบบาด้วยความคิดคำพูดและการกระทำของลูก และด้วยร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก ลูกได้อุทิศทั้งหมดนั้นให้แก่ชีพบบาแล้ว ชีพบบาก็ให้คำแนะนำและวิถีทางแก่ลูกว่า: ทำสิ่งนี้และทำสิ่งนั้นในลักษณะนั้น สิ่งนี้เรียกว่าศรัทธา พ่อพูดด้วยตนเองว่า: พ่อเข้ามาในร่างกายที่แก่ชรานี้ ผู้ที่กำลังกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ใครพูดสิ่งนี้? ชีพบบา ผู้ที่กำลังกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งบัญชีของเขาก็อยู่กับพ่อ ไม่มีใครมีบัญชีใดๆ อยู่กับเขา ลูกเขียนจดหมายว่า “ชีพบบา c/o บราห์มา” อย่างไรก็ดีตามมาเป็นเช่นนั้นที่เธอจะไม่ปล่อยให้ลูกจดจำบาบอย่างสม่ำเสมอ เธอทำลายโยคะของสติปัญญาของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า จงทำความเข้าใจเพียรพยายามนี้ให้มั่นคงแล้วลูกจะลืมสิ่งอื่นทั้งหมด ลูกจะลืมแม้กระทั่งร่างกายของตนเอง ร่างกายนั้นจะคงอยู่แต่ลูกซึ่งเป็นดวงวิญญาณจะไม่ชอบสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้เพื่อสร้างสภาพนั้น ในเวลาสุดท้ายเราต้องไม่จดจำแม้กระทั่งร่างกายของเรา พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองปราศจากร่างและจดจำฉัน พ่อของลูก! พ่อปราศจากร่างอยู่เสมอ ลูกเองก็ปราศจากร่างเช่นกัน แล้วลูกก็เล่นบทบาทของลูกเอง เวลาลูกต้องเล่นบทบาทของลูกเองอีกครั้ง นี่คือการพยายามนั้น ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ที่จะกลายเป็นนายของโลก! เพียงมนุษย์เท่านั้นที่สามารถกลายเป็นนายของโลกได้ เทพเหล่านั้นก็เป็นมนุษย์ แต่พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของโลกและพวกเขามีลูกของเขาเอง มีเพียงลูกของเขาเท่านั้นที่จะเรียกพวกเขาว่า “แม่และพ่อ” แต่ทุกวันนี้เนื่องจากศรัทธาที่มลาย ผู้คนแม้กระทั่งร้องเพลงให้แก่ลักษณะและนารายณ์ว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” ในความเป็นจริงนี่คือคำสรรเสริญของชีพบบา ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญเทพว่า “ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม” แต่ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดพวกเขาถึงกราบไหว้บูชาเทพ ลูกไม่ได้ร้องเพลงสรรเสริญว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” อีกต่อไป ใช่ ลูกรู้ว่าชีพบบาคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ลูกได้รับความสุขอย่างมากมาจากท่าน ลูกได้รับเพียงแต่ความทุกข์เท่านั้นจากญาติมิตรทั้งหมดของลูก ผู้เดียวนั้นคือหัวหน้าตาลที่ลูกได้รับความหวานชื่นจากทุกความสัมพันธ์ ด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ชะจิตโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากพ่อ ลุง ฯลฯ ของลูก และเฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ลูกแม้กระทั่งร้องเพลงว่า: ท่านคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านเป็นทุกสิ่งของเรา ลูกได้รับความทุกข์แม้กระทั่งจากพ่อทางร่าง อย่างไรก็ดีตามครุไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ โดยการศึกษากับครุ ลูกก็หารายได้เพื่อเลี้ยงชีพให้กับร่างกายของลูก มีผู้ที่สอนทักษะเฉพาะบางอย่างด้วยเช่นกัน พวกเขาทั้งหมดสอนเป็นระยะเวลาชั่วคราว แม้กระทั่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสรรเสริญเพียงราม พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาทั้งหมดจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น ในความเป็นจริงแล้วควรทำความเลื่อมใสศรัทธาให้แก่ผู้เดียวเท่านั้น ท่านเท่านั้นที่ทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ในตอนแรกลูกเพียงกราบไหว้บูชาชีพบบาเท่านั้น นั่นเรียกว่าการกราบไหว้บูชาที่สะโตประธาน และแล้วจากสะโตประธาน ดวงวิญญาณก็กลับมาสะโต ราโจและตาโม ลูกเข้าใจว่าลูกกลายเป็นผู้กราบ

ไหว้บูชา ในตอนแรกลูกเคยกราบไหว้บูชาซึ่งพบาบาเท่านั้นแล้วองค์ของลูกก็ลดลง จากสะดือประธาน ความเลื่อมใสศรัทธากลับมาสะดือ ราใจและตาโมด้วยเช่นกัน ละครทั้งหมดยุบนพื้นฐานของลูก ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้ว ลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เป็นเรื่องราวของผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พ่อหนึ่งทีนี้และบอกพวกเขาว่าพวกเขาได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร เป็นบุญของผู้ที่เป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในตอนแรกแล้วจึงกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อสอนลูกทุกๆ วงจรและเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ในกิตะโดยไม่ได้ตั้งใจพวกเขาบอกว่า “พระเจ้ากฤษณะพูด” มีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้น พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกก้อนกรวดและก้อนหินทุกเม็ดหรือว่าท่านอยู่ในทุกอนุ แต่ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ การสรรเสริญของพระเจ้านั้นไม่มีที่สิ้นสุด ลูกพูดว่า: โอ้ บาบา วิธีการและหนทางของท่านนั้นพิเศษสุด! สิ่งนี้หมายความว่าศรัทธาที่ลูกได้รับจากท่านนั้นพิเศษสุด พ่อได้รับการเรียกว่าผู้ประธานการหลุดพ้น และผู้ประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สติปัญญาขึ้นไปยังเบื้องบน ท่านเท่านั้นที่ได้รับการจดจำในเวลาของความทุกข์ หากกรรมและสิดาอยู่ในสติปัญญาของลูกแล้ว จะมีรามายณะทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกเรียกหาพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องไม่เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกกับมนุษย์ที่มีร่างกายหรือเทพที่ละเอียดอ่อน แต่จงเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในการชุมนุมทางจิตใดๆที่ผู้คนไป พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงว่า “ผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์คือรามของสิดา!” อย่างไรก็ตามไม่มีความหมายสำหรับสิ่งนั้น ทั้งหมดนั้นเป็นคำสรรเสริญของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งหมดอยู่ในกรงขังของราวัน ผู้คนมากมายเร่ร่อนไปทั่วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีเรื่องของการเร่ร่อนที่นี่ พ่อพูดว่า: สติปัญญาของลูกต้องซึมซับประเด็นเหล่านี้เป็นอย่างดีมาก จงศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำสม่ำเสมอ! จะด้วยเหตุใดก็ตามถ้าลูกไม่สามารถไปที่ชั้นเรียนในตอนเช้าได้ ให้ไปในตอนบ่าย อย่าสร้างปัญหาให้ใคร ลูกมีเวลาทั้งวัน ไปและศึกษาในเวลาใดก็ได้ ลูกสาวเหล่านี้อยู่ในงานรับใช้ตั้งแต่เช้าจรดค่ำ สถานิงานรับใช้เปิดตลอดทั้งวัน แสดงหนทางให้แก่ใครก็ตามที่มา ก่อนอื่นบอกพวกเขาให้คิดว่าพวกเขามีพ่อสองคนได้อย่างไร พวกเขาจดจำพ่อที่อยู่เหนือโลกนี้ในเวลาของความทุกข์ เวลานั้นซึ่งพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! ความตายแค่นี้อยู่เบื้องหน้า นี่คือการสมมติภาพที่ตายกันนั้น แม้ว่ามหาเศรษฐีและอภิมหาเศรษฐีที่ยิ่งใหญ่จะสร้างอาคารที่ใหญ่โต แต่ก็ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นหลงเหลืออยู่เลย ทั้งหมดจะถูกทำลาย พวกเขาคิดว่าระยะเวลาของยุคเหล็กล้วนมีเวลาหลายแสนปี นั่นเรียกว่าความมิดมิดสุดขีด เมื่อคนที่มีเงินมากมายถามว่าเขาจะสร้างอาคารได้หรือไม่ บาบาตอบว่า หากลูกมีเงิน ลูกก็ทำได้ มิฉะนั้นแม้แต่เงินทองนั้นก็กลายเป็นฝุ่น สิ่งทั้งหมดนี้เป็นเพียงชั่วคราว เงินทั้งหมดนั้นจะสูญเปล่าไปด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดจะหลงเหลืออยู่ ดังนั้นลูกอาจสร้างอาคารเหล่านั้นขึ้นมาและดำเนินการให้เป็นกิตะพาทชالا ให้ท่านแก่ผู้ที่มายังประตูบ้านของลูกเช่นนั้นที่ลูกจะทำให้พวกเขากลายเป็นนายของโลก ลูกมีสมบัติแห่งความรู้ที่มีค่ามากมาย ไม่มีใครมีมากเท่านี้อีกแล้ว ผู้ที่มั่งคั่งที่สุดในบรรดาลูกๆคือผู้ที่สติปัญญาของเขาเต็มเปี่ยมไปด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ เดิมอาภรณ์ของผู้ที่มาหาลูก ลูกมีสมบัติที่มีค่ามากมาย! เพียงแค่ติดป้ายว่า: เข้ามาข้างในแล้วเราจะแสดงให้เห็นหนทางที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุขแห่งสวรรค์ที่สม่ำเสมอแก่ท่าน อย่างไรก็ตามลูกๆ ไม่ได้มีความซาบซึ้งนี้ พวกเขามีความซาบซึ้งที่นี่ แต่ทันทีที่พวกเขาจากไป พวกเขาก็ลืม จะต้องมีความใส่ใจในการชี้หนทางให้แก่ผู้อื่นที่มาเพื่อที่เรือของพวกเขาจะข้ามฟากไปได้ ลูกมีความมั่งคั่งมาก ลูกสามารถให้เพชรพลอยมากมายแก่ขอทานหรือมหาเศรษฐีที่มาหาลูก บาบาทำให้ลูกซาบซึ้งที่นี่ แต่แล้วสิ่งนั้นก็กลายเป็นเช่นนั้นน้ำโซดา บาบาเติมเต็มอาภรณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นตามลำดับกันไป ถ้าอยู่ในโซดของใครแล้ว เขาจะซึมซับสิ่งเหล่านั้นอย่างเต็มที่ บาบาพูดว่า: พยายามอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ อย่าคิดว่าลูกต้องไปที่ศูนย์และแค่นั่งเงยบงตรงไหนสักแห่ง ไม่เลย เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา ในขณะที่เดินเห็นเคลื่อนไหวไปมา ฝ่าเท้าจดจำพ่อ ให้มือของลูกทำงานไปและหัวใจของลูกนั้นคือสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงอยู่ในโยคะกับพ่อ จะมีคุณประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับลูกจากการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกกลับมามั่งคั่งเป็นเวลา 21 ชาติเกิด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก บาร์ตเคยเป็นสวรรค์แต่เวลานี้เป็นนรก พ่อพูดว่า: เวลานี้จงจดจำพ่อและลูกดวงวิญญาณจะกลับมาสะดือประธาน เมื่อลูกจดจำพ่อ ความซาบซึ้งของลูกจะเพิ่มสูงขึ้น ไม่มีใครในโลกที่มั่งคั่งเท่ากับเรา หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะได้รับความมั่งคั่งได้อย่างไร? ลูกๆ ได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในสวรรค์ พวกเขาเขียนเรื่องเล่ามากมายในคัมภีร์ พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลงว่า ราชาคือราม และปวงประชาคือผู้ที่ปวงของราม มีประโยชน์ในความถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา แล้วพวกเขาก็พูดว่าสิดาของรามถูกลักพาตัวไปและรามยกกองทัพวานร ก่อนหน้านั้นลูกเองก็เคยศึกษาสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดโดยไม่เข้าใจเช่นกัน เวลานั้นลูกเข้าใจทุกสิ่งอย่างดีมาก พวกเขาได้เขียนสิ่งที่นามห้ศรัทธาเช่นนั้น! พ่อพูดว่า: พ่อต้องรับการคำจุนของวัดฤทธู พวกเขาได้แสดงให้เห็นบราห์มา วิษณุและชางก้าในรูปภาพตรีมูรติ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าวิษณุคือใครหรือเขาอาศัยอยู่ที่ไหน พวกเขาบอกว่าวัดของวิษณุเป็นวัดที่สร้างให้แก่ณารายณ์ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย ลักษณะและณารายณ์ซึ่งปกครองในยุคทองคือสองรูปของวิษณุ เวลานั้นลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ บอก

ใครก็ตามที่มาว่า: เราคือบราห์มา Kumar และ Kumar ดังนั้นประชาบิดา บราห์มา จึงเป็นพ่อของเราทั้งหมด ประชาบิดา บราห์มา มีปวงประชา มากมาย พวกคุณต้องเคยได้ยินชื่อของท่าน พระเจ้าได้สร้างบราห์มินผ่านบราห์มา พ่อต้องให้มรดกแก่ผู้ที่เป็นลูกๆ อย่างแน่นอน พ่อทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก ลูกๆ กำลังได้รับมรดกของลูกจากชีพบาบา คนหนึ่งคือพ่อทางโลก และอีกหนึ่งคือพ่อจากเหนือโลกนี้เวลานี้ลูกได้พบพ่อทางจิต(ที่ละเอียดอ่อน)นี้แล้ว ท่านคือพ่อค้าเพชร ท่านไม่รู้อะไรมาก่อน มีการกล่าวถึงท่านว่า: พ่อเข้ามาในเขาในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายจากหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ระบบของการเข้าสู่การเกษียณและอยู่เหนือเสียงนั้นมียุติในบาร์ต หลังจากอายุ 60 ปี พวกเขาจะปลดเกษียณและไปหาครู พ่อเข้ามาในผู้นี้และพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ทุกคนต้องการการหลุดพ้น แต่ไม่มีใครรู้จักการหลุดพ้น ไม่มีใครสามารถหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์มาได้ วงจรโลกยังคงหมุนต่อไป ทุกคนต้องเล่นบทบาทของตัวเอง มีการกล่าวว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกช้าลง ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ลูกต้องเล่นบทบาท 84 ชาติเกิดของลูกเอง นี่คือการร่ำรวยของความรู้ แล้วผู้คนเหล่านั้นก็แสดงให้เห็นกลอง (ของช่างทำ) ช่างทำผู้อยู่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนจะตีกลองได้อย่างไร? พ่อได้อธิบายว่าลูกเป็นเหมือนลิง ดังนั้นท่านจึงนำกองทัพของลูกผู้เป็นลิงทั้งหลาย บาบากำลังตีกลองแห่งความรู้เบื้องหน้าลูก ท่านให้ความรู้แก่ลูก เวลานี้ท่านกำลังเปลี่ยนรูปลักษณะและคุณลักษณะของลูก ลูกได้กลับมาทำลายด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นธาราคะ เวลานี้บาบาทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้และกำลังเปลี่ยนรูปลักษณะและคุณลักษณะของลูกและทำให้ลูกสวยงามจาก น่ารัก บาบทำให้ลูกขาบซึ่งอย่างมากที่นี้! แล้วเหตุใดความขาบซึ่งนั้นถึงหายไป? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ซึมซับสมบัติที่มีค่าของความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดที่พ่อให้แก่ลูกและทำให้ตัวลูกเองมั่งคั่ง ให้ท่านสมบัตินั้นแก่ทุกคนด้วยเช่นกัน เติบโตมาภรณ์ของใครก็ตามที่มาหาลูก
2. ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่จะมีคุณประโยชน์ ดังนั้นในขณะที่เดินเหินเคลื่อนไหวไปมา จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อมากเท่าที่เป็นไปได้ สัมผัสประสบการณ์ของความหวานชื่นในทุกความสัมพันธ์กับพ่อเพียงผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกทำทาสีในขณะที่ยังรักษาความรู้ของตนไม่ทั้งต้นไว้ในสำนักของลูกในฐานะที่เป็นทาสีและผู้รับใช้ที่แท้จริง

บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาแสดงให้เห็นทาสีหนึ่งอยู่ใต้ต้นไม้ทำทาสี มีนัยสำคัญในสิ่งนี้เช่นกัน ที่อยู่อาศัยของลูกทั้งหลายอยู่ในรากของต้นกลปะของโลก โดยการนั่งใต้ต้นไม้ ลูกจะมีความรู้เกี่ยวกับต้นไม้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกโดยอัตโนมัติ ดังนั้นจงเก็บความรู้เกี่ยวกับต้นไม้ทั้งต้นไว้ในสำนักของลูกและมองเห็นต้นไม้เป็นอย่างเป็น ผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ด้วยการทำเช่นนี้จะทำให้ลูกมีความขาบซึ่งและมีความสุข และแบบเตอรี่ของลูกจะถูกชำระด้วย และแล้วเมื่อลูกทำงานรับใช้ลูกก็จะทำทาสีในเวลาเดียวกันด้วย

คติพจน์: ความเจ็บป่วยของร่างกายไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่อย่าปล่อยให้จิตใจป่วย

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักพ่อจากเหนือโลกนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ และด้วยเหตุนี้เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าที่แท้จริง ผู้มีสติปัญญาที่มีความรักอย่างแท้จริง
- คำถาม:** หน้าที่ใดของพ่อที่พิสูจน์ว่าท่านคือผู้ปกป้องของผู้เลื่อมใสศรัทธา?
- คำตอบ:** การปลดปล่อยผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดให้พ้นจากกรงขังของราวันและทำให้พวกเขามีเงินเพียงพอกจากการล้มละลายคือหน้าที่ของพ่อเพียงผู้เดียว การเปลี่ยนผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่เป็นบราห์มินแล้วกลายเป็นเทพคือการปกป้องของท่าน ผู้ปกป้องของผู้เลื่อมใสศรัทธาได้มาเพื่อให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดของท่าน
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเท่าพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา!

โอมซานติ ลูกได้ยินคำสรรเสริญของใคร? พระเจ้าได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและมีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าพ่อ ท่านคือผู้สร้างของสิ่งสร้างทั้งหมดนี้ เช่นที่พ่อทางโลกคือผู้สร้างของสิ่งสร้างของเขา ก่อนอื่นเขาทำให้กุมารเป็นภรรยาของเขาแล้วสร้างสิ่งสร้างกับเธอ เขามีลูก 5 ถึง 7 คน ลูกๆ เหล่านั้นเรียกว่าสิ่งสร้างของเขา พ่อคือผู้สร้างของพวกเขา เขาเป็นผู้สร้างที่มีขีดจำกัด ลูกๆ รู้ว่าลูกผู้เป็นสิ่งสร้างได้รับมรดกของลูกจากพ่อซึ่งเป็นผู้สร้างของลูก ผู้คนมีสองพ่อ: หนึ่งคือพ่อทางโลกและอีกหนึ่งคือผู้ที่มาจากเหนือโลกนี้ ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าความรู้และความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกจากกันแล้วมีการวางเฉย เวลาลูกกำลังนั่งในยุคนบรรจบพบกันในขณะที่ผู้คนที่เหลือทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก ทุกคนคือลูกๆ ของท่าน แต่ลูกมารู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งเป็นผู้สร้างของสิ่งสร้างทั้งหมด แม้แต่ในขณะที่มีพ่อทางโลก ผู้คนก็จดจำพ่อจากเหนือโลกนี้ ในยุคทองขณะที่มีพ่อทางโลก ไม่มีใครจดจำพ่อจากเหนือโลกนี้เพราะนั่นคือดินแดนแห่งความสุข ทุกคนจดจำพ่อจากเหนือโลกเมื่ออยู่ในความทุกข์ ลูกได้รับการศึกษาที่นี้ มนุษย์ถูกทำให้รู้จักที่นี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อ พวกเขาพูดว่า: โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! โอ้ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข! แล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันหรือท่านอยู่ในทุกอณู ในหิน ในสุนัข แมว ฯลฯ ในทุกสิ่ง! พวกเขาเริ่มที่จะดูถูกดูหมิ่นพ่อดวงวิญญาณสูงสุดในลักษณะนี้ เวลาลูกเป็นของพ่อและลูกจึงกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า สติปัญญาของลูกมีความรักอย่างแท้จริงต่อพ่อ คนอื่นทั้งหมดมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อ เวลาลูกรู้ว่าสงครามมหาการตบที่ยิ่งใหญ่สำหรับการทำลายล้างโลกเก่านั้นเพียงแค่อยูเบื้องหน้า ทุกๆ 5000 ปีโลกยุคเหล็กที่ไม่บริสุทธิ์จะสั่นลงและโลกยุคทองที่บริสุทธิ์ได้ถูกก่อตั้งขึ้น ก่อนตั้งขึ้นโดยพ่อผู้ซึ่งผู้คนจดจำและผู้ซึ่งพวกเขาร้องเรียกหาว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! โอ้ คนพ่ายเรือ นำเราออกจากมหาสมุทรแห่งยาพิษนี้และพาเราไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนมด้วยเถิด! คานธีจิกิเคยร้องเพลงเช่นกันว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือรามของสีดา โอ้ ราม เวลานี้ได้โปรดมาและชำระล้างสีดาทั้งหมดให้บริสุทธิ์! ลูกทั้งหมดคือสีดา, ผู้เลื่อมใสศรัทธา ท่านคือพระเจ้าและทุกคนร้องเรียกหาท่าน ท่านกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านไม่ได้ทำให้ลูกล้มลุกคลุกคลานไปที่ใด ท่านไม่ได้พูดว่า: ไปจาริกแสวงบุญและไปที่กุมภเมลา ไม่เลย! แม่น้ำเหล่านั้นไม่ใช่ผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียว, มหาสมุทรของความรู้ที่เป็นผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครจดจำมหาสมุทรหรือแม่น้ำ พวกเขาเรียกร้องหาพ่อ: โอ้ บาบาสู่ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! มีแม่น้ำของสายน้ำทุกหนแห่งในโลก แม่น้ำเหล่านั้นไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่านสามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้ คำสรรเสริญของบาร์ตันนั้นยิ่งใหญ่อย่างมาก บาร์ตันคือสถานที่จาริกแสวงบุญของทุกศาสนา วันเกิดของชีวาได้รับการจดจำที่นี้ด้วยเช่นกัน ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ที่ซึ่งเทพอาศัยอยู่ ค่ายกย่องของเทพได้รับการจดจำว่า: ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์เต็ม จันทรวงศได้รับการกล่าวว่า 14 องค์ พวกเขาลงบันไดมาเรื่อยๆ พ่อมาและทำให้ลูกปีนบันไดขึ้นไปในหนึ่งวินาทีและพาลูกไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข แล้วลูกก็วนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิดและลงบันไดมา เราต้องใช้ 84 ชาติเกิดเต็มอย่างแน่นอน จากคัมภีร์ทั้งหมด ก็คือเพชรพลอยหลัก สรีรม์ทกควัทิตา หมายถึงกิตะที่ร้องโดยพระเจ้า อย่างไรก็ตามมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่รู้ว่าพระเจ้าคือใคร ผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์และผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนคือชีวาผู้ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้น แต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านมาเมื่อใด พ่อมาด้วยตนเองและให้คำแนะนำของท่านเอง ลูกชายและลูกสาวทั้งหมดพูดว่า: บาบาสู่ร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อ และด้วยการศึกษาราชาโยคะของท่านนี้เราได้รับความสุขอย่างมาก! ลูกมาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของ

ลูกสำหรับ 21 ชาตเกิดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด วันเกิดของชีวามีการเฉลิมฉลองในบาร์ตเท่านั้น ราวันได้ถูกแสดงไว้ในเฉพาะบาร์ตเท่านั้นเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งนั้น ชีวาคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา ไม่มีใครรู้อะไร แต่พวกเขาก็ยังคงกราบไหว้บูชาท่านต่อไป พ่อมาเมื่อต้นไม้ทั้งหมดกลับมาตาโมประธาน บาร์ตเป็นสวรรค์ในโลกใหม่ มียุคทองในบาร์ต เวลานี้มียุคเหล็กในบาร์ต พ่ออธิบายว่า: ในตอนแรกลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้ลูกใช้ 84 ชาตเกิดและกลายเป็นชวานร เวลานี้พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์และบรสิทุธิจากไมบรสิทุธิ ความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงกลางคืนของบราห์มาและความรู้หมายถึงกลางวันของบราห์มา ลูกๆ บราห์มากุมารและกุมารี เวลานี้กำลังจะเข้าไปสู่กลางวัน เวลานี้โลกเก่าจะถูกจุดให้เป็นไฟ จะเกิดสงครามมหากาฬที่ยิ่งใหญ่อย่างแน่นอน บาร์ตจะกลายเป็นสวรรค์อย่างแท้จริงหลังจากสงครามมหากาฬครั้งนี้ ศาสนาที่นับไม่ถ้วนทั้งหมดจะถูกทำลายและศาสนาเดียวจะได้รับการก่อตั้งขึ้นมา ลูกกลายเป็นผู้ช่วยของบาบาและกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เมื่อลูกกลับมาจะมีค่าควรแก่การเป็นนายแห่งสวรรค์ การทำลายจะเริ่มขึ้น นี่คือนิพพานของความรู้ของชีพบาบา ลูกสามารถเรียกท่านว่าชีวาหรือรูดร้า ไม่เคยมีการพูดว่า: นิพพานของความรู้ของกฤษณะ ไม่มีนิพพานในยุคทองและยุคเงิน นิพพานถูกสร้างขึ้นเมื่อมีภัยพิบัติ ถ้าไม่มีเมล็ดข้าวหรือหากสงครามเกิดขึ้น พวกเขาจะสร้างนิพพานเพื่อนำมาซึ่งความสงบ ลูกๆ รู้ว่าบาร์ตไม่สามารถกลายเป็นสวรรค์โดยไม่มีการทำลายล้าง กองทัพพิชิตดีของผู้เป็นแม่ของบาร์ตได้รับการจดจำ มีการคารวะแก่ผู้ที่บรสิทุธิ ลูกๆ ผู้เป็นแม่นั้นได้รับการคารวะ (Vande Mataram-ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่) เพราะลูกได้ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ตามศรัทธา เวลานี้พ่อพูดว่า: ความตายเพียงแค่นอนอยู่เหนือศีรษะของทุกคน ดังนั้นจงกลับมาบรสิทุธิในชาติเกิดเดี๋ยวนี้และจดจำพ่อและลูกจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มินจากศูทรแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ ไม่มีอะไรใหม่ วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไป ทุกๆ วงจร ทุกๆ 5000 ปี นรกกกลายเป็นสวรรค์ ไม่ว่าผู้คนในโลกที่ไม่บรสิทุธิทำการกระทำใดก็ตาม การกระทำเหล่านั้นเป็นการกระทำที่เป็นบาป พ่อพูดว่า: ได้มีการอธิบายปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปให้แก่ลูกด้วยเช่นกันเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เวลานี้พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกอีกครั้ง นั่น, พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเป็นพ่อของลูก ร่างกายนี้ที่พ่อยืมมาใช้นั้นไม่ใช่พระเจ้า แม้กระทั่งมนุษย์ยังไม่สามารถเรียกว่าเทพ แล้วจะสามารถเรียกมนุษย์ว่าเป็นพระเจ้าได้อย่างไร? พ่ออธิบายว่า: ลูกได้ใช้ 84 ชาตเกิดและยังคงลงบันไดมารเรื่อยๆ ไม่มีใครสามารถกลับขึ้นไปเบื้องบนได้ พวกเขาทั้งหมดล้วนแต่ชี้หนทางที่จะกลับมาไมบรสิทุธิ และตัวเขาเองก็ยังคงกลับมาไมบรสิทุธิต่อไปด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อต้องมาเพื่อยกระดับพวกเขาเช่นกัน นี่คือนิพพานจักรของราวัน เวลานี้ลูกได้ออกห่างจากนิพพานจักรของราวัน ทุกคนจะค่อยๆ รู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ทีละน้อย ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกจากชีพบาบาได้โดยไม่กลายเป็นบราห์มิน มีเพียงสองพ่อ หนึ่งคือพ่อที่ไม่มีตัวตนและอีกหนึ่งคือพ่อที่มีตัวตน ลูกที่มีตัวตนได้รับมรดกจากพ่อที่มีตัวตนของเขา และดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและไม่มีตัวตนของเขา เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกได้มาหาชีพบาบาที่สุแดนหวนเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของดินแดนแห่งความสุขเป็นเวลา 21 ชาตเกิดจากท่าน ด้วยการมีพลังของโยคะลูกจะกลายเป็นนายของโลก ไม่มีอาวุธใดๆ เลย ดังนั้นด้วยการมีโยคะกับพ่อบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและกลายเป็นนายของดินแดนแห่งวิษณุ เวลานี้ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะเพื่อที่จะไปยังดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ไม่เคยมีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ ลูกๆ มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อทำตามศรัทธาของท่านและเพื่อกลายเป็นเทพที่สูงส่งที่สุด ความรู้ที่ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ใดๆ ได้มีการแสดงให้เห็นว่าบราห์มาออกมาจากสะดือของวิษณุ แล้วเขาก็ถูกแสดงให้เห็นว่าถือคัมภีร์ไว้ในมือของเขา พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อกำลังบอกลูกถึงตอนเริ่มต้น, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างทั้งหมดผ่านบราห์มา พ่อผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มีการร้องเพลงว่า: เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้น ความมืดของความไม่รู้ก็ถูกขจัดออกไป ไม่มีความโง่เขลาหรือไม่รู้ในยุคทอง เมื่อบาร์ตเป็นดินแดนแห่งสัจจะ บาร์ตมีค่าเช่นเพชร มีปราสาทราชวังประดับประดาด้วยเพชรพลอย ฯลฯ เวลานี้ผู้คนไม่มีเพียงพ่อแม่แต่จะกิน ใครจะทำให้โลกที่ล้มละลายกลับมาดีมีค่าเพียงพ่ออีกครั้ง? นี่เป็นงานของพ่อผู้เดียว พ่อรู้สึกเมตตา ท่านพูดว่า: พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อทำให้มนุษย์ธรรมดากลายเป็นนารายณ์ และจากผู้หญิงธรรมดากลายเป็นลักษมี ผู้ปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธาคือพ่อผู้เดียว พ่อปลดปล่อยลูกจากกรงขังของราวันและพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ผู้คนทั้งหลายในโลกนี้ที่กลายเป็นบราห์มินจะกลายเป็นเทพชื่อของบราห์มาเป็นที่รู้จักกันดีมากด้วยเช่นกันว่าประชาบิดาบราห์มา ลูกๆ บราห์มินเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดเช่นกัน ลูกกำลังทำงานรับใช้ทางจิตที่แท้จริงของบาร์ต ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อท่านที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีวิธีอื่นใดที่จะกลับมาบรสิทุธิจากไมบรสิทุธิ เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงท่านที่อัลลอยจะถูกเผา ช่างทองรู้วิธีที่จะทำให้ทองแท่งกลายเป็นทองปลอม พวกเขาผสมเงิน, ทองแดง หรือเหล็กเข้าไปในทองและเพื่อให้ทองนั้นมีค่าน้อยลง ลูกเองก็สะโตประธานแล้วอัลลอยก็ค่อยๆ ปะปนเข้าไปในลูกทีละน้อย เวลานี้ลูกได้กลับมาตาโมประธาน เวลานี้ลูกต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง แล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถไปยุคทองได้ พ่อพูดว่า: อย่าจดจำผู้มีร่างกาย! ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของ

ลูก อย่าจดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียวแล้วลูกจะกลายเป็นนายของดินแดนสวรรค์ มีสวรรค์,ดินแดนของวิษณุและตอนนี้
เป็นดินแดนของราวัน จะกลายเป็นดินแดนของวิษณุอีกครั้งอย่างแน่นอน พ่อมาเพื่อยกระดับผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาเหล่า
ด้วยเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: พ่อมาเมื่อมีความรู้ศีลธรรมอย่างที่สุด สิ่งนี้หมายถึงบาร์ต ฉันท,พ่อผู้เดียวชีวาคือผู้ประทาน
หลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ชีวา, รุตรา ทั้งหมดเป็นชื่อของท่าน พวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่ท่าน พ่อ
พูดว่า: พ่อมีชื่อจริงเพียงชื่อเดียว-ชีวา พ่อคือชีวาและลูกคือชาลิแกรมซึ่งเป็นลูกๆ ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมาครั้งวงจร เวลานี้
จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! โดยการรู้จักพ่อผู้เดียวที่ลูกจะรู้ทุกสิ่งจากพ่อ นั้น ลูกจะกลายเป็นนายมหาสมุทรแห่ง
ความรู้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามศรัทธาและกลายเป็นเทพที่สูงส่งที่สุด ทำงานรับใช้ทางจิตที่แท้จริงของทั้งโลก กลายเป็นผู้ช่วยของพ่ออย่างเต็มที่
ในการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป

2. เพื่อที่จะทำให้ดวงวิญญาณเป็นทองแท้ อย่าจดจำผู้มีร่างกายใดๆ นอกจากพ่อเท่านั้น มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อจาก
เหนือโลกนี้

พร: พร: ขอให้ลูกประหยัดเวลาและความคิดของลูกด้วยการสำรวจตนและกลายเป็นผู้เอาชนะอุปสรรค
สิ่งประดิษฐ์ที่ทรงพลังใหม่ ๆ ลูกสร้างขึ้นได้ดิน ยิ่งสำรวจตน นั่นคือ ยิ่งลูกอยู่ใต้ดินมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่ง
ได้รับการปกป้องจากบรรยากาศมากเท่านั้น และพลังในการไตร่ตรองของลูกก็จะเพิ่มมากขึ้น และลูกจะอยู่
อย่างปลอดภัยจากอุปสรรคของมายาด้วยเช่นกัน ในขณะที่เอาใจใส่ต่อสิ่งภายนอก จงอยู่อย่างสำรวจตน
ร่าเริงเบิกบาน และเป็นภาพลักษณ์ของการดึงดูด ฝึกฝนสิ่งนี้ในขณะที่แสดงการกระทำ และก็จะประหยัด
เวลาของลูก และลูกจะประสบความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่กว่า

คติพจน์: อย่ากลัวความเจ็บป่วยของลูก แต่จงกินผลไม้ ยา และบอกเล่าความเจ็บป่วยนั้น

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งอันล้ำค่าของมาเตซวารีจ

ผู้คนเข้าสู่นิมิตได้อย่างไร?

ปรัชญาของการเข้าสู่ภวนั้นละเอียดอ่อนมาก พวกเขาไปด้วยพาหนะของสิ่งมีชีวิตภายในที่ละเอียดอ่อนแล้วก็กลับมา เช่น
เดียวกับที่มีคนไปห้องทัวร์ที่โหล่งแห่งข้างนอก ไม่ใช่ว่าเมื่อลูกไปเที่ยวเช่นนั้นแล้วก็ตาย แต่ลูกไปที่นั่นแล้วก็กลับจาก
ที่นั่นใช่ไหม? ดังนั้นที่นั่นเช่นกัน ดวงวิญญาณนั้นออกจากร่างของเธอและไปห้องทัวร์กับพาหนะของร่างกายภายในที่
ละเอียดอ่อน บางครั้งดวงวิญญาณนั้นก็เหมือนนกที่โบยบิน เป็นหน้าที่ของพระเจ้าที่จะดึงเชือกของคนนั้นและให้นิมิตอัน
สูงส่งแก่คนนั้น ตัวอย่างเช่น ในตอนกลางคืน เมื่อเราดวงวิญญาณละวางจากร่างกายของเราและเข้าสู่เส้นทางแห่งความ
สุขหรือเข้าสู่สภาพแห่งความฝัน ร่างกายก็สงบในตอนนั้น และดังนั้นเราจึงลืมร่างกายและศาสนาของร่างกายเรา
อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าร่างกายของเราจะตายไปแล้ว เมื่อเราตื่นขึ้นมามีอีกครั้ง เราก็จำสภาพของเราในตอนกลางคืน ใน
ระหว่างความฝันและเราพูดถึงความฝันนั้น ในทำนองเดียวกันโดยการมีโยคะกับพระเจ้า ท่านนำดวงวิญญาณเข้ามาใน
การเดินทาง จากนั้นเมื่อลูกออกจากภวนั้น ลูกก็จำนิมิตที่ลูกเห็น ลูกบอกเล่าและพูดสิ่งที่ลูกเห็นที่นั่น ความฝันอาจเป็นรา
โจกุนีหรือทาโมกุนีก็ได้ แต่ภวนั้นเป็นสภาพสะโตกุนีด้วยเช่นกัน ร่างกายไม่ได้ตายในการเข้าภวนั้น แต่การรับรู้ของ
ร่างกายทั้งหมดจะหายไป เมื่อมีคนได้รับคลอโรฟอร์ม เขาจะลืมจิตสำนึกทั้งหมดของร่างกาย ตัวอย่างเช่น เมื่อแพทย์ทำให้
ส่วนต่างๆ ของร่างกายของใครบางคน "ตาย" พวกเขาทำได้โดยการฉีดยา แต่อวัยวะประสาทสัมผัสอื่นๆ ของร่างกายยังคง
ทำงานอยู่ ดังนั้นภวนั้นก็เหมือนกันที่ดวงวิญญาณนั้นโบยบินไปแล้วกลับมา แต่ร่างกายไม่ตาย พระเจ้าและไม่ใช้มนุษย์คน
ใดที่มีพลังที่จะดึงเชือกของสำนึกกู้อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อรับใช้ลูก ลูกต้องกลับมาทัดเทียมกับพ่อและรับใช้ทุกคนอื่นด้วยเช่นกัน
- คำถาม:** ความคิดพิเศษใดที่บรรพบุรุษบาบามี ที่ชีบบาบาพูดว่า: *รอและดู! อย่าได้กังวลเกี่ยวกับสิ่งใด?*
- คำตอบ:** บาบามีความคิดว่า:เวลานั้นกำลังจะเปราะบางอย่างยิ่ง แน่หนอนที่ลูกๆ นั้นจะต้องมาหาพ่อเพื่อรับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ลูกๆ มากมายเหล่านี้ทั้งหมดจะอยู่ที่ไหนเมื่อพวกเขาจะมา? จะต้องมีการสร้างอาคารมากมาย ชีบบาบาพูดว่า: *รอและดู!* พวกเขาจะมาและอยู่ที่นั่นอย่างแนบแน่นเช่นที่พวกเขาเคยทำในวงจรที่แล้ว อย่าได้กังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้น! เพียงเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียน! มานมานะบาฟ! ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาอยู่เหนือวงจรกรรม
- เพลง:** จากการได้พบท่าน เราได้พบทั้งโลก ผืนดิน ท้องฟ้า ทุกสิ่งเป็นของเรา

โอมซานติ แม้แต่พ่อก็พูด ลูกๆ โอมซานติ ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะพูดอะไร? ท่านพูดกับลูกๆ: โอมซานติ และท้าวัม (สิ่งเดียวกันนั้นใช้ได้กับลูกด้วย) โอ ลูกๆ ลูกเองคือตัวแห่งความสงบ ลูกคือ*นาย*ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถพูดสิ่งนี้ มีคำกล่าวไว้ว่า:อีกาเป็นเช่นไร ลูกๆ ของมันก็เป็นเช่นนั้น ลูกๆ รู้ว่าลูกเป็นเช่นเดียวกันกับบาบา พ่อพูดว่า: พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกคือ*เจ้า*มหาสมุทรแห่งความรู้ นั่นหมายถึงลูกคือแม่น้ำ มหาสมุทรเองนั้นก็มิใช่ลูกๆ มีแม่น้ำใหญ่ บึงใหญ่และทะเลสาบขนาดใหญ่ด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นไม่มีชีวิต ในขณะที่ลูกนั้นมีชีวิต ลูกได้ออกมาจากมหาสมุทร ลูกสาวบางคนก็ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ เพราะลูกสาวนั้นไม่ได้รับการศึกษา ครั้งหนึ่งบาบาได้ถามว่า: น้ำตาล(sugar)ทำมาจากอะไร? น้ำตาลโตนด(jaggery)ทำมาจากอะไร? พวกเขาพูดว่า: น้ำตาลโตนดทำมาจากอ้อยแดง และน้ำตาลนั้นทำมาจากอ้อยขาว พวกเขาเห็นว่าสาธิตเหล่านี้ไม่มีการศึกษา! บาบากำลังอธิบายสิ่งที่ยิ่งใหญ่มาแก่ลูก แม่น้ำออกมาจากมหาสมุทร ประชากรกำลังเพิ่มพูนขึ้นและดังนั้นจึงต้องการน้ำอย่างมาก พวกเขาเฝ้าแต่สร้าง*คลอง*งาหลามากมาย ลูกๆ ควรที่จะเพียงแต่คิดว่าลูกจะชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร ขณะที่กำลังนั่ง เดินเหินเคลื่อนไหวไปทั่วและทำทุกสิ่ง ได้มีคำกล่าวไว้ในเพลงว่า: บาบานั้นจะประกาศสิทธิในมรดกของอาณาจักรของโลกจากท่าน จะไม่มีใครสามารถแย่งชิงสิ่งนี้ไปจากเรา อาณาจักรนั้นจะคงอยู่อย่างถาวรถึง 21 ชาติเกิด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อให้โชคแห่งอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดของเราแก่เรา ท่านทำให้เรามีค่าควรแก่การปกครองอาณาจักรและท่านทำให้เราบริสุทธิ์ ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! พวกเขาไม่ได้กำลังเรียกหากฤษณะ พวกเขากำลังเรียกหาพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน เมื่อพวกเขาพูดว่า: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา” ไม่ใช่กฤษณะแต่เป็นดวงวิญญาณสูงสุดที่พวกเขาเก็บไว้ในสติปัญญาของเขา พ่อมาและอธิบายทุกสิ่ง เวลานั้นลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ผู้เดียวนั้นไม่ใช่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา ลูกรู้ว่าชีบบาบาที่ไม่มีตัวตนเข้ามาในร่างนี้ของบรรพบุรุษมาและสอนเรา ได้มีการจดจำกันว่า:พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปผ่านร่างบรรพบุรุษมา การทำลายได้เกิดขึ้นหลังจากการก่อตั้ง สิ่งนี้พิสูจน์ว่าท่านมาในโลกเก่า โลกใหม่นั้นก่อตั้งขึ้นผ่านบรรพบุรุษมาและศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนถูกทำลายผ่านขงก้า ในยุคทองเคยมีเพียงศาสนาเดียว ในขณะที่เวลานี้มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน วงจรงาหลา เป็นสิ่งที่บอกของเหล่าเทพผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่ช่วงเวลาของศาสนาเดียว ลักษณะและนารายณ์นั้นกล่าวได้ว่าเป็นนายของโลก นายแห่งสวรรค์คือนายแห่งโลก เวลานั้นสิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ พ่อพูดว่า: ลูกๆ มานมานะบาฟ! ลูกๆ ถูกเตือนครั้งแล้วครั้งเล่าให้จดจำพ่อและมรดกของลูก! อย่าได้ลืมสิ่งนี้เช่นที่ลูกลืม*ประเด็น*อื่นๆ ทั้งหมด นี่คือการประเด็นหลัก เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านบอกลูกถึงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ลูกเคยสะโตประธาน เวลานั้นลูกได้กลับมาตาโมประธานและไม่บริสุทธิ์ ลูกเคยใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เวลานั้นอีกครั้งหนึ่งที่ลูกต้องกลับมาสะโตประธาน เพียงเมื่อลูกได้กลับมาสะโตประธานเท่านั้นลูกจึงจะสามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์13ดี โลกที่ไม่มีตัวตนนั้นบริสุทธิ์ และโลกที่มีตัวตนนั้นก็บริสุทธิ์ด้วย นี่คือการโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นดวงวิญญาณนั้นตาโมประธานและร่างกายก็ตาโมประธานด้วยเช่นกัน นี่คือการละเล่นของโลก บรรพบุรุษและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นก็รวมอยู่ในสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน วงจรโลกหมุนไปที่นี้ ยุคทองและยุคเงินอยู่ที่นี้ สิ่งเหล่านั้นไม่ได้ตั้งอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือในโลกที่ไม่มีตัวตน สิ่งเหล่านั้นคงอยู่ที่นี้เท่านั้น นี่เรียกว่าโลกมนุษย์และนั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนของดวงวิญญาณ อีกหนึ่งนั้นคือโลกที่ละเอียดอ่อนของบรรพบุรุษมา วิษณุและขงก้า ประชากรของโลกที่มีตัวตนนั้นใหญ่โตมาก ประชากรโลกนั้นก็มีเล็กน้อยอย่างยิ่งในยุคทอง มีเพียงศาสนาเดียวที่นั่น เมื่อผู้คนพูดว่า มีปีศาจที่นั่นด้วย สิ่งเหล่านั้นก็เป็นเพียงการพูดเท็จ ลูกเข้าใจว่าการก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายโลกเก่าได้รับการจดจำ *สวรรค์*

ยุคทองนั้นจะมีการก่อตั้งและทุกสิ่งอื่นจะถูกทำลาย ลูกกำลังรับใช้กับพ่อด้วย พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกๆ เท่านั้น ผู้เดียวนั้นคือ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านเห็นว่าลูกๆ ของท่านนั้นมีความสุข และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านรู้สึกเมตตาพวกเขา ท่านคือ พ่อที่มีความเมตตา เวลานั้นมีความไม่สงบอยู่ทั่วทั้งโลก ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวที่สามารถนำความสงบมา มีหฐโยคีมากมาย พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ พวกเขาบอกสิ่งผิดๆ แก่ผู้คน ในความเป็นจริงต้องมีความสะอาดในดวงวิญญาณ อัลลอยนั้นถูกปะปนลงไป ในดวงวิญญาณและไม่มีใครรู้อะไร มีคำกล่าวว่านี่คือ ดวงวิญญาณบาป เพราะเขาได้ทำบาปมากมาย ผู้นี้คือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่หรือดวงวิญญาณบุญ พวกเขาจะไม่วันพูดว่า “ดวงวิญญาณสูงสุดที่ยิ่งใหญ่” พวกเขาจะพูดว่าชั้นยาสน์ชั้นนี้คือดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ เพราะพวกเขาได้ละทิ้งทุกสิ่งไปแล้ว เวลานั้นพ่ออธิบายแก่ลูก: ไม่สามารถมีใครนอกจากพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดที่ชำระดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ไม่สามารถมีดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ใดในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นกำลังมีการเพาะปลูกต้นอ่อน จะมีการเติบโตที่ละน้อยๆ ลัทธิศานิกายเล็กๆ เหล่านี้ ฯลฯ เป็นเพียงกิ่งก้าน ไม่ได้อาศัยความเพียรพยายามใดสำหรับสิ่งเหล่านั้น พวกเขาให้มนตราที่หลากหลาย นี่ก็เป็นมนตราที่ฝึกฝนจิตใจด้วย และด้วยสิ่งนี้ที่ลูกเอาชนะกิเลสทั้งห้า ผู้คนก็พร่ำมนตรา “ราม ราม” แต่ไม่มีคุณประโยชน์ใดด้วยสิ่งนั้น ที่นี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป และลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ การจดจำระลึกถึงนั้นก็เรียกว่าโยคะด้วย โยคะโบราณของบาร์ตันนั้นเป็นที่รู้จักอย่างมาก เป็นด้วยโยคะนี้ที่ลูกได้รับชัยชนะเหนือโลก ราชาโยคะของบาร์ตันนั้นเป็นที่รู้จักอย่างมาก ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูก ลูกคือบราห์มา कुमार และกุมารี บีเค ต้องคงอยู่ที่นี้ อย่างแน่นอนที่ลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มาต้องอยู่กับบราห์มา สกูลบราห์มินั้นอย่างแน่นอนที่เป็นที่ต้องการ สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นสกูลบราห์มินที่สูงส่งที่สุด เวลานั้นลูกคือบราห์มินและแล้วลูกก็จะเปลี่ยน ลูกนั้นดีลังกา ลูกกลายเป็นบราห์มินจากศุทรและเวลานี้ลูกจะกลายเป็นเทพ และแล้วก็ป็นนักรบ ฯลฯ เวลานั้นพ่ออธิบาย: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน นี่คือนั่นที่เล็กมาก คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าบาปกำลังบอกนัยสำคัญ ของ 84 ชาติเกิดแก่ลูก ต้องมีปัญหามากของ 84 ชาติเกิดไม่ใช่ 8.4 ล้านชาติเกิด ไม่มีใครรู้อะไร ไม่มีใครสามารถให้การคิดคำนวณของ 8.4 ล้านชาติเกิดแก่ลูกได้ มนุษย์นั้นวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณมาจากเบื้องบนเพื่อเล่น *บทบาท* ของเขา ตั้งแต่ยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก พวกเขาใช้แต่มา ทุกดวงวิญญาณเล่น *บทบาท* ของเขาเอง มนุษย์ไม่รู้สิ่งเหล่านี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่รู้อะไรเหล่านี้ มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด หรือ *พระเจ้า, พ่อ* เมื่อลูกพูดว่า “*พระเจ้า, พ่อ*” สติปัญญาก็ตรงไปหาชีวิตที่ไม่มีตัวตน ผู้มีชีวิตทุกคนนั้นมีพ่อใช้ไหม? ดวงวิญญาณก็ละร่างหนึ่งแล้วใช้อีกร่างหนึ่ง ชื่อของพ่อที่ไม่มีตัวตนคือ ชีวา ลูกเองเพียงแต่มีชื่อเดียว: ดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตาม ร่างกายนั้นก็ยังมีชื่อแตกต่างมากมาย พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเข้ามาในร่างและพูดความรู้ ท่านไม่สามารถพูดความรู้โดยไม่มีร่าง พ่ออธิบาย: ผู้ที่มีชื่อของเขาเอง พ่อไม่มีชื่อของร่างกาย พ่อไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด พ่อเข้ามาในผู้นี้ และแม้แต่เขาก็ไม่ได้รู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ไม่มีวันที่หรือเวลาที่ลูกกำหนดไว้ ใช่ พ่อมาในตอนสิ้นสุดของวงจร นั่นคือ ในระหว่างกลางคืน เวลานั้นคือกลางคืน โลกของผู้ไม่บริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อทำให้โลกบริสุทธิ์ นั่นคือนากลางวันมา แม้แต่ผู้นี้ก็ไม่ได้รู้ว่าเมื่อไรที่บาปได้เข้ามาในเขา ใช่ เขาเคยได้นิมิตของการทำลาย ผู้คนมากมายก็เข้ามา พวกเขาไม่สามารถระบุวันที่ เวลาหรือช่วงนาที่ได้ ผู้คนกราบไหว้บูชาคุณลักษณะและแสดงว่าการเกิดของเขานั้นเกิดขึ้นในระหว่างกลางคืน พวกเขาได้แสดงเวลาที่ลูกกำหนดไว้อย่างแม่นยำเป็น *นาที* พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีตัวตน การเกิดของพ่อไม่เหมือนการเกิดของทุกคนอื่น การเกิดของพ่อนั้นสูงส่งและพิเศษสุด พ่อเข้ามาในผู้นี้และแล้วก็กลับไป ไม่มีใครเชื่อว่าได้ตลอดทั้งวัน เมื่อใดก็ตามที่ลูกๆ จดจำพ่อ พ่อก็ปรากฏตัว พ่อมาและพบปะกับลูกๆ แล้วพูดด้วยเช่นกันว่า “*Good morning*” เช่นที่เมื่อผู้คนพบกันและกัน พวกเขาพูดคำว่า “ราม ราม” หรือ “นมัสเต” พ่อทางจิตที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่กำลังอธิบายแก่ลูก พ่อคือพ่อของลูกๆ ทั้งหมด ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้อง เป็นลูกๆ ของชีวาบาบา ปรัชญาของความสุขก็จะขึ้นสูงอยู่ภายในลูกๆ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาและกำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเราแก่เรา พ่อรู้สึกเป็นสุขอย่างยิ่งเมื่อท่านเห็นลูกๆ มีลูกๆ มากมาย! ลูกๆ รู้ว่าบาปกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์และให้อาณาจักรแก่ลูก ปวงประชา ก็จะพูดด้วยเช่นกันว่า “นี่คืออาณาจักรของเรา!” เช่นที่ชาวบาร์ตันพูดว่า “บาร์ตันคือประเทศของเรา!” ราชาและปวงประชาทั้งหมดก็พูดว่านั่นเป็นประเทศของเขา เวลานั้นลูกๆ คือชาวรกรและแล้วก็กลายเป็นชาวสวรรค์ จดจำพ่อและมรดก! พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกไม่สามารถมาและอยู่ที่นี้ หากทุกคนนั้นจะวิ่งมาที่นี่ บาบาจะนำลูกทั้งหมดไว้ที่ใด? ลูกๆ มากมายนั้นจะมาที่นี่ทั้งหมดในคราวเดียวกันได้อย่างไร? ลูกทั้งหมดในทุก *ศูนย* นั้นจะมาในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? พวกเขาจะอยู่ที่ไหน? เป็นเรื่องยาก แต่ละวันจำนวนลูกๆ ก็เพิ่มแต่เพิ่มพูน บางแผนต้องถูกสร้างขึ้นสำหรับสิ่งนี้ อาคารทั้งหมดโดยรอบที่นี่จะต้องถูกครอบครอง จะมีการถามเจ้าของที่ดินว่าพวกเขาต้องการทำอะไร เมื่อเวลามาถึงก็จะต้องมีการซื้ออาคารเหล่านั้น ไม่มีเรื่องของเงินทอง เวลานั้นกำลังจะเปราะบางอย่างยิ่ง พ่อและลูกๆ นั้นไม่สูญสลาย ท่านให้สมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลายแก่ลูกๆ ลูกๆ มากมายจะต้องการมาที่นี่ บาบาคิดถึงว่าจะให้พวกเขา

จำนวนมากมายไปอยู่ที่ไหน ชีพบาบาพูดว่า: เหตุใดลูกจึงวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้น *เพียงแต่รอและดู!* เพียงเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนต่อไป! มานมานะบาฟ! ลูกๆ ควรจะสำนึกรู้ว่าเวลานี้ลูกต้องไปถึงสภาอยู่เหนือปวงกรรมของลูกและกลับมาสะโตประธาน เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งซึ่งชีพบาบบอกลูกนั้นง่ายดายอย่างยิ่ง เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างที่สุด: เพียงแต่จดจำบาบา เมื่อลูกว้าวคิดถึงแม่ของมัน มันก็ส่งเสียงร้อง นั่นคือสัตว์ ลูกๆ เองนั้นก็เคยร้องหาด้วย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ทุกคนก็จะร้องหามากยิ่งขึ้น: พวกเขาจะจดจำพ่ออย่างมาก เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าบาบาได้มาแล้ว การทำลายต้องเกิดขึ้น จะมี*ภัยพิบัติทางธรรมชาติ*ด้วยเช่นกัน ทุกคนก็เฝ้าแต่บราและทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน พวกเขาใช้จ่ายเงินทองมากมายในการผลิต*ระเบิด* ฯลฯ มีการลงทุนค่าใช้จ่ายมากมาย จะมีการครอบคลุมค่าใช้จ่ายทั้งหมดนั้นได้อย่างไร? ผู้คนนั้นกลัวตายแต่พวกเขาก็จะไม่หยุดการผลิต*ระเบิด* จะมีสงครามด้วย*ระเบิด* เวลานี้พวกเขาได้ทำระเบิดเช่นนั้นที่ผู้คนตายเมื่อได้มีการทิ้ง*ระเบิด* เริ่มแรกเคยใช้*เวลา*ที่จะทำสิ่งต่างๆ แต่เวลานี้สิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนกับ “*การผลิตของทุกหนึ่งนาที*” (*A motor a minute*) พวกเขาเฝ้าแต่ทำทุกสิ่งอย่างเร็วมาก! พวกเขาจะไม่ทำระเบิดเพียงไม่กี่ลูกเท่านั้น! ลูกๆ รู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย เวลานี้ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด กิตะนั้นเป็นไปสำหรับลูกผู้คนของบารัต กิตะเป็นคัมภีร์ของศาสนาเทพ ที่เหลือทั้งหมดนั้นมีความสำคัญน้อยลงไป สิ่งเหล่านั้นไม่ได้รับการจดจำ ศาสนาบราห์มินคือศาสนาที่สูงส่งที่สุด เป็นหน้าที่ของพราหมณ์ที่จะถ่ายทอดเรื่องราวทางศาสนา ลูกสามารถพูดว่าลูกคือบราห์มา कुमार และกุมารี เป็นลูกๆ ของบราห์มา และลูกกำลังได้รับมรดกของปู่ของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และ*สวัสดีตอนเช้า* จากแม่พ่อ

บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เข้าใจทุกความลับของ*ละคร* อย่าได้กังวลเกี่ยวกับสิ่งใด! เฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียน คงอยู่ใน “มานมานะบาฟ” และมีการใส่ใจเกี่ยวกับการกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม ทำให้ตนเองสะโตประธาน

2. เราดวงวิญญาณคือพี่น้อง ลูกๆ ของชีพบาบา คงรักษาความสุขที่ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากชีพบาบา

พร: ขอให้ลูกมีค่าและเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิमितและพิสูจน์สิ่งนี้โดยการนำคำสอนทั้งหมดไปสู่การปฏิบัติ ลูกๆ ไม่เพียงแต่เก็บคำสอนไว้ในสติปัญญาของตนในรูปแบบของคำสอนเท่านั้น แต่ยังนำคำสอนเหล่านั้นไปสู่การปฏิบัติและคงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของตัวแห่งความรู้ ตัวแห่งความรัก และตัวแห่งความปีติ ผู้ที่นำทุกประเด็นของความรู้ไปสู่การปฏิบัติสามารถอยู่อย่างมั่นคงในรูปของจุด เป็นเรื่องง่ายที่จะคิดหรือพูดเกี่ยวกับประเด็นใดประเด็นหนึ่ง แต่การเป็นเช่นนั้นและให้ประสบการณ์นั้นกับดวงวิญญาณอื่นคือการพิสูจน์สิ่งนั้น นั่นคือสิ่งที่มีค่าและกลายเป็นภาพลักษณ์ของการให้นิमित

คติพจน์: เพิ่มพลังสมาธิ แล้วจิตใจและสติปัญญาที่แรร้อนจะหยุดลง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกโชคดียังยิ่งเพราะพระเจ้ากำลังให้การศึกษากับลูกที่ไม่มีใครได้ศึกษามาก่อน แม้แต่ฤๅษีหรือมุนี
- คำถาม:** ชะตากรรมใดในละครที่ลูกๆ รู้แต่ผู้คนทั้งโลกไม่รู้?
- คำตอบ:** ลูกรู้ว่าเปลวไฟของการทำลายกำลังจะปรากฏขึ้นจากไฟบุษยัญของความรู้ของรูตรา ทั้งหมดของโลกเก่าเวลานี้กำลังจะถูกส่งเวกลงไปในไฟบุษยัญนี้ ไม่มีใครสามารถขัดขวางชะตากรรมนี้ได้ นี่คือนิพพานที่ซึ่งมาถูกส่งและเครื่องประกอบทั้งหมดจะถูกส่ง เราจะไม่กลับมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ นี่ไม่ได้เรียกว่าชะตากรรมที่ลูกสร้างโดยพระเจ้า แต่เป็นชะตากรรมที่ได้สร้างไว้แล้วในละคร
- เพลง:** มองดูใบหน้าของลูกในกระจกของหัวใจของลูก

โอม ชานติ ลูกๆ เป็นมนุษย์ นี่คือนิพพานของมนุษย์ เวลานั้นลูกเป็นมนุษย์ผู้เป็นของศาสนาพราหมณ์ พ่อให้คำสอนแก่ดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณเวลานั้นตระหนักถึงศาสนาดั้งเดิมของลูก: ฉัน ดวงวิญญาณ ทำให้ร่างกายนี้ทำงาน นี่คือนิพพานของดวงวิญญาณ เช่นที่พ่อชี้พาดูเวลานี้ ดังนั้นลูกดวงวิญญาณก็กำลังชี้พาดู (ร่างกาย) ด้วยเช่นกัน เป็นเพียงดวงวิญญาณที่ได้ลิ้มความรู้ของการเป็นตัวของความสงบและสิ่งที่อยู่อาศัยของพวกเขาคือโลกที่ไม่มีตัวตน เราได้รับร่างกายเหล่านี้ที่นี้ พุดกับตัวลูกเองในวิธีนี้ พ่อพุดว่า: ลูกดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ ถ้าลูกต้องการนั่งในความสงบ และแล้วจึงพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกสามารถนั่งในความสงบชั่วครู่ ผู้คนร้องขอความสงบ ดวงวิญญาณพุดว่า: จิตใจต้องการความสงบ อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่รู้ว่าคุณเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาได้ลิ้มสิ่งนี้ มีเรื่องราวของราชินีที่ค้นหาสร้อยคอที่อยู่รอบคอของเธอทุกหนแห่ง พ่ออธิบายว่า: ความสงบคือศาสนาดั้งเดิมของลูก ลูกๆ เข้าใจว่าลูกดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบและลูกได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก เมื่อลูกละวางจากอวัยวะเหล่านี้ ลูกดวงวิญญาณก็มีความสงบ ดวงวิญญาณสามารถคงอยู่ในศาสนาแห่งความสงบของเขาเป็นเวลานานเท่าที่เขาต้องการ ถ้าลูกไม่ต้องการทำงานด้วยร่างกายของลูก ก็เพียงแต่นั่งลงอย่างสงบ นี่คือนิพพานที่แท้จริง ลูกไม่ต้องค้นหาสิ่งนี้ ศาสนาดั้งเดิมของลูกคือความสงบ เวลานั้นลูกกำลังเล่นบทบาทของลูกที่นี่ ลูกได้มาจากรู้ว่าลูกได้เล่นบทบาท 84 ชาติเกิดของลูกแล้ว ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับวงจรของ 84 ชาติเกิด เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ แรกสุดเราเคยเป็นราชาและปวงประชาของสุริยวงศ์ และแล้วเราก็เข้าไปสู่จักรวรรดิและราชวงศ์พ่อค้าแล้วก็ราชวงศ์ศูทร เวลานั้นเราต้องกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์อีกครั้ง เวลานั้นลูกๆ รู้ตอนต้นตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกโชคดียังยิ่ง พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างถูกต้องแม่นยำ นี่คือนิพพานของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ อธิบายแก่ทุกคนว่าผู้ประทานครุการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือผู้เดียว เวลานั้นลูกรู้ว่าบาปกำลังทำให้ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ผู้คนภายนอกไม่รู้สิ่งเหล่านี้เลย เพียงลูกบราห์มาภุมารและกุมารเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ บ้างก็ถามลูกปีศาจลูกรู้อะไร ควรมีการทดสอบเพื่อหาความจริงว่าใครบางคนเป็นพราหมณ์หรือไม่ ถ้าลูกเป็นลูกของพราหมณ์ ลูกต้องรู้เกี่ยวกับวงจรโลกอย่างแน่นอน ลูกรู้จักพ่อผู้สร้างหรือไม่? ฤๅษีและมุนีไม่รู้จักทั้งผู้สร้างและสิ่งสร้างเลย ดังนั้นพวกเขาคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกด้วยเคยเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกก็ไม่รู้จักพ่อผู้สร้างหรือตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างด้วย เป็นผู้ที่ไม่มีการศึกษาที่จะไปโรงเรียน แล้วพวกเขาก็จะพุดว่าพวกเขาได้เรียนรู้สิ่งนี้และสิ่งนั้นที่โรงเรียน เวลานั้นลูกกำลังศึกษาการศึกษาของพระเจ้า พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก สติปัญญาของลูกควรเข้าใจสิ่งนี้ เพียงชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้าง ในคัมภีร์กล่าวไว้ว่า รูตราได้สร้างไฟบุษยัญของความรู้ อย่างไรก็ตามไม่มีความแตกต่างระหว่างรูตราและชีวา ดวงวิญญาณสูงสุด มีการกล่าวไว้ด้วยเช่นกันว่าเปลวไฟของการทำลายปรากฏออกมาจากไฟบุษยัญของความรู้ของรูตรา เป็นเพียงคำว่าพวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะแทนชื่อของรูตราชีวา นี่เป็นกิตติเดียวกัน พวกเขาพุดว่าเปลวไฟของการทำลายปรากฏออกมาจากไฟบุษยัญของความรู้ ดังนั้นไฟบุษยัญนี้เป็นไปเพื่อการได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเอง โลกเก่าจะถูกส่งเวกลงไปในไฟบุษยัญนี้ พวกเขาใส่สิ่งส่งเวททั้งหมดของพวกเขาไปในไฟบุษยัญ พวกเขาส่งเวททุกสิ่ง ดังนั้นทั้งหมดของโลกเก่าจะถูกส่งเวทลงไปในไฟบุษยัญของความรู้ของรูตรา เวลานั้นลูกกำลังศึกษาราชโยคะ ลูกจะไม่กลับมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ โลกนี้จะถูกทำลาย ลูกจะรู้ว่าจะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วย ความรู้ทั้งหมดควรจะนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูก ชีพบาบาพุดว่า: เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของพ่อ พ่อคือสัจจะผู้มีชีวิตและมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านรู้ตอนต้น ตอนกลาง.และตอนจบ

ของโลก ฤๅษีและมุนีพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักทั้งผู้สร้างและสิ่งสร้าง เมื่อผู้คนถามลูกว่าลูกได้รับอะไรที่นี้ บอกพวกเขาว่า: ฤๅษีและมุนีที่ยิ่งใหญ่ได้พูดว่าพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้เราอยู่ในสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ ไม่มีใครนอกจากพ่อ ผู้สร้าง สามารถอธิบายความลับของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เพียงผู้สร้างเท่านั้นสามารถอธิบายสิ่งนั้น ลูกรู้ว่ามิดราซินีผึ้งที่ผึ้งตัวอื่นทั้งหมดติดตามเธอ พวกเขามีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับราชินีผู้เป็นแม่ เมื่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมา ท่านก็พาลูกๆ ทั้งหมดกลับไปกับท่าน ลูกรู้ว่าบาบาได้มาและท่านจะพาเราดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปกับท่านไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ แล้วบทบาทของเราก็จะเริ่มขึ้นอีกครั้งในยุคทอง เวลานี้เรากำลังประกาศสิทธิในสถานภาพเทพนี้เพื่อที่จะเล่นบทบาทเหล่านั้น ลูก, มนุษย์ มาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพของเทพ คุณธรรมทั้งหมดต้องถูกสร้างสมที่นี้ ลูกต้องกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ไม่มีใครสามารถเห็นพวกเขา นอกจากในเทพนิมิต ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกจะกลายเป็นเทพแห่งสุริยวงศ์ สถิติปัญญาของลูกตระหนักรู้ว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์ถูกก่อตั้งขึ้นอย่างไร เคยมีอาณาจักรของเทพในยุคทอง แต่ผู้คนได้วาดภาพปีศาจร้ายๆ ไว้แม้แต่ในอาณาจักรของเทพ ไม่มีใครรู้ว่าบาร์ตเคยบริสุทธิ์เพียงใด ผู้คนร้องสรรเสริญว่า: ท่านเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม... พวกเขาแม้กระทั่งก้มศีรษะของพวกเขาเบื้องหน้ารูปปั้นของเหล่าเทพ วัดมากมายถูกสร้างขึ้นให้แก่เหล่าเทพ แต่พวกเขาไม่รู้ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของยุคทองได้ถูกก่อตั้งขึ้นอย่างไรหรือเมื่อใด บาร์ตที่เคยสูงส่งอย่างมากกลับมادت้อได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขารู้ว่าชะตากรรมได้ถูกสร้างไว้เรียบร้อยแล้ว ชะตากรรมของอะไร? พวกเขาไม่แม้แต่จะเข้าใจสิ่งนี้ ถ้าพวกเขาเข้าใจชะตากรรมของละคร พวกเขาจะเข้าใจว่าใครคือผู้สร้างและผู้กำกับของละคร พวกเขาเพียงแต่พูดว่านั่นเป็นลิขิตของพระเจ้า เมื่อคนหนึ่งพูดถึงละครเขาควรจะรู้ตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของละครนั้นด้วย ลูกไม่สามารถรู้ละครได้ด้วยเพียงแค่การอ่านหนังสือ ลูกต้องไปและไปดูละครนั้น ได้ถูกพิมพ์ไว้ในหนังสือพิมพ์ว่ามีการแสดงเกี่ยวกับกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะ อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนั้นได้โดยที่ไม่เห็นสิ่งนั้น เมื่อพวกเขาเห็นสิ่งนั้นพวกเขาก็สามารถเข้าใจทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในละคร เวลานี้ลูกๆ เข้าใจละคร ผู้คนที่พูดว่าความจริงของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกเฝ้าแต่หมุนไป แต่ไม่มีใครรู้อะไรจริงๆ ว่าความจริงอย่างไร ชื่อของยุคต่างๆ ถูกเขียนไว้ว่า: ยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดง ยุคเหล็ก แล้วก็ยุคแห่งการบรรจบพบกัน อย่างไรก็ตามผู้คนเข้าใจว่าสิ่งนี้หมายถึงพระเจ้ามาในทุกยุค มีการบรรจบพบกันของยุคทองและยุคเงินด้วย แต่การบรรจบพบกันนั้นไม่ได้มีความสำคัญใดๆ ไม่มีอะไรเกิดขึ้นที่นั่นในเวลานั้น เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าสุริยวงศ์แห่งยุคทองส่งมอบอาณาจักรให้จันทรวงศ์อย่างไร ไม่ใช่ว่าจันทรวงศ์เอาชนะสุริยวงศ์ด้วยกำลัง ไม่เลย ราชินีแห่งสุริยวงศ์แถมที่ลี้ลับแห่งโชคของอาณาจักรให้แก่ราชาและราชินีแห่งจันทรวงศ์ และให้พวกเขาครองบัลลังก์ และแล้วพวกเขาก็ได้รับสมญาของราชารามและราชินีสีดำ ใครได้ให้สิ่งนั้นแก่พวกเขา? จะเป็นการกล่าวได้ว่าสุริยวงศ์ส่งมอบตำแหน่งด้วยการพูดว่า: เวลานี้ท่านปกครองอาณาจักร ลูกๆ ได้เห็นฉากนี้ในเทพนิมิต ไม่ใช่ว่าเกิดการต่อสู้รบรา อาณาจักรถูกให้แก่พวกเขาราวกับว่ามีการส่งมอบอาณาจักร สุริยวงศ์ล้างเท้าของจันทรวงศ์และแถมที่ลี้ลับของอาณาจักรในการปกครองแก่พวกเขา ไม่มีกฎและนัยบุญที่นั่น อยู่ในสถิติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่มีธรรมชาติที่สูงส่ง เราจะเป็นสุขอย่างมากในอาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ บาบา กำลังนำเราออกจากความทุกข์และพาเราไปสู่ความสุข ไม่มีใครอื่นสามารถทำให้เรามีความสุข ผู้รู้ตัวเขาเองต้องการไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดว่า: พ่อยกระดับแม้กระทั่งผู้รู้เหล่านั้นและพาพวกเขาทั้งหมดไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ชันยาสซีมาในยุคทองแดง มีเพียงเราเหล่าเทพเท่านั้นในสวรรค์ มีกลุ่มที่แตกต่างกันที่นั่น กลุ่มของสุริยวงศ์แยกจากกลุ่มของจันทรวงศ์ และแล้วก็มีกลุ่มของผู้ที่เป็นอิสลาม พุทธ ชันยาสซีมา ผู้ที่เฝ้าแต่มาด้วยเช่นกัน พวกเขาทั้งหมดมีกลุ่มที่แยกต่างหากของพวกเขา เมื่อเราเคยปกครอง ก็ไม่มีใครอื่นคงอยู่ที่นั่น ลูกประกาศที่ต่างลำดับกันไปนี้ก็ถูกสร้างขึ้นในโลกที่ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ชุมชนแรกสุดคือชุมชนของผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ชุมชนอื่นทั้งหมดปรากฏขึ้นมากมายภายหลัง นี่คือนิคมชุมชนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทั้งหมด ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นทั้งหมดที่มาปรากฏขึ้นจากชุมชนนี้ เราคือชุมชนแรกสุดและแล้วก็มีชุมชนที่มีขีดจำกัดที่เล็กกว่านับแสนที่นี้มีสี่ชุมชนหลัก เรามาเป็นอันดับแรกและแล้วผู้ที่เป็นอิสลามก็มา และแล้วชาวพุทธก็มาและแล้วก็เป็นชาวคริสต์ เวลานี้เราได้ตกต่ำแล้ว เราต้องเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด ผู้ที่เวลานี้เป็นอันดับสุดท้ายจะกลายเป็นอันดับหนึ่ง เพราะเหล่าเทพ เวลานี้ไม่มีบริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถเรียกตัวเองว่าเทพ เหล่าเทพได้รับการกราบไหว้บูชาและสิ่งนี้พิสูจน์ว่าพวกเขาเป็นของชุมชนนั้น ชาวซิกข์เชื่อในกฎุนานา พวกเขาเป็นของต้นไม้เฝ้าพันธุ์ของเขา ต้นไม้เฝ้าพันธุ์ของเราในยุคทองนั้นเป็นอันดับแรก ไม่มีต้นไม้เฝ้าพันธุ์ใดที่สูงกว่านี้ เราเป็นของชุมชนที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เรามีประสบการณ์ของความสุกสกาวที่สุด เราคือผู้เดียวเดิมนั้นที่กลับมาอีกจน เราคือผู้ที่มีประสบการณ์ของความทุกข์มากที่สุด เราคือผู้ที่เฝ้าแต่ก่อนนั้นสิ้น เราเคยมั่งคั่งอย่างมากและเวลานี้ได้กลับมาอีกจนอย่างยิ่ง เราได้สูญเสียทุกสิ่ง นี่คือนิคมดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขอีกครั้ง ที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกมีประสบการณ์ของความสุกสกาวเป็นเวลาค้างคาวงจร ที่เหลือทั้งหมดคงอยู่ในความสงบ พวกเขาต้องการเข้าไปสู่การหลุดพ้น พวก

เขาพิจารณาว่าความสุขเป็นเช่นมุลกา พวกเขาไม่มีประสบการณ์ใดๆในดินแดนแห่งความสุข ลูกมีประสบการณ์นั้น พวกเขาแม้แต่ร้องเพลงสรรเสริญของสิ่งนั้น แต่เพราะการอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พวกเขาก็ได้ลืมสิ่งนั้น เวลานี้พ่อเตือนลูกว่า: โอ ผู้อาศัยของบารัต ลูกเป็นของศาสนาเทพ ลูกได้เปลี่ยนชื่อของลูกในยุคทองแดง ผู้ที่ได้เป็นของศาสนาเทพได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเพลงว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อได้บอกลูกว่าเป็นเวลาที่ชาติเกิดที่ลูกเคยอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์และเป็นเวลาที่ชาติเกิดที่ลูกเคยอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกต้องไปยังโลกที่บริสุทธิ์อีกครั้ง นี่คือสถานศึกษา (พาทชาลา) ของสถานศึกษาทั้งหมด นี่คือไฟบุชายัญของไฟบุชายัญทั้งหมด ทั้งหมดของโลกเก่าจะถูกทำลายในไฟบุชายัญนี้ พวกเขายังคงเผาโฮลิเกะ (อนุสรณ์ปีศาจผู้หญิง) เทศกาลทั้งหมดเหล่านั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ ดวงวิญญาณจะจากไปและร่างกายจะถูกทำลาย ไม่มีชั้นยาสีใดสามารถให้ความรู้แก่ลูก บางสิ่งถูกกล่าวไว้ในกิตะ แต่สิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนหยิบหนึ่งของเกลือในถุงแป้ง ความรู้ได้หายไป ชีพบาบากล่าวว่า: พ่อได้สร้างไฟบุชายัญนี้ที่ซึ่งลูกส่งเวรร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติลงไป ลูกตายขณะมีชีวิต เพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะไปยังดินแดนแห่งความสุข ทำให้ธรรมชาติของลูกสูงส่ง คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสโดยการเก็บความลับของตน ต้น ตอนกลางและตอนจบของละครไว้ในสติปัญญาของลูก อธิบายความลับเหล่านี้ให้แก่ทุกคน
2. เพื่อที่จะได้รับอำนาจในการปกครองตนเอง ส่งเวรร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกลงไปในไฟบุชายัญที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ขณะที่ลูกมีชีวิต โยกย้ายทุกสิ่งไปสู่โลกใหม่

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิโลกผู้ที่ปกครองเหนือทุกดวงวิญญาณด้วยความรัก ลูกๆ ที่ครองหัวใจของทุกดวงวิญญาณด้วยความรักในปัจจุบันยังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกในอนาคตด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่สั่งใครในเวลานี้ อย่าได้กลายเป็นจักรพรรดิโลกในเวลานี้ ลูกต้องเป็นผู้รับใช้โลกและให้ความรัก ลูกต้องดูว่าความรักที่ลูกสะสมไว้สำหรับอนาคตในบัญชีปัจจุบันของลูกมีมากมายเพียงใด เพื่อที่จะกลายเป็นจักรพรรดิโลก ลูกต้องไม่เพียงแต่เป็นผู้ให้ความรู้เท่านั้น แต่ลูกต้องให้ความรักกับทุกคนด้วยเช่นกัน นั่นคือ ให้ความร่วมมือด้วยเช่นกัน

คติพจน์: เมื่อลูกรู้สึกเหนื่อย ร่ายรำในความสุขและอารมณ์ของลูกจะเปลี่ยนไป

*** โอม ชานติ ***

ก้าวแรกของความกล้าหาญคือการอุทิศตน

(เรื่องราวชีวิตของบราห์มาบาบา)

วันนี้บัฟดาตา มหาสมุทรแห่งความรัก ยินดีและมีความสุขที่ได้เห็นลูกๆ ที่รักของท่าน ทุกดวงวิญญาณที่รักล้วนมีความปรารถนาอันลึกซึ้งเพียงสิ่งเดียวและมีความคิดที่สูงส่งว่าพวกเขาทุกคนควรกลับมาหัดเทียมกับพ่อและหลอมรวมในความรัก การหลอมรวมในความรักหมายถึงการกลับมาหัดเทียมกับพ่อ ทุกคนมีความคิดที่มุ่งมั่นในหัวใจของพวกเขาว่าพวกเขาจะต้องให้การตอบแทนต่อความรัก ต่อการหล่อเลี้ยงอันทรงพลัง และสมบัติที่ไม่สูญสลายและไม่มีขีดจำกัดที่พวกเขาได้รับจากบัฟดาตา ลูกจะให้อะไรเป็นการตอบแทน? นอกจากความรักในหัวใจแล้วลูกมีอะไรอีก? สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับจากพ่อ ลูกจะให้อะไรอีก? การกลับมาหัดเทียมกับพ่อคือการตอบแทน และลูกทุกคนสามารถทำได้

บัฟดาตาเห็นว่าในเวลานี้ การตระหนักรู้ถึงพ่อบราห์มาได้ปรากฏชัดขึ้นในหัวใจของทุกคนในระดับที่มากขึ้น การตระหนักรู้นี้ไม่ใช่ร่างกายที่มีตัวตนนั้น แต่เป็นการตระหนักรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของกิจกรรมที่สูงส่งของท่าน เพราะชีวิตบราห์มินทางจิตคือชีวิตของการเป็นตัวของตัวเอง เมื่อลูกเป็นตัวของตัวเอง การตระหนักรู้ของร่างกายจะไม่ทำให้เกิดคลื่นแห่งความทุกข์ใดๆ เมื่อใดที่คนในชีวิตที่ปราศจากความรู้ระลึกถึงใครบางคน ร่างกายที่มีตัวตนของบุคคลนั้นก็จะปรากฏอยู่เบื้องหน้าพวกเขา และเนื่องจากเป็นความสัมพันธ์ทางร่างกาย พวกเขาจึงประสบกับความทุกข์ อย่างไรก็ตามเมื่อลูกบราห์มินจดจำพ่อทางจิต ลูกย่อมได้รับพลัง ลูกต้องกลับมาหัดเทียมกับพ่ออย่างแนบแน่น การตระหนักรู้ถึงพ่อทางจิตจะเพิ่มความสามารถของลูก กล่าวคือ มันให้พลังแก่ลูก แม้ว่าลูกบางคนจะแสดงความรักในหัวใจด้วยไข่มุกในดวงตาของพวกเขา สิ่งนั้นก็ไม่ใช่หน้าต่างแห่งความทุกข์หรือหน้าต่างแห่งความพลัดพราก แต่เป็นไข่มุกแห่งความรัก มันคือความรักของการพบกันของหัวใจ ลูกไม่ใช่โยคีที่พลัดพรากจากกัน แต่เป็นราชาโยคี เพราะความรักที่แท้จริงในหัวใจทำให้ลูกมีพลังที่จะเป็นคนแรกในการให้การตอบแทนต่อพ่ออย่างรวดเร็ว การให้การตอบแทนหมายถึงการกลับมาหัดเทียม ด้วยวิธีนี้ลูกจะกลับบ้านอันแสนหวานของลูกพร้อมกับบัฟดาตาผู้เป็นที่รัก นั่นคือลูกจะกลับไปกับท่าน ลูกต้องให้การตอบแทนและกลับบ้านไปกับพ่อด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้เองความรักและการจดจำระลึกถึงของลูกทำให้ลูกละวางจากโลกและมีความรักต่อพ่อ

บัฟดาตาเห็นความคิดของลูกๆ ที่จะกลับมามีพลังและมีความกระตือรือร้นที่จะกลับมาหัดเทียม ท่านเห็นคุณสมบัติพิเศษของพ่อบราห์มา ถ้าจะพูดถึงคุณสมบัติพิเศษของบราห์มาบาบา จะมีมากมายเพียงใด? จะมีคุณสมบัติพิเศษในทุกอย่างก้าว แม้แต่ในความคิดของท่าน ท่านมีความจริงใจและความกระตือรือร้นในทุกขณะเพื่อทำให้ทุกคนพิเศษ ในทางปฏิบัติลูกได้เห็นคุณสมบัติพิเศษในตัวท่านแล้วในการเพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้นให้กับทุกดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอผ่านทัศนคติของท่าน ท่านให้ความกล้าหาญด้วยคำพูดของท่าน ท่านนำความหวังมาสู่ผู้ที่รู้สึกสิ้นหวัง ท่านทำให้ดวงวิญญาณที่อ่อนแอโยบิโนในสภาพที่โยบิโน ท่านทำให้ทุกคนมีค่าควรแก่การทำงานรับใช้ ทุกถ้อยคำของท่านนั้นล้ำค่ามาก หวานชื่น ยุติดยุติ ในทำนองเดียวกันท่านเป็นเพื่อนของลูกๆ ในทุกการกระทำและทำให้พวกเขาเป็นคาร์มาโยคี ท่านไม่ได้เป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ที่เฝ้ามองด้วยความละวางเท่านั้น แต่เพื่อให้ลูกๆ ได้สัมผัสถึงความสำคัญของการทำงานทางร่างกาย ท่านจึงเป็นเพื่อนในการกระทำ "ไม่ว่าฉันจะทำอะไร ลูกๆ ที่เห็นฉันจะทำในลักษณะเดียวกันโดยอัตโนมัติ" ท่านสอนบทเรียนนี้ด้วยการกระทำของท่านอย่างสม่ำเสมอ ในความสัมพันธ์และในสายใยกับเด็กเล็กๆ ท่านเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ และทำให้พวกเขามีความสุข กับผู้สูงอายุที่เกษียณอายุแล้ว ตัวท่านเองเป็นผู้สูงอายุที่มีประสบการณ์ ท่านให้ความจริงใจและความกระตือรือร้นแก่พวกเขาอยู่เสมอ กับเด็กเล็กๆ ท่านเป็นเหมือนเด็ก กับเยาวชนท่านเป็นเหมือนเยาวชน และกับผู้สูงอายุท่านก็เป็นผู้สูงอายุและทำให้แต่ละคนก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ ในความสัมพันธ์และในสายใยของท่าน ท่านได้ให้ประสบการณ์ของการเป็นส่วนหนึ่งกับพวกเขาเสมอ เด็กเล็กๆ ก็จะพูดว่า "บาบาไม่ได้รักใคร่มากเท่ากับที่ท่านรักฉัน" ท่านให้ความรักกับแต่ละคนมากจนแต่ละคนรู้สึกได้ว่า "บาบาเป็นของฉัน" นี่คือคุณสมบัติพิเศษของความสัมพันธ์และสายใย ในการมองดูผู้อื่นท่านเห็นคุณสมบัติพิเศษและคุณธรรมของทุกดวงวิญญาณ ในความคิดของท่านแม้ว่าจะรู้อยู่เสมอว่าใครเป็นลูกปัดอันดั่งสุดท้าย ท่านก็ยังมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกเสมอต่อดวงวิญญาณนั้นที่ดวงวิญญาณนั้นจะก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ ลูกทุกคนมีประสบการณ์พิเศษเช่นนั้น การกลับมาหัดเทียมในทุก

สิ่งเหล่านี้หมายถึงการทำตามพ่อ ทำตามในลักษณะนี้ยากไหม? สิ่งนี้เรียกว่าความรัก สิ่งนี้เรียกว่าการให้การตอบแทน

บรรดาเราได้เห็นว่าลูกแต่ละคนให้การตอบแทนมามากมายเท่าไร ทุกคนมีเป้าหมาย แต่อันดับนั้นอยู่ในชีวิตจริงในทางปฏิบัติของพวกเขา ทุกคนต้องการเป็นที่หนึ่ง ไม่มีใครอยากเป็นที่สองหรือสาม นี่เป็นเป้าหมายที่ดีและทรงพลังเช่นกัน แต่การทำให้คุณสมบัติเป็นไปตามเป้าหมายของลูกคือการกลับมาที่มีความท้าทาย สำหรับสิ่งนี้จะไรคือก้าวแรกของความกล้าหาญที่พ่อบราห์มาได้ประสบมาแล้วของการมีโชคหลายล้านเท่าตั้งแต่แรกเริ่ม? ก้าวแรกของความกล้าหาญคือการอุทิศทุกสิ่ง ท่านอุทิศทุกสิ่ง ท่านไม่คิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นหรือมันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ในหนึ่งวินาที ตามคำแนะนำและแนวทางอันสูงส่งของพ่อ เมื่อพ่อให้สัญญาณ ก็เป็นสัญญาณของพ่อและเป็นการกระทำหรือวิธีการของบราห์มา นี่เรียกว่าก้าวแรกของความกล้าหาญ ท่านอุทิศแม้กระทั่งร่างกายของท่าน ท่านทำให้จิตใจของท่านประสบความสำเร็จอยู่เสมอด้วยวิธีการของ “มานมานะบาท” จิตใจของท่านเป็นเช่นนั้น นั่นคือทุกความคิดประสบความสำเร็จ นั่นคือท่านกลายเป็นตัวของความสำเร็จ โดยไม่ต้องกังวลเรื่องอนาคต ท่านมอบทรัพย์สมบัติทั้งหมดของท่าน เพราะท่านมีศรัทธาว่าการให้นี้ไม่ได้เป็นการให้ แต่เป็นการได้รับหลายล้านเท่า ในท่านเองเดียวกันท่านก็อุทิศความสัมพันธ์ของท่าน นั่นคือท่านเปลี่ยนความสัมพันธ์ของทางโลกให้เป็นทางจิต ท่านไม่ได้ทิ้งอะไรไว้ แต่ท่านนำมาซึ่งคุณประโยชน์และเปลี่ยนแปลงทุกอย่าง ท่านอุทิศสติปัญญาที่มีจิตสำนึกของ “ฉัน” และสติปัญญาของความหลงตนเอง ที่ทำให้ท่านกลายเป็นผู้บริสุทธิ์ เยือกเย็น และเป็นผู้ประทานความสุขด้วยร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาของท่านอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าสถานการณ์ใดจะเกิดขึ้นกับครอบครัวทางโลกของท่าน หรือแม้แต่กับดวงวิญญาณในโลกที่ไม่รู้จักกับท่าน ก็ไม่มีความปั่นป่วนของความสงสัยในความคิดหรือความฝันของท่านเลย แม้จะอยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อน – ก็ไม่คิดเลยแม้แต่บ่อย

ความมหัศจรรย์พิเศษของพ่อบราห์มา นั่นคือลูกทุกคนมีตัวอย่างของพ่อบราห์มาในรูปที่มีตัวตนอยู่เบื้องหน้าของลูกทุกคน บราห์มาเองก็ไม่มีตัวอย่างทางกายภาพใดๆเบื้องหน้าท่าน ศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนและศรัทธาของพ่อเป็นสิ่งเดียวที่คำจูนท่าน สำหรับลูกทุกคนนั้นมันง่ายมาก และยิ่งลูกมาที่หลังมากเท่าไร ก็จะยิ่งง่ายขึ้นสำหรับลูกมากเท่านั้น เพราะลูกมีตัวอย่างหรือแบบอย่างของชีวิตที่สูงส่งของการเปลี่ยนแปลงของดวงวิญญาณมากมาย ซึ่งเป็นที่ชัดเจนสำหรับลูก: ลูกต้องทำสิ่งนี้และกลายเป็นสิ่งนี้ ด้วยเหตุนี้เองลูกจึงไม่มีช่องว่างสำหรับคำถามว่า “ทำไม” หรืออะไร? ลูกสามารถเห็นทุกสิ่งอย่างใดก็ตามมีช่องว่างเล็กน้อยสำหรับคำถามเหล่านี้เกิดขึ้นในบราห์มาบาบา ลูกต้องทำอะไร? จะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต? ฉันทำถูกหรือผิด? เป็นไปได้ที่ความคิดเหล่านี้ที่จะเกิดขึ้น แต่ท่านทำให้สิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้ ด้วยหนึ่งพละกำลัง และหนึ่งการคำจูน สติปัญญาของท่านมีศรัทธา และท่านก็กลายเป็นดวงวิญญาณที่มีชัยชนะอันดับหนึ่ง เนื่องจากการอุทิศตนนี้ สติปัญญาของท่านจึงเบาสบายอยู่เสมอ ท่านไม่มีภาระในสติปัญญาของท่าน จิตใจของท่านไร้กังวล บนใบหน้าของท่านลูกจะเห็นสัญญาณบ่งบอกที่ชัดเจนของจักรพรรดิที่ไร้กังวล ลูกสามารถหาลำบากและไม่มีแม้แต่แบ่งที่จะเลี้ยงลูกๆ และพวกเขาก็ต้องได้รับอาหารตรงเวลา! ลองคิดดูสิว่า: ใครที่จะอยู่อย่างไร้กังวลได้ในสถานการณ์เช่นนั้น? กระดิ่งต้องดังในเวลาบ่ายโมง จนถึงเวลา 11.00 โมงเช้าก็ยังไม่มีแบ่งเลย ใครสามารถอยู่อย่างไร้กังวลเช่นนั้นได้? แม้ในสถานการณ์เช่นนั้น ท่านยังคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและไม่สั่นคลอน “นี่เป็นความรับผิดชอบของพ่อ ไม่ใช่ของฉัน ฉันเป็นของพ่อ และลูกๆ ก็เป็นของพ่อด้วย ฉันเป็นเพียงแค่เครื่องมือ”. ใครที่มีศรัทธาเช่นนั้นและยังอยู่อย่างไร้กังวลได้? ดวงวิญญาณที่อุทิศด้วยจิตใจและสติปัญญาของท่าน ท่านไม่ได้ใช้สติปัญญาและคิดว่า “ฉันไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น ทุกคนจะอดตายไหม? สิ่งนี้จะเกิดขึ้นหรือสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นไหม?” แม้จะมีช่องว่างสำหรับความคิดและความสงสัยที่ไร้ประโยชน์เช่นนั้น ท่านก็มีความคิดที่ทรงพลังอยู่เสมอ: พ่อเป็นผู้ปกป้องและผู้ให้คุณประโยชน์เสมอ นี่คือคุณสมบัติพิเศษของการอุทิศตน เช่นที่พ่อบราห์มาได้อุทิศตนและใช้ก้าวแรกของความกล้าหาญ จงทำตามพ่อไปในท่านเองเดียวกัน ศรัทธานำมาซึ่งชัยชนะอย่างแน่นอน แบ่งมาตรงเวลา กระดิ่งดังและผ่านไปแล้ว สิ่งนี้เรียกว่าไม่มีคำถาม ไม่หลงทาง แต่ใส่ฟูลสต็อปของคุณประโยชน์เสมอ ฟูลสต็อป! ด้วยการให้วิธีนี้จะเป็นเรื่องง่ายสำหรับลูกและลูกจะประสบความสำเร็จด้วย ดังนั้นนี่จึงเป็นความอัศจรรย์ของพ่อบราห์มา วันนี้ลูกได้รับการบอกเกี่ยวกับก้าวแรก จงกลับมาเป็นอิสระจากภาระของความวิตกกังวล สิ่งนี้เรียกว่าการตอบแทนของความรัก อัจชะ

ถึงผู้ที่ทำตามพ่ออย่างสม่ำเสมอในทุกย่างก้าว ถึงผู้ที่ให้ความรักตอบแทนกลับคืนมาในทุกย่างก้าว ถึงผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาอยู่เสมอ และในฐานะจักรพรรดิที่ไร้กังวล จงปราศจากความวิตกกังวลอยู่เสมอ ถึงผู้ที่ท้าทายกับพ่อในความคิด คำพูด การกระทำ และความสัมพันธ์ของพวกเขา ถึงผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกอยู่เสมอ ถึงผู้ที่มองเห็นคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนอยู่เสมอ ถึงผู้ที่ทำให้ทุกดวงวิญญาณก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกที่ท้าทายกับพ่อในลักษณะ

นี้ ด้วยความรักเต็มหัวใจ ด้วยความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต จากพ่อผู้เป็นที่รัก

บรรดาพสกนิกร:

1. ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงบราห์มินที่สูงส่งเหนือสิ่งใดซึ่งเป็นของพ่อผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดหรือไม่? บราห์มินเป็นที่จดจำว่าสูงส่ง สิ่งซึ่งบอกของความสูงส่งที่แสดงให้เห็นคือจกมยัมของบราห์มิน ผู้คนทางโลกได้แสดงจกมยัมเป็นสัญลักษณ์ของบราห์มินทางโลก(พราหมณ์)เหล่านั้น ดังนั้นลูกไม่ใช่ผู้ที่มีจกมยัมเหล่านั้น แต่เป็นผู้ที่อยู่ในสภาพที่สูงเช่นจก พวกเขาได้แสดงสัญลักษณ์ทางร่างกาย แต่อันที่จริงมันเป็นเรื่องของกายอยู่ในสภาพที่สูง กล่าวกันว่าบราห์มินนั้นเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด สูงส่งที่สุดหมายถึงสูงส่งที่สุดของมนุษย์ (purshottam) ซึ่งสูงยิ่งกว่าดวงวิญญาณมนุษย์ทั่วไป ลูกเป็นผู้ที่สูงส่งเช่นนั้นใช่ไหม? ดวงวิญญาณกล่าวได้ว่าเป็น "purush". ผู้ที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งหมายถึงการเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เทพเรียกว่าผู้ที่สูงส่งที่สุดเช่นกันเพราะพวกเขาเป็นดวงวิญญาณเทพ ลูกเป็นบราห์มิน สูงส่งยิ่งกว่าเทพ มีความซาบซึ้งนี้อยู่เสมอ สำหรับความซาบซึ้งอื่นๆ จะบอกได้ว่า ให้มันลดลง แต่สำหรับความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณ พ่อพูดว่า: ให้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะความซาบซึ้งนี้ไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย ความซาบซึ้งในรูปแบบอื่นทั้งหมดก่อให้เกิดความเสียหาย สิ่งนี้จะทำให้ลูกป็นขึ้นไปสูงและสิ่งอื่นจะทำให้ลูกถล่มลง หากความซาบซึ้งทางจิตลดลง ลูกก็จะจดจำโลกเก่า หากความซาบซึ้งเพิ่มขึ้น ก็จะมีการตระหนักรู้ถึงโลกใหม่ โลกบราห์มินนี้เป็นโลกใหม่เช่นกัน โลกนี้สูงส่งยิ่งกว่ายุคทอง ดังนั้นจงก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอในสำนักนี้

2. ลูกรู้สึกว่าคุณเองเป็นสิ่งสร้างที่สูงส่งของพ่อผู้สร้างโลกหรือไม่? ชีวิตบราห์มินหมายถึงสิ่งสร้างที่สูงส่งของผู้สร้างโลก ลูกมีความซาบซึ้งที่ว่าลูกแต่ละคนเป็นสิ่งสร้างโดยตรงของพ่อหรือไม่? ผู้คนชาวโลกกล่าวว่าพวกเขาถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้าโดยไม่รู้ว่านั้นหมายถึงอะไร ก่อนหน้านี้ลูกทุกคนเคยพูดเช่นนั้นโดยไม่รู้ว่านั้นหมายถึงอะไร แต่ตอนนี้ลูกรู้แล้วว่าลูกคือกุมารและกุมารีที่เป็นของสกลชีวา ดังนั้นเวลานี้ลูกพูดบนพื้นฐานของความรู้และความเข้าใจว่าพระเจ้าได้สร้างลูกและลูกเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก พ่อได้สร้างสิ่งสร้างโดยตรงผ่านบราห์มา ดังนั้นลูกคือสิ่งสร้างของบรรดาพสกนิกรหรือแม่และพ่อ เวลานี้ลูกสามารถพูดได้จากประสบการณ์ว่าลูกเป็นสิ่งสร้างโดยตรงจากพระเจ้า ดังนั้นสิ่งสร้างของพระเจ้าจะสูงส่งมาก! ผู้สร้างเป็นเช่นไร สิ่งสร้างของท่านก็จะเป็นเช่นนั้นใช่หรือไหม? ลูกมีความซาบซึ้งและความสุขนี้อยู่เสมอหรือไม่? ลูกไม่คิดว่าตนเองนั้นธรรมดาใช่ไหม? เมื่อนัยสำคัญของสิ่งนี้เข้ามาในสติปัญญาของลูก ลูกจะมีความซาบซึ้งและความสุขทางจิตบนใบหน้าของลูกและในกิจกรรมของลูกอย่างสม่ำเสมอและโดยอัตโนมัติ เมื่อคนอื่นเห็นหน้าลูก พวกเขาจะสัมผัสว่าลูกเป็นสิ่งสร้างของผู้สร้างที่สูงส่งอย่างแท้จริง ตัวอย่างเช่น ลูกจะสามารถบอกได้จากพฤติกรรมของเจ้าหญิงซึ่งเป็นลูกสาวของราชินีเธอมาจากราชวงศ์ ลูกสามารถบอกได้ว่าใครบางคนมาจากครอบครัวที่มั่งคั่งหรือครอบครัวที่ธรรมดา ในทำนองเดียวกัน จากพฤติกรรมและใบหน้าของลูก ให้ผู้คนสัมผัสว่าลูกเป็นสิ่งสร้างที่สูงส่ง เป็นลูกของพ่อผู้สูงสุด

ถึงกุมาร: เหตุใดจึงมีการยกย่องว่ากุมารที่สูงส่งยิ่งกว่าบราห์มินร้อยคน? เพราะมากเท่าที่ตัวลูกเองสูงส่ง ลูกก็จะสามารถทำให้ผู้อื่นสูงส่งได้มากตามนั้น ดังนั้นลูกมีความสุขใหม่ที่ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง? ดังนั้นกุมารกลายเป็นผู้รับใช้และเดินหน้าต่อไปในงานรับใช้ เพราะยุคบรรพกาลนี้เป็นยุคที่สั้น และลูกแต่ละคนสามารถบรรลุในสิ่งที่ลูกต้องการและได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ลูกคือผู้ที่มีเป้าหมายที่สูงส่งและคุณสมบัติที่สูงส่งใช่หรือไหม? เมื่อลูกมีเป้าหมายที่สูงส่งและคุณสมบัติที่สูงส่ง การบรรลุผลที่ลูกได้รับก็จะสูงส่งเช่นกัน ดังนั้นลูกได้ประสบผลสำเร็จของความสุขและพลังในชีวิตของพระเจ้าอยู่ตลอดเวลาหรือไม่? ผู้คนในโลกใช้เงินเพื่อความสุข แต่ถึงกระนั้นพวกเขากลับไม่ได้มาซึ่งความสุขนั้น แม้ว่าพวกเขาจะมีความสุขอยู่บ้างก็เป็นเพียงชั่วคราว เพราะพร้อมกับความสุขนั้นก็มีความทุกข์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามชีวิตของลูกทุกคนกลายเป็นชีวิตที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ผู้คนในโลกต่างก็สิ้นหวังในความทุกข์ ในขณะที่ลูกได้รับความสุขเป็นผลที่มองเห็นได้ในทันที ความสุขเป็นคุณสมบัติพิเศษในชีวิตของลูก ถ้าไม่มีความสุขก็ไม่มีชีวิต ดังนั้นลูกกำลังก้าวหน้าและก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอใช่ไหม? บรรดาพสกนิกรมีความสุขที่กุมารได้รับความปลอดภัยในเวลาที่ถูกต้อง มิฉะนั้นลูกคงจะปั่นป่วนจิตใจที่ผิดแล้วก็ต้องปั่นลงมา การขึ้นและลงต้องใช้ความพยายาม ดูลิ แม้แต่ผู้ครองเรือนก็ยังถูกเรียกว่าบราห์มา กุมารและบราห์มา กุมาร พวกเขาไม่ได้ถูกเรียกว่าบราห์มาอัครกุมาร พวกเขายังคงกลายเป็นกุมารและกุมารี ดังนั้นพวกเขาจึงลงบันไดมาในขณะที่ลูกไม่ต้องลงมา ลูกมีโชคดีมาก ลูกได้พบพ่อในเวลาที่ถูกต้อง มีเพียงกุมารเท่านั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชา เมื่อกุมารกลายเป็นผู้ครองเรือน เธอจะต้องกลายเป็นลูกแกะและต้องก้มลงต่อหน้าทุกคน ลูกได้รับความปลอดภัยแล้วใช่หรือไหม? ดังนั้นจงคิดว่าตนเองโชคดีมากและเดินหน้าต่อไป อัจชะ

ถึงผู้เป็นแม่: ลูกทุกคนเป็นแม่ที่มีพลังใช้ไหม? ลูกไม่ได้อ่อนแอใช้ไหม? บัพดาต้องการอะไรจากลูกผู้เป็นแม่? เพื่อให้ลูกผู้เป็นแม่แต่ละคนที่จะกลายเป็นแม่ของโลกและให้คุณประโยชน์ต่อโลก อย่างไรก็ตามลูกผู้เป็นแม่ทำงานอย่างฉลาดมาก เมื่อต้องทำงานใดๆทางโลก พวกเธอทำให้ใครคนใดคนหนึ่งเป็นเครื่องมือที่จะทำสิ่งนั้นและพวกเธอเองก็ออกไปข้างนอก อย่างไรก็ตามเมื่อเป็นงานของพระเจ้า พวกเธอพูดว่า "ฉันมีลูกแล้วใครจะดูแลพวกเขา" บัพดาพูดกับพันดาวาส: ลูกต้องดูแลพวกเขาเพราะลูกเป็นผู้สร้าง ดังนั้นพันดาวาสจึงควรปลดปล่อยชีวิตดี ตามละครในเวลาปัจจุบันเป็นแม่ๆที่ได้รับโอกาส ดังนั้นจึงต้องนำผู้เป็นแม่มาไว้ข้างหน้า ตอนนี้ลูกต้องทำงานรับใช้มากมาย ทั้งโลกจะต้องเปลี่ยนแปลง ดังนั้นแล้วจะทำงานรับใช้ให้เสร็จสมบูรณ์ได้อย่างไร? ต้องการความเร็วที่รวดเร็วใช้ไหม? ดังนั้นพันดาวาสปลดปล่อยชีวิตดีเพื่อให้ศูนย์สามารถเปิดได้และเสียงสามารถกระจายออกไปได้ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกมีความรักที่แท้จริงและอุทิศทุกสิ่งของลูกต่อพ่อในทุกรูปแบบและทุกความสัมพันธ์ ไม่ว่าลูกจะรักใคร ลูกก็จะทิ้งทุกคนอื่นเพื่อความรักนั้น และอุทิศทุกสิ่งที่เป็นของลูกให้กับคนนั้น ในทำนองเดียวกันพ่อรักลูก และดังนั้นท่านจึงทำให้ลูกที่รักทุกคนได้มาซึ่งการบรรลุผลของความสุขชั่วนี้จนนิรันดร์และส่งคนอื่นๆไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น ข้อพิสูจน์ของความรักของลูกเช่นนั้นคือพวกเขาอุทิศทุกสิ่งของเขาให้กับพ่อในทุกรูปแบบและในทุกความสัมพันธ์ ที่ใดมีรักที่นั่นมีโยคะ ที่ใดมีโยคะที่นั่นมีความร่วมมือ ลูกไม่สามารถเสียแม้กระทั่งสมบัติชิ้นเดียวอันเนื่องจากการทำตามการกำหนดของจิตใจของลูกเอง

คติพจน์: ในรูปที่มีตัวตนทำตามพอบราห์มาในการกระทำของท่าน และในการกลับมาปราศจากร่างทำตามพ่อที่ไม่มีตัวตน

*** โอม ขานติ ***

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน วันโยคะสากล ลูกๆ ของบาบาทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจงทำให้ตนเองมั่นคงในรูปของเทพอันเป็นที่รักยิ่ง ในรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ตั้งแต่เวลา 18.30 – 19.30 น. ฟังเสียงเรียกของเหล่าผู้เลื่อมใสศรัทธาและยกระดับพวกเขา จงมั่นคงอยู่ในรูปของความเมตตาและทำงานรับใช้ของการให้ความสุขและความสงบแก่พวกเขา

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน มีวิถีเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาบริสุทธิ์ได้ – การจดจำระลึกถึงพ่อ ความพยายามในการมี การจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่จะเป็นประโยชน์ในตอนสุดท้าย

คำถาม: ลูกควรแถมτίลค์อะไรในยุคบรรจบพบกันเพื่อที่ลูกจะได้รับที่ลค์ของอาณาจักรในยุคทอง?

คำตอบ: ในยุคบรรจบพบกัน แถมτίลค์ของการเป็นดวงวิญญาณ เป็นจุด และไม่ใช้ร่างกาย จงทำให้สิ่งนี้มั่นคง ภายในตัวลูกต่อไปว่าลูกคือดวงวิญญาณ และลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ “بابาก็คือจุด และนั่นก็คือจุดด้วยเช่นกัน” ด้วยτίลค์นี้ ลูกจะได้รับτίลค์ของอาณาจักรแห่งสวรรค์ บาบาสวดว่า: หากลูก จดจำพ่อ พ่อรับประกันว่าลูกจะรอดพ้นจากการร้องไห้เป็นเวลาครึ่งวงจร

โอม ซานติ ลูกจำเป็นต้องมีความใส่ใจนี้: ฉัน ดวงวิญญาณ ต้องจดจำระลึกถึงพ่ออย่างแนบแน่น เพราะเมื่อตอนที่ฉันจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ ต้องใช้ความพยายามทั้งหมดเพื่อสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถทำความพยายามนี้ได้ มายารบกวาลูกอย่างมาก เธอทำให้ลูกลืมนะที่จดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเพราะมีการคิดถึงผู้อื่น แล้วลูกก็ไม่ได้จดจำพ่อหรือเจ้าบ่าว ลูกต้องทำงานรับใช้ของการจดจำเจ้าบ่าวเช่นนี้เป็นเวลาอย่างน้อย 8 ชั่วโมง ลูกต้องให้ความช่วยเหลือเจ้าบ่าวของลูกโดยการจดจำท่าน นั่นคือลูกๆ ควรจดจำพ่อ ความเพียรพยายามนี้ยิ่งใหญ่อย่างมาก คำว่า “มานมานะบาฟ” ลูกกล่าวไว้ในกิตะด้วยเช่นกัน เฝ้าแต่จดจำพ่อต่อไป เฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียวในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ไม่มีสิ่งใดอื่นที่ลูกต้องทำ ในเวลาสุดท้ายการจดจำระลึกถึงนี่จะเป็นประโยชน์ พิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างซึ่งเวลานี้ต้องกลับบ้าน ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้อย่างมาก ในตอนเช้าตรูหลังจากอาบน้ำ ฯลฯ มาและนั่งในสันโดษบนดาดฟ้าหรือในห้องโถง ยังมีความสันโดษมากเท่าไร ก็ยิ่งดีมากขึ้น จิตเสมว่าลูกต้องจดจำพ่อ ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกอย่างเต็มที่จากพ่อ ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ทุกๆ 5000 ปี ลูกจะไม่ต้องเพียรพยายามนี้ในยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดงและยุคเหล็ก เป็นเพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อบอกลูกว่า: จดจำพ่อ! เท่านั้นเอง นี่คือเวลาเมื่อพ่อบอกว่า: จดจำพ่อ! พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ท่านไม่ได้มาในเวลาอื่นใดเลย ลูกรูสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน ลูกหลายคนลืมพ่อ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกหลอกลวงอย่างมาก ราวันหลอกลวงอย่างมาก เขาเป็นศัตรูของลูกเป็นเวลาครึ่งวงจร ด้วยเหตุนี้เองพ่อบอกว่า: ตั้งแต่เช้าตรูทุกวันและไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ และจดจารึกของลูกว่าลูกจดจำพ่อได้นานแค่ไหน และสนิมลูกขจัดออกไปได้มากแค่ไหน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึง ลูกๆ ต้องเพียรพยายามอย่างมากเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกอย่างเต็มที่ ลูกต้องกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา นี่คือเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง ผู้เลื่อมใสศรัทธามีการชุมนุมในวันพระจันทร์เต็มดวงเมื่อพวกเขาเล่าเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกต้องกลับมา 16 องศาสมบูรณ์เต็ม ลูกสามารถกลายเป็นสิ่งนั้นได้ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อที่แท้จริงเท่านั้น พ่อคือผู้ที่ให้ศรัทธาแก่ลูก พ่อบอกว่า: ลูกอาจอาศัยอยู่ที่บ้านและทำธุรกิจของลูกๆ แต่ลูกจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์อย่างแนบแน่น แค่นี้เอง! หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกก็就会被หลอกลวงโดยราวันไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ด้วยเหตุนี้เองจึงมีการอธิบายสิ่งหลักของการจดจำระลึกถึงให้แก่ลูก ลูกต้องจดจำชีพบาบา ลืมความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดของลูกรวมทั้งร่างกายของลูกและมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่อบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มิฉะนั้นลูกจะถูกหลอกลวงอย่างมากและจะต้องเสียใจอย่างมากในตอนสุดท้าย ลูกจะถูกตอบอย่างรุนแรงที่มายาจะทำให้ใบหน้าของลูกน่าเกลียดอย่างสมบูรณ์ พ่อบอกว่าเพื่อให้ใบหน้าของลูกสวยงาม ในเวลานี้ ทุกคนเฝ้าแต่ทำให้ใบหน้าของกันและกันน่าเกลียด เพียงพ่อผู้เดียวที่สามารถทำให้ลูกสวยงาม และด้วยการจดจำระลึกถึงท่านเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาเป็นนายที่สวยงามของสวรรค์ นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อมาทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ บาบาสวดว่า: บาบาไม่ได้เกี่ยวข้องกับธุรกิจของลูกๆ ลูกสามารถทำอะไรก็ตามที่ลูกจำเป็นต้องทำเพื่อดำรงชีวิตของร่างกายของลูกต่อไป พ่อเพียงแค่ว่า: มานมานะบาฟ! ลูกถามว่าลูกสามารถกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร พ่อบอกว่า: เพียงแค่จดจำพ่อ! เท่านั้นเอง! ไม่มีวิธีการอื่นที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่ว่าพวกเขาจะให้ท่านมากเท่าไรหรือทำบุญมากเพียงใด หรือพยายามมากเพียงใดที่จะเดินบนกองไฟ ฯลฯ ไม่มีอะไรเลยนอกจากการจดจำระลึกถึงพ่อที่จะเป็นประโยชน์ นี่คือนะที่ง่ายมากๆ เรียกว่าโยคะที่ง่ายตาย ถามตัวลูกเองว่าลูกจดจำพ่อที่แสนหวานนานแค่ไหนตลอดทั้งวัน ไม่มีการกระทำบาปใดเมื่อลูกนอนหลับ ลูกกลับมาปราศจากร่างในเวลานั้น อย่างไรก็ตามตลอดทั้งวันมีการกระทำบาปมากมายและยังคงมีบาปในอดีตอยู่ ลูกต้องเพียรพยายามในการจดจำระลึกถึง ลูกมาที่นี่และดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ จบสิ้น

ความคิดที่ไร้ประโยชน์ของทุกสิ่งภายนอกทั้งหมด มิฉะนั้นนี่จะเป็นการทำให้บรรยากาศเสียไปอย่างมาก บางครั้งลูกเฝ้าแต่มีความคิดถึงบ้านของลูกหรือไร่นาของลูก ฯลฯ บางครั้งลูกจดจำลูกๆ ของลูก และบางครั้งก็โกรธของลูก หากลูกเฝ้าแต่มีความคิดเหล่านี้อยู่เรื่อยๆ ลูกทำให้บรรยากาศเสียไป ผู้ที่ไม่เพียรพยายามเฝ้าแต่สร้างอุปสรรค เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนเช่นนั้น ในเวลานั้นเท่านั้นที่ลูกรู้อะไรและไม่มีในเวลาอื่นอีกที่ลูกจะรู้อะไร ในเวลานี้ที่พ่อให้มรดกแก่ลูก แล้วท่านก็รีบกังวลเป็นเวลาครึ่งวาทะ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างความกังวลของพ่อทางโลกของลูกกับความกังวลของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: พ่อมีข้อกังวลมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพ่ออย่างมากครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่มีใครจดจำพ่อในยุคทอง พ่อพูดว่า: พ่อให้ความสุขแก่ลูกอย่างมากที่ลูกไม่จำเป็นต้องจดจำพ่อที่นั่น ในเวลานั้นพ่อรู้ว่าลูกๆ ของพ่อนั่งอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ หรือดินแดนแห่งความสุข มนุษย์คนอื่นไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ มายาเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอุปสรรคในสติปัญญาของพวกเขาในการมีศรัทธาในพ่อเช่นนั้น พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อและอัลลอยของเงิน ทองแดง และเหล็กที่ปะปนในลูกจะถูกขจัดออกไป เมื่อลูกก้าวจากยุคทองไปสู่ยุคเงิน สององศาก็ลดลง ลูกฟังและเข้าใจสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้จะนั่งอยู่ในสติปัญญาอย่างชัดเจนมากของผู้ที่เป็นบราห์มินที่แท้จริง มิฉะนั้นสิ่งเหล่านั้นก็จะไม่นั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึงพ่อ ท่านพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ลูกๆ จดจำพ่อ! บาบานี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า: จดจำชีพบาบา! ชีพบาบาเองพูดว่า: จดจำฉัน ผู้เป็นพ่อ! ท่านเรียกลูกว่าดวงวิญญาณทั้งหลายว่า: โอ ลูกๆ! ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนพูดกับดวงวิญญาณ นี่คือสิ่งหลักก่อนอื่นใดบอกใครก็ตามที่มาให้จดจำอัลฟา ลูกไม่จำเป็นต้องเข้าไปพูดพล่ามเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด เพียงแต่บอกพวกเขาว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! เฝ้าแต่ทำให้สิ่งนี้มั่นคงในตัวเอง นั่นคือดวงวิญญาณ มีการจดจำกันมาว่าตุลซิดาสผู้ไม่จันทน์ให้เป็นผิงแ่งและรากูเวียร์ได้ให้ตีสัก(ของผิงแ่งนั้น) อย่างไรก็ตามไม่ได้เป็นเรื่องของตีสักที่เป็นวัตถุ ลูกเข้าใจว่า แท้จริงแล้ว ตีสักคืออนุสรณ์ของเวลานี้ ลูกเฝ้าแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึง นั่นคือลูกได้รับตีสักของอาณาจักร ลูกจะได้รับตีสักของอาณาจักรและกลายเป็นผู้มีมงกุฎสองชั้น ลูกจะได้รับตีสักของอาณาจักร นั่นคือลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของสวรรค์ พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก เพียงจดจำไว้ว่าลูกคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ลูกต้องได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกคือจุด และบาบาก็คือจุดเช่นกัน บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข ท่านให้พรแก่เรา ท่านมาและนั่งถัดจากฉัน ภาวให้สาวกนั่งถัดไปและสอนเขา ผู้นี้กำลังนั่งถัดจากพ่อด้วยเช่นกัน ท่านเพียงบอกลูกๆ ว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ! ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณในยุคทองแต่ลูกไม่รู้จักพ่อ ฉัน ดวงวิญญาณ ละร่างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่ง ตามละครบทบาทของลูกเป็นเช่นนั้น เหตุนี้เองช่วงอายุขัยของลูกที่นั่นจึงยาวนาน ลูกคงความบริสุทธิ์ที่นั่น ในยุคทองอายุขัยของลูกยืนยาวในขณะที่ในยุคเหล็กนั้นสั้น ที่นั่นลูกเป็นโยคี ในขณะที่ที่นั่นลูกเป็นไบคิ(ซ็องแวงในกิเลส) โยคีมีความบริสุทธิ์ ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น ดังนั้นช่วงอายุขัยจึงยืนยาว ที่นั่นช่วงชีวิตนั้นสั้นมาก นี่เรียกว่าความทุกข์ทรมานของกรรม ไม่เคยมีความตายก่อนวัยอันควรที่นั่น พ่อพูดว่า: ลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว และดังนั้นต้องทำตามศรัทธา จดจำพ่อผู้เดียว พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ฉันต้องกลับบ้านและดังนั้นฉันต้องละร่างนี้ ใช้เวลาที่เหลือของลูกไปกับการทำงานรับใช้ ลูกๆ ยากจนอย่างมากและเหตุนี้เองพ่อจึงรู้สึกเมตตา ท่านไม่ได้ให้สิ่งใดที่ยากลำบากแก่ลูกผู้เป็นแม่ที่แก่ชราและคนหลังค่อม ผู้ที่แก่ชราที่เรียกว่าหลังค่อม ได้อธิบายให้แก่ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราแล้วว่า: จดจำพ่อ เมื่อบางคนถามลูกว่าลูกกำลังจะไปไหน ให้ตอบเขาว่าลูกกำลังจะไปทิศะ พาหาลา ดวงวิญญาณกฤษณะใช้ 84 ชาติเกิดและเวลานี้กำลังรับความรู้จากพ่อที่นั่น ลูกบางคนใช้เวลาอย่างมากที่นิทรรศการ ฯลฯ พวกเขาแม้กระทั่งเขียนว่าคนนั้นคนนี้ประทับใจมาก แต่บาบาพูดว่า: ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาเขียนบอกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้เข้ามาในร่างของบราห์มาอย่างแท้จริงในเวลานี้ และเป็นเพียงจากท่านเท่านั้นที่เราสามารถได้รับมรดกแห่งสวรรค์ แล้วบาบาก็เข้าใจว่าไม่มีแม้แต่คนเดียวที่มีศรัทธาเช่นนั้น พวกเขาเพียงแต่รู้สึกประทับใจว่าความรู้ที่ดีมากและลูกได้อธิบายภาพบันไดเป็นอย่างดี แต่พวกเขาเองไม่ได้อยู่ในโยคะและกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน พวกเขาเพียงแต่บอกว่าคำบรรยายที่ลูกให้เกี่ยวกับการได้รับมรดกจากพระเจ้านั้นดีอย่างมาก แต่พวกเขาเองไม่ต้องการได้รับสิ่งนั้น พวกเขาไม่ได้ทำความเพียรพยายามใดเลย ปวงประชามากมายจะถูกสร้างขึ้น แต่ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นราชา ลูกแต่ละคนสามารถถามหัวใจของตัวเองว่า: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมากเพียงใด? เรากำลังกลับมาเป็นเทพอีกครั้ง นั่งในสันโดษและพูดกับตัวเอง จงลองสิ่งนี้เพื่อตัวเอง เฝ้าแต่จดจำพ่อเพราะท่านรับประกันว่าลูกจะไม่ร้องไห้เป็นเวลาครึ่งวาทะ เวลานี้ลูกพูดว่า บาบามาและทำให้ลูกเอาชนะมายาราวัน ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะทำความเพียรพยายามใด ลูกทำสิ่งนั้นเพื่อตัวเอง แล้วลูกจะไปสู่โลกใหม่ เนื่องจากลูกต้องกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน บัญชีกรรมของโลกเก่าจึงต้องได้รับการชำระสะสาง ท่านได้แสดงให้เห็นหนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูกด้วยเช่นกัน นี่คือเวลาของการชำระสะสางและทุกสิ่งจะต้องถูกทำลาย โลกใหม่จะต้องถูกก่อตั้งขึ้น ลูกรู้ว่าลูกจะละร่างของลูก

ในดินแดนแห่งความตายนี้แล้วไปสู่โลกใหม่แห่งความเป็นอมตะ เรากำลังศึกษาเล่าเรียนสำหรับโลกใหม่ ไม่มีสถานศึกษาอื่นใดเหมือนสถานที่แห่งนี้ที่พวกเขาสอนเพื่ออนาคต ไซ้ ผู้ที่ให้ทานบริจาคอย่างมากและทำบุญอย่างมากมายจะไปเกิดเป็นราชาหรือใช้ชาติเกิดกับราชา มีคำกล่าวไว้ว่า: “ซ่อนทองอยู่ในปาก” ลูกได้รับสิ่งนั้นในยศทอง แม้แต่ในยุคเหล็กผู้ที่ได้รับชาติเกิดเป็นราชาได้รับสิ่งนั้นเช่นกัน อย่างไรก็ตามก็มีความทุกข์หลายประเภทที่นี่ ลูกจะไม่มีความสุขใดสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก ลูกจะไม่มีวันล้มป่วย ลูกจะมีซ่อนทองในสวรรค์ ที่นี่ผู้คนมีอาณาจักรเป็นเวลาชั่วคราว ลูกได้รับอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้วอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่ผู้อื่น ไม่ใช่ว่าลูกจะไม่สามารถกลายเป็นราชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อใครบางคนสร้างวิทยาลัยหรือโรงพยาบาลเขาจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น หากเขาเปิดโรงพยาบาลเขาจะมีสุขภาพพลานามัยที่ดีในชาติเกิดต่อไป พวกเขาพูดว่า: ตลอดทั้งชีวิตของเขาผู้นี้ไม่เป็นแม่แต่ไข้เลยด้วยซ้ำ พวกเขามีชีวิตที่ยืนยาว เมื่อบางคนให้ทานบริจาคอย่างมากและเปิดโรงพยาบาล ฯลฯ ช่วงชีวิตของเขาก็เพิ่มขึ้น ที่นี่ลูกมีความสุขดีเสมอและมั่งคั่งเสมอด้วยโยคะ ด้วยการมีโยคะที่ลูกได้รับสุขภาพพลานามัยที่ดีเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นี่คือโรงพยาบาลที่ใหญ่มากและเป็นวิทยาลัยที่ใหญ่มาก พ่ออธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก พ่อพูดว่า: ลูกคนไหนก็ตามสามารถไปศึกษาเล่าเรียนที่ไหนก็ได้ตามใจชอบตามที่หัวใจของลูกต้องการ และที่ศูนย์ใดก็ตามที่ลูกมีความสุข ไม่ควรมีใครพูดว่า: เธอควรมาที่ศูนย์ของเราเท่านั้น ทำไมเธอถึงไปที่ศูนย์นั้น? ไม่ใช่เลย ใครก็ตามสามารถไปที่ศูนย์ใดก็ได้ตามที่ลูกต้องการ มันเป็นเรื่องเดียวกัน เป็นมรลิตเดียวกันนั้นที่อ่านให้ฟังในทุกที่ มรลิตนี้ถูกส่งมาจากที่นี่ (มธุบัน) แล้วบางคนก็อ่านได้เป็นอย่างดีพร้อมกับคำอธิบาย ในขณะที่คนอื่นๆก็อ่านมรลิตอย่างตรงๆ ผู้ที่ให้การบรรยายนั้นทำหายอย่างมาก ที่ใดก็ตามที่มีการบรรยาย ก่อนอื่นบอกพวกเขาว่า: ชีพบาบาพูดว่า: พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันพ่อของลูกและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์แด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ปลอ่ยวางความคิดที่ไร้สาระของสิ่งภายนอก นั่งในสันโดษและเพียรพยายามจดจำพ่อ ดั้นแต่เข้าตรู่และไต่รตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และดูสารทของลูกด้วยเช่นกัน
2. เช่นที่การให้ทานและการทำบุญมีความสำคัญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นการจดจำระลึกถึงก็มีความสำคัญในหนทางแห่งความรู้เช่นกัน ทำให้ดวงวิญญาณมีพลานามัยดีและมั่งคั่งเสมอด้วยการจดจำระลึกถึง ฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่าง

พร: ขอให้ลูกเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้และให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ด้วยคำพูดของลูก ผู้ให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ด้วยคำพูดจะได้รับพรของการเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ ทุกคำพูดของพวกเขามีค่ามาก ดวงวิญญาณจำนวนมากกระหายที่จะรับฟังทุกคำพูดของพวกเขา ทุกคำพูดของพวกเขาเต็มไปด้วยความรู้ลึกและมีความสุขเป็นพิเศษ คลังสมบัติของพวกเขาเปี่ยมล้นและด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงมีความพอใจและร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ คำพูดของพวกเขาเป็นที่น่าประทับใจ โดยการให้ทานคำพูด ลูกจะพัฒนาคุณธรรมมากมายในคำพูดของลูก

คติพจน์: เป็นผู้มีความสามารถในการปกครองตนเองและลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นในโลกนี้ เพราะลูกจะได้รับผลของการกระทำใดก็ตามที่ลูกทำอย่างแน่อน
- คำถาม:** ตามละคร ประเด็นใดที่ทำให้ลูกๆ มีความสุขอย่างแน่อน 100%?
- คำตอบ:** ตามละคร เป็นที่แน่นอนว่าอาณาจักรใหม่จะต้องถูกสร้างขึ้น ลูกๆ มีความสุขว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของตัวเองโดยการทำตามศรัทธา โลกเก่านี้จะต้องถูกทำลายอย่างแน่อน ยิ่งลูกพยายามมากเท่าไร ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น
- เพลง:** การได้พบท่าน เราได้พบทั้งโลก พื้นดิน ท้องฟ้า ทุกสิ่งนั้นเป็นของเรา

โอมชานติ ไม่ว่าลูกจะพูดอะไร บาบาก็พูดในสิ่งเดียวกัน ลูกพูดว่า: บาบา เมื่อได้พบท่าน เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อพูดเช่นกันว่า: ลูกๆ มานมานะบาฟ! หมายถึงสิ่งเดียวกัน! ผู้คนถามลูกบราห์มา कुमार และกุมารีว่าลูกได้รับอะไรจากการไปยังชุมนุมทางจิตนี้ ดังนั้นลูกบราห์มา कुमार และกุมารีจึงพูดว่า: เรากำลังกลายเป็นนายของโลกผ่านบัปาดา ไม่มีใครอื่นสามารถกลายเป็นนายของโลก ลักษมีและนารายณ์เป็นนายของโลก ชีพบาบาไม่สามารถเป็นนายของโลกได้ ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก พ่อของลูกไม่ได้กลายเป็นนายของโลก ไม่มีใครอื่นที่ทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นเช่นนี้ ทุกคนจะได้รับผลของงานรับใช้ใดก็ตามที่พวกเขาทำอย่างแน่อน ไม่ว่าจะเป็นงานสังคมสงเคราะห์หรือสิ่งใดก็ตามที่ผู้คนทำบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาหรือที่อื่นๆ พวกเขาจะได้รับผลของสิ่งที่พวกเขาทำอย่างแน่อน รัฐบาลจ่ายให้พวกเขา พ่อพูดว่า: พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นที่พ่อทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก ในขณะที่พ่อไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้น พ่อทำให้ลูกๆ มีความสุข พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขและให้ความสุขแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด จากนั้นพ่อก็ไปยังดินแดนนิพพานของพ่อและนั่งในสภาพของการปลดเกษียณ โลกที่ไม่มีตัวตนกล่าวได้ว่าเป็นการปลดเกษียณ ผู้คนที่เข้าไปสู่วัยปลดเกษียณ: พวกเขาให้ทุกสิ่งแก่ลูกๆ ของพวกเขาและก็ไปในชุมนุมทางจิต พวกเขาได้รับครูเพื่อที่จะแสดงหนทางไปสู่การหลุดพ้น เวลาลูกรู้ว่าไม่มีมนุษย์คนใดที่สามารถชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตได้ พวกเขาไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใคร พวกเขาไม่สามารถแม้แต่จะให้สิ่งนั้นกับตัวเอง ถ้าพวกเขาสามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ตัวเองได้ พวกเขาจะสามารถให้สิ่งนั้นแก่ผู้อื่นได้ด้วยเช่นกัน พ่อมาจากอาณาจักรสูงสุด ท่านคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น ลูก ๆ คือผู้อาศัยของสถานที่นั้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องเล่นบทบาทของลูกในสนามของการกระทำนี้ บาบามาที่นี่อีกครั้งเพื่อลูกๆ เนื่องจากสวรรค์กำลังถูกสร้างขึ้น นรกต้องถูกทำลายอย่างแน่อน เวลาลูกรู้ว่าชีพบาบา กำลังทำการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปโดยผ่านบราห์มา ลูก ๆ รู้ว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพอีกครั้ง อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าทุกๆ 5000 ปีลูกจะมาและกลายเป็นลูกของชีพบาบาผ่านบราห์มา เพื่อที่จะได้รับมรดกของลูก ท่านถูกเรียกว่าผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ ท่านเต็มไปด้วยความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้เช่นกัน ท่านสอนโยคะให้แก่ลูก นั่นคือการจดจำระลึกถึง แต่ผู้ที่ไม่มีความรู้จะสามารถอธิบายแก่ลูกได้อย่างไร? เหตุนี้เองที่ท่านพูดว่า: พ่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพโดยผ่านบราห์มานั่นคือพ่อให้แรงบันดาลใจในการก่อตั้งศาสนาเทพ ศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ศาสนาเทพต้องถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง พ่อให้แรงบันดาลใจในการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอีกครั้ง และพาทุกคนกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น บาร์ตคือแผ่นดินโบราณและเหตุนี้เองในความเป็นจริงแล้วจำนวนประชากรของบาร์ตควรจะมีมากที่สุด สิ่งเช่นนั้นไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใครอื่น จำนวนประชากรของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปควรจะมีมากที่สุด จำนวนประชากรได้เติบโตมาเป็นเวลา 5000 ปี ผู้อื่นทั้งหมดมาหลังจาก 2500 ปี จำนวนประชากรของผู้ที่เป็นของศาสนาอิสลามจะต้องน้อยกว่า แล้วหลังจากนั้นไม่นาน ชาวพุทธก็เข้ามาดำรงอยู่และดังนั้นจึงต้องมีความแตกต่างเล็กน้อยระหว่างพวกเขา ผู้ที่เป็นของชาวอิสลามและพุทธในตอนแรกนั้นสะอาดประจักษ์แล้วพวกเขาก็ค่อย ๆ กลับมาตาโมประจักษ์ มีปัญหานั้นด้วย ลูกๆ พิเศษที่รู้จักควรคิดถึงสิ่งเหล่านี้ ทุกวันนี้พวกเขาเขียนว่าจำนวนประชากรชาวจีนนั้นมากที่สุด อย่างไรก็ตามผู้คนไม่มีความรู้ของวงจรกิจกรรม ความลับทั้งหมดเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ สิ่งนี้จะต้องอธิบายอย่างละเอียดให้แก่ผู้ที่มีการศึกษาดี เป็นเวลา 5000 ปี ตั้งแต่ศาสนาเทพดำรงอยู่ ดังนั้นจำนวนประชากรของพวกเขาจึงควรจะมีมากที่สุดในเวลานี้ อย่างไรก็ตามผู้ที่เป็ของศาสนาเทพได้ถูกเปลี่ยนไปเป็นศาสนาอื่น เริ่มแรกผู้คนมากมายกลายเป็นมุสลิมและหลายคนก็กลายเป็นพุทธ ที่นี้เช่นกันมีชาวพุทธมากมายและชาวคริสต์นับไม่ถ้วน ไม่มีการกล่าวถึงศาสนาเทพ แม้ว่าเราจะพูดว่าเรา

คือบราห์มิน พวกเขาก็ได้ทำให้เราอยู่ในแถวของฮินดู ลูกรู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังถูกก่อตั้งขึ้นผ่านเรา บราห์มินตามศรัทธา ควรจะมีความเข้าใจนี้ ศาสนาต่างๆ เป็นที่จดจำ ผู้คนที่พิจารณาว่าตัวเขาเองเป็นชาวฮินดู พวกเขาพูดว่าศาสนาฮินดูคือศาสนาอารยัน นั่นคือเป็นศาสนาที่เก่าแก่ที่สุด ผู้คนของบาร์ตในตอนแรกเป็นคนที่มียารยะ (เจริญแล้ว) พวกเขามั่งคั่งมาก เวลานี้พวกเขากลายเป็นผู้ที่ไม่มีอารยะ ไม่มีใครมีความรู้สึกนึกคิดเลย! พวกเขาเพียงแค่ใช้ชื่อของศาสนาใดที่เข้ามาในจิตใจของพวกเขา มีกิ้งก้านเล็กและใบเล็กๆอยู่ที่ปลายต้นไม้ มีความเคารพต่อคนที่ใหม่กว่า เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากบาบา ดังนั้นลูกควรจะจดจำพ่อผู้ให้มรดกเช่นนั้นแก่ลูกมากเท่าไร! โดยการจดจำท่านลูกจะได้รับมรดกและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกได้รับมรดกของทรัพย์สินสมบัติจากพ่อทางโลกของลูก พร้อมกับสิ่งนั้นลูกก็ได้รับมรดกในการกลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วย หนึ่งในพ่อทางโลกของลูก อีกหนึ่งคือพ่อจากเหนือโลกนี้ และผู้หนึ่งคือพ่อที่ละเอียดอ่อนซึ่งอยู่ระหว่างกลาง ผู้นี้อยู่ระหว่างกลางเชื่อมโยงกับทั้งสองพ่อ ชีพบาบาไม่ได้มีความยากลำบากใด ผู้นี้ต้องถูกดูหมิ่นมากมาย! ในความเป็นจริงคุณจะไม่ได้อะไรเลย ผู้นี้ติดอยู่ในระหว่างกลาง กล่าวกันว่าบราห์มินได้ติดกับขณะกำลังเคลื่อนไปในหนทางของตน ผู้นี้ติดอยู่ในระหว่างกลางที่จะถูกดูหมิ่น มีเพียงพ่อที่ละเอียดอ่อนเท่านั้นที่ต้องอดทนต่อสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครรู้ว่าชีพบาบาเข้ามาในผู้นี้และชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เป็นเพราะการอยู่อย่างความบริสุทธิ์ที่บางคนถูกทุบตี พ่อพูดว่า: พ่อมาพาทุกคนกลับบ้าน ลูกรู้ว่าความตายนั้นเพียงแค่อยู่เบื้องหน้าลูกแน่นอนว่าต้องมีการทำลายล้าง จะสามารถมีความสงบและความสุขได้อย่างไรหากไม่มีการทำลายล้าง? เมื่อสงครามเริ่มต้นขึ้น ผู้คนก็สร้างไฟบูชายัญเพื่อให้สงครามยุติลง ลูกผู้เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มินเข้าใจว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ประตุไปสู่สวรรค์จะเปิดขึ้นได้อย่างไรด้วยวิธีอื่น? ไม่ใช่ทุกคนที่จะได้ไปสวรรค์ ผู้ที่ทำความเพียรพยายามจะไปที่นั่น และคนอื่นจะไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น เพราะผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขายังมีความกลัวมาก พวกเขายังคงสะดุดล้มต่อไปเป็นอย่างมากเพื่อความสงบ พวกเขายังคงจัดการประชุมกันต่อไป มีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้ว่าดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบได้ถูกก่อตั้งขึ้นอย่างไร ไม่สามารถมีการก่อตั้งโดยไม่มีการทำลายล้าง เวลานี้ลูกกลายเป็นตริกาลดาร์ชิ ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ผู้คนเหล่านั้นเฝ้าแต่ถามอยู่เรื่อยๆว่าจะสามารถมีความสงบได้อย่างไรเพื่อที่จะไม่มีใครต่อสู้รบรากัน ทุกคนพูดว่าควรจะมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน ถ้าพวกเขาทั้งหมดรับคำแนะนำสั่งสอนจากพ่อผู้เดียวว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย ว่าเป็นลูกของพ่อผู้เดียว ก็จะมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน ถ้าทุกคนเป็นลูกของพ่อผู้เดียว พวกเขาก็ไม่ควรต่อสู้กันเอง มันเป็นเช่นนั้นในยุคทอง ไม่มีใครในพวกเขาต่อสู้กันเองที่นั่น นั่นเป็นเรื่องราวของยุคทอง ที่นั่นคือยุคเหล็ก มีเทพในยุคทองจริงๆ เมื่อลูกอยู่ที่นั่น ลูกไม่รู้ว่าจะวิญญูญาณอื่นๆทั้งหมดอยู่ที่ไหน เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าในยุคทองเท่านั้นที่มีอาณาจักรเดียว มีความสงบและความสุข มีทุกสิ่งที่นั้น สิ่งทั้งหมดเหล่านั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกเข้าใจว่าลูกเคยปกครองในยุคทองอย่างแท้จริงและมีความสุขอย่างมากที่นั่น ศาสนานั้นไม่มีการแบ่งแยก ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ ลูกกลับมาเติมไปด้วยความรู้ในเวลานี้ พ่อกำลังทำให้ลูกทัดเทียมกับตัวท่านเอง ค่ายกองของลูกต้องกลับมาทัดเทียมกับค่ายกองของพ่อ เป็นเพียงกฎแห่งไปสู่เทพนิมิตเท่านั้นที่คงอยู่กับพ่อ พ่อได้บอกลูกว่า: พ่อต้องทำงานบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนกราบไหว้บูชาใครก็ตาม พ่อก็เติมเต็มความปรารถนาของพวกเขาตามนั้น บทบาทของเทพนิมิตก็ยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่องที่นั่นด้วยเช่นกัน กล่าวกันว่าอรชุนได้รับนิมิตของการทำลายล้าง การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การก่อตั้งดินแดนของวิษณุก็ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนเช่นกัน พ่อกำลังอธิบายเช่นเดียวกับที่ท่านเคยอธิบายในวงจรที่แล้ว บาบากำลังเปลี่ยนเราจากมนุษย์ให้เป็นเทพ เมื่อเรากลายเป็นเทพ โลกที่เป็นเช่นปีศาจจะถูกทำลายอย่างแน่นอน จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทมในทุกทิศทาง สติปัญญาสามารถเข้าใจได้ว่าจะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติ จะมีฝนตกมากมายด้วย เมื่อทั้งหมดนี้ถูกทำลายลงเท่านั้นที่ยุคทองจะถูกสร้างขึ้นมา โลกจะได้รับปยุของวัตถุธาตุทั้งห้า ดูสิว่าโลกได้รับปยุมากแค่ไหน! พ่อพูดว่า: ทุกคนจะถูกส่งเวไนไฟบูชายัญของรูद्रา ดูสิว่าไฟบูชายัญของความรู้ของรูद्रาถูกสร้างขึ้นบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาอย่างไร พวกเขาส่งข้าวสิ่งกัมของชีพบาบาและชาลิแกรมเล็กๆ และกราบไหว้บูชาแล้วก็ทำลายสิ่งเหล่านั้น แล้ววันต่อมาพวกเขาก็สร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นมาใหม่อีกครั้ง พวกเขากราบไหว้บูชาแล้วก็ทำลายสิ่งเหล่านั้น พวกเขากลับมาเช่นเดียวกันนี้กับผู้ที่เคยทำงานรับใช้กับชีพบาบา ผู้คนสร้างหุ่นจำลองของราวันทุกปีและเผามันด้วยเช่นกัน หุ่นจำลองของศัตรุมักจะถูกสร้างขึ้นเพียงหนึ่งครั้งหรือสองครั้งแล้วก็เผาทิ้ง ไม่ใช่ว่าพวกเขามีระบบของการเผาสีงนั้นทุกปี พวกเขาสังเกตความโกรธทั้งหมดของพวกเขาเพียงครั้งเดียว อย่างไรก็ตามพวกเขาเผาวันทุกปี ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น แล้วพวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าราวันลักพาตัวสีดา พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งใด ผู้คนในต่างประเทศจะเข้าใจอะไรจากสิ่งทั้งหมดนี้? ไม่เลย! ในแต่ละวันพวกเขาสร้างหุ่นจำลองของราวันที่ใหญ่ขึ้นและใหญ่ขึ้นเพราะราวันเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์มากมาย เวลานี้ลูกกำลังเอาชนะราวัน ราวันจะไม่อยู่ในยุคทอง ความทุกข์ทรมานของกรรม-ความเจ็บป่วย ฯลฯ ทั้งหมดนั้นมาจากราวัน การกระทำใดก็ตามที่ผู้คนทำนั้นเป็นบาป เนื่องจากการมีอยู่

ของราวัน ละครนี้ที่ถูกสร้างขึ้นมามีทั้งความสุขและความทุกข์ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์นี้ ลักษณะและนารายณ์ได้รับอาณาจักรนั้นอย่างไร? ไม่มีใครรูสิ่งนี้ เด็กเล็กๆ อธิบายว่า: ลักษณะและนารายณ์เคยปกครองในยุคทอง พวกเขาได้ศึกษาราชโอยะในยุคบรรจบพบกันและได้รับสถานภาพนั้น บรรพบุรุษที่เยาว์วัยควรไปอธิบายให้แก่เบอร์ ล่าว่า พวกเขา (ลักษณะและนารายณ์) ได้รับอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร เวลาคือยุคเหล็ก นี่ไม่สามารถเรียกว่ายุคทอง ไม่มีอาณาจักรใดในปัจจุบัน มงกุฎของราชาได้ถูกถอดออกไป มีเพียงสี่คัมภีร์ศาสนาเท่านั้น โดยผ่านคัมภีร์ของกิตะ สาม ศาสนาก็ถูกก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ ไม่ใช่ในยุคทอง ไม่ใช่ว่าลักษณะและนารายณ์หรือรามก่อตั้งศาสนา ศาสนาเหล่านี้กำลังถูก ก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ แล้วก็มีศาสนาอิสลาม ศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์ ชาวคริสต์มีเพียงคัมภีร์ศาสนาเดียว - ไบเบิล- เท่านั้นเอง แล้วการเติบโตก็เกิดขึ้นในภายหลัง ศาสนาเทพคือศาสนาโบราณและดั้งเดิม เวลาคือศาสนาเทพกำลังถูกก่อตั้ง ขึ้นอีกครั้ง ลูกเข้าใจนัยสำคัญของละครอย่างมาก ลูกมีความสุขด้วยเช่นกัน เนื่องจากลูกมั่นใจ 100% ว่าลูกกำลังสร้าง โโชคของอาณาจักรของลูกอีกครั้ง ไม่มีเรื่องของการต่อสู้รบราในสิ่งนี้ อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้ง สิ่งนี้แน่นอน มันแน่นอน เท่ากับความตาย ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกอีกครั้ง ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ทุกๆ วงจร ยิ่งลูกพยายามมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากขึ้นเท่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และ เวลาคือได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ซึมซับคำยกย่องของพ่อในตัวลูกเองและกลับมาหาคำควรแก่การยกย่องเช่นเดียวกับพ่อ ประกาศสิทธิในมรดกของความ บริสุทธิ์จากพ่อจากเหนือโลกนี้ ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์

2. ทำตามศรัทธาและก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของตัวเอง

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนความคิดที่ไร้ประโยชน์และชั้นสสารของลูกด้วยการเป็นตรีกาลดาร์ชี และกลายเป็นผู้ให้ คุณประโยชน์ต่อโลก เมื่อลูกเป็นนายตรีกาลดาร์ชีและนำความคิดของลูกไปปฏิบัติ การกระทำของลูกจะไม่ มีวันสูญเปล่า การเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไร้ประโยชน์และการมีความคิดที่ทรงพลังและการกระทำที่มีพลังนั้น เรียกว่าสภาพของความสมบูรณ์ ลูกไม่เพียงแต่ต้องเผาความคิดที่ไร้ประโยชน์และการกระทำที่เป็นบาป เท่านั้น ลูกยังต้องกลายเป็นตัวของพลังและทำให้ภาระของบาปของทั้งโลกเบาบางลงและเร่งความเร็วของ เครื่องจักรเพื่อขจัดความคิดที่ไร้ประโยชน์ของดวงวิญญาณมากมายให้เสร็จ และเมื่อนั้นลูกจะถูกเรียก ว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก

คติพจน์: เพื่อที่จะเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น จงมีความรักเพื่อประโยชน์ในงานรับใช้ ไม่ใช่เพื่อแรงจูงใจที่ เห็นแก่ตัวของลูกเอง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นำชยะออกไปจากดวงวิญญาณอย่างต่อเนื่องด้วยการจดจำระลึกถึง เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้นที่พวกเขาสามารถกลับบ้านได้
- คำถาม:** ด้วยการทำตามคำแนะนำใจของพ่อที่ลูกได้รับคุณประโยชน์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่าลูกๆ ที่แสนหวาน ประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่ของลูกจากพ่อในชาติเกิดสุดท้ายนี้ อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปสู่ภายนอก ละทิ้งยาพิษและดื่มน้ำทิพย์ เพียงในชาติเกิดสุดท้ายนี้เท่านั้นที่ลูกต้องจบสิ้นนิสัยของ 63 ชาติเกิด ดังนั้นจงเพียรพยายามทั้งวันทั้งคืนและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

โอม ซานติ ดินแดนแห่งความสงบคือดินแดนแห่งการพักผ่อน ทุกคนเบื่อหน่ายโลกนี้ พวกเขาต้องการไปยังดินแดนแห่งความสุข พวกเขาไม่ชอบโลกนี้ เมื่อพวกเขาเห็นสวรรค์แล้วหัวใจของพวกเขาจะยึดติดกับนรกได้อย่างไรเล่า? ดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่า บาบา เร็วๆ! พาเราไปจากดินแดนแห่งความทุกข์นี้ด้วย พ่ออธิบายว่า นี่คือโลกที่สกลปรก ซึ่งเรียกว่าโลกที่เป็นเช่นปีศาจหรือนรก นี่คือชื่อที่ดีหรือไม่? มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างโลกของเทพและโลกของปีศาจ ทุกคนเบื่อหน่ายกับโลกของปีศาจนี้แต่ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ มีอัลลอยที่ดาโมประธานปะปนอยู่ภายในลูกดวงวิญญาณ ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังทำความเพียรพยายามที่จะขจัดอัลลอยนั้นออกไป ผู้ที่ทำความเพียรพยายามดีจะมีสภาพที่ดีในเวลาสุดท้าย โลกเก่านี้จะถูกทำลาย เหลืออีกเพียงไม่กี่วันเท่านั้นในเวลานี้ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้จนกว่าพ่อกาและพาลูกกลับไปมีความทุกข์ในโลกนี้ ที่บ้านเช่นกัน พวกเขามีความสุขเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อยู่ในหัวใจของลูกว่า บาบามาได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ ผู้ที่สติปัญญาของเขามีศรัทธาที่ดีมากไม่เคยลืมที่จะจดจำพ่อ ท่านถูกเรียกว่าผู้จัดการความทุกข์สำหรับทุกคน เพียงลูกเท่านั้นที่ตระหนักรู้ในตัวท่านและจำท่านได้ หากทุกคนจำท่านได้ แล้วพวกเขาทั้งหมดจะนั่งกันที่ไหน? ดังนั้นจึงเป็นไปได้ วัฏจักรเช่นนั้นจึงถูกสร้างขึ้นในละคร ผู้ที่ทำตามศรัทธาเท่านั้นที่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ สิ่งนี้ถูกต้อง ดวงวิญญาณจะมีประสบการณ์ของการถูกลดโทษแล้วไปยังดินแดนแห่งความสงบและโลกที่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามต้องเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ประการที่สองไม่มีใครสามารถไปยังโลกที่บริสุทธิ์ได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ เมื่อพวกเขาพูดว่า ผู้นั้นผู้นี้หลอมรวมเข้าไปในแสงหรือพวกเขาได้กลับบ้านแล้ว สิ่งนั้นเป็นไปได้ หากผู้ที่ลงมาบนโลกก่อน (ลักษมีและนารายณ์) ไม่สามารถกลับบ้านได้ แล้วจะมีคนอื่นกลับบ้านได้อย่างไร? 84 ชาติเกิดของพวกเขา กำลังมาถึงจะจบสิ้นลงในเวลานี้ เวลาที่ลูกกำลังทำทปาเซียเพื่อกลับบ้าน ทุกคนร้องเรียกหาพ่อผู้เดียว โอ้ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ โอ้ ผู้ปลดปล่อย พระเจ้า ผู้เป็นพ่อคือ ผู้จัดการความทุกข์และผู้ประทานความสุข พวกเขาไม่ได้เรียกหากฤษณะฯลฯ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นชาวคริสต์หรือชาวมุสลิม พวกเขาทั้งหมดร้องเรียกหา โอ้ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ดวงวิญญาณร้องเรียกหาพ่อของเขา ลูกพูดว่า “พ่อ” เมื่อลูกเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณก็ต้องเป็นบางสิ่งเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่ใช่สิ่งใหญ่ แต่พวกเขาเป็นเพียงดวงดาวและละเอียดอ่อนอย่างที่สุด รูปของบาบาเป็นเช่นไร รูปของดวงวิญญาณก็เป็นเช่นนั้น ลูกทั้งหมดสรรเสริญพ่อ ท่านคือผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต มหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรแห่งความปิติ ลูกดวงวิญญาณกำลังกลับมาทักทายกับท่าน ลูกมีความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลกอยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีมนุษย์อื่นใดที่มีความรู้นี้ จงไปและค้นหาทั่วทั้งบาร์ตและทุกหนแห่งในต่างประเทศและลูกจะไม่พบใครที่รู้สิ่งนี้ ดวงวิญญาณเล่นบทบาท 84 ชาติเกิด เป็นไปไม่ได้ที่จะใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด ไม่สามารถมีใครแม้กระทั่งพูดได้เกี่ยวกับ 8.4 ล้านชาติเกิด พ่อพูดว่า: ลูกไม่รู้ถึงชาติเกิดของตนเอง พ่อบอกลูกเกี่ยวกับชาติเกิดของลูก ขณะรับฟังเรื่องราวทั้งหมดนี้ ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินก็จะไม่เข้าใจว่าเป็นไปไม่ได้อย่างไรที่จะมีใครพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกคือบราห์มิน ลูกใช้ 84 ชาติเกิด บราห์มาได้ใช้ 84 ชาติเกิด วิษณุได้ใช้ 84 ชาติเกิดเช่นกัน บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณูก็กกลายเป็นบราห์มา ลักษมีและนารายณ์ใช้ 84 ชาติเกิดและกลายเป็นสรัสวตีและบราห์มา นี่เป็นสิ่งที่ต้องเข้าใจด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อกาและอธิบายให้แก่ลูกทุกๆ 5,000 ปี วงจรคือ 5,000 ปี เวลาที่ลูกเข้าใจความลับของวงศ์สกุล ลูกเข้าใจความหมายของ “ฮัม โซ” ด้วยเช่นกัน เราดวงวิญญาณกลายเป็นเทพ แล้วเราก็กลายเป็นนักรบ พ่อคำและศูทร เราใช้ชาติเกิดมากมายขนาดนี้แล้วเราก็กลายเป็นบราห์มิน มีชาติเกิดเดียวนี้ของบราห์มิน นี่คือชาติเกิดที่มีค่าเช่นเพชร พ่อพูดว่า เหล่านั้นคือร่างกายที่สูงส่งของลูก ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกผ่านร่างกายนั่น เหตุนี้เองลูกจึงไม่ควรเร่ร่อนไปสู่ทิศทางอื่นอีกต่อไป ดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแท้จริง

เริ่มแรกในยุคทอง ลูกสะโตประธาน จากนั้นก็กลับมาสะโตเมื่ออัลลอยของเงินปะปนเข้าไปในลูก การคำนวณทั้งหมดได้แสดงไว้ แม้แต่รัฐบาลก็ยังบอกทุกคนให้ใส่อัลลอยโลหะผสมในทองคำ “สวมทอง 14 กระรัต” ผู้คนของบาร์ตคิดว่าไม่เป็นมงคลที่จะผสมอัลลอยลงไปในทองคำ เมื่อมีการแต่งงานเกิดขึ้น พวกเขาสวมทองคำแท้ ชาวบาร์ตรักทองคำมาก เพราะเหตุใด? ไม่ใช่แค่บาร์ตเท่านั้น! ในยุคทอง มีปราสาทราชวังทองคำ มีอิฐทองคำเช่นเดียวกับที่ลูกมีกองอิฐอยู่ที่นั่น ดังนั้นจะมีกองทองและกองเงิน พวกเขาแสดงการเล่นเกี่ยวกับมายา บุคคลนั้นมองเห็นอิฐทองคำ และคิดว่าเขาจะนำอิฐทองเหล่านั้นกลับมาเก็บด้วย (จากอาณาจักรอะลัน) เมื่อกลับมา เขาจึงเห็นว่าไม่มีสิ่งใดที่นี่ ต้องมีนัยสำคัญบางอย่างในสิ่งนั้น ลูกสาวเข้าใจว่าพวกเขาจะไปสวรรค์อีกครั้ง ถ้าสามีสร้างปัญหาให้กับพวกเขา เธอก็จะร้องไห้อยู่ภายในและสงสัยว่า เมื่อไหร่จะได้ไปยังดินแดนแห่งความสุข “บาบา เร็วเข้า” พ่อพูดว่าลูกๆ พ่อจะเร็วได้อย่างไร? ก่อนอื่นใด จงจัดชยะของลูกด้วยพลังโยคะ อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง พ่อให้ความอดกลั้นแก่ลูก แม้กระนั้นลูกก็ยังร้องเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา ลูกร้องเพลงว่า ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้กับทุกคนคือผู้เดียว สิ่งนี้หมายถึงเวลานี้ ชื่อปีศาจ เช่น อคาสูร์และบากาสูร์หมายถึงเวลาปัจจุบันของยุคบรรจบพบกัน นี่คือนิเวศที่เป็นเช่นปีศาจ พ่ออธิบายว่าพ่อมาในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจรมืดเมื่อต้นไม้ทั้งต้นไปถึงสภาพเสื่อมโทรมทั้งหมดอย่างสิ้นเชิง ลูกรู้ว่าทุกสิ่งในยุคทองสะโตประธาน ที่มีนัยและสัต์วามากมาย ที่นั่นจะไม่สัต์วามากมายหลายชนิดเช่นนั้น คนที่ยิ่งใหญ่มีความสะอาดอย่างมากรอบตัวเขา ที่อยู่อาศัย เพอร์นิเจอร์ ฯลฯ ของพวกเขานั้นดีมาก ลูกกลายเป็นเทพที่สูงส่งเช่นนั้นเช่นกัน ที่นั่นไม่สามารถมีอะไรสกปรกได้ ที่นี่มียุ่งและโรคภัยไข้เจ็บมากมาย ฯลฯ มีความสกปรกอย่างมากในทุกอย่าง! ไม่มีความสกปรกมากนักในหมู่บ้าน มีความสกปรกอย่างมากในเมืองใหญ่ เพราะที่นั่นมีผู้คนจำนวนมากและไม่มีพื้นที่เพียงพอที่จะอยู่อาศัย ลูกกำลังกลายเป็นนายของทั้งโลก ผู้คนร้องเพลงว่า บราห์มามีอยู่ในจักรวาล วิษณุมีอยู่ในจักรวาล และมีดวงดาว 900,000 ดวงอยู่ในจักรวาล บราห์มากลายเป็นวิษณุ พร้อมกับวิษณูก็น่าจะมีดวงดาวด้วย พวกเขากลายเป็นเทพในยุคทอง ดังนั้นจึงมีไม่มากนัก ในตอนแรกต้นไม้ยังมีขนาดเล็กแล้วก็เจริญเติบโตขึ้นมาจะมีผู้คนน้อยมากในยุคทอง พวกเขาจะอาศัยอยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำ ที่นั่นสร้างคลองมากมายจากแม่น้ำ ที่นั่นจะไม่มีการมีผู้คนจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่นั่น แม่น้ำคงคาและแม่น้ำยมนาที่นั่นก็เพียงพอสำหรับผู้คนจำนวนเท่านั้น พวกเขาทั้งหมดอาศัยอยู่ใกล้กับริมแม่น้ำเหล่านั้น แม้แต่สัตว์ต่างๆทั้งห้าก็กลายเป็นทาสของเทพที่นั่น ไม่เคยมีฝนตกก่อนเวลาแม่น้ำไม่เคยล้น ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ แล้วจะมีอะไรมากกว่านี้ได้อีก? ผู้คนบอกว่าระยะเวลาของสวรรค์ยาวนานหลายแสนปี โอเค บอกเราด้วยว่าใครเคยปกครองที่นั่น? พวกเขายังคงพูดเท็จมากมายต่อไป ลูกรู้ว่าลูกกำลังเล่นบทบาทของลูกเช่นเดียวกับที่เคยเล่นในวงจรถ้าก่อนหน้านั้น จะมีอุปสรรคหลายประเภทจากปีศาจในไฟบูชายัญของความรู้ของรูद्रานี้ ผู้คนคิดว่าปีศาจนั้นโยนชยะและมูลวัว ฯลฯ ลงมาจากเบื้องบน แต่ไม่ใช่เลย ลูกสามารถเห็นได้ว่ามีอุปสรรคมากมายเพียงใด ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้าย เมื่อนั้นที่ไฟของบาปจึงกลับมาเติมเปี่ยม พ่อพูดว่าต้องอดทนเล็กน้อย เผาแต่จดจำพ่อและมรดกของลูก แม้กระทั่งในเวลาของการถูกทรมาน ลูกต้องเก็บชีพบาบาไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกมีความรู้ในสติปัญญา เมื่อบางคนกำลังจะถูกแขวนคอบนตะแลงแกง นักบวชก็ขอให้เขาระลึกถึงพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เขาไม่ได้พูดว่าระลึกถึงพระคริสต์ เขาให้สัญญาณแก่บุคคลนั้นให้จดจำพระเจ้า ท่านน่ารักมาก ทุกคนร้องเรียกหาท่าน ดวงวิญญาณคือผู้ที่ร้องเรียกหา ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลับมาเป็นดวงวิญญาณ ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมา 63 ชาติเกิด เวลานี้จึงจบสิ้นนัยนั้นของครึ่งวงจรถ้าชาติเกิดเดียวนี้ ลูกรู้ว่าด้วยการกลับมาเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ นี่คือการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งเช่นนั้น ดังนั้นลูกจึงต้องเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ทั้งวันทั้งคืน ผู้คนเพียรพยายามอย่างมากในธุรกิจของเขา ฯลฯ ผู้คนจะไม่สัปหงกหรือหาเมื่อขณะหารายได้ พวกเขามีความสุขกับการหารายได้ ไม่มีเรื่องของความเหน็ดเหนื่อย บาบามีประสบการณ์เช่นกัน เมื่อเรือกลไฟมาในตอนกลางคืน ผู้คนจะออกไปซื้อสินค้า เจ้าของร้านจะไม่ปล่อยลูกค้าไว้ตามลำพังจนกว่าพวกเขาจะหมดเงินในกระเป๋ บาบามีได้ใช้พาหนะที่มีประสบการณ์มาก ผู้ที่มีประสบการณ์ในทุกสิ่ง เขาเป็นเด็กชาวบ้านด้วยเช่นกัน เขาเคยขายเมล็ดธัญพืช 40 ปอนด์ต่อ 10 แอนนา (62 ไพซา) เวลานี้ดูสิเขากำลังกลายเป็นนายของโลก เขาเป็นเด็กชาวบ้านอย่างสมบูรณ์ แล้วเมื่อเขาเติบโตขึ้นมา เขาก็มุ่งมั่นอยู่กับธุรกิจเพชรพลอยอย่างแท้จริง ไม่มีสิ่งใดนอกจากเพชรพลอย เวลานี้เป็นธุรกิจเพชรพลอยที่แท้จริง นี่คือนิเวศที่สูงสุดที่ดี บาบามีประสบการณ์อย่างมาก บาบามาที่บ้านของอปราชยา ราวกับว่านั่นเป็นบ้านของเขาเอง สิ่งเหล่านี้เรียกว่าเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย ยิ่งลูกซึมซับความรู้ในสติปัญญาเท่าไร ลูกก็ยิ่งกลายเป็นมหาเศรษฐีมากขึ้นเท่านั้น ชีพบาบาถูกเรียกว่านักธุรกิจและพ่อค้าเพชร ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญท่าน แล้วพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันพร้อมกับค่ายก๊องของท่านแล้วก็มีคำประณามท่านด้วย ดูสภาพของหนทางความเสื่อมใสศรัทธากลายเป็นเช่นไร! พ่อพูดว่าเมื่อความเสื่อมใสศรัทธามาถึงจุดสิ้นสุดลง พ่อผู้ที่ปกป้องผู้เสื่อมใสศรัทธาก็มา มีการพิสูจน์แล้วเช่นกันว่าใครทำความเสื่อมใสศรัทธามากที่สุด ลูกทำความเสื่อมใสศรัทธามากที่สุด ผู้คนเช่นนั้นเท่านั้นที่จะมาที่นี่และเริ่มกลายเป็นบ

ราห์มินก่อน แล้วจึงประกาศสิทธิในมรดกของการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของเขาจากพ่ออีกครั้ง ราวันทำให้ลูกเป็นผู้กราบไหว้บูชาและพ่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า พระเจ้าคือผู้เดียว ไม่สามารถมีพระเจ้าสองหรือสามองค์ได้ กิตะของพระเจ้าได้รับการจดจำ แทนที่จะเขียนว่า“พระเจ้าชีวาพูด” พวกเขาได้ใส่ชื่อกฤษณะและนั่นจึงทำให้เกิดความแตกต่างเช่นนั้นขึ้นมา! ตามละครแล้วชื่อของกิตะต้องถูกเปลี่ยนไปในลักษณะนั้น แล้วพวกเขาก็ร้องเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ และราวันทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ชาญฉลาดเพื่อเข้าใจทั้งหมดนี้ ศรีมัท คำแนะนำหรือวิถีทางในการดำเนินชีวิตที่สูงส่งที่สุด มาจากพ่อผู้เดียว ลักษณะและนารายณ์กลายเป็นนายของสวรรค์ด้วยการทำตามคำแนะนำของพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเพียรพยายามในชาติเกิดเดี่ยวนี้อะไรสักอย่างของสำนักที่เป็นร่างของ 63 ชาติเกิด กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณและกลายเป็นนายแห่งสวรรค์
2. ในชาติเกิดที่สูงส่งซึ่งมีค่าเช่นเพชรนี้ อย่าให้สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไป กลับมาสะโตประธาน อดทนต่อการถูกทำร้าย และประกาศสิทธิในมรดกที่แท้จริงของลูกจากพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีความเพียรพยายามที่สูงส่งที่สุดด้วยการทำให้ความคิด คำพูด และการกระทำเท่าเทียมกัน

สาระสำคัญของคำสอนทั้งหมดคือไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ลูกทำ ไม่ว่าจะเป็นการเห็น การตื่น การนั่ง การขยับตัว หรือการนอนหลับ ให้มองว่าเป็นเทวดานางฟ้า ให้เป็นไปในทางจิตวิญญาณในทุกการกระทำ อย่าให้มีอะไรทางโลกในการกระทำหรือในชั้นสการ์ของลูก ให้ความคิด คำพูด และการทำทั้งหมดของลูกเท่าเทียมกัน ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกคิดว่าลูกไม่ควรทำบางสิ่ง แต่ลูกยังคงทำสิ่งนั้น เมื่อทั้งสามเท่าเทียมกันและเท่าเทียมกันกับพ่อ ก็จะกล่าวได้ว่าลูกเป็นผู้มีความพยายามที่สูงส่งหรือสูงสุด

คติพจน์: การรับผิดชอบหมายถึงการประกาศสิทธิในพรพิเศษ

***** โอม ชานติ *****

คำพูดที่แสนหวาน สูงส่งและทรงคุณค่าให้อ่านในชั้นเรียน

เนื่องในวันจตุรมาสถึง มาเตซวารี จากัดอัมบา

เพลง: ทำลายความสัมพันธ์ทั้งหมดกับโลก...

หากเราทำลายความสัมพันธ์ทั้งหมดกับโลก แล้วโลกนี้มีไว้เพื่ออะไร? ถ้าเป็นเรื่องของเพียงแค่การทำลายความสัมพันธ์ทั้งหมด แล้วทำไมความสัมพันธ์เหล่านี้จึงถูกสร้างขึ้น? สามิและภรรยา พ่อและลูก ราชากับปวงประชาราษฎร ทุกความสัมพันธ์ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า นี่คือนั่นที่ผู้คนพูดกันใช่หรือไม่? ถ้าพระเจ้าสร้างพวกเขา ทำไมพวกเขาถึงบอกว่าเราต้องทำลายความสัมพันธ์เหล่านั้น? มิฉะนั้น เพลงนี้ก็ผิด

พระเจ้าสร้างโลกใด? ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่า "Jag"(โลก สะกดว่า jug) หรือดูเนีย(โลก) ที่พระเจ้าสร้าง ท่านจะไม่สร้างโลกเช่นนั้นซึ่งลูกจะต้องจากไป ความสัมพันธ์ทั้งหมดที่มีอยู่ไม่ได้ถูกสร้างขึ้น ดูสิว่าความสัมพันธ์ของลูกในโลกนี้กลายเป็นเช่นไร! เพราะการกระทำของลูก ลูกกลับมาสโตประธาน และดูสิว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นอะไร! เนื่องจากปวงกรรม พวกเขายังคงพลัดพรากจากกันต่อไป ในกิจกรรมที่เป็นกรรมนี้ ความสัมพันธ์ทั้งหมดกลับมามีประโยชน์ ดังนั้นผู้คนจึงยังคงเป็นเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์และรับความทุกข์จากกันและกัน พระเจ้าเองพูดว่า: พ่อไม่ได้สร้างความสัมพันธ์แห่งความทุกข์ของลูก ความสัมพันธ์(สัมพันธ) ที่พ่อสร้างให้ลูกไม่ใช่ปวง (บันธัน) ฉันสร้างความสัมพันธ์ที่สูงส่งกับลูก และในความสัมพันธ์นั้นลูกมีความสุข ความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกสะอาดมากและนี่คือเหตุผลที่ลูกจดจำ: ราชารามและปวงประชาราษฎร (ทุกคนที่เป็นของราม) รามมั่งคั่งและทั้งอาณาจักรอยู่ภายใต้ราชาผู้ประทาน เป็นรัชสมัยของการครองราชย์ด้วยความชอบธรรม นั่นได้ชื่อว่าเป็นการครองเรือนแห่งความชอบธรรม Dharam-pati, dharam-patni (สามิและภรรยา) – ทุกสิ่งอยู่ในนามของความชอบธรรม แต่ความสัมพันธ์ของศาสนานั้นไม่มีอีกต่อไปแล้ว ชีวิตจริงในทางปฏิบัตินั้นก็ไม่มีอีกแล้ว ด้วยเหตุนี้เองพ่อบอกว่า: โลกที่ลูกสร้างขึ้นเอง ความสัมพันธ์ทั้งหมดในโลกนั้นลูกทำลายลงในเวลาอันสั้น ความสัมพันธ์ในโลกที่พ่อสร้างขึ้นนั้นดีและน่ารักมาก พวกเขาเคยมอบความสุขให้กันและกัน มีความสัมพันธ์อย่างแน่นนอน: ไม่ใช่ว่าพระเจ้าไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์แต่ความสัมพันธ์เหล่านั้นไม่มีปวงของกรรมใดๆ ด้วยเหตุนี้เอง ผู้คนจึงถูกเรียกว่าได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ในชีวิตพวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากปวงของกรรม (ความทุกข์) เหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกกล่าวได้ว่าได้รับการหลุดพ้นในชีวิต เวลานี้ ความสัมพันธ์ของลูกได้กลายเป็นปวงในชีวิตไปแล้ว และเหตุนี้เอง พวกเขาถามว่า: เราจะเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร พ่อบอกว่า: ทำลายความสัมพันธ์ทั้งหมดกับสิ่งเหล่านั้นและเชื่อมโยงตนเองกับพ่อ มอบชีวิตสุดท้ายของลูกให้กับพ่อ “ให้ตัวลูกเองกับพ่อ” หมายความว่าเหมือนกับเมื่อภรรยาแยกตัวเธอเองให้กับสามิ และสามิมียกตัวเขาเองให้กับภรรยาของเขา พ่อมอบตัวเองให้กับลูกชายของเขา และลูกชายมอบตัวเองให้กับพ่อของเขา ลูกได้ฝึกฝนสิ่งนี้เป็นอย่างดี พ่อไม่ได้บอกอะไรใหม่กับลูก "พ่อจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร" "พ่อควรทำอะไร?" ลูกไม่สามารถถามคำถามเหล่านี้ได้ ลูกได้มอบชีวิตของลูกให้แก่กันและกัน ลูกไม่ได้มอบชีวิตของลูกให้กับลูกๆของลูกใช่ไหม? สิ่งใดก็ตามที่ลูกมี ร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติของลูก ลูกเก็บสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไว้เพื่อพวกเขาใช่ไหม ลูกพูดว่า: "ทั้งหมดนี้เป็นของลูก" ใช่ไหม? ลูกใช้เวลาทั้งชีวิตของลูกกับพวกเขา ดังนั้นพ่อจะไม่บอกอะไรใหม่แก่ลูกเมื่อพ่อบอกว่า จงยกสิ่งนั้นทั้งหมดให้กับพ่อ สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ทำไว้ให้กันและกันมาจนถึงเวลานี้ พ่อบอกลูกเหมือนกันว่า: เป็นของพ่อ เป็นของพ่อและดูแลทุกสิ่งในฐานะผู้ดูแลผลประโยชน์ บนหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้กล่าวว่า: พระเจ้า ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ฉันเป็นของท่าน แต่ลูกไม่ได้มอบตัวเองให้กับพ่ออย่างแท้จริง ลูกเพียงแค่พูดสิ่งนั้น ของท่านเป็นของฉัน และของฉันก็เป็นของท่าน นี่คือนั่นที่ทุกคนทำ แต่การหลอกลวงนั้นเวลานี้ไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ ของท่านเป็นของฉัน และของฉันก็เป็นของฉัน ไม่เลย เวลานี้ลูกต้องจบสิ้น "นี่คือของฉันและของท่าน" ให้หมดเวลานี้ฉันเป็นของพ่อและทุกสิ่งรวมอยู่ในนั้น แค่นี้เอง ฉันเป็นของพ่อ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่าทุกสิ่งของพ่อเป็นของฉัน และของฉันก็เป็นของฉันด้วยเช่นกัน จะมีประโยชน์อะไรกับการหลอกลวงเช่นนั้น? เพราะว่าเราก็เพียงแค่หลอกตัวเองเท่านั้น ไม่มีใครสามารถโกงพระเจ้าได้ ก่อนหน้านี้เราเคยหลอกลวงท่านอย่างมาก แต่ในการหลอกลวงทั้งหมดนั้น เราสร้างแต่ความทุกข์และความไม่สงบสำหรับตัวเราเองเท่านั้น เพราะเราคือผู้ที่ถูกหลอกลวง เหตุนี้เองเวลานี้พ่อพูดว่า:

ละทิ้งสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด จัดสติปัญญาของคุณออกไปจากความสัมพันธ์ทั้งหมด รวมทั้งร่างกายของคุณเองและเชื่อมตัวคุณเองกับพ่อ แล้วจะไม่มีความรู้สึกใดๆว่าอะไรเป็นของคุณ

จนถึงเวลานี้ โดยการพูดว่า “ของฉัน ของฉัน” ลูกได้ทำให้ตัวเองเป็นทุกข์ แล้วเมื่อสติปัญญาของคุณถูกหันเหไปที่นั่น ลูกพูดว่า: ฉันจะอย่างไร? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? ผลจะเป็นอย่างไรถ้าลูกไปเกาะติดคนอื่น? ลูกกลับมาไม่มีความสุข เพราะความผูกพันยึดมั่น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ทำลายความสัมพันธ์ทั้งหมดกับโลกนี้และเวลานี้เป็นของพ่อ แล้วบ่วงทั้งหมดที่ลูกสร้างขึ้นกับร่างกายของคุณและในชีวิตของคุณก็ตัดขาดจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดและเวลานี้เป็นของพ่อ พ่อจะไม่ไปอยู่กับลูกชาติแล้วชาติเล่า ไม่เลย เพียงแค่เวลานี้เท่านั้นที่พ่อมีสิ่งที่จะต้องทำกับลูก แค่นี้เอง และจากนั้นลูกดวงวิญญาณจะไปสู่ความสุขชั่ววันจันทร์กับกันและกัน พ่อตัดบ่วงของความทุกข์และสร้างความสัมพันธ์ของคุณสุขให้กับลูก แล้วลูกจะได้สัมผัสกับความสุขด้วยกัน เวลานั้นลูกกลายเป็นคนนิสัยเสียมากและด้วยเหตุนี้ลูกจึงยังคงสัมผัสกับความทุกข์ต่อไปเรื่อยๆ พ่อเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งของคุณที่เสียไปให้ดีขึ้น แล้วลูกจะอยู่อย่างมีความสุข พ่อจะไม่ไปอยู่กับลูกชาติแล้วชาติเล่า พ่อเพียงบอกลูกให้เปลี่ยนแปลงทุกสิ่งของคุณที่เสียไปให้ดีขึ้น: เวลานั้นเป็นของพ่อ ทำไมพ่อบอกลูกสิ่งนี้? เพราะด้วยการทำตามคำสั่งของพ่อทุกสิ่งจะกลับม่าย้ายสำหรับลูก พ่อกำลังแสดงให้ลูกเห็นวิธีที่ง่ายตายนี้ เป็นของพ่อในทางปฏิบัติสำหรับวิธีนี้จะมีประโยชน์มากสำหรับลูก ตัวอย่างเช่น เมื่อเด็กถูกนำมาเลี้ยงดู เขาใช้ช้อนนั้นต่อไปในทางปฏิบัติใช้ใหม่? ในทำนองเดียวกัน โดยการเป็นของพ่อและเคลื่อนไปในลักษณะนั้น โศกของคุณจะถูกสร้างขึ้นมา พ่อกำลังบอกบางสิ่งที่ตรงไปตรงมา ง่าย และเรียบง่ายที่สุดแก่ลูก ในสิ่งนี้เช่นกัน มีเพียงกำมือเดียวไม่กี่คนจากหลายล้านคนที่ปรากฏออกมาที่จะทำตามสิ่งนั้น

พ่อพูดว่า พ่อได้เข้ามาในโลกของคุณ โลกที่มีตัวตนนี้ ในยุคบรรจบกันอันสั้นนี้เป็นไปเพื่อลูกเท่านั้น ดังนั้นอย่างน้อยที่สุด ตอนนี้ไม่ว่าจะมีเวลามากเท่าไรก็ตาม อย่างน้อยก็คิดถึงพ่อในช่วงเวลานั้น เวลานั้นลูกเป็นของบาบาแล้ว อย่างน้อยจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ในช่วงเวลานั้น และแล้วรางวัลเช่นนั้นจะสะสมเพื่อลูกที่ลูกจะไม่ต้องทำงานหนักในโลกนั้นเลย เวลานั้นเป็นเพียงเรื่องของการทำงานหนักเล็กน้อย ดังนั้น ด้วยวิธีใดก็ตามที่เป็นไปได้ แม้ว่าลูกจะต้องตาย จงทำสัญญาว่าจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ มีความมุ่งมั่น ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะปฏิบัติตามดาร์นาของคุณ พ่อกำลังบอกลูกอย่างชัดเจนว่า จงทำความเพียรพยายามอีกเล็กน้อยในช่วงเวลาสั้นๆ นี้ พ่อไม่ได้ให้ลูกทำงานหนักเป็นพิเศษ เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งที่ลูกได้รับ งานหนักนี้ก็ไม่มีอะไรเลย

มีคำกล่าวไว้ว่า: อย่าทำมือของน้ำมันเนย (เรื่องราวในจินตนาการ) “ฉันจะทำสิ่งนี้และสิ่งนี้...” “โลกจะพูดอะไร? คนนั้นคนนี้จะพูดอะไร?” โอ้ โลกจะพูดอะไร ลืมไปหมดแล้ว เวลานั้นแม้ว่าโลกนี้ก็จะจบสิ้นลง แต่คนยากจนที่สิ้นหวังเหล่านั้นไม่รู้สิ่งนี้ และเหตุนี้เองพ่อพูดว่า อย่าคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้น เวลานั้นความตายเพียงแค้อยู่เบื้องหน้า ทุกสิ่งที่ลูกคิดไว้ล่วงหน้าจนถึงทุกวันนี้คือความสูญเสียทั้งหมด เวลานั้นพ่อพูดว่า: ป้องกันการสูญเสียนั้น ทำมากเท่าที่ลูกต้องทำเพื่อการดำรงชีวิตของร่างกายของคุณ อย่างไรก็ตามไม่ว่าลูกจะมีปัญหามากกับสิ่งสร้างของคุณมากแค่ไหน ทำมากเท่าที่ลูกต้องการ ฉันจะดูแลพวกเธอมากแค่ไหน? ลูกต้องดูแลพวกเธอ พ่อปล่อยให้ลูกเป็นอิสระที่จะทำสิ่งใดก็ตามที่จำเป็นสำหรับลูก แต่สิ่งใดก็ตามที่ลูกจะสร้างขึ้นมาเป็นพิเศษ พ่อกำลังบอกลูกว่าอย่าทำสิ่งนั้นเพราะทุกอย่างกำลังจะพังทลายลงมา แล้วเหตุใดจึงเสียเวลาของคุณโดยไม่จำเป็น? เป็นเพราะความซับซ้อนที่ไม่จำเป็นทั้งหมดเหล่านั้นที่ทำให้ลูกไม่มีความสุข ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังบอกลูกว่าคุณสามารถได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากความซับซ้อนเหล่านั้นได้อย่างไร ดังนั้นเลยมานั่งและแก้ตัวว่า: นั่นเป็นวิธีการประเภทใด? พ่อยังบอกอีกด้วยว่า จงมีความระมัดระวัง ถ้าลูกไม่ยื่นนิ้วมือของคุณให้กับพ่อจริงๆ ถ้าลูกไม่ให้มือของคุณกับพ่อแล้ว พ่อจะพาคุณไปโดยการจุมพิตของคุณ เมื่อพ่อจุมพิตลูก ลูกจะหายใจไม่ออก และลูกจะมีความสุข และจากนั้นจะต้องได้รับการลงโทษ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ขณะนี้ถึงเวลาแล้วที่ลูกจะต้องจับมือของพ่อและเดินตรงไปพร้อมกับพ่อ หากลูกไม่ได้มาอย่างตรงไปตรงมา จมูกของคุณสามารถเข้ามาอยู่ในมือของพ่อได้ – ถึงอย่างนั้นก็เถอะ! ไม่สามารถทำอะไรได้ในเวลานั้น ลูกไม่สามารถทำอะไรได้แล้ว เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ลูกๆ เวลานั้นเป็นของพ่อ มาหาพ่อ รับฟังสิ่งที่พ่อบอก และถ้าลูกยังไม่ทำอะไร การลงโทษสำหรับลูกๆเช่นนั้นจะรุนแรงมาก เหตุนี้เองจึงเป็นเรื่องที่แตกต่างกันสำหรับคนจนซึ่งหมดหนทางที่ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ กับผู้ที่รู้ที่นั่นรับฟังสิ่งเหล่านี้แล้วยังทำผิด ไม่มีอะไรสามารถทำได้สำหรับพวกเขา หากมีประโยชน์สืบเท่านั้นใด ก็จะสูญเสียสืบเท่านั้น เหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกไว้ให้พิจารณาความเสียหายของคุณและการสูญเสียของคุณอย่างระมัดระวัง เปิดสติปัญญาของคุณให้กว้าง หากลูกเชื่อมโยงของสติปัญญาของคุณกับพ่อ ลูกจะได้รับพลังกำลัง ดังนั้นจงเข้าใจสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด อย่าลืมสิ่งเหล่านั้น

เวลานี้รับรู้เวลาที่เรากำลังจะผ่านไป เปิดตาของลูก เปิดสติปัญญาของลูกและใช้ประโยชน์จากเวลาอย่างเต็มที่ ปลุกโสดทั้งหมดของลูก ว่ากันว่า: มิตรที่ลูกคบเป็นเช่นไร สีสันของลูกก็เป็นเช่นนั้น เหตุนี้เองผู้ไม่มีดาร์นาที่สมบูรณ์จะถูกแต่งแต้มสีสันด้วยสีของมิตรของมายา เหตุนี้เองจึงกล่าวว่า ไม่ฟังสิ่งชั่วร้าย ไม่ดูสิ่งชั่วร้าย ไม่พูดสิ่งชั่วร้าย มีดวงวิญญาณชั่วร้ายเช่นนั้นที่ที่ไม่ทั้งคนอื่นไว้ตามลำพัง แล้วพวกเขาได้รับอิทธิพลจากมิตรของกันและกัน เหตุนี้เองลูกได้รับการบอกให้ปกป้องตัวเองจากมิตรเช่นนั้น อย่าคิดว่าอิทธิพลของมิตรจะมาจากภายนอกเท่านั้น และไม่ได้มาจากใครที่นี้ ไม่เลย พวกเขายังคงเดินเตร็ดเตร่อยู่แถวนี้ที่นี้ด้วยเช่นกัน เพราะเป็นอาณาจักรของพวกเขาใช่ไหม? เหตุนี้เองพ่อพูดว่า สวมเสื้อเกราะของลูกด้วยความระมัดระวัง หากลูกสวมชุดเกราะของลูก กระสุนจะไม่ผ่านทะลุลูก มีเกราะของโยคะและดาบแห่งความรู้ เก็บอาวุธเหล่านี้ทั้งหมดไว้กับลูกเป็นอย่างดี มีคำกล่าวไว้ว่า: ใครก็ตามที่ทำอะไรก็ได้ได้รับรางวัลของสิ่งนั้น ที่นี้เป็นเรื่องของการสร้างรางวัลในอนาคตของลูก ลูกจะไม่ได้สัมผัสกับรางวัลที่นี้ ลูกต้องไม่นั่งที่นี้เหมือนกูรูบางคน เพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดที่นี้ ทุกสิ่งเหล่านี้ได้อธิบายให้ลูกฟังแล้ว ดังนั้นจงใส่ใจกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและดูแลตัวเองให้ปลอดภัย จะต้องไม่มีอะไรเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่กล่าวถึงที่นี้ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในเวลานี้จะต้องใช้เพื่อประโยชน์ของผู้อื่นเท่านั้น ต้องใช้เงินทุกบาททุกสตางค์เพื่อนานนี้ อัจชะ

มุรลีสอง:

เพื่อไปสู่สภาพที่สูงขึ้น มอบความรับผิดชอบทั้งหมดในชีวิตของลูกให้กับท่าน

หลายคนมีคำถาม: แม้กระทั่งหลังจากได้ยินความรู้มากมายแล้ว ทำไมเราไม่เห็นความก้าวหน้าใดๆในสภาพของเรา? ทำไมถึงมีอุปสรรคในการก้าวไปข้างหน้า? คำอธิบายนี้ถูกให้กับผู้ที่เดินตามหนทางนี้ อย่างไรก็ตาม หากลูกไม่อุทิศชีวิตของลูกด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูกและเป็นของพ่อแล้ว ลูกก็จะไม่สามารถสัมผัสกับความปิติเหนือประสาทสัมผัสได้ นี่เป็นกฎของพระเจ้า เวลานี้ลูกได้รับการคำนึงของพ่อแล้ว ลูกต้องอุทิศชีวิตของลูกให้กับพ่อด้วยหัวใจของลูก นั่นคือลูกต้องเป็นทาสอย่างสมบูรณ์และประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก โดยการรักษาความซื่อสัตย์นี้ไว้ สภาพของลูกจะเต็มไปด้วยความกระตือรือร้น และเนื่องจากลูกซึมซับความรู้นี้ ลูกจะพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง อย่างไรก็ตามอย่าคิดอยู่ในจิตใจว่าลูกได้อุทิศตนเองให้กับท่านแล้ว ไม่เลย นั่นเป็นเพียงการหลอกตัวเองเท่านั้น เวลานี้บาปมาที่นี้ในทางปฏิบัติแล้ว ลูกต้องกลับมาเป็นลูกของพ่อในทางปฏิบัติ และแล้วโดยการรู้ชะตาชีวิตของลูกแล้ว บาบาสสามารถให้คำแนะนำและแนวทางใดๆแก่เขาและทำให้เขาก้าวไปตามนั้นได้ ในสิ่งนี้ลูกอาจรู้สึกจุกหรือสับสนในตอนแรก แต่ในท้ายที่สุดลูกจะเข้าใจว่าสิ่งนั้นมีไว้สำหรับสภาพของการขึ้นของลูกเท่านั้น ดังนั้นลูกต้องมอบความรับผิดชอบทั้งหมดในชีวิตของลูกให้กับพ่อ อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่เพียงแต่กลายเป็นกูรูแล้วกูรูเล่าและนั่งบนกัณฑ์ของเขา เวลานี้ให้เก็บสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูก และแล้วเมื่อนั้นสภาพของลูกก็จะสูงขึ้นไป ถ้าลูกไม่สูงขึ้นไปแล้ว ย่อมมีบางสิ่งที่ไม่ถูกต้องในหัวใจของลูกหรือในดาร์นาของลูกอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจไหม? ด้วยความรัก ระลึกถึง และอรุณสวัสดิ์กับลูกๆ ที่แสนหวาน

พร: ขอให้ลูกอยู่ในการสำรวจตนและสัมผัสกับชีวิตทางจิตที่มั่นคงในรูปที่สูงส่งและความซาบซึ้งที่สูงส่งของลูกในกลุ่มดาวนั้น ประกายของดาวพิเศษนั้นดูน่ารักและพิเศษสุดไม่เหมือนใครเมื่อมองจากระยะไกล ในทำนองเดียวกันลูกผู้เป็นดวงดาวควรปรากฏให้เห็นอย่างเป็นดวงวิญญาณพิเศษในชุมนุมของดวงวิญญาณธรรมดา ในขณะที่อยู่ในรูปธรรมดาให้สภาพของลูกมีความพิเศษเกินธรรมดาและเป็นทางจิตแล้วลูกจะถูกเห็นได้ว่าเป็นเหมือนผู้คนที่ เป็นของพระเจ้าในชุมนุม สำหรับสิ่งนี้ ให้ฝึกฝนอยู่ในการสำรวจตนก่อนที่ลูกจะกลับมาสนใจในสิ่งภายนอก มั่นคงในรูปที่สูงส่งของลูกและมีความซาบซึ้งเสมอ จงมีพลังเช่นเดียวกับเติมไปด้วยความรู้แล้วจึงให้ความรู้ และแล้วลูกจะสามารถทำให้ดวงวิญญาณมากมายมีประสบการณ์นี้

คติพจน์: เนื่องจากลูกเก็บทรัพย์สินสมบัติของราวันไว้กับลูก ดิลลาราม (ผู้ช่วยปลอมโยนหัวใจ) จึงไม่สามารถนั่งในหัวใจของลูกได้

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อุทิศตนเองให้แก่พ่อเวลานี้แล้วลูกจะกลับมาเป็นสุขอย่างต่อเนื่องถึง 21 ชาติเกิด
- คำถาม:** นิสสัยที่ลูกๆ กระจ่างในความรู้ควรจะทำให้เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกมั่นคง?
- คำตอบ:** นิสสัยของการตื่นแต่เช้าตรู่ การตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำบาบาคือการสร้างสมคุณธรรม(dharma)ที่ดีมาก สภาพของลูกๆ ที่เข้านอนแต่หัวค่ำและตื่นแต่เช้าตรู่ นั้นจะดีมากตลอดทั้งวัน ลูกๆ ที่กระจ่างในความรู้ จะนอนเพียงแค่ครึ่งเดียวของผู้ที่ไม่มีความรู้ ให้เข้านอนตอนสี่ทุ่มและตื่นตีสองและนั่งในการจดจำระลึกถึง
- เพลง:** หัวใจของฉันพูดขอบคุณต่อผู้เดียวที่ให้การคำจูนแก่นั่น!

โอมชานติ ลูกๆ ทั้งหมดผู้ที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัวเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณที่มีร่างกาย จะมีดวงวิญญาณที่มีร่างกายที่นี้ เมื่อดวงวิญญาณไม่มีร่าง, พวกเขาก็เปลือยเปล่า นั่นคือดวงวิญญาณเรียกได้ว่าปราศจากร่าง ลูกกำลังนั่งที่นี้ด้วยร่างกาย ทั้งดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดไม่สามารถพูดได้จนกว่าพวกเขาจะเข้าไปสู่ร่างกาย ลูกๆ ดวงวิญญาณที่มีร่างกายรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัวอย่างแท้จริง เช่นที่ลูกได้มาอยู่เบื้องหน้าท่านเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกๆ นั้นจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่ออย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุใดลูกจึงกำลังนั่งอยู่ที่นี่? เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อ ในโรงเรียนพวกเขาก็เข้าใจว่าพวกเขากำลังศึกษาวิศวกรรมศาสตร์และกฎหมายจากครู พวกเขามีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังนั่งอยู่ในร่างของบราห์มาและกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก พระเจ้าพูด: สิ่งนี้ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นเรียกว่าพระเจ้า ดวงวิญญาณที่มีร่างกายนั้นกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างแน่นอน เมื่อลูกถามชั้นยาสีว่ามนุษย์นั้นกลับมาใช้ชาติเกิดหรือไม่ เขาก็จะไม่พูดว่ามนุษย์ไม่กลับมาใช้ชาติเกิด ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะสามารถพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิดได้อย่างไร? ให้ถามพวกเขาด้วยว่าพวกท่านเชื่อในกลับมาใช้ชาติเกิดหรือไม่ อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณละร่างของเขาและรับอีกร่างหนึ่งตามสันสการ์ของเขา ในลักษณะนี้ มนุษย์บางคนใช้ 84 ชาติเกิด ไม่มีเรื่องของ 8.4 ล้านชาติเกิดแน่นอนที่ชาติเกิดแรกนั้นจะเป็นชาติเกิดที่ดีมากและสะอาด ประธานและชาติเกิดสุดท้ายจะสกปรกและตาโมประธาน จาก 16 องค์ดวงวิญญาณทั้งหลายกลับมา 14 องค์และแล้ว 12 องค์ ดวงวิญญาณทั้งหลายกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างแน่นอน และแล้วให้ถามว่า: โอเค, พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นกลับมาใช้ชาติเกิดหรือว่าท่านอยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิด? ดูซิ ประเด็นนี้ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง หากพวกเขาพูดว่าท่านอยู่เหนือการเกิดและการตาย นั่นก็ไม่ได้พิสูจน์วันเกิดของชีวา ดังนั้นลูกควรพูดว่า: แต่ ได้มีการฉลองวันเกิดของชีวา ได้มีการอธิบายว่า: ใช่, มีวันเกิดของชีวา แต่สิ่งที่ลูกเรียกว่าการตายนั้นไม่ได้สัมพันธ์กันกับการเกิดของชีวา หากชีวาจะต้องตาย, ท่านก็จะกลับมาใช้ชาติเกิดด้วย พ่อไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิด เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ท่านเข้ามาในร่างนี้ ก็เท่านั้นเอง! ท่านไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด ท่านไม่เคยกลับมาตาโมประธานจากสะอาดประธาน ขณะที่ไปรอบวงจรของการเกิดและการตาย ดวงวิญญาณทั้งหมดก็เฝ้าแต่อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ และแล้วพ่อก็มาเพื่อชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณมาจากบ้าน เขานั้นบริสุทธิ์และแล้วมายาก็ทำให้เขาไม่บริสุทธิ์ พ่อจะไม่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ พ่อไม่สามารถให้การกำหนดที่สกปรกแก่ลูกได้ เพียงมนุษย์เวลานี้ที่ให้การกำหนดที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อที่บริสุทธิ์พูดว่า: อย่าได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ นั่นคืออย่าได้ข้องแวะในกิเลส! โลกกลายเป็นดินแดนของความทุกข์ด้วยการกำหนดของราวัน เริ่มแรกนั้นเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข ไม่ใช่ให้ความสุขและความทุกข์ ไม่เลย พ่อไม่สามารถให้การกำหนดเพื่อความทุกข์แก่ลูกๆ เป็นมายาที่ทำให้ลูกไม่มีความสุข ด้วยการเอาชนะมายา, ลูกกลายเป็นนายของโลก มนุษย์ไม่เข้าใจความหมายของมายา พวกเขาพูดถึงทรัพย์สินสมบัติว่าเป็นมายา พวกเขาพูดว่า: ผู้ที่มีความซบซึ้งของมายา อย่างไรก็ตาม ไม่มีความซบซึ้งใดของมายา ที่นั่นพวกเขาไม่ได้สร้างหุ่นจำลองของราวันและเฝ้ามั่น เป็นหุ่นจำลองของศัตรูเสมอที่ลูกสร้างขึ้น อาณาจักรของราวันเริ่มต้นหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร เมื่อมีความหยิ่งยโสของร่างกาย, กิเลสอื่นๆ ทั้งหมดก็ตามมา สิ่งนี้ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าเหล่าเทพตกไปสู่หนทางบาป, นั่นคือพวกเขาได้ไปสู่หนทางบาป ด้วยการตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายา, พวกเขาก็กลายเป็นทาส พวกเขาเฝ้าแต่ทำตามการกำหนดของผู้อื่น เวลาลูกกำลังทำตามศรัทธา การกำหนดของผู้อื่นหมายถึงการกำหนดของมายา ศรัทธาหมายถึงการกำหนดที่สูงส่งของพ่อ อีกหนึ่งนั้นเป็นการกำหนดของราวัน, การกำหนดของผู้อื่น เหตุนี้เองพ่อจึงได้พูด

ว่า: ชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจนั้นไม่มีความสุขในโชติรวนของราวัน มนุษย์เข้าใจว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายแสนปี ลูกแสดงการคิดคำนวณที่ถูกต้องของ 5000 ปี เป็นเวลา 2000 ปีนับแต่พระคริสต์ได้คงอยู่ เป็นเวลา 2250 ปีตั้งแต่พระพุทเจ้า และ 2500 ปีตั้งแต่ศาสนายิวได้มาคงอยู่ พวกเขาทั้งหมดเข้ามาในครึ่งวงจรหลัง ก่อนหน้านั้นเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ดังนั้นจะสามารถกล่าวได้อย่างไรว่าเหล่าเทพนั้นมีชีวิตอยู่หลายแสนปี? ถ้าหากได้มีมนุษย์มากมายเช่นนั้น ก็จะมีประชากรมากมายเวลานี้ อย่างไรก็ตามไม่ได้มีมากมายเช่นนั้นเวลานี้ มีผู้คนนับพันๆ ล้านในเพียง 5000 ปี มีคำกล่าวว่า 3000 ปีก่อนหน้าพระคริสต์นั้นเคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในบาร์ต 5000 ปีกำลังจะมาถึงจุดจบและการละเล่นกำลังจะมาถึงจุดจบ ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างที่พ่อเป็นหรือสิ่งที่พ่อเป็นหรือวงจรนั้นเฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายว่านี่คือบทของกิตะ พ่อได้มาและได้สอนราชาโยคะที่ง่ายตายแก่ลูก พ่อแม้กระทั่งอธิบายแก่แม่ที่แก่ชราว่านี่คือบางสิ่งที่ย่ายตายอย่างยิ่ง เพียงแต่จดจำพ่อและมรดก! เมื่อทารกถือกำเนิด นั่นก็หมายถึงทายาทได้ถือกำเนิด ลูกเข้าใจว่าลูกคือทายาทของบาบา ลูกได้มาเพื่อพบกับพ่ออีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ประเด็นเหล่านี้แฝงตัวอย่างยิ่ง บาบาถามลูก: เราเคยพบกันมาก่อนไหม? ลูกพูดว่า: ใช่, บาบา ดวงวิญญาณพูดผ่านปาก: ฉันได้พบกับท่านเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ท่านได้มาเพื่อให้คำสอนเหล่านี้แก่เราผ่านร่างนี้ ลูกๆ ที่มั่นคงมากก็เข้าใจว่าพวกเขากำลังนั่งที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อ เวลานี้เราเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยบราห์มา พ่อถามว่า: ลูกตระหนักรู้จักพ่อไหม? พ่อคือพ่อของลูก ลูกพูดว่า: ใช่ บาบา ท่านคือพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, พ่อของเราดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: พ่อได้ส่งลูกไปสวรรค์และให้มรดกแก่ลูก มายาได้ขโมยสิ่งนั้นไปและเวลานี้พ่อได้มาเพื่อให้สิ่งนั้นแก่ลูกอีกครั้ง มายาขโมยมรดกของลูกไปและพ่อทำให้ลูกสามารถได้รับสิ่งนั้น การละเล่นนี้ได้เคยมีการแสดงมาแล้วหลายต่อหลายครั้งและจะเฝ้าแต่เป็นเช่นนั้น ไม่มีที่สิ้นสุดของการละเล่นนั้น ดวงวิญญาณเฝ้าแต่เป็นของบาบา บางดวงวิญญาณก็เป็นลูกจริงและบางดวงวิญญาณก็เป็นลูกเลี้ยง มีผู้ที่อ่อนแอและผู้ที่เข้มแข็ง บางครั้งมายาก็เอาชนะลูกที่เข้มแข็งด้วยเช่นกัน ลูกๆ พูดว่า: บาบา, ตราบเท่าที่เรามีชีวิตอยู่, เราจะเฝ้าแต่รับมรดกของเราจากท่าน มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปกรรมบนศีรษะของลูก ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากแค่ไหน, ลูกก็จะเปลี่ยนจากดวงวิญญาณบาปเป็นดวงวิญญาณบุญด้วยไฟโยคะมากตามนั้น ไฟชำระทุกสิ่ง ไฟของลูกคือไฟของโยคะ นี่คือไฟบูชาญูที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อคำที่ไม่มีขีดจำกัดได้สร้างไฟบูชาญูที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ไม่มีไฟบูชาญูอื่นใดคงอยู่เป็นหลายปี พวกเขาได้สร้างไฟบูชาญูที่คงอยู่เป็นเวลา 7 หรือ 8 วันหรือหนึ่งเดือน ไฟบูชาญูนี้ของลูกได้ดำเนินมาเป็นเวลาหลายต่อหลายปี พ่อเฝ้าแต่ให้ความรู้แก่ลูก ท่านพูดว่า: อย่าลืม! เพียงแต่จดจำพ่อและภาระของบาปของลูกที่ลูกได้สะสมมาชาติแล้วชาติเล่าก็จะถูกตัดออกไป พระเจ้าพูด: จดจำฉัน, พ่อของลูก! แนนอนที่ท่านได้มาและเหตุนี้เองท่านพูดสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ด้วยโยคะ ลูกได้เคยสัญญาว่า: เมื่อท่านมา, ฉันจะตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับท่านเท่านั้น ฉันจะอุทิศตนเองต่อท่าน ภรรยาที่อุทิศตัวเองต่อสามีและสามีก็อุทิศตนเองต่อภรรยาของเขา ที่นี้เป็นเรื่องของการอุทิศตนเองต่อพ่อ เมื่อผู้เป็นคู่แต่งงาน, พวกเขาที่อุทิศตนเองต่อกันและกัน พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่อุทิศตนเองให้กับมนุษย์ใดเวลานี้ ลูกได้สัญญาว่า: ฉันจะอุทิศตนเองต่อท่าน เมื่อลูกอุทิศตนเองต่อพ่อ พ่อจะทำให้ลูกมีความสุขถึง 21 ชาติเกิด นี่คือมรดกที่ยิ่งใหญ่มาก! อย่าลืมนะว่าเป็นด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกกลับมาสูงส่ง ให้เก็บภาพของลักษมีและนารายณ์ไว้ในบ้านของลูกเช่นกัน เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกนี้จากพ่อ ท่านมาจากอาณาเขตสูงสุด อย่างไรก็ตามมายา, นกอินทรี, นั้นก็ไม่ยิ่งหย่อนเช่นกัน สิ่งนี้ไม่ได้อ้างอิงถึงทุกคน สิ่งนี้ตามลำดับกันไป บางคนก็ล้มอย่างสิ้นเชิงว่าพวกเขากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อ เมื่อพวกเขากำลังนั่งอยู่ที่นี้ก็มีคนขาบซึ่งนั้น ทันทีที่พวกเขาจากที่นี่ไป พวกเขาก็ล้ม และแล้วเข้าถัดมา, พวกเขาก็อยู่อย่างสดชื่นและก็ล้มอีกครั้งตลอดทั้งวัน มีบางคนที่เคยอยู่ที่นี้มาเป็นเวลา 4-5 ปี และทำงานรับใช้ที่ดีมากแต่ไม่อยู่ที่นี้อีกต่อไป นั่นต้องเคยมีบางคนไม่เชื่อฟังซึ่งเป็นเหตุให้มายาตบตีพวกเขาอย่างหนักมากและเป็นเหตุให้พวกเขาจากไป บาบาพูดว่า: ผู้ที่ไต่ขึ้นไปก็ล้มรสความหวานขึ้นของความรักและผู้ที่ตกลงมาก็ถูกบดขยี้อย่างสิ้นเชิง ลูกสามารถเห็นว่าพวกเขาถูกบดขยี้อย่างสิ้นเชิงอย่างไร แนนอนที่พวกเขาจะไปสวรรค์แต่สถานภาพนั้นตามลำดับกันไป แม้ว่าทุกคนอยู่อย่างมีความสุขที่นั่น ยังคงมีความแตกต่างในสถานภาพ ทุกคนทำความเพียรพยายามในโรงเรียนเพื่อได้มาซึ่งสถานภาพ อย่าได้เพียงแต่เป็นสุขกับการเป็นปวงประชาและคิดว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่อยู่ในโชติของลูกนั้นดี ไม่เลย นั่นเรียกว่าความเพียรพยายามที่ตาโมประธาน ความเพียรพยายามที่สะโตประธานก็คือความเพียรพยายามของผู้ที่สัญญาที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของเขาจากพ่อ นี่คือการแข่งม้า ไม่ใช่ทุกคนสามารถได้รับอันดับหนึ่ง นี่คือการแข่งไปข้างหน้าของมนุษย์ หากลูกปรารถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของพวงมาลัยรอบคอของท่านอย่างรวดเร็ว ลูกต้องจดจำท่าน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึง มายาสร้างอุปสรรคอย่างยิ่งที่เธอนำลูกออกจากการแข่งไปข้างหน้าอย่างสมบูรณ์ การแข่งของลูกคือการแข่งของมนุษย์ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันไม่มีความสุขอย่างยิ่ง ขณะที่ใช้ร่างกายครั้งแล้วครั้งเล่า ฉันก็อยู่อย่างทุกซะหมดอย่างยิ่ง ดวงวิญญาณพูดว่า: เวลานี้ฉันต้องการไปหาบาบา บาบาได้แสดง

วิธีการมากมายแก่ลูกแล้ว ลูกพูดว่า: บาบ่า ฉันจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านเท่านั้น ไม่ว่าเวลามากเพียงใดที่ลูกสามารถทำได้ นั่นก็เป็นสิ่งดี เช่นที่ลูกให้ 8 ชั่วโมงสำหรับงานราชการของลูก ทำนองเดียวกันให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงน้อยที่สุดเป็นเวลา 8 ชั่วโมง เป็นงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่มากที่ทำให้โลกเป็นสวรรค์ เพียงแต่จดจำพ่อและดินแดนแห่งความสุข ก็เท่านั้นเอง หากลูกทำงานรับใช้เป็นเวลา 8 ชั่วโมง ลูกก็ประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงในวิธีนี้บาบของลูกก็จะถูกเผาไป ให้ 8 ชั่วโมงกับงานรับใช้และแล้วลูกก็จะเป็นอิสระในอีก 16 ชั่วโมง มากเท่าที่เป็นไปได้, ให้จดจำบาบครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกสามารถจดจำบาบขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่ไหนก็ตาม เวลาที่ดีที่สุดที่ลูกมีคือตอนเช้าตรู่ มีคำพูดเป็นภาษาจีนที่ว่า: เช้านอนแต่หัวค่ำ ตื่นแต่เช้าตรู่! ผู้ที่ทำเช่นนั้นก็มีคุณธรรมอย่างยิ่ง คำยกย่องนี้เป็นของเวลานี้ พ่อพูดว่า: เช้านอนแต่หัวค่ำและตื่นแต่เช้าตรู่ ผู้ที่ไม่มีความรู้ก็นอน 8 ชั่วโมง ในขณะที่ลูกควรจะนอนเพียงครึ่งเดียวของเวลานั้นเท่านั้น การนอน 4-5 ชั่วโมงก็เพียงพอ ลูกคือคาร์มาโยคี ให้เช้านอน 4 ท่าและตื่นในเวลาตี 2 ด้วยการจดจำชีพบาบาก็หารายได้มากมาย ลูกจะได้รับทั้งพลาณามัยและทรัพย์สินสมบัติ โอเค หากไม่ใช่ ตี 2 ก็ตี 3 หรือ ตี 4 นั่นคือเวลาชั้นหนึ่ง มีความเงียบสงบในเวลานั้น ทุกคนอยู่ในสภาพปราศจากร่าง ในเวลานั้นมีความเงียบสงบอย่างสมบูรณ์ การจดจำระลึกถึงในอมฤตเวลามีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง โดยทั่วไปแล้วบาบอยู่อย่างตื่นในเวลากลางคืน ไม่มีประสบการณ์ของความเหน็ดเหนื่อยใดในขณะที่กำลังทำงานรับใช้ที่ละเอียดอ่อน มีประสบการณ์ของความสุขในการหารายได้ ลูกๆ ควรจะตื่นแต่เช้าตรู่และเผ้าแต่หารายได้ที่ไม่สูญสลายของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะคงความสุขอย่างต่อเนื่องถึง 21 ชาติเกิด ให้อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อผู้เดียว กลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ละทิ้งการทำตามการกำหนดของตนเองหรือผู้อื่น อย่าได้ไม่เชื่อฟังคำสั่ง!
2. ตื่นแต่เช้าตรู่ นั่งในการจดจำระลึกถึงและหารายได้ แนนอนที่จะทำงานรับใช้อย่างน้อยที่สุด 8 ชั่วโมงเพื่อทำให้โลกเป็นสวรรค์

พร: ขอให้ลูกอุทิศตัวลูกเองโดยการส่งเวรสำนึกรู้ทั้งหมดของร่างกายของลูกและกลับมาโยคยุกต์ และเป็นอิสระจากปางพินธะ
ทุกการกระทำของผู้ที่ส่งเวรสำนึกรู้ของร่างกายของพวกเขาจะกลายเป็นกระจกเงา เมื่อบางสิ่งถูกส่งเวร สิ่งนั้นจะไม่ถือว่าเป็นของลูกอีกต่อไป โดยการส่งเวรสำนึกรู้ของร่างกายของลูก เมื่อความรู้สึกลึกซึ้งของ "ของฉัน" สิ้นสุดลง ความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งนั้นก็จบลงด้วยเช่นกัน นี่เรียกว่าการอุทิศตนอย่างสิ้นเชิง ผู้ที่อุทิศตนเองในวิธีนี้อยู่อย่างโยคยุกต์อย่างต่อเนื่องและเป็นอิสระจากปางพินธะ ทุกความคิดและการกระทำของพวกเขาเป็นยุคตียุกต์

คติพจน์: ทำให้ผู้ทรงอำนาจเป็นมิตรร่วมทางของลูกและความสำเร็จจะอยู่กับลูก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศรีมัทของพ่อคือ: หันใบหน้าของคุณไปจากโลกเก่านี้ เพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิต จงสร้างสมมารยาท(manners)ที่สูงส่ง
- คำถาม:** มารยาทใดที่ไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อที่สามารถสอนลูกได้?
- คำตอบ:** การกลับมาบริสุทธิ์และการทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ เหล่านี้เป็น*มารยาท*ที่สูงส่งยิ่งใหญ่มากที่สุด ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของคุณ อยู่อย่างบริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นสามารถให้คำสอนเหล่านี้ ลูกๆ มีการสละละทิ้งอย่างไม่มีขีดจำกัด ลูกขจัดโลกเก่านี้ออกไปจากสติปัญญาของคุณ ลูกรู้ว่าเมื่อลูกเข้าถึงความบริสุทธิ์ *มารยาท*อื่นๆ ทั้งหมดจะมาโดยอัตโนมัติ
- เพลง:** เราผู้คนของวันนี้อยู่ในความมืดมิด...

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยิน*หนึ่งบรรทัด*ของเพลงแล้ว ในด้านหนึ่ง เป็นที่ซึ่งทั้งโลก ผู้ที่อยู่บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ขณะที่ด้านนี้ เป็นลูกๆ อยู่บนหนทางของความรู้ พวกเขาเฝ้าแต่ปีนบันไดของความเลื่อมใสศรัทธาและลูกๆ ก็ลงมาจากบันไดของความเลื่อมใสศรัทธาและปีนบันไดของความรู้ ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยปีนบันไดของความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ความเลื่อมใสศรัทธาในตอนแรกไม่มีอะไรเจือปนและแล้วก็กลับมาเจือปน ผู้คนติดอยู่ในศรัทธาที่มีขอบเขตอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! พวกเขาร้องเพลง: เราอยู่ในความมืดมิด มีความมืดอย่างสมบูรณ์โดยปราศจากสตงูรุมิกรูมากมายที่นี้ ใครคือกูรูที่แท้จริง? ผู้เคร่งครัดในศาสนา นักบุญ ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และผู้เลื่อมใสศรัทธาทำการเพ่งเพียรทางจิต นั่นคือพวกเขาจดจำพระเจ้า พวกเขาศึกษาเล่าเรียนคัมภีร์ศาสนา พระเวทและคัมภีร์อุปนิษต ฯลฯ ทั้งที่เป็นเช่นนั้น พวกเขาก็พูดว่าเพียงเมื่อพระเจ้ามาเท่านั้นที่ท่านสามารถประทานการหลุดพ้นพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้กับเราได้ เพียงผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถเรียกได้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกๆ ไม่ได้อยู่ในความมืดมิดอีกแล้ว ลูกได้เข้ามาสู่แสงแห่งความรู้ ลูกรู้จักพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์และลูกจดจำท่านมากเท่าที่ลูกๆ จดจำพ่อและเข้าถึงความรู้ ความมืดของความไม่รู้ก็จะถูกขจัดไปจากลูกมากตามนั้น พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่นำลูกเข้าไปสู่แสง สตงูรุดีให้น้ำมันของความรู้ นี่ไม่ใช่การเขียนดาทางโลกแต่เป็นประเด็นของความรู้ และพร้อมกันกับความรู้ก็มีโยคะด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนมีโยคะกับผู้คนที่สอนความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน โยคะของสติปัญญาของลูกๆ เวลานั้นเชื่อมโยงกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ในบรรดาลูกก็ต่างลำดับกันไป ไม่มีมนุษย์อื่นใดนอกจากลูกมีโยคะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกต้องมีโยคะกับพ่อและกับดินแดนของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต *มารยาท*ที่สูงส่งจึงามเป็นที่ต้องการสำหรับการหลุดพ้นในชีวิต เวลานี้ทุกคนมี*มารยาท*เป็นเช่นปีศาจ คุณธรรมของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ สัจจะ ผู้มีชีวิต มหาสมุทรแห่งปิติและมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือมหาสมุทรของความบริสุทธิ์*ตลอดกาล* สถานภาพของท่านไม่สูญสลาย ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถมีสถานภาพที่ไม่สูญสลายนี้ แม้ว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นมหาสมุทรของความรู้และมหาสมุทรของความบริสุทธิ์ ลูกก็กลายเป็นสิ่งนี้ในวิธีที่*จำกัด* พ่อพูดว่า: พ่อ *ไม่มีขีดจำกัด*(unlimited) พ่อไม่สามารถทำให้ลูก*ไม่มีขีดจำกัด* หากพ่อทำได้ ละครของโลกจะดำเนินไปได้อย่างไร? ลูกจะมีประสบการณ์ของ 84 ชาตเกิดได้อย่างไร? ลูกไม่สามารถกลายเป็นสิ่งใดที่*ตลอดไป*(for ever)*ได้* พ่อทำลูกนี้ในวิธีที่มี*ขีดจำกัด* ลูกกลายเป็นสิ่งนี้เป็นเวลา 21 ชาตเกิด “21 ชั่วโมง” ได้มีการกล่าวไว้ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่กฎของ*ละคร*สำหรับลูกที่กลายเป็นสิ่งนี้*ตลอดไป*(for ever) พ่อ*บริสุทธิ์เสมอ*(ever pure) พ่ออยู่ในดินแดนสูงสุด พ่อมีความรู้และความบริสุทธิ์เสมอ ลูกสิ่งนี้และดังนั้นพ่อจึงมาเวลานี้ เพื่อนำลูกๆ ออกจากความมืดมิดที่สุดและชำระลูกให้บริสุทธิ์ด้วยความรู้และโยคะ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่า: ฉันได้มาจากดินแดนสูงสุด เวลานี้จดจำฉัน! ไม่มีใครสามารถ*เลียนแบบ*คำพูดที่สูงส่งเหล่านี้ของพ่อได้ พ่อมาเพียงเพื่อทำให้ลูกๆ เป็นราชาเหนือราชาเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ดังนั้น ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้น ใช่ไหม? เพียงผู้ที่กลายเป็นสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าลูกๆ มากมายกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไรและลูกมากมายเพียงใดกลายเป็นคนบาปเช่นอามัล ดังนั้น ลูกมากมายได้กลับมาสกปรกและไม่บริสุทธิ์ พ่อต้องมาและซักเสื้อผ้าที่สกปรกไม่บริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาสกปรก ได้มีการอธิบายให้แก่ลูกๆ ดวงวิญญาณแล้วว่า: มายาทำให้ลูกสกปรกอย่างมาก! ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องราวของชาติเกิดเดียวนี้แต่เป็นเรื่องราวของชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า เวลานี้พ่อกำลังให้*สบู่อัลกซ์* (เป่าหมาย) แก่ลูกเพื่อ

ชำระดวงวิญญาณ จดจำพ่อและด้วยโยคะนี้ดวงวิญญาณของลูกก็จะถูกจัดขึ้นจากที่ดับลง สิ่งนั้นขึ้นอยู่กับว่ามากเท่าใดที่ลูกจดจำพ่อ พ่อของลูก บาบาเตือนลูกว่า: พ่อส่งลูกไปสวรรค์ และแล้วมาทำให้ลูกสกปรก เวลานี้พ่อมาทำให้ลูกไปเป็นนายของสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูกด้วยร่างของบราห์มา บาบาพูดกับดวงวิญญาณว่า: โอ ลูกๆ จงลืมพ่อทางโลก! ลืมร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกและจดจำฉัน พ่อของลูก แล้วลูกดวงวิญญาณจะเฝ้าแต่ลูกทำให้สะอาด และแล้วลูกจะได้รับร่างใหม่ในอนาคต แม้แต่วัตถุต่างๆ ก็จะกลับมาใหม่และสะอาดประจักษ์ บาบาพูดว่า: เวลานี้เฝ้าแต่ลืมโลกเก่านี้! จดจำพ่อและลูกจะมาหาพ่อและแล้วไปสวรรค์ โลกนี้เก่า เมื่อบางคนทำบางสิ่งใหม่ก็จะให้ชื่อใหม่แก่สิ่งนั้น เช่นที่พวกเขาพูดถึงเดลีใหม่และเดลีเก่า อย่างไรก็ตาม โลกก็ยังคงเก่า เวลานี้ลูกๆ ต้องขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากโลกเก่านี้อย่างสมบูรณ์ เราดวงวิญญาณต้องไป *บ้านที่แสนหวาน* ของเรา ดินแดนนิพพาน จงมีศรัทธาว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก มนุษย์จดจำผู้อื่นมากมาย บ้างก็จดจำครูหรือคนใดคนหนึ่งและบ้างก็จดจำภรรยา ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ภรรยา ฯลฯ ไปที่ใด? ไม่มีใครรู้ พวกเขาไม่เข้าใจว่าทุกคนต้องกลับชาติมาเกิด ระบบนี้ยังดำเนินต่อไปตั้งแต่การเริ่มต้นของโลก เคยมีเทพในตอนเริ่มต้นของยุคทองและการกลับชาติมาเกิดต้องดำเนินมาตั้งแต่เวลานั้น ก่อนอื่นใดมีศรัทธาภรรยา มนุษย์ที่บริสุทธิ์ *คนแรก* และเขาก็ได้รับการสรรเสริญมากกว่าลักษมีและนารายณ์ผู้ที่ไม่ได้รับการสรรเสริญมากนัก เพราะเด็กๆ นั้นบริสุทธิ์และสะอาดประจักษ์ เหตุนี้เองเด็กๆ จึงได้รับการสรรเสริญ มีการสรรเสริญภรรยาอย่างมากแต่พวกเขาไม่รู้ ว่าดินแดนของภรรยาอยู่ที่ไหน พวกเขาพูดถึงไวญูณ์ว่าเป็นยุคทอง ดังนั้น และแล้วเหตุใดพวกเขาจึงพูดว่าเขาได้คงอยู่ในยุคทองแดง? ชีวิตเดียวกันไม่สามารถคงอยู่ในนาม รูป หรือดินแดนอื่นได้ นามและรูปเดียวกันไม่สามารถคงอยู่ในอีกชาติเกิดได้ ภรรยามีชีวิตอยู่ในยุคทอง ลูกรู้ว่าจากรัดอัมบาและจากรัดปีตาได้ไปและกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ยุคทองเรียกว่าดินแดนของภรรยา เวลานี้เป็นดินแดนของคณิสส์ ปีศาจ ชื่อเหล่านี้ทั้งหมดคือปีศาจ ที่นั่นเคยเป็นชุมนุมเทพ และที่นี่เป็นชุมนุมของปีศาจ พ่อหนึ่งทีในยุคนั้นพบกันและอธิบายให้แก่ลูกๆ ว่า: พ่อคือผู้สร้าง ท่านเรียกว่าเมล็ดของต้นไม้ โลกมนุษย์ ดังนั้น แนนอนที่ท่านสร้างโลกมนุษย์ใหม่ ลูกแม่แต่ร้องเพลงว่า: บาบา ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์! มาและชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ให้บริสุทธิ์! สร้างโลกที่บริสุทธิ์และโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะถูกทำลาย! อย่างแท้จริงที่ท่านสร้างโลกที่บริสุทธิ์ผ่านบราห์มาและทำลายโลกที่บริสุทธิ์ผ่านชางก้า ไม่มีผู้ใดอื่นรู้สิ่งเหล่านี้ เวลานี้ลูกๆ มีโยคะกับพ่อ ลูกสามารถเห็น บาบากำลังทาบเสื้อผ้าที่สกปรก บ้างก็ฉีกและบ้างก็ขาด บ้างไม่สะอาดอย่างมาก เช่นอจามิลคนบาปที่ยิ่งใหญ่ และพวกเขาก็ไม่สามารถเข้าถึงสิ่งใดได้เลย พ่อพูดสิ่งที่ดีว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักยิ่ง จดจำพ่อ พ่อ *ผู้ที่เป็นที่รักมากที่สุด* ของลูก! จดจำดินแดนแห่งความสุข *ที่เป็นที่รักที่สุด*! ลูกเพียงรู้อย่างนี้เวลานี้เท่านั้น ไม่มีใครอื่นในโลกรู้อย่างนี้ นี่คือการดินแดนของความทุกข์อย่างที่สุด ผู้คนร้องไห้คร่ำครวญในความทุกข์ระทมและเฝ้าแต่ฆ่ากันและกันและแล้วพวกเขาก็พูดว่า: พระเจ้าโปรดปกป้องฉัน! คำพูดเหล่านี้ออกจากปากของพวกเขาอย่างแนนอน พ่อคือผู้ *ปลดปล่อย* ลูกรู้ว่าพ่อได้มาพาลูกๆ เป็นพิเศษและทั้งโลกโดยทั่วไปไปสู่ดินแดนของความสุข ความซาบซึ้งนี้ต่างลำดับกันไปในบรรดาลูกๆ การศึกษาเล่าเรียนนี้ไม่ใช่เล็กน้อย มองดูชีวบบาบากำลังสอนใคร! ใครกำลังสอนดวงวิญญาณบาปเช่นอจามิลและทำให้พวกเขาเป็นนายของสวรรค์ ทั้งหมดตาโมประจักษ์ ท่านต้องรับพวกเขาไปสู่โลกที่สะอาดประจักษ์ ลูกๆ ได้รับการบอกครั้งแล้วครั้งเล่า: จงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งทีนี้ ลูกมี *เป้าหมายและวัตถุประสงค์* ของลูกในสติปัญญาของลูกทีนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถสอน *มารยาท* ของความบริสุทธิ์เหล่านี้ ชันยาสซีทำให้ผู้คนจากบ้านและครอบครัวของพวกเขา ทีนี้ พ่อพูดว่า: ลูกไม่ต้องจากบ้านและครอบครัวของลูก ลูกต้องสละทิ้งโลกเก่านี้ การสละทิ้งนั้นมีขีดจำกัดขณะที่การสละทิ้งนี้ไม่มีขีดจำกัด ชันยาสซีเหล่านั้นได้รับความเคารพอย่างมาก ชุมชนของผู้เคร่งศาสนาได้ให้คำแนะนำและแนวความคิดแก่ *รัฐบาล* เมื่อลูกผู้เป็นแม่ทำความก้าวหน้าต่อไป แม้กระทั่งชันยาสซีเหล่านั้นจะก้มลงที่เท้าของลูก พวกเขาไม่สามารถถูกยกระดับโดยปราศจากลูก ผู้เป็นแม่ เพราะลูกให้ความรู้แก่พวกเขา ไม่มีเรื่องของการก้มลงที่เท้าของใคร ใช้ หากบางคนพูด “นมัสเต” หรือพูด “ราม ราม” ลูกต้อง *ตอบรับ* แม้แต่บาบาก็พูดว่า: ลูกๆ นมัสเต! พ่อทำให้ลูกๆ สูงส่งแม้ยิ่งกว่าตัวพ่อเอง พ่อทำให้ลูกไปเป็นนายของบราห์มันด์และโลกด้วยเช่นกัน และแล้วพ่อก็เข้าไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำตามศรัทธาด้วยเช่นกันและหันไปหน้าออกจากโลกเก่านี้ มีช่องเล่นของราม ราวันและสีดา สีดาหันหลังของเธอให้ราวันและหันไปหน้าของเธอไปหาราม มีรูปภาพของภรรยาที่ถือโลกของสวรรค์ในมือและเตะนรกไปด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายให้ลูกๆ อย่างดีมาก อย่างไรก็ตาม หานักธุรกิจได้ยากมากที่จะทำธุรกิจของการให้ร่างเก่า,จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของเขาแก่พ่อ และประกาศสิทธิในทุกอย่างใหม่เป็นการตอบแทน นี่เป็น *การประกันชั้นหนึ่ง* ที่ดีมาก พ่อพูดว่า: เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะได้รับร่างที่บริสุทธิ์ และแล้วลูกจะปกครองในสวรรค์ เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่านักธุรกิจและนักมายากล นี่เป็นเวทมนตร์ของพระเจ้าที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: เปลี่ยนชานรกให้เป็นชาวสวรรค์ นี่เป็นเช่นเวทมนตร์ *ชั้นหนึ่ง*! มีการบรรลุผลมากมายด้วยสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: จงกลายเป็นราชาเหนือราชา! *จงทำตาม* พ่อ พ่อกำลังนั่งทีนี้

ผู้นี้คือกิงกุมารและมาคือกุมารี ดังนั้น ลูกต้อง*ทำตาม* ลูกกำลังจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ลูกพี่น้องชายและหญิงพูดว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ โดยทั่วไป ในทางโลกนั้นผู้หญิงไม่ได้รับมรดกแต่เป็นชายที่ได้รับ ที่นี้ลูกทั้งหมดได้รับมรดกเพราะลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดต้องมาหาพ่อ และแล้วความสัมพันธ์ของพี่น้องชายหญิงจะต้องถูกทำลายด้วยเช่นกัน ที่นั่นในดินแดนนิพพาน มีเพียงความสัมพันธ์ของพ่อและลูกๆ เหตุนี้เองจึงกล่าวว่า: “*เราทั้งหมดคือพี่น้องชาย*” หากพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเช่นที่พวกเขาพูดก็จะกลายเป็น*ความเป็นพ่อ* แนวคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้เป็นเหตุของความสูญเสียอย่างมาก! ลูกๆ เวลานี้มีการจดจำระลึกถึงพ่อ มีความเพียรพยายามอย่างมากในการจดจำพ่อ ไม่ใช่ว่าลูกต้องถูกจัดให้หนึ่งในการนำฝึกจิตเป็นพิเศษ ลูกได้รับเป้าหมายแล้ว ที่นี้ลูกเพียงแต่นั่งและถ่ายทอดมรดก ลูกมีโยคะอย่างต่อเนื่อง หลังจากรับฟังมรดกแล้วลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะที่เดินเหินเคลื่อนไหวไปมา เรากำลังอยู่ในการจาริกแสวงบุญ มากเท่าที่จะเป็นไปได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง! ลูกได้รับอนุญาตให้ทำงานของลูกเป็นเวลา 8 ชั่วโมง แต่แล้วให้จัดหา*เวลา*สำหรับสิ่งนี้ สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ลูกรู่ว่านี้อือ*ป้า*ของชวากหนาม พวกเขาเฝ้าแต่ที่มั่งคั่งและกัน พ่อพูดว่า: เวลานี้ทำตามศรัทธา! ชีพบาบา กำลังพูดกับลูกและบรรพบุรุษกำลังพูดกับลูกด้วยเช่นกัน แต่ลูกรู้ว่าชีพบาบา กำลังสอนลูกและลูกนั้นคือ*นักเรียน* ลูกพูดว่าท่านคือพ่อ ครู และสัจจะของลูกด้วยเช่นกัน พ่อ*รับประกัน*ว่าพ่อจะพาลูกกลับบ้านกับพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถ*รับประกัน*สิ่งนี้ พ่อเท่านั้นพูดสิ่งนี้ *พระเจ้า*,ผู้เป็นพ่อก่อตั้งศาสนาที่ให้ความสุข ไม่มีใครรู้จักพ่อนั้น หากพวกเขารู้จักพ่อ พวกเขาจะรู้จักสมบัติของพ่อด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และ*สวัสดิ์*ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเก็บรักษา*เป้าหมาย*และ*วัตถุประสงค์*ของลูกให้อยู่เบื้องหน้าลูกและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะไปสู่โลกที่สะอาดประจักษ์ นาม*มารยาท*ของความบริสุทธิ์มาใช้ สติปัญญาของลูกต้องมีการสละทิ้งอย่างไม่มีขีดจำกัด
2. จดจำพ่อ*ผู้เป็นที่รักที่สุด*ของลูกและดินแดนของความสุขของลูก จงขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากดินแดนของความทุกข์นี้

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่แท้จริงและเป็นดวงวิญญาณที่ร่วมมือผู้ที่มีโยคะกับพ่อผู้เดียวและดังนั้นจึงได้รับความร่วมมือของทุกคน
มากเท่าที่บางคนเป็นโยคี เขาได้รับความร่วมมือของทุกคนอย่างแน่นอน เพราะการเชื่อมต่อของโยคี นั่นคือความรักของเขา เป็นไปกับเมล็ด เป็นการตอบแทนความรัก เขาได้รับความร่วมมือของทุกคน ผู้ที่มีโยคะกับเมล็ดและรดน้ำเมล็ดด้วยความรักจะได้รับผลของความร่วมมือจากทุกดวงวิญญาณ เพราะการมีโยคะกับเมล็ด พวกเขาจึงมีการเชื่อมต่อกับต้นไม้มิทั้งต้น

คติพจน์: การพูดว่า "ของฉัน" กับสันสการ์เป้าหมายถึงการหย่อนยานในความพยายามของลูก

*** โอม ชานติ ***

วิธีทางจิตที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งในยุคบรรจบพบกัน

วันนี้ พ่อผู้คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ (อานาดี) และพ่อคนแรกดั้งเดิม (อดิ) กำลังเห็นลูกชาลีแกรมที่คงอยู่ตลอดไปของพวกเขา และลูกบราห์มินดั้งเดิม (adi) ในทั้งสองรูปแบบของพวกเขา ในรูปของชาลีแกรมลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างยิ่ง และในรูปของบราห์มินที่กลายเป็นเทวดานางฟ้าลูกมีค่าควรแก่การสรรเสริญและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ทั้งพ่อผู้เป็นพ่อดั้งเดิมและพ่อที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ยินดีที่ได้เห็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ในทั้งสองรูป พ่อที่คงอยู่ตลอดไปได้ทำให้อดิปีตา (พ่อดั้งเดิม) พ่อบราห์มาและลูกบราห์มินมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มากกว่าตัวท่านเองในทั้งสองรูป พ่อที่คงอยู่ตลอดไปได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปที่ไม่มีตัวตนเพียงรูปเดียว ในขณะที่พ่อบราห์มาพร้อมกับลูกบราห์มินได้รับการกราบไหว้บูชาทั้งสองรูป - ในรูปที่ไม่มีตัวตนและมีตัวตน ดังนั้นพ่อทำให้ลูกยิ่งใหญ่ในทั้งสองทาง แม้กระทั่งยิ่งใหญ่กว่าท่านเอง

วันนี้บัพดาตาได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของลูกๆ คุณสมบัติพิเศษของลูกแต่ละคนก็เป็นของตนเอง ลูกบางคนรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของพ่อและดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมด และซึมซับคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดเหล่านั้นด้วยตัวเองและกลับมาสูงส่งนั้นคือดวงวิญญาณพิเศษ คนอื่นๆมีความสุขที่ได้รู้จักและเห็นคุณสมบัติพิเศษต่างๆ แต่พวกเขาไม่มีความกล้าหาญที่จะซึมซับคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดด้วยตนเอง แม้ว่าทุกดวงวิญญาณของครอบครัวบราห์มินจะมีคุณสมบัติพิเศษ แต่บางคนก็ไม่ได้มองเห็นถึงความสำคัญของคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน แต่เพียงมองกันและกันด้วยสายตาธรรมดาๆ พวกเขาไม่มีการฝึกฝนในการเห็นหรือรู้ถึงความพิเศษ หรือเพราะว่าไม่มีสติปัญญาที่จะเก็บเกี่ยวคุณธรรม นั่นคือเพราะไม่มีสติปัญญาที่จะสามารถซึมซับคุณธรรมได้ จึงไม่สามารถรับรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษหรือคุณธรรมได้ ทุกดวงวิญญาณบราห์มินย่อมมีคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน แม้ว่าจะเป็นลูกปิดเม็ดสุดท้ายของสายประจำ 16,000 เขาก็มีคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะนี่คือสาเหตุที่สายตาของพ่อตกอยู่ที่ดวงวิญญาณนั้น เมื่อสายตาของพระเจ้าตกอยู่กับผู้หนึ่ง หรือเมื่อพระเจ้าทำให้ผู้หนึ่งเป็นของท่าน ย่อมมีคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหลอมรวมอยู่ในผู้หนึ่งอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้เองดวงวิญญาณนั้นจึงมาอยู่ในรายชื่อบราห์มิน อย่างไรก็ตามลูกตามลำดับกันไปในการมองเห็นและรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนอยู่เสมอ บัพดาตารู้ดีว่า ไม่ว่าลูกจะอ่อนแอเพียงใดในการซึมซับความรู้ ในงานรับใช้ หรือในการจดจำระลึกถึง ลูกก็มีสติปัญญาที่กว้างไกลที่จะรู้จักพ่อและเป็นของพ่อ และที่ลูกมีนิมิตอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะมองเห็นท่าน ลูกมีคุณสมบัติพิเศษนี้ แม้แต่นักวิชาการที่มีชื่อเสียงในปัจจุบันก็ยังไม่รู้จักหรือตระหนักรู้ในตัวท่าน แต่ลูกดวงวิญญาณรู้จักท่าน อย่างน้อยลูกก็มาอยู่ในรายชื่อของผู้ที่อยู่ในหนึ่งกำมือจากหลายล้านคน และไม่กี่คนจากหนึ่งกำมือนั้น ด้วยเหตุนี้เองที่ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษจากหลายล้านคน ทำไมลูกถึงกลายเป็นคนพิเศษ? เพราะลูกเป็นของพ่อผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด

จากดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณบราห์มินมีความพิเศษ เพียงแค่บางคนที่ใช้คุณสมบัติพิเศษของเขา และเหตุนี้เองคุณสมบัติพิเศษนั้นซึ่งคนอื่นสามารถเห็นได้จึงยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ คนอื่นมีเมล็ดของคุณสมบัติพิเศษในพวกเขา แต่การใช้สิ่งนั้นคือการหว่านเมล็ดนั้นลงในดิน ต้นไม้ไม่สามารถเติบโตได้จนกว่าเมล็ดจะหว่านลงในดิน มันเติบโตไม่ได้ ลูกบางคนทำให้เมล็ดของคุณสมบัติพิเศษเติบโต นั่นคือมันจะเติบโตในรูปแบบของต้นไม้ มันแม้กระทั่งออกผล แต่เมื่อผลปรากฏออกมา นกก็มากินผลนั้น ดังนั้นเมื่อผลเริ่มปรากฏออกมา มายาก็มาในรูปที่ว่า "ฉันพิเศษ", "นี่คือคุณสมบัติพิเศษของฉัน" ลูกไม่เข้าใจว่าลูกได้รับคุณสมบัติพิเศษนั้นจากพ่อ นั่นคือพ่อผู้เติมเต็มลูกด้วยคุณสมบัติพิเศษนั้น เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินแล้ว ลูกได้พัฒนาคุณสมบัติพิเศษนั้น เป็นของขวัญของชีวิตบราห์มิน เป็นของขวัญจากพ่อ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่จะต้องให้ความสนใจหลังจากที่ผลปรากฏออกมานั้นคือหลังจากที่ลูกประสบความสำเร็จในงานรับใช้แล้ว มิฉะนั้นนกในรูปของมายาจะกินผลหรือทำให้ผลนั้นร่วงหล่นลงมาจากต้นไม้ รูปเคารพที่เสียหายจะไม่สามารถกราบไหว้บูชาได้ เป็นที่ยอมรับกันว่านั้นเป็นรูปเคารพ แต่ไม่สามารถกราบไหว้บูชาได้ ในทำนองเดียวกัน มีดวงวิญญาณบราห์มินเหล่านั้นที่ได้รับผลของงานรับใช้ กล่าวคือพวกเขาได้รับความสำเร็จในงานรับใช้ แต่นกแห่งจิตสำนึกของ "ฉัน" ได้ทำให้ผลเสียหาย ดังนั้นจึงเป็นที่ยอมรับว่าพวกเขาทำงานรับใช้ได้ดีมาก พวกเขาเป็นมหาระตี และเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ แต่ถึงแม้ว่าจะอยู่ในยุคบรรจบพบกัน พวกเขาก็มีอาจมีค่าควรแก่ความรักในหัวใจของบราห์มินทั้งหลาย และดังนั้นจึงไม่มีค่าควร

แก่การกราบไหว้บูชา

การได้รับความรักและความนับถือจากหัวใจในยุคนั้นคือการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่ทำให้เกิดจิตสำนึกของ"ฉัน"ในผล ไม่สามารถมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้ สิ่งหนึ่งที่อยู่ในหัวใจของลูกคือการพิจารณาใคร่ครวญคนที่สูงกว่า สำหรับการสูงกว่าหมายถึงการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ในโลกปัจจุบันเพราะพ่อของพวกเราสูงกว่า ลูกๆเรียกเขาหรือเขียนถึงเขาว่า "พ่อผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา" การพิจารณาใคร่ครวญคนที่สูงกว่าในหัวใจของลูกหมายถึงการให้ความเคารพจากหัวใจของลูก เมื่อต้องให้ความเคารพตามกฎระเบียบภายนอกนั้นก็เป็นเรื่องหนึ่ง ดังนั้นจึงมีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างการให้จากหัวใจกับการต้องให้ การมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาหมายความว่าทุกคนยอมรับลูกด้วยหัวใจของพวกเราหรือคนส่วนใหญ่ยอมรับ ลูกได้รับการบอกก่อนหน้านี้เช่นกันว่าห้าเปอร์เซ็นต์อาจไม่ยอมรับ แต่คนส่วนใหญ่ควรยอมรับลูกจากหัวใจของพวกเรา และสิ่งนี้กลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในยุคนั้นพบกัน จากนั้นไปลูกต้องเติมเต็มตนเองด้วยชั้นสสารที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในตอนนี้มีความแตกต่างกัน ร่างกายของลูกไม่สามารถได้รับการกราบไหว้บูชาได้ในขณะนี้ เพราะพวกเราเป็นร่างเก่าสุดท้ายของลูก พวกเราเป็นร่างที่ทำมาจากวัตถุธาตุที่หาโมกุนิ ลูกจะไม่ถูกสวมพวงมาลัยดอกไม้ในเวลาไหน บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนจะถวายดอกไม้แด่เทพเจ้า สิ่งบ่งบอกของการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาคือ พวกเขาคจัดรูปหอม พวกเขาสวมมาลัยให้กับรูปเคารพ พวกเขทำอาบัติ (การบูชาแบบพิเศษด้วยตะเกียง) พวกเขาร้องเพลงสัการะและแตรมดิลก ในยุคนั้นพบกัน ลูกไม่มีวิธีการหยาบๆเหล่านั้น อย่างไรก็ตามในยุคนั้นพบกัน ผู้คนยังจะทำอาบัติด้วยความรักที่แท้จริงในหัวใจ แก่ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเหล่านั้น พวกเขายังคงร้องเพลงอยู่เสมอเกี่ยวกับการบรรลุผลในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งจากดวงวิญญาณเหล่านั้น พวกเขาคจัดตะเกียงหรือรูปหอมแห่งความปรารถนาดีสำหรับดวงวิญญาณเหล่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เช่นเดียวกับที่ลูกดวงวิญญาณอุทิศตนต่อพ่อ ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณอื่นๆก็ควรได้รับความกระตือรือร้นจากลูกที่จะอุทิศตนต่อพ่อเช่นเดียวกัน ดังนั้นดวงวิญญาณเหล่านั้นจึงได้รับมาลัยแห่งการอุทิศตนต่อพ่อโดยอัตโนมัติ ดวงวิญญาณเหล่านั้นแตรมดิลกของการเป็นตัวแห่งความทรงจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในเวลาไหนด้วยวิธีทางจิตนี้

การกราบไหว้บูชาในปัจจุบันสูงส่งกว่าการกราบไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา จากการมีสายใยเพียงชั่วครู่กับดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือเพียงแค่ไปอยู่เบื้องหน้าหน้ารูปเคารพนั้น พวกเขาก็สัมผัสได้ถึงความสงบ พลัง และความสุขชั่วขณะหนึ่ง ในทำนองเดียวกัน แม้ในขณะนี้เมื่อได้รับดริชตีเพียงชั่วครู่จากดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในยุคนั้นพบกัน ลูกจะได้สัมผัสกับความสุข ความสงบ และพลังของความจริงจังและความกระตือรือร้น ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเช่นนั้นเป็นดวงวิญญาณพิเศษอันดับหนึ่ง ลูกได้รับการบอกเกี่ยวกับอันดับที่สองและสามแล้ว เราจะพูดอะไรเกี่ยวกับพวกเขาได้บ้าง? ทั้งหมดอยู่ในรายชื่อดวงวิญญาณพิเศษ แต่อันดับคือ หนึ่ง สอง สาม... เป้าหมายของทุกคนคือการเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นจึงกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในลักษณะนี้ ลูกร้องเพลงสรรเสริญคุณธรรมของพ่อบราห์มาใช่ไหม? ลูกเคยเห็นหรือได้ยินเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดเหล่านั้นในพ่อบราห์มาสำหรับการที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและทุกสิ่งที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษอันดับหนึ่ง เช่นที่บราห์มาซึ่งเป็นดวงวิญญาณในร่างที่มีตัวตน กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งในยุคนั้นพบกัน ท่านก็กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งในอนาคตเช่นกัน ลักษณะและนารายณ์เป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งใช่ไหม? ในทำนองเดียวกัน ลูกทุกคนก็สามารถเป็นเหมือนกันได้

เช่นที่ลูกร้องเพลงถึงความมหัศจรรย์ของพ่อบราห์มาพร้อมกับพ่อ ในทำนองเดียวกันขอให้ลูกทั้งหลายมีความคิด คำพูด และการกระทำที่อัสการย์เช่นนั้นเสมอ เมื่อมีความมหัศจรรย์ (กามาล) ก็จะไม่เกิดความปั่นป่วน (ดามาล) เมื่อลูกไม่แสดงกามาลก็มีดามาล-ไม่ว่าจะในความคิดหรือคำพูดของลูก เมื่อลูกมีพายุของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ในความคิดของลูก นั่นคือความปั่นป่วนใช่ไหม? ลูกไม่จำเป็นต้องสร้างความปั่นป่วน แต่ทำสิ่งที่มหัศจรรย์ เพราะลูกบราห์มินของอดิปีตาบราห์มาห์เป็นที่จดจำเสมอว่ามีค่าควรแก่การสักการะบูชา แม้แต่ในชาติเกิดสุดท้าย วงศ์สกุลไหนที่เป็นที่จดจำสูงสุด? ว่ากันว่าเป็นวงศ์สกุลบราห์มินใช่หรือไม่? เป็นชื่อที่สูงส่ง และสำหรับการประกอบพิธีในงานที่สูงส่ง ผู้คนจะเรียกหาแต่บราห์มินเท่านั้น การนำประโยชน์มาให้แก่ใครก็ตาม พวกเขาคจะเรียกหาแต่บราห์มินเท่านั้น กระทั่งชาติเกิดสุดท้าย ชื่อที่สูงส่งและหน้าที่อัน

สูงส่งของบราห์มินก็เป็นที่รู้จักกันดี ดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาล พวกเขาทำงานของพวกเขาดำเนินไปแม้เพียงชื่อของพวกเขา มันเป็นงานของลูก แต่งานของผู้ที่มีเพียงแค่ชื่อก็กำลังดำเนินการอยู่เช่นกัน จากสิ่งนี้ลูกสามารถเห็นได้ว่าการสรรเสริญดวงวิญญาณบราห์มินที่แท้จริงมากมายเพียงใดและยิ่งใหญ่เพียงใด แม้แต่ชื่อ"บราห์มิน"ก็ไม่เสื่อมสลาย ชีวิตของลูกกลายเป็นหนึ่งเดียวกับการบรรลุผลที่ไม่สูญสลาย คุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินคือการทำงานหนัก น้อยลงและบรรลุผลที่มากกว่า เพราะไม่มีการทำงานหนักเบื้องหน้าความรัก แม้ในชาติเกิดที่แล้วนี้ บราห์มินก็ไม่ได้ทำงานหนัก พวกเขาก็ยังคงยืนอยู่อย่างสุขสบายต่อไป หากลูกทำงานเพียงชื่อของลูก ลูกจะไม่สามารถอยู่อย่างทิวาได้ ดังนั้นลูกจึงเห็นสิ่งบ่งบอกของคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินในเวลานี้แม้กระทั่งในขณะนี้ ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่สูงส่งเช่นนี้ ลูกเข้าใจไหม?

ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในปัจจุบันก็มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในอนาคตเช่นกัน พวกเขาเป็นที่รู้จักในฐานะดวงวิญญาณพิเศษอันดับหนึ่ง ดังนั้นจงตรวจสอบ บาบากำลังเล่าเรื่องราวของพ่อบราห์มา ยังเหลืออีกมาก จงรักษาคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ของพ่อบราห์มาไว้เบื้องหน้าลูกเสมอ อย่าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ จงดูและพูดเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษเท่านั้น ถ้ายทอดความสำคัญของคุณสมบัติพิเศษให้กับทุกคนและทำให้พวกเขามีความพิเศษ การทำให้ผู้อื่นมีความพิเศษนั้นหมายความว่าตัวลูกเองกลายเป็นคนพิเศษ ลูกเข้าใจไหม? อ้อชะ

แต่ดวงวิญญาณพิเศษอันดับหนึ่งจากทุกหนทุกแห่ง แต่ดวงวิญญาณพิเศษทั้งหลายที่มีชีวิตเป็นบราห์มิน แต่ลูกที่เท่าเทียมกับพ่อบราห์มาโดยการทำให้ท่านอยู่เบื้องหน้าพวกเขาอยู่เสมอ แต่ชาลีแกรมและดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลายในรูปที่มีตัวตน ด้วยความรักที่เต็มหัวใจ ความระลึกถึง และนมัสเต จากทั้งพ่อที่คงอยู่ตลอดไปและพ่อดั้งเดิม

บรรดาพบกลุ่ม:

1. ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ที่มีโชคอย่างมากที่ลูกได้รับมือของพ่อและเป็นมิตรร่วมทางของพ่ออยู่เสมอหรือไม่? เมื่อลูกมีมือของพ่อและเป็นมิตรร่วมทางกับท่าน ลูกจะมีชีวิตที่มีความสุขอยู่เสมอ ลูกจะไม่ใช่คนที่สับสน แต่เป็นคนที่มีความสุขอยู่เสมอ ไม่มีสถานการณ์ใดที่จะดึงดูดลูกเข้าสู่ตนเองได้ ลูกจะดึงดูดพ่อเสมอ สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและสวยงามที่สุดคือพ่อ ดังนั้นไม่มีวัตถุหรือบุคคลใดนอกจากพ่อสามารถดึงดูดลูกได้ จิตใจของผู้ที่ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยมือของพ่อและการเป็นมิตรร่วมทางกับพ่อจะไม่สามารถไปที่อื่นได้ ลูกทุกคนเป็นเช่นนี้หรือลูกได้รับการคำจูนจากมา? เส้นทางนั้นปิดไปแล้วใช่หรือไม่? ดังนั้นจงมีความสุขกับการเป็นมิตรร่วมทางกับพ่อเสมอ ลูกได้พบพ่อแล้วและลูกได้พบทุกสิ่ง ไม่มีอะไรที่ไม่ได้รับมา ไม่ว่าใครก็ตามที่พยายามจะปลดปล่อยลูกจากมือของพ่อและจากการเป็นมิตรร่วมทางกับพ่อมากเพียงใด ลูกก็ไม่สามารถปล่อยมันไปได้ ถ้าแม้ว่าลูกจะปล่อยแล้วลูกจะไปไหน? ไม่มีโชคอื่นใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่านี้แล้ว ถึงอย่างไรก็ตามก็มีโชคคืออยู่เสมอ ลูกมีโชคสองเท่า หนึ่งคือโชคของชีวิตกุมารี และประการที่สองคือโชคของการเป็นของพ่อ ชีวิตกุมารีได้รับการกราบไหว้บูชา เมื่อชีวิตกุมารีสิ้นสุดลง เธอต้องก้มลงคำนับทุกคน ชีวิตในการครองเรือนคือชีวิตที่เหมือนแพะ ส่วนชีวิตกุมารีเป็นชีวิตที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ถ้ามีใครตกลงมาแม้แต่ครั้งเดียว กระดูกของเธอก็จะหัก และแล้วไม่ว่าจะใส่เสื้อผ้ามากแค่ไหนหรือพยายามทำให้ลูกต้องมากแค่ไหน กระดูกก็จะกลับมาอ่อนแอ ดังนั้นจงรู้คิด! อย่ารู้คิดหลังจากที่ได้ลิ้มลองแล้ว

2. ลูกสัมผัสว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่มีชัยชนะในทุกวงจรหรือไม่? ลูกได้เล่นบทบาทของการมีชัยชนะมาแล้วหลายครั้ง และตอนนี้ก็กำลังเล่นบทบาทนั้นด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณที่มีชัยชนะจะทำให้ดวงวิญญาณอื่นได้รับชัยชนะเช่นกัน สิ่งใดที่ทำมาหลายครั้งก็มักจะง่ายเสมอ ไม่ต้องใช้ความพยายามใดๆ ด้วยความตระหนักถึงการเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับชัยชนะมาหลายครั้ง จึงรู้สึกเหมือนเป็นเกมที่เอาชนะทุกสถานการณ์และสัมผัสความสุข ดวงวิญญาณที่มีชัยชนะจะสัมผัสว่าชัยชนะเป็นสิทธิของพวกเขา ลูกไม่ได้รับสิทธิ์นั้นจากความพยายาม ลูกได้รับสิทธิ์นั้นโดยอัตโนมัติ ดังนั้นจงเดินหน้าต่อไปในความสุขแห่งชัยชนะและสิทธิอย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้า ในขณะที่อาศัยอยู่กับครอบครัวทางโลกของลูก จงเปลี่ยนทางโลกให้เป็นทางจิต เพราะความสัมพันธ์ทางจิตเป็นสิ่งที่ให้ความสุข ด้วยความสัมพันธ์ทางโลก ลูกได้รับความสุขชั่วคราว ไม่ถาวร ดังนั้นลูกจึงมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกสัมผัสไหมว่าลูกได้เคลื่อนออกจากโลกของผู้ที่ไม่มีความสุขไปสู่โลกแห่งความสุข? ก่อนหน้านั้นลูกเป็นลูกของราวัน และดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ที่ทำให้เกิดความทุกข์ ในขณะที่เวลานี้ลูกได้กลายเป็นลูกของผู้ประทานความสุข เป็นตัวของความสุข อันดับแรกคือวงศ์สกุลของบราห์มินทางจิตนี้ และ

เทพกลายเป็นอันดับที่สอง ดังนั้นลูกรักชีวิตทางจิตนี้ใช่ไหม?

3. ลูกสัมผัสว่าตัวลูกเองมีโชคหลายล้านเท่าหรือไม่? ตลอดทั้งวงจร ลูกไม่สามารถได้มาซึ่งโชคที่สูงส่งเช่นนี้ได้แม้แต่ในสวรรค์ในอดีต เพราะลูกได้รับโชคของอาณาจักรเป็นรางวัลของความพยายามที่ทำไว้ในปัจจุบัน ลูกได้รับโชคในอดีตบนพื้นฐานของโชคในปัจจุบัน เป็นโชคของเวลาในปัจจุบันที่มีความสำคัญ ในเวลานี้ลูกหว่านเมล็ดของผลที่จะลูกได้รับเป็นเวลาหลายชาติเกิด ดังนั้นจึงเป็นเมล็ดที่มีความสำคัญใช้หรือไม่? ในเวลานี้การสร้างโชคหรือรับโชคคือการหว่านเมล็ด ดังนั้นจงก้าวต่อไปด้วยความพยายามอย่างเข้มข้นด้วยความเอาใจใส่และให้โชคหลายล้านเท่าในปัจจุบัน ปรากฏในสำนักของลูกเสมอ ในขณะที่ทำการกระทำ จดจำไว้ว่าลูกไม่ควรลืมโชคที่สูงส่งของลูกในการกระทำเหล่านั้น อยู่อย่างเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้เรียกว่าโชคหลายล้านเท่า ให้พรของสำนักนี้อยู่กับลูกเสมอ และลูกจะก้าวหน้าต่อไปได้อย่างง่ายดายและเป็นอิสระจากการทำงานหนัก อัจชะ

คำถาม: โดยใช้วิธีการใดที่สติปัญญาของลูกจะสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องในความสัมพันธ์ทางโลก?

คำตอบ: อย่าคิดถึงสถานการณ์ทางโลกเมื่อตัดสินใจ ตัดสินใจในขณะที่อยู่ในสภาพทางจิตที่มีพลัง เมื่อลูกเก็บเรื่องในอดีตไว้ในสำนักของลูก สติปัญญาของลูกก็จะหันเหไปยังสิ่งเหล่านั้น ชั้นสสารในอดีตก็ปรากฏขึ้นมาเช่นกัน ดังนั้นลูกจึงพบว่ามันยาก จงลืมทัศนคติทางโลกโดยสิ้นเชิง คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วจึงตัดสินใจ และมันจะเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง สิ่งนี้เรียกว่าบัลลังก์ของผู้เอาชนะการกระทำบาป สภาพที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณทางจิตคือบัลลังก์ของผู้เอาชนะการกระทำบาป ดังนั้นจงตัดสินใจเมื่อนั่งบนบัลลังก์นี้และสิ่งนั้นจะถูกต้องแม่นยำ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยทุกพลังและเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมดด้วยการตระหนักรู้ถึงมิตรร่วมทางและการเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เพื่อที่จะเต็มไปด้วยทุกพลังและอยู่เหนือการฟุ้งฟิงใดๆ โปรดจำสองสิ่งนี้ไว้เสมอ: 1) ผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง 2) มิตรร่วมทาง โดยการทำเช่นนี้จะทำให้สภาพของลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะได้อย่างรวดเร็ว เมื่อลูกมีมิตรร่วมทางของพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกจะได้รับพลังทั้งหมดโดยอัตโนมัติและด้วยการเคลื่อนไปในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกจะไม่ติดกับด้วยบ่วงพันธะใดๆ เพียงแค่อยู่ในร่างกายของลูกแต่เพียงในนามเพื่อทำงานนั้นแล้วกลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เพิ่มการฝึกฝนนี้เป็นพิเศษ

คติพจน์: หากมีการสู้รบภายในตัวลูกระหว่างสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์และบริสุทธิ์ แทนที่จะเป็นบราห์มิน ลูกเป็นนักรบ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและพูดกับดวงวิญญาณ แล้วลูกๆ ผู้เป็นดอกไม้ก็จะมีกลิ่นหอมอยู่เรื่อยๆ และกลิ่นหอมนี้ของสำนึกที่เป็นร่างจะถูกขจัดออกไป
- คำถาม:** ใครคือแมลงเม่าและดอกไม้ที่แท้จริงที่กระจายกลิ่นหอมของพวกเขาออกไปในทุกทิศทาง?
- คำตอบ:** ดอกไม้ที่แท้จริงคือผู้ที่ทำให้อื่นๆ มากมายกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมเช่นเดียวกับตนเอง กลิ่นหอมของแมลงเม่าที่แท้จริงที่ทำตามศรัทธาและสังเวชนตนเองให้แก่เปลวไฟ นั่นคือผู้ที่อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์และตายในขณะที่มีชีวิตได้กระจายไปทั่วทุกหนทุกแห่ง กลิ่นหอมของดอกไม้ที่แท้จริงนี้กระจายออกไปทุกหนแห่งโดยอัตโนมัติ
- เพลง:** เปลวไฟได้จุดขึ้นในชุมชนของแมลงเม่า...

โอมซานติ ลูกผู้เป็นแมลงเม่าทางจิตได้ยินเพลงนี้ ไม่ว่าลูกจะเรียกว่าแมลงเม่าหรือดอกไม้ก็เป็นสิ่งเดียวกัน ลูกเข้าใจว่าลูกกลายเป็นแมลงเม่าอย่างแท้จริง หรือว่าลูกเพียงแคว้นเวียนและจากไปและลืมเปลวไฟ ลูกแต่ละคนต้องถามหัวใจตนเองว่าลูกกลายเป็นดอกไม้มากเท่าไรและลูกกระจายกลิ่นหอมของความรู้มากแค่ไหน ลูกได้ทำให้อื่นๆ กลายเป็นดอกไม้เช่นเดียวกับตัวลูกเองหรือไม่? ลูกรู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมีกลิ่นหอมอย่างมาก! ผู้ที่เป็นดอกไม้และแมลงเม่าจะมีกลิ่นหอมอย่างแน่นอน พวกเขาจะมีความสุขเสมอและทำให้อื่นๆ กลายเป็นดอกไม้และแมลงเม่าเช่นเดียวกับตนเอง หากไม่ใช่ดอกไม้ พวกเขาจะทำให้ผู้อื่นกลายเป็นดอกตูม แมลงเม่าที่แท้จริงคือผู้ที่ตายในขณะที่มีชีวิต พวกเขาสังเวชนและกลายเป็นลูกของพระเจ้า เมื่อผู้ที่มั่งคั่งนำลูกของผู้ที่ยากจนมาเลี้ยงดู เด็กคนนั้นจะจดจำพ่อแม่บุญธรรมของเขาเท่านั้นและลืมพ่อแม่ที่ยากจนของเขา เขาจะรู้ว่าพ่อแม่ของเขายากจน เขาจดจำพ่อแม่ที่มั่งคั่งที่เขาได้รับทรัพย์สินสมบัติ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาเพียรพยายามทางจิตเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พวกเขาทั้งหมดเพียรพยายามเพื่อการหลุดพ้น แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของการหลุดพ้น บางคนพูดว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้าไปในแสง คนอื่นๆ เชื่อว่าพวกเขาจะไปอยู่เหนือไปสู่ดินแดนนิพพาน การไปสู่ดินแดนนิพพานไม่ใช่การหลอมรวมเข้าไปในแสง ลูกเข้าใจว่าลูกคือผู้อยู่อาศัยของดินแดนที่ห่างไกล จะมีประโยชน์อะไรที่จะอยู่ที่นั่นในโลกที่สกปรกนี้? ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าเมื่อลูกพบใครบางคน ลูกต้องอธิบายแก่เขาว่าละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว มียุคทอง เงิน ทองแดงและยุคเหล็กแล้วยุคบรรจบพบกันนี้ มีการอธิบายว่ามีการบรรจบกันของยุคทองและยุคเงินหลังจากยุคทอง นั่นคือการเปลี่ยนของยุค ในขณะที่นี่คือการเปลี่ยนของวงจร พ่อไม่ได้มาในทุกยุคอย่างที่คุณเชื่อ พ่อพูดว่าเมื่อทุกคนกลับมาตาโมประธานและเป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก เมื่อนั้นพ่อก็มาในจุดที่บรรจบกันของวงจร เมื่อแต่ละยุคมาถึงจุดสิ้นสุดลง องค์กรก็ลดลง พ่อมาเมื่อมีเงามืดอย่างเต็มที่ พ่อไม่ได้มาในทุกยุค พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ แมลงเม่า แมลงเม่าตามลำดับกันไป บางคนตายขณะที่มีชีวิตอย่างสมบูรณ์และบางคนวนไปรอบๆ และจากไป มีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถทำตามศรัทธา หากลูกไม่ทำตามศรัทธาหมายความว่าทำให้ลูกล้มลงอยู่เรื่อยๆ มีคำสรรเสริญศรัทธาอย่างมากมาย มีคำกล่าวว่าศรัทธาทุกวิถีทาง ผู้ที่สร้างคัมภีร์ภายหลังต่อมาก็มีสติปัญญาที่ไร้ใจและดังนั้นพวกเขาจึงเขียนว่ากฤษณะนั้นมาในยุคทองแดง พ่อมาเมื่อศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปหายไปและศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดนั้นคงอยู่ ไม่ใช่ว่ามนุษย์ของศาสนาเทพนั้นได้หายไป เป็นเพียงพวกเขาลืมว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพ พวกเขาบอกว่าศาสนาของพวกเขาคือศาสนาฮินดู สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน เป็นเพียงเมื่อพวกเขาลืมสิ่งนี้เท่านั้นที่พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเทพ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและเปลี่ยนลูกจากนายของดินแดนแห่งความทุกข์ให้เป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ลูกจะพูดว่าเวลานี้ลูกคือนายของนรก โลกต้องกลับมาตาโมประธาน ทุกคนไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไปและกล่าวว่ามีสเตกแก่ผู้ที่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่าเวลานี้จงทำตามศรัทธา! มิฉะนั้นลูกจะต้องร้องไห้ในความทุกข์ มีภาระของบาปอย่างมากมายของหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ แต่ไม่ใช่เลย เป็นดวงวิญญาณประสพกับความสุขและความทุกข์ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ บาบาอธิบายแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก เป็นเพราะลูกไม่มีความสุขลูกจึงเพียรพยายามในเวลานี้ ลูกรู้ว่าลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมากในยุคทอง ที่นั่นลูกจะไม่รู้ว่าลูกต้องไปยังดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกไม่รู้อะไรเลยที่ลูกเข้ามาสู่ความสุขอย่างไรหรือลูกจะใช้ชาติเกิดมากเท่าใด ลูกเข้าใจสิ่งนี้เวลานี้ ดังนั้นใครสูงส่งกว่ากัน? เพราะลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า ลูกจึงเต็มไปด้วยความรู้เหมือนพระเจ้าด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกเป็นลูกๆ ของพระเจ้า แต่ลูกตามลำดับกันไป บางคนซาบซึ้งมากและพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาทำตามคำแนะนำและแนวทางของบาบา ลูกทำตามคำแนะนำมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมาสูงส่ง

มากเท่านั้น พ่อนั่งอยู่ที่นั่นและบอกลูกๆเป็นการส่วนตัว: ลูกๆ ละทิ้งสำนักของร่างกาย! กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง! พ่อคือผู้ประทานความสุขอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่พ่อให้ความทุกข์ พ่อจะไม่วันเป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกของท่านมีความสุข ลูกๆ ได้รับความทุกข์จากกิจกรรมที่ผิดของพวกเขาเอง พ่อไม่สามารถทำให้เกิดความทุกข์ได้ พวกเขาพูดว่า: โอพระเจ้า ได้โปรดประทานลูกชายแก่เราเพื่อที่วงศ์ตระกูลของเราสามารถดำรงต่อไป พวกเขามีความรักต่อลูกชายอย่างมาก พวกเขาได้รับความทุกข์จากการกระทำของตนเอง เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกๆ มีความสุขมาก พ่อพูดว่า: ทำตามศรัทธา ลูกได้รับความทุกข์ด้วยการทำตามคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกๆ ประสบความทุกข์เมื่อพวกเขาไม่เชื่อฟังคำแนะนำของพ่อ ครู หรือผู้อาวุโสของพวกเขา พวกเขาให้ความทุกข์แก่ตนเอง พวกเขาเป็นของมายา เป็นเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับคำแนะนำของพระเจ้า ผลลัพธ์ของคำแนะนำของพระเจ้าคงอยู่เป็นเวลา 21 ชาติ เกิด และจากนั้นลูกก็ทำตามคำแนะนำของมายาเป็นเวลาครึ่งวงจร พระเจ้ามาเพียงครั้งเดียวเพื่อให้อำนาจแก่ลูก มายาให้อำนาจแก่ลูกเป็นเวลาครึ่งวงจร พ่อให้อำนาจแก่ลูกเพียงครั้งเดียว ด้วยการทำตามคำแนะนำของมายา ลูกกลับมาอัปโชค 100% ผู้ที่เป็นดอกไม้ที่ดีมากอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอด้วยความซาบซึ้งนั้น เป็นสิ่งที่ตามลำดับไป แผลงเมฆบางตัวเป็นของพ่อและเริ่มทำตามศรัทธาของท่าน ลูกๆ ยากจนเท่านั้นที่เขียนบัญชีของพวกเขา ผู้ที่มั่งคั่งนั้นก็กลัวว่าบางทีเงินทองของพวกเขาอาจจะถูกเอาไป เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับผู้ที่ยากจน พ่อพูดว่า: พ่อคือพระเจ้าของคนจน มักจะให้การบริจาคแทนแก่ผู้ที่ยากจนเสมอ มีตัวอย่างของสุดามาผู้ที่ให้ชาวหนึ่งกำมือและได้รับปราสาทราชวังเป็นการตอบแทน ลูกนั้นยากจนด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น บางคนอาจมี 25 ถึง 50 รูปีซึ่งให้เงินจำนวน 20 ถึง 25 ไพสานั้นแก่บาบา ในขณะที่คนที่มั่งคั่งให้ 50,000 ทั้งสองก็ยังเท่าเทียมกัน เหตุนี้เองชื่อ “พระเจ้าของคนจน” จึงได้รับการจดจำ คนที่มั่งคั่งพูดว่าเราไม่มีเวลา! สิ่งนี้เป็นเพราะพวกเขาไม่มีศรัทธาที่เต็มเปี่ยม ลูกนั้นยากจน คนยากจนจะมีความสุขเมื่อพวกเขาได้รับทรัพย์สินสมบัติ บาบาได้อธิบายว่าผู้ที่ยากจนที่นี่จะกลับมามั่งคั่งที่นั่น และผู้ที่มั่งคั่งที่นี่จะกลับมายากจนที่นั่น หลายคนถามว่า เราควรจะดูแลภัยหรือดูแลครอบครัวของเราดี? บาบาพูดว่า: ดูแลครอบครัวของลูกให้ดี เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกยากจนในเวลานี้ หากลูกมั่งคั่ง ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกทั้งหมดของลูกจากพ่อได้ ชันยาสวีจะไม่พูดเช่นนั้น พวกเขาจะนำเงินมาสร้างทรัพย์สินของตนเอง ชีพบาบาไม่ทำเช่นนั้น ลูกๆ ได้สร้างอาคารสิ่งปลูกสร้างเหล่านี้ทั้งหมด ฯลฯ เพื่อตัวลูกเอง สิ่งนี้ไม่ใช่ทรัพย์สินสมบัติของใคร ทั้งหมดนี้เป็นเพียงชั่วคราว เพราะในเวลาสุดท้ายแล้ว ลูกๆ ทั้งหมดต้องมาและอยู่ที่นั่น อนุสรณ์ของเราอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกจะมาและพักผ่อนที่นั่นในเวลาสุดท้าย ผู้ที่เชื่อมโยงในโยคะอย่างถูกต้องแม่นยำจะวิ่งมาหาพ่อ พวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือด้วยเช่นกัน ลูกได้รับความช่วยเหลืออย่างมากมาจากพ่อ ลูกจะนั่งที่นั่นและมองเห็นการทำลายล้าง เช่นที่บาบาสร้างความบันเทิงให้กับลูกๆ ในตอนเริ่มต้น ท่านจะเริ่มสร้างความบันเทิงให้กับลูกในเวลาสุดท้ายเช่นกัน ท่านจะให้ความรักอย่างมากมายแก่ลูก จะเป็นราวกับว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในสรวงสวรรค์ ลูกจะเข้ามาใกล้มากขึ้นเรื่อยๆ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจาริกแสวงบุญ การทำลายล้างจะเกิดขึ้นในเวลาอันสั้น ลูกจะมีความสุขอย่างมาก แล้วลูกจะไปและกลายเป็นเจ้าชาย มีดอกไม้มานานพันธุ์ ลูกแต่ละคนควรเข้าใจว่าลูกให้กลิ่นหอมของความรู้มากแค่ไหน: ฉันให้คำสอนของความรู้และโยคะแก่ใคร? ผู้ที่ทำสิ่งนี้จะอยู่อย่างมีความสุขขึ้นแจ่มใสอย่างมากอยู่ภายใน แล้วบาบาก็รู้ว่าสภาพของคนนั้นเป็นเช่นไรและเขาสามารถควบไปอย่างรวดเร็วไปในสภาพของเขาได้มากเพียงใด ผู้ที่กลายเป็นแผลงเมฆจะสามารถควบไปได้ พ่ออธิบายว่า: พายุของมายามากมายจะมา ลูกต้องปกป้องตนเองจากพายุเหล่านั้น เวลานี้พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ดวงวิญญาณสูงสุดมาและอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณมีความรู้ เขากำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณพี่น้องของเขา เช่นเดียวกับที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อกำลังอธิบายแก่เราดวงวิญญาณลูกๆ ของท่าน ฉัน(บราห์มา)ก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน บาบาสอนฉันและแล้วฉันก็สอนดวงวิญญาณอื่นๆ อย่างไรก็ตามเนื่องจากไม่มีศรัทธาว่าเป็นดวงวิญญาณ ผู้คนจึงคิดว่าตนเองเป็นมนุษย์และอธิบายแก่มนุษย์ ฉัน ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังพูดคุยกับลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ หากลูกถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่นในขณะที่อยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกควรจะยิ่งตรงเป้าทันที หากตัวลูกเองไม่สามารถคงสำนักเป็นดวงวิญญาณได้ ลูกจะไม่สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้ใครซึมซับความรู้ได้ จุดหมายปลายทางนี้สูงมาก สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังรับฟังผ่านอวัยวะของลูก พ่อพูดว่า: พ่อกำลังพูดคุยกับลูกดวงวิญญาณ (ลูกๆ) คำสั่งของบาบา คือ: กลับมาปราศจากร่าง! ละทิ้งสำนักที่เป็นร่างและจดจำพ่อ! สิ่งนี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูก พ่อกำลังพูดคุยกับดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย แม้ว่าบางคนเป็นผู้หญิง พ่อกำลังพูดคุยกับดวงวิญญาณนั้น ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกเป็นของบาบา อย่างไรก็ตามสติปัญญายังคงทำงานในลักษณะที่ละเอียดอ่อนมากต่อไป นั่นเป็นดวงวิญญาณและฉันกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณของคนนี้ คนนี้เป็นพี่น้องของฉันและฉันต้องชี้หนทางให้กับเขา ดวงวิญญาณเข้าใจสิ่งนี้ เมื่อลูกเข้าใจสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกควรจะยิ่งตรงเป้า เมื่อลูกพูดความรู้ในขณะที่มองดูร่างกายของผู้อื่น ดวงวิญญาณไม่ได้ฟัง ก่อนอื่นจงเตือนพวกเขาว่าลูกกำลังพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่ได้ถูกกล่าวว่าเป็นชายหรือหญิง ดวงวิญญาณอยู่เหนือสิ่งนั้น ร่างกายนั้นกล่าวได้ว่าเป็นชายหรือหญิง เช่น

ที่ปราห์มาและสรัสวตีนั่นกล่าวได้ว่าเป็นชายและหญิง ชีพบาบาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นชายหรือหญิง พ่ออธิบายแก่ดวงวิญญูณ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ประเด็นนี้แข็งแกร่งมาก ดวงวิญญูณต้องได้รับการนิยาม แล้วเมื่อนั้นที่สำนึกที่เป็นร่างจะสามารถถูกตัดออกไป มิฉะนั้นจะไม่มีการกลืนหอมหรือพลังใดๆ นี่เป็นสิ่งที่เล็กน้อยมาก เรากำลังพูดคุยกับดวงวิญญูณ พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญูณ! มานมานะบาฟ! แล้วลูกจะกลับมา “มาเดียจิบาฟ” โดยอัตโนมัติ เวลานั้นลูกได้รับสติปัญญาที่ละเอียดอ่อนมาก ตื่นในเวลาเช้าตรู่ นั่งไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ระหว่างวันลูกต้องทำงานรับใช้เพราะลูกคือคาร์มาโยคี มีการเขียนไว้ว่า: จงกลายเป็นผู้เอาชนะการหลับนอน ตื่นในตอนกลางคืนและหารายได้ ในช่วงระหว่างวันมีการขยายตัวของมายาอย่างมาก บรรยาการในเวลามฤตนั้นดีมาก ไม่มีลูกคนใดเขียนหาบาบาว่าลูกตื่นขึ้นในเวลาใดและไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากเพราะลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก ที่นี้ลูกคือนายของสิ่งที่มีชีวิตจำกัด มีการทะเลาะเบาะแว้งมากมายเกี่ยวกับเขตแดนของน่านน้ำฯลฯ! มีความเป็นศัตรูมากมายด้วยเหตุนี้! พวกเขาไม่คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องกัน พวกเขาเพียงแค่พูดเพื่อบอกว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียว พวกเขาทั้งหมดไม่สามารถเป็นหนึ่งเดียวกันได้ มีดวงวิญญูณมากมายและแต่ละคนมีบทบาทของตนเอง ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ และลูกเคยนั่งที่นี้ในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน ไบไม้สั่นไหวตามละคร ไม่ใช่พระเจ้าทำให้ไบไม้ทุกไบสั่นไหว เข้าใจสิ่งเหล่านี้แล้วอธิบายให้แก่ผู้อื่น ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่าลูกกลายเป็นแมลงเม่าหรือไม่ ลูกกำลังทำตามคำแนะนำของบาบาหรือไม่ ลูกกำลังพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่ไร้สาระหรือไม่ และที่ลูกไม่ได้ใช้เงินของลูกเพื่อทำบาป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจตุรัสถึง:

1. พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณและพูดคุยกับดวงวิญญูณ ลูกจะสามารถซึมซับทุกสิ่งได้เป็นอย่างดีเมื่อลูกรับฟังและถ่ายทอดความรู้ในสภาพของจิตสำนึกเป็นดวงวิญญูณ
2. กลายเป็นผู้เอาชนะการหลับนอนและหารายได้ด้วยการตื่นในเวลากลางคืน ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่าเสียเวลาของลูกไปกับเรื่องราวที่ไร้ประโยชน์

พร: พร: ขอให้ลูกไร้เดียงสาเกี่ยวกับความรู้ของมายา และเป็น "นักบุญ" แห่งความรู้ และกลับมาผู้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์
เช่นที่ดวงวิญญูณยุคทองไร้เดียงสาเกี่ยวกับความรู้เรื่องกิเลส ดังนั้นหากชั้นสการ์เหล่านั้นยังคงชัดเจนในสำนึกของลูก ลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่ไร้เดียงสาจากความรู้ในเรื่องมายา อย่างไรก็ตามชั้นสการ์ของอนาคตจะยังคงอยู่ในสำนึกของลูกก็ต่อเมื่อลูกมีรูปของจิตสำนึกเป็นดวงวิญญูณอย่างชัดเจนในสำนึกของลูกตลอดเวลา เช่นเดียวกับที่ร่างกายของลูกมองเห็นได้ชัดเจน ในทำนองเดียวกัน รูปของลูกดวงวิญญูณจะต้องมองเห็นได้อย่างชัดเจน นั่นคือต้องมีประสบการณ์ และแล้วลูกจะถูกกล่าวได้ว่าไร้เดียงสาจากมายาและนักบุญแห่งความรู้ นั่นคือบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

คติพจน์: ความไม่บริสุทธิ์ในตัวลูกสร้างอุปสรรคในการกลับมาผู้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกเป็นผู้นำทางทางจิต ในขณะที่ดูแลบ้านและครอบครัวของลูก ให้คงอยู่เหมือนดอกบัว และคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำรำลึกถึงและดลใจให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน
- คำถาม:** พ่อตกแต่งประดับประดาลูกๆ อย่างไร? ท่านห้ามไม่ให้ลูกใช้เครื่องตกแต่งใด?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อตกแต่งประดับประดาลูกในทางจิต ลูกต้องไม่ใช่เครื่องสำอาง แต่งหน้าทางร่างกาย ลูกคือขอมานและดังนั้นลูกต้องไม่มีความสนใจที่จะทำตามแฟชั่น โลกนี้เลวร้ายอย่างมาก และดังนั้นอย่าได้ข้องแวะกับแฟชั่นในรูปแบบใดสำหรับร่างกายของลูก
- เพลง:** ในที่สุดวันที่เรารอคอยก็มาถึง

โอม ซานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัด “ไม่มีขีดจำกัด” หมายความว่าไม่มีข้อจำกัดใดเลย มีลูกๆ มากมาย ลูกๆ จำนวนมากมายนับไม่ถ้วนมีพ่อผู้เดียวที่เรียกว่าผู้สร้าง ผู้อื่นคือพ่อทางร่างที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวนั้นคือพ่อของจิตวิญญาณที่ไม่มีขีดจำกัด จิตวิญญาณทั้งหมดจดจำท่านบนหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ รู้ว่านั่นคือหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาและเป็นอาณาจักรของราวันด้วยเช่นกัน ผู้คนร้องเรียกหา: เวลานี้ได้โปรดพาเราออกจากอาณาจักรของราวันนี้ไปสู่อาณาจักรของรามด้วย พ่ออธิบายว่า: ดุสิตเทพผู้ที่เป็นนายของบาร์ตไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไปแล้ว เวลาที่ลูกรู้ว่าพวกเขาเป็นใคร เราเป็นนายของสกุลสุริยวงศ์ของยุคทอง มีราชาและราชินี เวลาที่ลูกได้จดจำสิ่งนี้ บาบามาเพื่อให้มรดกของโชคแห่งอาณาจักรของเราแก่เราลูกๆ และทำให้เรากลายเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า: เวลาที่ทุกคนอยู่บนหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา หนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาถูกเรียกว่าอาณาจักรของราวัน มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนหนทางแห่งความรู้ให้แก่ลูก ทุกคนบนหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้น เวลาที่ลูกกำลังได้รับอาณาจักรแห่งความรู้เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกจะไม่ร้องเรียกหาเป็นเวลาค้างคาว จะไม่มีความจำเป็นใดที่จะพูดว่า “โอ ราม! โอ พระผู้!” ผู้คนพูดว่า “โอ ราม!” เมื่อพวกเขาไม่มีความสุข ลูกจะมีความสุขทุกข์ใดๆ ที่นั่น เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่านี่คือละครที่ได้ถูกสร้างขึ้น เป็นเวลาค้างคาวที่เป็นกลางวันของความรู้และเป็นเวลาค้างคาวที่เป็นกลางคืนของความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาทำให้เราลงมา ลูกๆ จำเป็นต้องมีความรู้ของบันไดในสติปัญญาของลูกอย่างแน่นอน พ่ออธิบายว่า: นี่คือวงจรของ 84 ชาติเกิดและด้วยการล่วงรู้วงจรนี้แล้วลูกจะกลายเป็นราชาผู้ปกครองโลก เหตุนี้เองبابาจึงได้ให้ทำรูปภาพเหล่านี้ขึ้น รูปภาพแสดงให้เห็นว่าเราประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของเราเป็นเวลา 21 ชาติเกิดอย่างไรด้วยการล่วงรู้วงจรนี้ เวลาที่มีลูกๆ มากมาย เวลาที่กองทัพจิตทางจิตนี้ใหญ่มาก ลูกทั้งหมดเป็นไกด์ผู้นำทาง บาบาก็เป็นไกด์ผู้นำทางเช่นกัน ท่านถูกเรียกว่าไกด์ คำว่า “ไกด์(ผู้นำทาง)” นั้นเป็นคำที่บริสุทธิ์ ผู้ที่พาผู้อื่นไปท่องทัวร์คือไกด์ผู้นำทาง เมื่อนักท่องเที่ยวไปทัวร์ ก็จะมีการแต่งตั้งไกด์เพื่อจะนำทางพวกเขาและถูกบอกให้แสดงทุกสิ่งแก่พวกเขา ลูกได้พบไกด์ในการจาริกแสวงบุญด้วย พ่อพูดว่า: ลูกไปจาริกแสวงบุญเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ลูกไปที่อมาเนลและสถานที่จาริกแสวงบุญอื่นๆ ลูกไปทั่วทุกหนแห่ง ในตอนไปทีนั้นลูกจดจำเพียงสิ่งนั้นเท่านั้น หัวใจของลูกถูกกลบออกจากบ้านและธุรกิจของลูก ที่นี้ลูกถูกบอกให้อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก และดำเนินธุรกิจของลูกต่อไปและคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญที่แผ่ทั่วด้วย นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก! ลูกสามารถดำเนินธุรกิจขนาดใหญ่ได้เท่าที่ลูกต้องการ ไม่มีใครถูกห้ามให้ทำเช่นนั้น ลูกอาจจะแม้กระทั่งดูแลอาณาจักรของลูก กษัตริย์จนาก็ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาทีด้วยเช่นกัน ไม่จำเป็นสำหรับลูกที่จะต้องล้มลุกคลุกคลานไปในการจาริกแสวงบุญทางโลก ลูกต้องดูแลบ้านและครอบครัวของลูกอย่างเต็มที่ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ที่ดีและรู้คิดเข้าใจว่าพวกเขาต้องอยู่เหมือนดอกบัวในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขา ลูกต้องไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว กุมารและกุมารีเป็นเหมือนกับชัชยาสซี พวกเขาไม่มีกิเลส พวกเขาห่างไกลจากกิเลสทั้งห้า เวลาที่ลูกรู้ว่าการตกแต่งของลูก(การแต่งหน้า) เป็นประเภทที่แตกต่างจากของพวกเขา ของพวกเขาคือการแต่งหน้าที่ตาโมประธาน ในขณะที่ของลูกคือการแต่งหน้าที่สะโตประธานซึ่งลูกจะไปสู่อาณาจักรสุริยวงศ์ที่สะโตประธาน พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า: อย่าได้ทำตามแฟชั่นทางร่างที่ตาโมประธานใด โลกนี้เลวร้ายมาก ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านอย่าได้ทำตามแฟชั่น แฟชั่นดึงดูดผู้อื่น ความงามในเวลานี้ไม่ดี จะดีกว่าถ้าลูกน่าเกลียด เพราะอย่างน้อยก็จะมีใครพยายามที่จะดักจับลูก ผู้คนวิ่งไล่ตามคนที่สวยงาม พวกเขาแม้กระทั่งแสดงให้เห็นว่ากษัตริย์น่าเกลียด ลูกต้องกลับมาสวยงามด้วยชีพบบา ผู้คนเหล่านั้นกลับมาสวยงามด้วยแป้งๆ มีแฟชั่นมากมาย อย่าได้ถามเลย! คนที่มั่งคั่งจะจบสิ้นอย่างสมบูรณ์! คนจนนั้นดี ไปที่หมู่บ้านและ

ให้คุณประโยชน์แก่คนจน อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องมีบุคคลที่มีชื่อเสียงที่สามารถกระจายเสียงได้ด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมด
ยากจน มีลูกคนโตมั่งคั่งไหม? ดูลูกกำลังนั่งที่นั่นในลักษณะที่ธรรมดาอย่างไร! ดูว่ามีแฟชั่นในบอมเบย์มากแค่ไหน! เมื่อ
บางคนมาเพื่อพบบาบา พ่อก็บอกพวกเขาว่า: ลูกได้แต่งหน้าทางร่างกาย! เวลาที่มาและพ่อจะแต่งเติมความรู้ให้กับลูกซึ่ง
ลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาตเกิด ลูกจะกลับมามีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะไม่ฝันร้ายให้
หรือประสบกับความทุกข์ใดๆ เวลานี้หยุดแต่งหน้าทางร่างกาย พ่อจะใช้เครื่องประดับชิ้นหนึ่งของเพชรพลอยแห่งความรู้
เช่นนั้นให้แก่ลูก อย่าได้ถามเลย! ถ้าลูกทำตามคำแนะนำของพ่อ พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นราชา สิ่งนี้ดีใช่ไหม? พ่อจะพา
ลูกผู้คนของบาร์ตทั้งหมดออกจากโลกปีศาจที่ตาโมประธานของนรกนี้และทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดินีแห่งสวรรค์ ลูก
ทั้งหมดเข้าใจว่าวันนี้ลูกแต่งกายด้วยชุดขาวและในชาตเกิดต่อไปของลูก ลูกจะอยู่ในสวรรค์ที่มั่งคั่งด้วยช้อนทอง โลกนี้
สกปรกมาก สวรรค์คือสวรรค์ อย่าได้ถามเลย! ที่นี้ลูกเป็นชอทาน บาร์ตเป็นชอทาน เป็นที่จดจำว่าลูกเปลี่ยนจากชอทาน
เป็นเจ้าชาย แล้วลูกจะถือกำเนิดอีกครั้งในบาร์ตเดียวกัน พ่อได้ทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มีความแตกต่าง
ของกลางวันและกลางคืน! ได้มีการให้ทานแก่ผู้ที่ยากจนมาก ผู้ที่ไม่มีแม้กระทั่งอะไรจะรับประทาน บาร์ตยากจนมาก ผู้ที่
ยากจนนั้นไม่รู้ว่าคุณตาโมประธานในเวลานี้ แต่ละวันพวกเขาลงบันไดมาเรื่อยๆ ไม่มีใครสามารถปีนบันไดขึ้นไปได้ใน
เวลานี้ พวกเขายังคงลงมาอยู่เรื่อยๆ: จาก 16 ไปสู่ 14 ไปสู่ 12 องศา ลักษมีและนารายณ์ 16 องศาเต็มในตอนแรก แล้ว
พวกเขาก็ลงมาและกลายเป็น 14 องศา จดจำไว้ให้ดีๆ ในขณะที่ลงบันไดมา ทุกคนได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์
แล้วใครสามารถทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อีกครั้ง? ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกชั่วร้าย ทุกคนพูดถึงสิ่ง
นี้แต่พวกเขาไม่รู้ว่ประวัติศาสตร์ใดชั่วร้าย ในคัมภีร์พวกเขาได้เขียนว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายแสนปีหรือหลาย
ล้านปี ถามพวกเขาว่ายุคทองจะมาถึงเมื่อไรและพวกเขาจะตอบว่ายังมีเวลาเหลืออีก 40,000 ปีข้างหน้า ลูกสามารถ
พิสูจน์ให้พวกเขาเห็นว่าระยะเวลาของวงจรนั้นมีเพียง 5000 ปีเท่านั้น พวกเขาบอกว่ายุคทองเองนั้นหลายแสนปี มีความ
มิดอย่างที่สุด ดังนั้นผู้คนจะเชื่อได้อย่างไรว่าพระเจ้าได้มาแล้ว? พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะมาเมื่อเป็นตอนสิ้นสุดของยุค
เหล็ก เวลานี้ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด การทำลายล้างเพียงแค่อยู่เบื้องหน้าลูก ลูกๆ ได้ถูกบอกให้ประกาศสิทธิในมรดก
ของลูกจากพ่อก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามทุกคนกำลังนอนหลับไหลอยู่ในการนอนหลับของกุ่มภักดิ์
ดังนั้นผู้คนที่น่าสงสารเหล่านั้นจะตายในความทุกข์ระทม และลูกจะมีความยินดีในชัยชนะ ในเวลาของการทำลายจะ
มีเสียงร้องของความทุกข์ระทม ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักจะร้องไห้ในความทุกข์ระทมเท่านั้น เวลานี้ลูกคือลูกที่แท้จริง
ของผู้เดียวผู้เป็นสัจจะ สวรรค์จะสามารถถูกสร้างขึ้นโดยไม่เกิดการทำลายนรกได้อย่างไร? ลูกพูดว่านี่คือสงครามมหาภ
ตะที่ยิ่งใหญ่ ประตูละครจะเปิดด้วยสิ่งนี้ ผู้คนไม่เข้าใจอะไรเลย อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกได้รับเนยของอำนาจ
ในการปกครองของเทพ พวกเขาจะเฝ้าแต่ต่อสู้กันเองต่อไป พวกเขาเป็นมนุษย์และลูกก็เป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน แต่พวกเข
าเป็นของขุมขุมปีศาจ ในขณะที่ลูกเป็นของขุมขุมเทพ พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ แบบเห็นหน้ากัน ลูกๆ มีความสุขอยู่
ภายในลูก ลูกได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรเช่นนั้นมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วนเช่นเดียวกับที่ถูกกำลังประกาศสิทธิในเวลานี้
แมวสองตัวต่อสู้กันเองและลูกก็ได้เนยของอำนาจในการปกครองทั้งโลก ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นนายของโลก ลูกรู้ว่ด้วย
การมีโยคะกับบาบา ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก พวกเขาจะต่อสู้กันเองและเราจะประกาศสิทธิในอำนาจ
ในการปกครองสวรรค์อย่างแน่นอน นี่เป็นสิ่งที่ธรรมดา ผู้ที่มีพลังทางกายภาพไม่สามารถประกาศสิทธิในอำนาจในการ
ปกครองสวรรค์ได้ ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ ศาสนาเทพที่สูงที่สุดของลูกคือศาสนาของความไม่รุนแรง ไม่มี
รูปแบบใดของความรุนแรงที่นั่น ความรุนแรงของดาบของตัณหาที่จะเป็นเหตุของความทุกข์ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอน
กลางและตอนจบนั้นเลวร้ายที่สุด ไม่มีใครเข้าใจว่าเป็นอาณาจักรของราวันเมื่อไร พวกเขาเรียกร้องเรียกหา: เวลานี้ได้โปรดมา
และชำระเราให้บริสุทธิ์! ดังนั้นเราเคยบริสุทธิ์ในครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน ลูกที่เป็นผู้อาศัยของบาร์ตเรียกหา: ปลดปล่อยเร
าจากความทุกข์และพาเราไปยังดินแดนแห่งความสงบ! จัดความทุกข์ของเราและให้ความสุขแก่เรา กฤษณะถูกเรียกว่าฮา
รีด้วย บาบา โปรดพาเราไปสู่ประตูของฮารี “ประตูของฮารี” คือดินแดนของกฤษณะ นี่คือนดินแดนแห่งปีศาจ เราไม่ชอบ
ดินแดนของคันส์นี้ มีการละเล่นของมายาด้วย ลูกรู้ว่าอาณาจักรของราวันเริ่มต้นด้วยยุคทองแดง เทพที่บริสุทธิ์เริ่มกลับมา
ไม่บริสุทธิ์ มีสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นที่วัดจากัดนาบูรี โลกสกปรกอย่างยิ่ง ลูกได้ออกมาจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดแล้วและกำลัง
ไปสู่ดินแดนของเทวดานางฟ้า ต้องใช้ความกล้าหาญและความเด็ดเดี่ยวอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ หลังจากการเป็นของบาบา
ลูกต้องไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะไม่มีไฟเมื่อสามิและภรรยาอยู่ด้วยกัน เหตุนี้เองพวกเขาจึง
สร้างความปั่นป่วนด้วยการพูดว่าเราทำให้ทุกคนกลายเป็นพี่น้องชายและหญิงที่นั่น ซึ่งสิ่งนี้ไม่ได้ถูกเขียนไว้ที่ใด พวกเขา
สงสัยว่าเรามีเวทมนตร์ประเภทใดที่นั่น พวกเขาพูดว่า: ถ้าท่านไปหาบราห์มากูมารี พวกเขาก็จะเก็บท่านไว้ที่นั่น พวกเขายัง
คงปลุกปั่นคนอื่นต่อไป สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ผู้ที่มีสิ่งนั้นในบทบาทของพวกเขาจะมาไม่ว่าจะเกิดอะไร
ขึ้น ไม่มีอะไรต้องกลัวในสิ่งนี้ ชีพบาบาเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาป

และความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ท่านทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ผ่านบราห์มา ลูกควรเขียนคำพูดเหล่านี้ด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่เพื่อที่ใครก็ตามสามารถอ่านได้ พวกเขาสร้างอุปสรรคมากมายเนื่องจากความบริสุทธิ์ บาบาสพูดว่า: ลูกๆ ไม่ควรจะมีสายใยของความผูกพันยึดมั่นกับผู้ที่มิร่างกายใดๆ ถ้ามีสายใยใดของความผูกพันยึดมั่น ลูกก็จะติดกับอยู่ตรงนั้น ที่นั่นแม้ว่าแม่ของลูกตาย ลูกก็กินฮาลาล่า บาบาสทำให้ลูกนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านและถามลูกว่า: ถ้าญาติมิตรของลูกตายในวันพรุ่งนี้ลูกจะร้องไห้ไหม? ถ้าลูกมีน้ำตาก็สออบตลก คนนั้นเพียงแค่ละจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง และดังนั้นจะร้องไห้ไปเพื่ออะไร? ใครก็ตามที่อาจได้ยินสิ่งนี้จะพูดว่า: ท่านกำลังพูดอะไร? อย่างน้อยก็พูดบางสิ่งที่ดี! โอ แต่เรากำลังพูดแต่สิ่งที่ดี ไม่มีการร้องไห้ในยุคทองและชีวิตของลูกนั้นก็สูงส่งมากนั้น ลูกคือผู้ที่ช่วยทุกคนให้พ้นจากการร้องไห้ ดังนั้นลูกเองจะร้องไห้ได้อย่างไร? เราได้พบสามเณรสามเณรทั้งหมดผู้ที่พาเราไปสวรรค์ แล้วทำไมเราต้องร้องไห้ให้กับคนที่ทำให้เราตกนรก? บาบาสกำลังบอกสิ่งที่หวานขึ้นเช่นนั้นแก่เราเพื่อให้เราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเรา เวลานี้มีการสูญเสียมากมายในบารัต พ่อมาและให้คุณประโยชน์แก่บารัต บารัตเรียกได้ว่าเป็นดินแดนที่ตกต่ำที่สุด ไม่มีใครที่ทันสมัยเหมือนกับผู้คนที่อยู่ในจีนส์ พวกเขาเรียนรู้แฟชั่นจากต่างประเทศ หญิงสาวใช้เงินมากมายกับการทำผม! พวกเธอถูกเรียกว่านางฟ้าแห่งนรก พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนางฟ้าของสวรรค์ พวกเขาพูดว่า: ที่นี่เป็นสวรรค์สำหรับเรา อย่างน้อยให้เราได้สัมผัสกับความสุขนี้! เราไม่รู้ว่าจะอะไรกำลังจะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้! ผู้คนมากมายมาที่นี่ด้วยแนวความคิดเช่นนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้นำทางทางจิตที่แท้จริงและชี้หนทางกลับบ้านให้กับทุกคน ขณะที่ทำธุรกิจเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูกคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง อย่าได้เหน็ดเหนื่อยกับการทำธุรกิจและการมีปฏิสัมพันธ์
2. ประดับประดาตัวลูกเองด้วยความรู้ และทำให้ตัวลูกเองกลายเป็นเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ อย่าได้ใช้เครื่องสำอางแต่งหน้าทางร่างกายในโลกที่ตาโมประณานี้ ละทิ้งการทำตามแฟชั่นยุคเหล็ก

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายที่สามารถละวางและมีความรักและด้วยเหตุนี้ลูกจึงอยู่อย่าง เป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น เพื่อที่จะได้สัมผัสกับชีวิตโยคีที่ง่ายดาย จงละวางด้วยความรู้ ลูกไม่จำเป็นต้องละวางภายนอก แต่ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นในจิตใจ มากเท่าที่ใครบางคนละวาง เขาก็จะได้รับความรักมากตามนั้น สภาพที่ละวางมีความน่ารัก ผู้ที่ไม่ละวางจากความผูกพันยึดมั่นภายนอกจะกลับมามีความทุกข์แทนความน่ารัก เหตุนี้เองโยคีที่ง่ายดายจึงเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติพิเศษของการอยู่อย่างละวางและมีความรักและเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นทั้งหมด

คติพจน์: ด้วยความสมดุลระหว่างความพยายามเพื่อตนเองและงานรับใช้ บ่วงพันธะใดๆ จะเปลี่ยนเป็นความสัมพันธ์

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะได้รับพรจากพ่อ กลับมาเป็นลูกที่มีค่าต่องานรับใช้และให้ความสุขกับทุกคน อย่าทำให้ใครมีความทุกข์
- คำถาม:** เพื่อที่จะทำให้ตนเองเป็นอิสระจากการลงโทษของดรามาราช ลูกต้องใส่ใจกับระเบียบวินัยใดของพระเจ้า?
- คำตอบ:** เมื่อได้ทำสัญญากับพระเจ้าแล้วอย่าได้ไม่เชื่อฟังท่าน อย่าทำให้ใครมีความทุกข์ ผู้ที่โกรธที่ทำให้ผู้อื่นมีความทุกข์หรือประหลาดตัวในทางที่จะประณามชื่อเสียงของพระเจ้าจะต้องสัมผัสกับการลงโทษอย่างมาก ดังนั้นอย่าได้มีการกระทำใดๆ เช่นนั้น ไม่ว่าจะมีโรคภัยไข้เจ็บเกิดขึ้นมาหรือพายุของมายาจะเกิดขึ้นมามากมายเพียงใด จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากการกระทำที่ผิดอยู่เสมอโดยการใช้สติปัญญาของลูกที่จะตัดสินใจอะไรลูกและอะไรผิด
- เพลง:** ใครมาที่ประตูหัวใจของฉัน

โอม ชานติ ใครพูด “โอม ชานติ”? บัฟและดาดา ลูกๆ จะมีศรัทธาอย่างแน่อนว่าพ่อจากเหนือโลกนี้ของเราคือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา และผู้นี้(บราห์มา) คือพ่อที่ละเอียดอ่อนของลูกทั้งหมด เพียงท่านเท่านั้นเรียกว่าประชาบิดาบราห์มา จะสามารถมีใครนอกจากประชาบิดาบราห์มาที่มีลูกมากมายเช่นนั้น? ท่านไม่ได้มีพวกเขามาก่อน เป็นเมื่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้เข้ามาในท่านที่ท่านกลายเป็นดาด้า ดาด้าตัวท่านเองนี่ก็กล่าวว่า: ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติของพ่อจากเหนือโลกนี้หลายนๆ เป็นทายาทของปู่ของพวกเขาเสมอ โยคะของสติปัญญาของพวกเขาไปหาปู่ของพวกเขาเพราะพวกเขาได้รับสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติของปู่ เมื่อเด็กเกิดเป็นราชา เขาจะได้รับการบอกกล่าวว่านั่นคือทรัพย์สินสมบัติของผู้อาวุโสของพวกเขา พวกเขามีสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติของผู้อาวุโสของพวกเขาอย่างแน่อน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ของอำนาจในการปกครองสวรรค์ ซึ่งเป็นทรัพย์สินสมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือสิ่งใดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อกำลังสอนเรา เวลาลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกมีประสบการณ์ความซาบซึ้งของการนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัวตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก บ้างก็มีความรักมากมายในหัวใจของพวกเขาในการกลายเป็นทายาทของพระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดผ่านแม่และพ่อที่มีตัวตนนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอ่อนหวานอย่างยิ่ง ท่านทำให้เรามีค่าควรแก่อาณาจักรมายาทำให้ลูกไม่มีค่าโดยสิ้นเชิง เมื่อวานมีใครบางคนมาพบบาบาแต่เขาไม่เข้าใจอะไรเลย บาบาได้อธิบายแก่เขาว่า: ทั้งหมดนี้คือบราห์มากุมาร และลูกก็เป็นลูกของบราห์มาและชีวาเช่นกัน เขาพูดว่า: ฉันเป็นสิ่งนั้นอย่างแน่อนถ้าท่านพูดเช่นนั้น เมื่อได้ยินสิ่งนี้เขาก็ยอมรับแต่สิ่งนั้นไม่ได้สัมผัสหัวใจของเขา ลูกธนูที่ว่าเขาเป็นลูกของท่านอย่างแท้จริงไม่ได้ยิงลูกเขา ผู้นี้ก็เป็นลูกของท่านด้วยและกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดก ไม่ว่าในกรณีใดๆ มีลูกมากมายที่นั่นที่เพียงน้อยนิดมากที่จะนั่งในสติปัญญาของพวกเขา ความสุขหรือความซาบซึ้งทางจิตไม่สามารถมองเห็นได้ พรอทของความสุขควรเพิ่มสูงขึ้นภายในลูก ทั้งหมดนี้จะถูกเปิดเผยบนใบหน้าของลูกด้วย ลูกเจ้าสาวกำลังได้รับการประดับประดาด้วยเครื่องประดับของความรู้เวลานี้ ลูกรู้ว่าลูกเป็นเจ้าของสาวของเจ้าบ่าว มีเรื่องราวของลูกสาวของชานนา: ราชาได้แต่งงานกับลูกสาวของชานนา แต่เธอไม่สัมผัสกับความสุขใดๆในการอยู่ในอาณาจักร และดังนั้นราชาจึงส่งเธอกลับไปยังหมู่บ้านของเธอ เขาได้พูดว่าเธอไม่มีค่าที่จะอยู่ในอาณาจักร ที่นั่นเช่นกัน พ่อกำลังประดับประดาลูกให้กลายเป็นจักรพรรดินีในอนาคต พวกเขาพูดถึงกฤษณะว่าเขาได้ลักพาผู้หญิงเพื่อให้พวกเธอเป็นราชินี อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาทั้งหมดเป็นผู้ที่จิตใจไร้ศีลธรรมจรรยา พวกเขาเชื่อว่าโลกดำเนินไปในลักษณะนั้นและนั่นเป็นธรรมชาติ มีผู้คนมากมายที่ไม่ไปวัดฯฯ และไม่เชื่อในคัมภีร์ แม้แต่รัฐบาลก็ไม่เชื่อในศาสนา พวกเขาไม่รู้เลยว่าบาร์ตเคยมีศาสนาอะไรและเวลานี้บาร์ตมีศาสนาอะไร ลูกๆ เวลานั้นเป็นของสกุลเทพ เช่นที่พวกเขาเป็นของสกุลคริสเตียน ดังนั้นลูกเป็นของสกุลบราห์มิน พ่อพูดว่า: ประการแรกพ่อเปลี่ยนลูก ๆ จากบุตรที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นบราห์มิน หลังจากกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนเทพเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกจะเข้าไปสู่ตักของเทพ ก่อนหน้านั้นลูกเคยอยู่ในตักของปีศาจ ลูกได้มาจากตักของปีศาจเข้าไปสู่ตักของพระเจ้า ลูกๆ ของพ่อผู้เดียวเป็นพี่น้องชายหญิง นี่เป็นความอัศจรรย์! ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกเป็นของสกุลบราห์มิน ลูกต้องทำตามศรัทธา ให้ความสุขแก่ทุกคนและชี้หนทางให้แก่พวกเขา ไม่มีใครในโลกจะบอกลูกถึงวิธีที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว เวลาลูกกลายเป็นลูกของท่านแล้ว ลูกใช้สติปัญญาของลูกเพื่อเข้าใจว่าผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขามาจากพ่อในวงจรก่อนหน้านี้จะทำเช่นนั้นอีกครั้ง ถ้าสติปัญญาของพวกเขามีความรู้นี้แม้เพียงเล็กน้อย พวกเขามาที่นี้อย่างแน่อนในเวลาใดเวลาหนึ่ง พวก

เขาจะมาเพื่อรับบางสิ่งบางอย่าง ในท่ามกลางลูกๆเช่นกัน ลูกเข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไป วันนี้ลูกมาที่นี่เพื่อกลับมาบริสุทธิ์ และพรุ่งนี้ลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เมื่อลูกถูกแต่งแต้มสีส้นด้วยมิตรที่ไม่ดี ลูกก็ลืมนึกว่าถ้าลูกจากไปหลังจากการกลายเป็น ของท่านลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบาปอย่างมาก เมื่อใครบางคนฆ่าคนอื่น บาปนั้นก็ถูกสะสมอยู่ในเขา บาปนั้น เล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่ เป็นของพ่อที่นั่นแล้วก็หย่าขาดจากท่าน พวกเขาไม่ทำตามสัญญาและกลับมาเติมไปด้วย กิเลส พวกเขาสะสมบาปอย่างมาก บนหนทางของความไม่รู้ พวกเขาไม่ได้สะสมมากเท่ากับที่พวกเขาทำบนหนทางแห่ง ความรู้ บนหนทางของความไม่รู้ เป็นธรรมดาสำหรับผู้คนที่จะโง่เขลาฯ ที่นั่นถ้าลูกโกรธกับใครบางคนก็จะมี การลงโทษ หนึ่งร้อยเท่าและสภาพของลูกก็ตกลงทันทีเพราะลูกไม่ทำตามคำสั่งของพระเจ้า ลูกได้รับคำสั่งของดารามราชว่า: กลับมา บริสุทธิ์! ถ้าหลังจากเป็นของพระเจ้าแล้วลูกไม่เชื่อฟังคำสั่งของท่านแม้เพียงเล็กน้อย จะมีการสะสมการลงโทษเป็นหนึ่ง ร้อยเท่า ผู้เดียวนั้นคือผู้สร้าง บราห์มา, วิษณุและชางก้าเป็นสิ่งที่สร้างของท่าน ดารามราชก็เป็นสิ่งที่สร้างด้วยเช่นกัน บาบาให้ นิमितของรูปของดารามราชแก่ลูก แล้วลูกก็ได้รับการแสดงหลักฐานว่า: ดูซิ ลูกได้สัญญาว่าลูกจะไม่โกรธหรือทำให้ใคร เป็นทุกข์ ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นลูกได้เป็นเหตุของความทุกข์และความเศร้าโศกให้แก่คนนั้นคนนี้ ดังนั้นเวลานี้คือการ ลงโทษสำหรับสิ่งนั้น ท่านไม่ให้การลงโทษโดยไม่ได้ให้ให้นิमितแก่ลูก จะต้องมีการพิสูจน์ แล้วลูกก็จะเข้าใจว่า: แท้จริง แล้วฉันได้จากไปและทำการกระทำที่เป็นบาปเหล่านี้ เมื่อลูกประณามพระเจ้า ผู้คนมากมายก็จะมีประสบการณ์ของ ความยากลำบาก มีผู้หญิงที่ไร้เดียงสามากมายที่อยู่ในปางพันชะ! แล้วผู้ที่ประณามพ่อก็จะสะสมการลงโทษทั้งหมด เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ถ้าลูกต้องการที่จะเห็นดวงวิญญาณบาปมากที่สุด ดูพวกเขาที่นี่! ถ้าคนซักผ้ามีเสื้อผ้าที่สกปรกเกินกว่าจะซัก ได้ แล้วเมื่อเขาตีเสื้อผ้าเหล่านั้นด้วยไม้ เสื้อผ้าเหล่านั้นก็จะฉีกขาดเป็นชิ้นๆ ที่นั่นเช่นกัน เมื่อพวกเขาไม่สามารถทนต่อการ ถูกเยียนตีได้ พวกเขาหนีจากไป หลังจากที่ได้เข้ามาสู่ตักของพระเจ้า ถ้าลูกไม่เชื่อฟังท่านโดยตรง ก็จะต้องมีการลงโทษ หัวหน้าครูบราห์มินผู้ที่นำผู้อื่นเข้ามาในกลุ่มมีความรับผิดชอบอย่างใหญ่หลวงมาก หากแม้เพียงคนเดียวที่ปล่อยมือบาบา ไปและกลับมาเติมไปด้วยกิเลส บุคคลที่นำผู้อื่นมาที่นั่นก็จะสะสมบาปนั้นด้วยเช่นกัน ไม่ควรมีใครนำคนเช่นนั้นเข้ามาใน ห้องพระโรงของอินทรา มีเรื่องราวของนิลัม ปารี และปุกราช ปารี (เทพธิดาที่แตกต่างกัน) เมื่อบางคนนำอีกคนหนึ่งเข้ามา ในห้องพระโรงของอินทราอย่างลับๆก็จะมีกลิ่นเหม็นในห้องพระโรงของอินทรา ผู้ที่ได้นำอีกคนหนึ่งมาก็สะสมบาปนั้น มี เรื่องราวเช่นนั้นที่ใครบางคนกลายเป็นหิน บาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นเจ้าแห่งความสูงส่ง อย่างไรก็ตามถ้าลูกไม่เชื่อฟัง ท่านลูกก็จะกลายเป็นหินและสูญเสียโชคที่ยิ่งใหญ่ของการประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ตัวอย่างเช่น เมื่อคนยากจนได้ถูกนำ มาเลี้ยงดูโดยราชาแต่กลับมามีค่า อะไรจะเกิดขึ้นถ้าราชาขับไล่เขาออกไป? เขาก็จะยากจนอีกครั้ง เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ แล้วก็จะมีการสะสมการความทุกข์มากมาย เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: อย่าได้ไม่เชื่อฟังพ่อ! เพราะพ่ออยู่ในรูปที่ธรรมดา ลูกลืมนึก ขี้อวดและสติปัญญาของลูกหันเหไปหาผู้ที่มิตัวตน เวลานั้นลูกๆได้รับศรัทธา ผู้ที่กลับมาสกปรกไม่สามารถนั่งใน ห้องพระโรงของอินทราได้ ทุกศูนย์คือห้องพระโรงของอินทราที่มีการประพรมน้ำฝนแห่งความรู้ มีชื่อว่า นิลัมปารี, ปุกราช ปารี นิลัมคือเพชรพลอย ชื่อเหล่านี้ลูกให้แก่ลูกๆ บางคนเป็นเพชรพลอยที่มีค่าที่ดีมากและไม่มีตำหนิใดๆ เพชรพลอยบาง เม็ดก็เต็มไปด้วยตำหนิขณะที่เพชรพลอยอื่นๆ บริสุทธิ์มาก เพชรพลอยที่นั่นตามลำดับกันไปด้วย เพชรพลอยบางเม็ดมีค่า มากและทำงานรับใช้ที่ดีมาก แทนที่จะทำงานรับใช้ บางคนก็ทำให้เกิดความเสียหายในงานรับใช้ มีความแตกต่างมากมาย ระหว่างดอกกุหลาบและดอกอ้อ! ดอกไม้ทั้งสองชนิดถวายให้แก่ชีวา เวลานั้นลูกรู้ว่าใครคือดอกไม้ในท่ามกลางลูกๆ พวกเขา คือผู้ที่ผู้คนถามหา พวกเขาขอให้บาบาส่งผู้ที่ เป็นดอกไม้ที่ดีมากให้พวกเขา เวลานั้นลูกจะได้รับดอกไม้ที่ดีจากที่ใด? รา ตันโยท (ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม) คือดอกไม้ที่ธรรมดา นี่คือน้ำ ลูกเป็นคงคาแห่งความรู้ด้วยและบาบาคือมหาสมุทร บราห์มานี้คือพรหมบุตร แม่น้ำที่ใหญ่ที่สุดของทั้งหมด ในกัลกัตตาแม่น้ำพรหมบุตรมีความยาวมากและมีการบรรจบพบกัน (เมลา)ที่ใหญ่มากของมหาสมุทรและแม่น้ำที่นั่น บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างแท้จริง ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความ รู้ที่มีชีวิต ลูกคือแม่น้ำแห่งความรู้ที่มีชีวิต นั่นคือน้ำของคงคา ในความเป็นจริงแม่น้ำลูกตั้งชื่อตามลูก อย่างไรก็ตาม ชุมชน ที่เป็นเช่นปีศาจได้ลืมนึกถึงสิ่งนี้ พวกเขาแสดงภาพลักษณ์ที่มี 4 แขนในแม่น้ำคงคาที่ฮาริดวาร์ พวกเขาแม้กระทั่ง เรียกสิ่งนั้นว่าแม่น้ำคงคา! ผู้คนไม่เข้าใจว่าภาพลักษณ์ที่มี 4 แขนคือใคร ลูกกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ใน ตนเองที่แท้จริงในเวลานี้ ลูกคือแม่น้ำแห่งความรู้ที่แท้จริง เหล่านั้นเป็นเพียงแม่น้ำของน้ำที่พวกเขาไปและอาบน้ำ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาคิดว่านั่นคือเทพเจ้า มนุษย์ไม่สามารถมี 4 ถึง 8 แขนได้ พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของ สิ่งใด ลูกๆ รู้ว่าบาบา กำลังทำให้ลูกเป็นอะไร ลูกเคยไม่รู้คิด 100% ด้วยการเข้ามาสู่ตักของบาบา เรากลายเป็นนายแห่ง สวรรค์ ถึงแม้ว่าใครบางคนอาจจะ เป็นราชาที่นั่น แต่ก็มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างความสุขแห่งสวรรค์ และความทุกข์ที่นั่น ท่ามกลางลูกมีแม้แต่บางดวงวิญญาณผู้ที่ไม่เข้าใจพ่อและไม่เข้าใจตนเอง ตรวจสอบตัวลูกเองเพื่อดูว่าลูก กำลังให้กลิ่นหอมมากแค่ไหน ฉันพูดสิ่งที่ผิดหรือไม่? ฉันโกรธหรือไม่? พ่อสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วมาจาก กิจกรรมว่าลูกเป็นเช่นไร พ่อรักลูกๆ ที่มีค่าต่อท่านรับใช้อย่างมาก ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเป็นที่รักได้เท่า ๆ กัน สำหรับ

ลูกๆเช่นนี้ มีพรปรากฏออกมาจากภายในอย่างอัตโนมัติ ถ้าลูกคนใดไม่เชื่อฟัง พ่อของเขาจะพูดว่า: จะดีกว่าถ้าเขาตายไปแล้ว เขาประณามชื่อของพ่อมากมาย! นี่เรียกว่าชะตากรรม! ลูกสามารถบอกได้ทันทีว่าอะไรถูกกำหนดไว้สำหรับใครบางคน บาบอธิบายว่า: ผู้ที่คือลูกที่มีค่าและผู้ที่ไม่มีความค่า เราจะทำอะไรได้ถ้าบางคนไม่รู้จักบัญญัติและไม่มีโชคในการประกาศสิทธิในมรดก? กฎบนหนทางของความรู้นี้เข้มงวดมาก ถ้าพ่อกลับมาบริสุทธิ์ แต่ลูกของเขาไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกคนนั้นก็ไม่สามารถประกาศสิทธิในสิ่งใดได้ เขา(พ่อ)จะไม่ถือว่าผู้หนึ่งเป็นลูกของเขา เขาจะพูดว่า: ฉันจะทำให้ชีพบบาเป็นทายาทของฉัน และท่านจะให้ผลตอบแทนของสิ่งนั้นแก่นั้นเป็นเวลา 21 ชาตเกิด นี่ไม่ได้หมายความว่าลูกสามารถมาและตั้งรกรากที่นั่นกับบาบา ไม่เลย ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านและดูแลทุกคน แต่ในฐานะผู้ดูแลผลประโยชน์ ไม่ใช่ว่าพ่อจะดูแลลูกๆของลูกให้ ฯลฯ ไม่เลย ผู้ที่มีความคิดเช่นนั้นไม่ถูกต้อง ที่นั่นกับบาบาทุกคนต้องบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะไม่ได้รับอนุญาตให้หนึ่งที่นี้ มิฉะนั้นสติปัญญาจะกลายเป็นหิน บาบามาไม่ได้สาปแช่งใคร นี่เป็นกฎ พ่อพูดว่า: จงอยู่อย่างระมัดระวัง! ถ้าลูกทำการกระทำที่เป็นบาปได้ด้วยอวัยวะทางร่างกาย ลูกจะตาย! จุดหมายปลายทางสูงมาก หลังจากการกลายเป็นลูกของพระเจ้า ความเจ็บป่วยทั้งหมดจะปะทุขึ้นมา อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่กลัว แม้แต่หมอยาสมุนไพรก็พูดว่า: ด้วยการรับประทานยาชนิดนี้ ความเจ็บป่วยภายในทั้งหมดจะปะทุขึ้น แต่อย่าได้กลัว! พ่อเองก็พูดว่า: เมื่อลูกเป็นของพ่อมา ยาวันจะรักษาคุณอย่างมาก และนำมาซึ่งอายุมากมาย เวลานี้ลูกได้รับสติปัญญาที่จะแยกแยะระหว่างสิ่งผิดและสิ่งถูก และดังนั้นลูกต้องไม่ทำการกระทำที่ผิดใด มนุษย์มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลาย แม้แต่ในบรรดาลูกด้วย ลูกก็มีสติปัญญาที่มีความรักตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักจะทำงานรับใช้อย่างดีมาเพื่อพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หลังจากกลายเป็นลูกของพระเจ้า อย่าได้ไม่เชื่อฟังคำสั่งของท่านแม่เพียงเล็กน้อย อย่าทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก อย่าใช้คำพูดที่ผิด กลับมามีค่าและประกาศสิทธิในพรจากพ่อ
2. เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และดูแลครอบครัวของลูก ทำตามกฎของหนทางของความรู้อย่างสมบูรณ์ เข้าใจสิ่งที่ถูกจากสิ่งผิด และอยู่อย่างระมัดระวังเกี่ยวกับมายา

พร: พร: ขอให้ลูกทำงานที่สูงส่งเสมอด้วยสำนึกของภาพที่สมบูรณ์พร้อมของลูกและสถานภาพของลูก และกลับมาทดเทียมกับพ่อ
จงตระหนักไว้เสมอว่า ในทุกช่วงเวลา ทุกวินาที และในทุกการกระทำ ลูกอยู่บนเวที และเมื่อให้ความใส่ใจกับทุกการกระทำของลูกแล้ว ลูกจะเข้ามาใกล้สภาพของความสมบูรณ์พร้อมมากขึ้น โดยการตระหนักรู้ถึงสถานภาพในปัจจุบันและอนาคตของลูก แต่ละการกระทำจะสูงส่งด้วยเช่นกัน การตระหนักรู้ในสองสิ่งนี้จะทำให้ลูกทดเทียมกับพ่อ โดยการกลับมาทดเทียม ลูกจะสามารถจับความคิดในจิตใจของกันและกันได้ อย่างง่ายดาย สำหรับสิ่งนี้ลูกเพียงแค่ต้องการพลังในการควบคุมเหนือความคิดของลูก อย่าให้มีการปะปนใดๆในความคิดของลูก

คติพจน์: ความปรารถนาเป็นสาเหตุของความอิจฉาริษยาและขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผล ที่ได้มีการบรรลุผล ที่นั่นมีสุข

*** โอม ชานติ ***